↑↑↑
HANDLE WITH CARE
UPCOMING23

HANDLE WITH CARE

↑↑↑UPCOMING23

WYBRANE DYPLOMY AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE

SELECTED DEGREE PIECES OF THE ACADEMY OF FINE ARTS IN WARSAW

SPIS TREŚCI
TABLE OF CONTENTS

WSTĘPY
INTRODUCTIONS:

prof. Błażej Ostoja Lniski → 006
dr hab. Barbara Kowalewska, prof. uczelni → 008
Zespół kuratorski / Curatorial Team → 010
Natalia Zawadzka → 012

WYDZIAŁ MALARSTWA
FACULTY OF PAINTING:

Anna Jankowicz → 016
Kamila Kamińska → 024
Aleksandra Nowicka → 032

WYDZIAŁ RZEŹBY
FACULTY OF SCULPTURE:

Jan Jaworski-Brach → 042
Filip Musiał → 050
Franciszek Szczepaniec → 058

WYDZIAŁ GRAFIKI
FACULTY OF GRAPHIC ARTS:

Zofia Janina Klamka → 068
Ewelina Kogut → 076
Joanna Osińska → 084

WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI
FACULTY OF CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART:

Emilia Gdak → 094
Katarzyna Jończyk → 102
Agnieszka Koronowska → 110

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNĘTRZ
FACULTY OF INTERIOR DESIGN:

Martyna Jaworska → 120
Anna Milczarek → 128
Joanna Musil-Żmigrodzka → 136

WYDZIAŁ WZORNICTWA
FACULTY OF DESIGN:

Maria Czarnecka → 146
Michał Januszko → 154
Agnieszka Odziemkowska → 162

WYDZIAŁ SZTUKI MEDIÓW
FACULTY OF MEDIA ARTS:

Paweł Bednarczyk → 172
Karolina Grabowska → 180
Piotr Lewandowski → 188

WYDZIAŁ SCENOGRAFII
FACULTY OF STAGE DESIGN:

Alicja Desperak → 198
Jakub Kaleta → 206
Mateusz Karolczuk → 214

WYDZIAŁ BADAŃ ARTYSTYCZNYCH I STUDIÓW KURATORSKICH
FACULTY OF ARTISTIC RESEARCH AND CURATORIAL STUDIES:

Zuzanna Andruszko → 224
Weronika Jakubowska → 232
Łucja Staszkiewicz → 240

WYKAZ SKRÓTÓW / LIST OF ABBREVIATIONS → 248

Historia wystaw z cyklu *Coming Out/UpComing*, prezentujących najlepsze dyplomy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, sięga 2009 roku. To wtedy zorganizowano pierwszą wystawę gromadzącą najciekawsze prace dyplomowe kończącego się roku akademickiego. Mija zatem 15 lat *Coming Out/UpComing*, które z czasem stało się jednym z najbardziej prestiżowych cyklicznych wydarzeń o charakterze ogólnouczelnianym, przyciągającym również liczną publiczność z innych ośrodków akademickich. Tytuł zmieniono na *UpComing* w 2021 roku, aby podkreślić znaczenie przypisywane opuszczaniu Alma Mater przez absolwentki i absolwentów uczelni – ważne jest to, co nadchodzi, dalsza ścieżka rozwoju kariery artystycznej, nieskrępowany rozwój, a nie sam fakt odejścia od źródeł.

Rok 2009 wydaje się niezbyt odległy. Są okresy w historii, gdy mamy wrażenie, że czas się zatrzymał, bo nic istotnego się nie wydarza, i są lata, gdy dzieje się wyjątkowo dużo, następują zmiany o kluczowym znaczeniu. Lata, które minęły od pierwszej wystawy *Coming Out*, były niezwykłe. Były to lata, jak byśmy to dzisiaj powiedzieli, jeszcze „analogowe". Cyfryzacja, komputeryzacja miały dopiero nastąpić. Owszem, były już urządzenia cyfrowe, ale nie odgrywały jeszcze tak znaczącej roli w życiu społeczeństw jak obecnie. Pokaźna część życia społeczno-kulturalnego, także politycznego, przeniosła się w obszar świata cyfrowego. Zjawisko to dotknęło również dziedzin sztuki i projektowania, życia artystycznego i jego komentowania. Niekiedy można odnieść wrażenie, że narzędzia, którymi nauczyliśmy się operować przez ostatnie lata, są potężniejsze od nas samych. Być może wkrótce doświadczymy w podobny sposób skutków wejścia do użytku na masową skalę oprogramowania AI – sztucznej inteligencji.

W tym okresie ujawniły się lub wróciły – wydawałoby się zapomniane – zagrożenia, takie jak epidemie chorób zakaźnych o ogromnym zasięgu. Wysiłki, które byliśmy zmuszeni podejmować, by je powstrzymać, skutecznie paraliżowały życie społeczne, kulturalne i artystyczne na całym świecie. Ponadto również w naszym kraju pojawił się dawno niewidziany mroczny cień wojny. Wybuchały konflikty o mocy i zaciętości niespotykanej od chwili zakończenia zimnej wojny. Odżyły tendencje do kreowania nowych form totalitaryzmu, tworząc zagrożenia dla demokracji. Pojawiły się nowe pola zainteresowań artystów, jak tożsamość, wolność dla środowisk LGBT oraz szeroko rozumiane równouprawnienie.

The history of the *Coming Out/UpComing* series presenting the best degree pieces at the Academy of Fine Arts in Warsaw dates back to 2009. It was then that the first exhibition was organised to display the most interesting degree pieces of the ending academic year. This year, *Coming Out/UpComing* turns 15 and over time, it has become one of the most prestigious all-academy event series, which also attracts large audiences from other academic centres. In 2021, the title was changed to *UpComing* in order to emphasise the significance of the moment of graduation from the alma mater – what matters is whatever is coming up next, the future artistic career path, unhindered development, rather than the mere fact of cutting ties with the source.

The year 2009 does not seem too distant. There are moments in history when it may seem that time has stopped because nothing of consequence has happened, and there are years when a lot is going on, including pivotal changes. The years that have gone by since the first *Coming Out* have been remarkable. They were a period that we would now refer to as analogue. Digitalisation, computerisation were yet to come. Digital devices were already there, but they did not play as important a role in the life of societies as today. A significant part of the social, cultural, and political life moved to the digital world. This also affected various fields of art and design, artistic life, and its commentary. At times, we may get the impression that the tools we have learned to use in recent years are mightier than ourselves. Soon, we may experience similar effects of the mass use of AI software – artificial intelligence.

At this time, we have seen seemingly forgotten threats come into light or return, such as outbreaks of infectious diseases on massive scale. The efforts we had to make in order to stop them in fact paralysed social, cultural, and artistic life all over the world. Besides, in Poland, we have recently seen the long gone dark shadow of war. There have been conflicts of a magnitude and severity unseen since the end of the Cold War. Tendencies of creating new forms of totalitarianism have re-emerged, threatening democracy. Artists have found new fields of interest, such as identity, freedom for the LGBT community, and equality in a broad sense.

Istota zmian, która nas interesuje, tkwi jednak nie tylko w tym, co wokół, nie w technice i technologii, lecz w nas. Naszym stosunku do siebie samych, do sztuki. Dlatego w ramach mijającej kadencji dołożyłem wszelkich starań, by *UpComing* stał się jeszcze bardziej prostudencki, absolwencki. Zmieniło się bowiem nie tylko otoczenie społeczno-polityczne działalności artystycznej, ale także nasz stosunek do świata i siebie nawzajem.

Należy dodać, że zmiana czy też ewolucja dotyczy nie tylko hasła *UpComing* w nazwie wydarzenia. Na *UpComing* prezentujemy już bowiem nie najlepsze, ale wybrane dyplomy z danego roku akademickiego. Jest to komunikat niezwykle istotny, gdyż zawiera w sobie przesłanie o szacunku dla każdej pracy artystycznej i odejście od zero-jedynkowego oceniania autorskich wypowiedzi twórczych. Ten rodzaj współistnienia w obrębie naszej społeczności przekłada się też na miejsce, w którym wystawa się odbywa. Od kilku edycji jest nim Pałac Czapskich, główna siedziba Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dokładamy wszelkich starań, żeby było to miejsce, z którym identyfikować się będą wszystkie osoby należące do naszej społeczności, między innymi dlatego poprosiliśmy o wybór prezentowanych prac także studentki i studentów. Teraz mają oni możliwość wskazywania swoich kandydatów i kandydatek do danej edycji wystawy. By dopełnić obraz tego wydarzenia, w tym roku po raz pierwszy opieka kuratorska wystawy została powierzona zespołowi studenckiemu. Wszystko po to, aby obecność młodych twórczyń i twórców była jeszcze realniejsza, a Akademia stanowiła pole międzypokoleniowej dyskusji o sztuce.

Warto wspomnieć, że w dotychczasowych edycjach od 2009 roku wzięło udział 411 absolwentek i absolwentów. W tegorocznej wystawie weźmie dodatkowo udział 27 dyplomantek i dyplomantów rocznika 2022/2023.

Życzę im wszystkim wielkich sukcesów artystycznych, satysfakcji z twórczości oraz wytrwałości i zapału w podążaniu własnymi ścieżkami. Opuszczając swoją uczelnię, nie zapominajcie o niej, kierując się jednocześnie w swoich poszukiwaniach ku niezależności i wolności właściwych wielkim Artystom.

prof. Błażej Ostoja Lniski
Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

The essence of changes, which we focus on, is not only what is around us, technology and technique, but within us. Our attitude to ourselves and art. Therefore, as my term is coming to an end, I have made sure that *UpComing* is even more student- and graduate-oriented. After all, not only the social and political context of artistic activity has changed, but also our view of the world and each other.

Let me add that the change or evolution concerns not only the *UpComing* slogan in the name of the event. *UpComing* no longer presents the best but selected degree pieces of the academic year. It is a salient message, for it promotes respect for every work of art and abandons a binary evaluation of the authors' artistic statements. This kind of coexistence within our community also influences the venue of our exhibition. For several years, it has been the Czapski Palace, the headquarters of the Academy of Fine Arts in Warsaw. We do our best to make it a place that all members of our community can identify with.

This is part of the reason why we also asked students to select the works to be presented. Now, they have the power to suggest their candidates for the exhibition. In order to make the image of the event complete, this year, for the first time, the curatorial supervision has been assigned to a team of students. The aim is to emphasise the real presence of young artists and make the Academy a stage for an intergenerational discussion on art.

It is noteworthy that so far, since the first exhibition in 2009, 411 graduates have taken part. This year, there will be additional 27 graduates from year 2022/2023.

I wish they all become outstanding artists satisfied with their art, persistent and passionate on their own career paths. As you leave the Alma Mater, please, do not forget it, and in your artistic endeavours, aim for independence and freedom as befits great Artists.

Prof. Błażej Ostoja Lniski
Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw

EDUKACJA NIGDY WIĘCEJ NIE POWINNA BYĆ W GŁÓWNEJ MIERZE PRZEKAZYWANIEM WIEDZY, ALE MUSI PRZYJĄĆ NOWĄ FORMĘ, SZUKAJĄC UWOLNIENIA DLA LUDZKICH MOŻLIWOŚCI.

EDUCATION SHOULD NOT LIMIT ITSELF TO SEEKING NEW METHODS FOR A MOSTLY ARID TRANSMISSION OF KNOWLEDGE: ITS AIM MUST BE TO GIVE THE NECESSARY AID TO HUMAN DEVELOPMENT.

DR MARIA MONTESSORI

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie kształci Nasze Studentki i Naszych Studentów we właściwych jej dyscyplinach artystycznych i naukowych holistycznie, wielowymiarowo. Wykwalifikowana kadra nauczycieli akademickich przekazuje swoje doświadczenia w procesie dialogu dydaktycznego. Nie są to gotowe „recepty" na określone działanie artystyczne, a jedynie sugestie wypływające z procesu kształcenia, w którym wszystkie osoby studiujące w ASP w Warszawie traktowane są indywidualnie, co pozwala odpowiednio wykorzystać ich potencjał.

Ważne w tej metodzie jest również uczenie się od siebie nawzajem. Nauczyciel od studentki/studenta, a studentka/student od nauczyciela. Dzięki Waszej ciekawości świata oraz tworzeniu nowych artystycznych wypowiedzi na tematy, które Wam są bliższe niż nam, motywujecie nas dydaktyków do poszukiwań i proponowania wciąż nowych rozwiązań.

Nauczyciel – to wielkie zobowiązanie. To przewodnik, który poprowadzi dyplomantkę/dyplomanta przez arkana niezbadanych jeszcze obszarów do celu. Dzięki Wam jesteśmy wciąż stymulowani do poszerzania naszych już zasiedziałych horyzontów. Świat się zmienia, a my jesteśmy zobowiązani dotrzymać Wam kroku w artystycznej podróży i chronić na każdym zakręcie tej drogi.

„UpComing", jak co roku, pozytywnie nas zaskoczył prezentowanymi dyplomami.

Dzięki bogatej ofercie edukacyjnej Naszej Uczelni proponowanej przez dziewięć wydziałów w dwustopniowym systemie studiów, prezentowane są projekty dyplomowe magisterskie i licencjackie, często łączące różne specjalności.

Wystawą prac, które wieńczą proces edukacji w murach Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, pragniemy promować młode twórczynie i młodych twórców. Dokonania naszych dyplomantek i dyplomantów są świadectwem jakości kształcenia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, bo piękne dzieła artystyczne zasługują na zauważenie i docenienie.

Wystawą „UpComing" zauważamy i doceniamy. Życzę wszystkim uczestniczkom i uczestnikom tej edycji wielu sukcesów artystycznych.

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. uczelni
Prorektor ds. studenckich
i jakości kształcenia

The Academy of Fine Arts in Warsaw offers a holistic, multidimensional education for our Students in its relevant artistic and academic fields. Our trained academic staff share their experience in the process of a didactic dialogue. They include no ready-made formulas for specified artistic activities, but merely suggestions originating in the teaching process, in which all students of the ASP in Warsaw are approached on an individual basis, which enables them to put their potential to good use.

One of the keys to this method is learning from one another. The teacher learns from the student, and the student learns from the teacher. With your curiosity about the world and creation of new artistic means of expression on the subjects that you relate to more than we do, you encourage us, the academics, to constantly seek and offer new solutions.

Teaching is a great responsibility. A teacher is a guide leading the graduate to the destination through the nooks and crannies of some still unexplored areas. You keep us motivated to expand our obsolete horizons. The world is changing, and we ought to accompany you in the artistic journey and protect you every step of the way.

Like every year, "UpComing" has surprised us with the diploma projects presented.

Our Academy offers versatile educational paths at nine faculties in a two-cycle degree structure, and this is why the master's and bachelor's projects presented often combine various specialisations.

With the exhibition of works that mark the end of education at the Academy of Fine Arts in Warsaw, we wish to promote young creators. The achievements of our graduates testify to the quality of education at the Academy of Fine Arts in Warsaw, because beautiful works of art deserve acknowledgement and praise.

With the "UpComing" exhibition, we both acknowledge and praise them. I wish many artistic successes to all participants in this year's event.

Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.
Vice-Rector for Student Affairs
and Quality of Education

HANDLE WITH CARE. UPCOMING. WYBRANE DYPLOMY ASP W WARSZAWIE
HANDLE WITH CARE. UPCOMING. SELECTED DEGREE PIECES OF THE ACADEMY OF FINE ARTS IN WARSAW

Przed obroną dyplomu należy przesłać mailem do Działu Nauczania:
- *Kartę dyplomanta (pobraną z dziekanatu i wypełnioną)*
- *Poświadczenie wykonanej opłaty za komplet dokumentów (jeśli dotyczy)*
- *Opłata za wydanie dyplomu zależy od roku rozpoczęcia studiów.*

Po obronie dyplomu należy:
- *Wysłać go na wystawę, na przykład do Paryża, schować w piwnicy albo przydomowym garażu, ewentualnie sprezentować komuś bliskiemu jako dowód oddania. I przede wszystkim – oczekiwać, aż na adres mailowy cybis.asp.waw.pl przyjdzie zaproszenie. Twój dyplom został wybrany.*

Wystawa *UpComing* składa się z dwudziestu siedmiu prac dyplomowych autorstwa osób reprezentujących wszystkie wydziały Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, które ukończyły ją w 2023 roku.

Prace absolwentek i absolwentów odnoszą się do wielu obszarów – emocji, cielesności, technologii, czasu. Ramą koncepcyjną tej wystawy nie jest tematyka prac, a raczej ich struktura i wzajemne wytwarzanie zależności i znaczeń. Ideą projektu jest ukazanie prac w czasie, który nie jest linearny. Jego warstwy przenikają się i na siebie nachodzą. Tą wystawą zadajemy pytanie o sposoby odnajdywania własnego miejsca w ciągle zmieniającym się świecie i o możliwości przygotowania się na to, co nadchodzi.

To wielowątkowa historia na temat dojrzewania. Część osób autorskich bada przeszłość, odnajdując w niej nowe wartości lub zauważa realny wpływ przeszłości na współczesność, inne budują utopie, dyskutując o przyszłości. Na wystawie pojawiają się wątki związane z nieskończonością i ograniczeniami, znaczeniem pracy pamięci oraz badaniem sieci połączeń między ciałem a światem. Chcemy pokazać, że *UpComing* nie jest tylko ukoronowaniem studiów na Akademii, ale przede wszystkim etapem, cząstką życia twórczego absolwentek i absolwentów. Eksponowane prace otwierają im kolejne drzwi, pozwalają na dalszą podróż, co podkreśla architektura wystawy – pakujemy dyplomy, przyklejamy znaczek i wysyłamy je w świat. Wystawa *UpComing* jest tylko i aż przystankiem w tej podróży.

Dlatego traktujemy tę wystawę jako przestrzeń w procesie, magazyn – miejsce gromadzące prace autorek i autorów, którzy po zakończeniu etapu edukacji artystycznej będą działać w wielu obszarach kultury. Dla niektórych jest to pierwszy przystanek, coś w rodzaju rozbiegu, ruszenia z pasa startowego, a dla innych po prostu kolejny etap ich artystycznej podróży. Eksponowane prace cechuje wrażliwość na otaczającą nas rzeczywistość, pozwalamy im wejść ze sobą w dialog, polemizować, by wielowątkowość wystawy przerodziła się w złożoną i otwartą opowieść o nas. Zapewniamy swobodę ruchu między wspomnieniami z dzieciństwa a konfrontacją ze strefą komfortu. Proszę jednak uważać na kable i szkło.

Co dalej? Dopiero się dowiemy, ale pozwólmy dyplomom spędzić jeszcze chwilę w Akademii. A gdy wystawa dobiegnie końca, wszystkie zostaną na powrót spakowane – trafią do salonu, do kolekcji, do piwnicy – ale nie będą już takie same.

Tegoroczna edycja wystawy *UpComing* powstała pod opieką kuratorską osób z II roku Wydziału Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie: Delfina Antoni, Martyna Dyrcz, Marceli Kłosińskie, Amelia Krakowska, Aniela Lewandowska, Antonina Marat, Julia Młodzińska, Julia Nakonieczna, Izabela Niepokój, Karolina Olczak, Michał Podziewski, Barbara Poniatowska, Marianna Popławska, Anna Przybysz, Alicja Rasztawicka, Mania Schmidt, Mikołaj Szmeichel, Paulina Zygmańska

Prior to the defence of your degree piece, please e-mail the Teaching Department with the following:
- *Graduate's form (collected from the Dean's Office and filled out)*
- *Confirmation of payment for the set of documents (if applicable)*
- *Payment for the issue of the diploma depends on the study commencement year.*

Following the defence of your degree piece, you should:
- *Submit it for an exhibition, for example in Paris, store it in your basement or garage, or gift it to someone you love as a token of your devotion. And above all – look for an invitation in your cybis.asp.waw.pl inbox. Your degree piece has been selected.*

The *UpComing* exhibition features twenty-seven degree pieces by students representing all faculties of the Academy of Fine Arts in Warsaw, who graduated in 2023.

The graduates' works refer to a number of topics: emotions, carnality, technology, time. The conceptual framework for the exhibition is not the subjects of the works but their structure and initiation of mutual dependencies and meanings. The idea of the project is to present the works in a time that is non-linear. Its layers penetrate one another and overlap. With this exhibition, we want to ask the question of the ways of finding one's own place in the ever-changing world and the possibility to get ready for what is coming.

It is a multi-layered story of growing up. Some of the authors investigate the past, where they find new values or realise the actual influence of the past on the present, others build utopias discussing the future. The exhibition also touches upon the aspects of infinity and limitations, the significance of memory mechanisms, and the study of a network of connections between the body and the world. We want to show that *UpComing* is not only the culmination of academic education, but most of all a stage, a particle in the creative life of the graduates. The works here presented open new doors, allowing them to carry on with their journey, which is emphasised by the exhibition design – we pack the degree pieces up, put a stamp on them, and ship them into the world. The *UpComing* exhibition is a modest and at the same time notable stop on the way.

Which is why we approach it as a space in a process, a warehouse – a place housing the works of creators who are completing their art education and are about to operate in various spheres of culture. For some, it is the first stop, a kind of run-up, take-off, whereas for others, just another step along their artistic path. The showcased pieces exhibit sensitivity to the reality around us; we allow them to engage in dialogue and argue with us, in order for the multiple layers of the exhibition to transform into a complex, open story about ourselves. We enable free movement between childhood memories and the confrontation with the comfort zone. But please mind the cables and glass.

What comes next? We are about to find out, but let the degree pieces spend another while at the Academy. And once the exhibition is over, all of them will be packed up again – they will end up in a living-room, a collection, a cellar – but they will never be the same.

This year's *UpComing* exhibition was created under the curatorial care of second-year students of the Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies of the Academy of Fine Arts in Warsaw: Delfina Antoni, Martyna Dyrcz, Marceli Kłosińskie, Amelia Krakowska, Aniela Lewandowska,Antonina Marat, Julia Młodzińska, Julia Nakonieczna, Izabela Niepokój, Karolina Olczak, Michał Podziewski, Barbara Poniatowska, Marianna Popławska, Anna Przybysz, Alicja Rasztawicka, Mania Schmidt, Mikołaj Szmeichel, Paulina Zygmańska

PRZYSZŁOŚĆ JAKO AKTYWNY PRZEDMIOT POŻĄDANIA WPRAWIA NAS W RUCH I MOTYWUJE DO DZIAŁANIA TU I TERAZ (...)

THE FUTURE AS AN ACTIVE OBJECT OF DESIRE PROPELS US FORTH AND MOTIVATES US TO BE ACTIVE IN THE HERE AND NOW (...)

ROSI BRAIDOTTI

Skąd artystka wie, że dzieło jest dokończone? Kiedy zostaje podjęta decyzja, że już czas oderwać ołówek od kartki, odłożyć pędzel od płótna? Zaprzestać przygotowania i zadeklarować gotowość do wystawienia pracy na ocenę publiczności? Pokazywanie swojej twórczości innym to podejmowanie ryzyka – obnażenie wrażliwości i przyjęcie pozycji podatności na zranienie. Taka decyzja wymaga odwagi.

Są prace, które powstają w mgnieniu oka. Intuicyjnie wiadomo, że są gotowe i już. Istnieją też projekty porzucone w procesie tworzenia. Skazane na dziwny stan zawieszenia, niedokończone będą dryfować od „co by było gdyby" do „a może jednak". Najbardziej wymagające działania pochłaniają mnóstwo czasu, energii i zmartwień. Ich stawanie się wymaga tygodni, a nawet miesięcy – wzlotów i upadków, natchnień, kryzysów i niepewności. Bez gwarancji, że jednoznacznie oznajmią swoją samodzielność i przyniosą oczekiwaną pewność. W końcu trzeba zdecydować.

Sztuka to forma komunikacji korzystająca z twórczej mocy wyobraźni. To szczególne narzędzie przekazywania swoich doświadczeń i emocji. Zapośredniczenie w kreatywności i wrażliwości daje możliwość podważania norm, zadawania trudnych pytań, tworzenia potencjalnych scenariuszy i proponowania alternatywnych rozwiązań na wyzwania współczesności. Rosi Braidotti pisze, że musimy być „godni teraźniejszości". Dzisiaj szczególnie potrzebujemy nadziei, empatii i solidarności. Bycie artystką, badaczką to odpowiedzialność.

How can the artist tell when a work of art is done? When does one decide it is time to take the pencil away from the paper, the brush from the canvas? To stop getting ready and declare readiness to display the work to the public? Showing one's art to others is taking a risk – exposing one's sensitivity and accepting the vulnerability. Such a decision takes courage.

Some works take a moment to be ready. You instinctively know they are done. There are also projects abandoned halfway through. Doomed to a strange state of limbo, they will drift unfinished from "what if" to "let's". The most demanding operations consume a lot of time, energy, and concerns. Their emergence takes weeks and even months – ups and downs, inspirations, breakdowns, and uncertainties. With no guarantee that they will manifest their independence unequivocally and bring the expected certainty. You finally need to decide.

Art is a form of communication based on the creative ability of the imagination. It is a particular tool for transmitting experiences and emotions. Interrelated to creativity and sensitivity, it enables you to subvert standards, ask difficult questions, create possible scenarios, and offer alternative solutions to modern challenges. Rosi Braidotti writes that we must be "worthy of the present." Today, we are in particular need of hope, empathy, and solidarity. Being an artist, a researcher is a responsibility.

Absolwentki i absolwenci warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, których dyplomy prezentujemy na tegorocznym *Upcomingu* odważyli się – podjęli ryzyko i zabrali głos. Z dumą rozpoznaję wśród nich bliskie mi osoby, przyjaciółki i znajomych.

Pełna nadziei patrzę na tegoroczną odsłonę wystawy, która jest efektem kolektywnej działalności całej społeczności akademickiej. Na uwagę zasługuje nie tylko to, że w jednym miejscu prezentowane są prace osób ze wszystkich dziewięciu wydziałów, ale również zespół kuratorski, który po raz pierwszy składa się ze studentek Wydziału Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich.

Praca artystyczna potrafi być samotna. Niech *Upcoming* będzie przypomnieniem, że na Akademii Sztuk Pięknych tworzymy wspólnotę. Uczestniczymy w sieci relacji i powiązań, wymianie myśli i inspiracji, które przekładają się na naszą twórczość i dobrobyt.

W imieniu Samorządu Studenckiego gratuluję i dziękuję wszystkim zaangażowanym.

Natalia Zawadzka
Przewodnicząca Samorządu Studenckiego

The graduates of the Academy of Fine Arts in Warsaw whose degree pieces are presented in this year's *UpComing* had the courage to take the risk and speak up. I am proud to say that among them are my friends and acquaintances.

I have great hopes for this year's exhibition, which is the result of the collective efforts of the entire academic community. It is noteworthy that a single venue showcases works by students from all nine faculties, as well as that for the first time, the curatorial team comprises students of the Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies.

The work of an artist can be lonely. Let the *UpComing* be a reminder that the people of the Academy of Fine Arts are a community. We participate in a network of interrelations, exchange of thoughts and inspirations, which translate into our art and well-being.

On behalf of the Student Council, I would like to congratulate and thank everyone involved.

Natalia Zawadzka
Chairwoman of the Student Council

WYDZIAŁ MALARSTWA

FACULTY OF PAINTING

ANNA JANKOWICZ

CONTACT: anna.jankowicz8@gmail.com
Instagram: @anna_jankowicz

ANNA JANKOWICZ

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Malarstwa ASP w Warszawie (2018–2023). Zajmuje się malarstwem olejnym oraz ściennym. Wystawa indywidualna: „Rozdzielczości”, Galeria Cukry Praga, Warszawa (2023).

Born in 1998. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). She works in oil and wall painting. Solo exhibition: “Screen Resolutions”, Cukry Praga Gallery, Warsaw (2023).

Ⓐ ROZDZIELCZOŚCI SCREEN RESOLUTIONS

Dyplom
PROMOTOR: dr hab. Antoni Starowieyski, prof. uczelni

Degree
SUPERVISOR: Dr hab. Antoni Starowieyski, Assoc. Prof.

Ⓑ DO KWADRATU SQUARED

Aneks
PROMOTOR: dr hab. Sylwester Piędziejewski, prof. uczelni

Minor
SUPERVISOR: Dr hab. Sylwester Piędziejewski, Assoc. Prof.

Obraz cyfrowy jest nośnikiem informacji wizualnej, która w zależności od rozdzielczości staje się bardziej lub mniej precyzyjna. Otwarte kompozycje moich obrazów oparte są na układach matryc cyfrowych i sprawiają wrażenie wycinka większej całości. Przybliżając się do ekranu, odrzucam jego warstwę przedstawiającą, a skupiam się na samej metodzie powstawania obrazu.

Cykl „Rozdzielczości” jest próbą oddania specyficznego zjawiska świetlnego, wibrującego i migotliwego ekranu, w sposób wręcz impresyjny i wrażeniowy. Uchwycenie ulotnego w naszej percepcji obrazu cyfrowego w medium malarskim zmienia jego istotę, utrwala go, nadaje mu wartość i znaczenie.

W aneksie do dyplomu zdecydowałam się wykorzystać monumentalność malarstwa ściennego i skontrastować ją ze zwykle niewidocznym gołym okiem pojedynczym pikselem.

A digital image is a medium of visual information, which – depending on screen resolution – is more or less detailed. The open compositions of my paintings are based on the layout of digital matrices and seem like snippets of a larger whole. As I come closer to the screen, I discard its presentation surface and focus on the mere method of image generation.

The series “Screen Resolutions” is an attempt to reflect the particular light phenomenon of a vibrating and blinking screen in an impressionistic and sensory way. Once the digital image – elusive to our perception – is captured with a painting medium, its essence changes, it becomes fixed, gains value and meaning.

In the minor degree, I decided to use the monumentality of wall painting and juxtapose it with a single pixel usually invisible to the naked eye.

© RELACJA CZŁOWIEKA Z EKRANEM CYFROWYM
THE RELATIONSHIP BETWEEN HUMANS AND THE DIGITAL SCREEN

PRACA TEORETYCZNA: dr Marika Kuźmicz

THESIS: Dr Marika Kuźmicz

Rewolucja cyfrowa zapoczątkowana przez fotografię i dominacja informacji wizualnej spowodowały zmianę w sposobie funkcjonowania człowieka oraz całego społeczeństwa.

W pracy teoretycznej skupiam się nad kilkoma czynnikami, które wpłynęły na pogłębienie relacji człowieka z ekranem cyfrowym. Na przykładzie gatunku reality show opisuję zmianę charakteru tego medium i proces, w którym wyświetlacze stopniowo stawały się czymś dla człowieka naturalnym. Opisuję co sprawia, że ekran jest dla człowieka tak atrakcyjny i jakie są tego konsekwencje.

The digital revolution initiated by photography and the dominance of visual information have caused a shift in the functioning of humans and the entire society.

In my thesis, I focus on several aspects that have contributed to the tightening of the relationship between humans and the digital screen. Using the example of a reality show, I describe the change in the character of this medium and the process in which a display has gradually become natural to people. I talk about the things that make a screen so attractive to a person and what this entails.

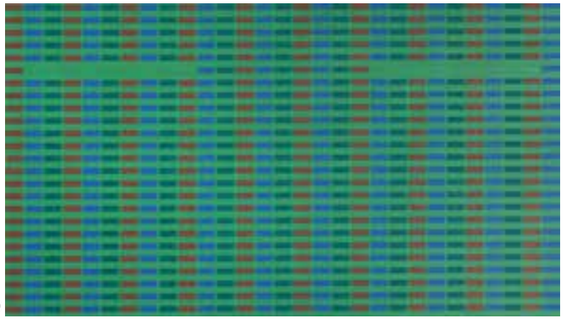
A1

A2

A1 *I* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
I from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A2 *II* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
II from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A3 *III* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
III from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A4 *VIII* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
VIII from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A5 *IX* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
IX from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A6 *V* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
V from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A7 *IV* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
IV from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A8 *VI* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
VI from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

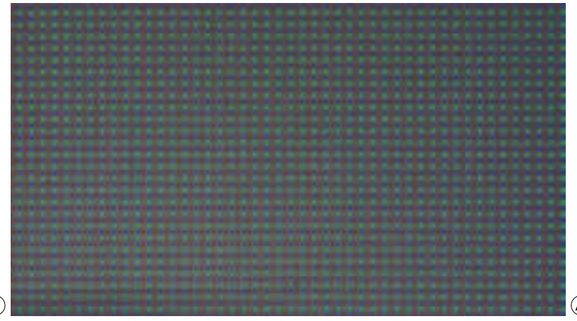
A3

A4

A5

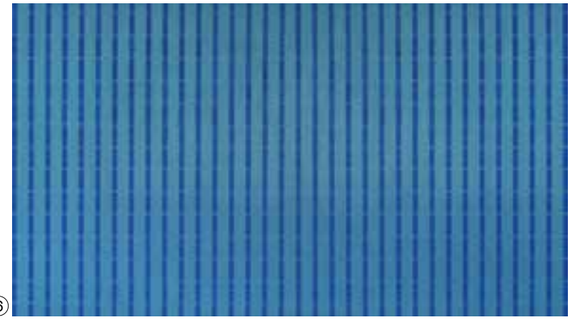
A6

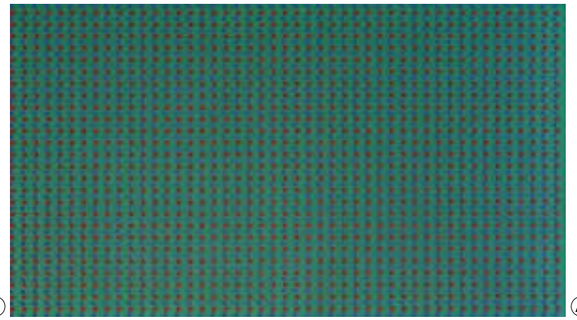
A7

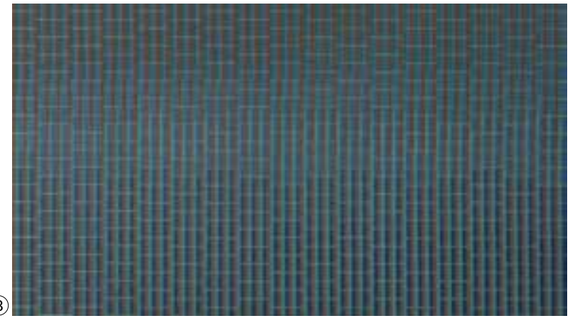
A8

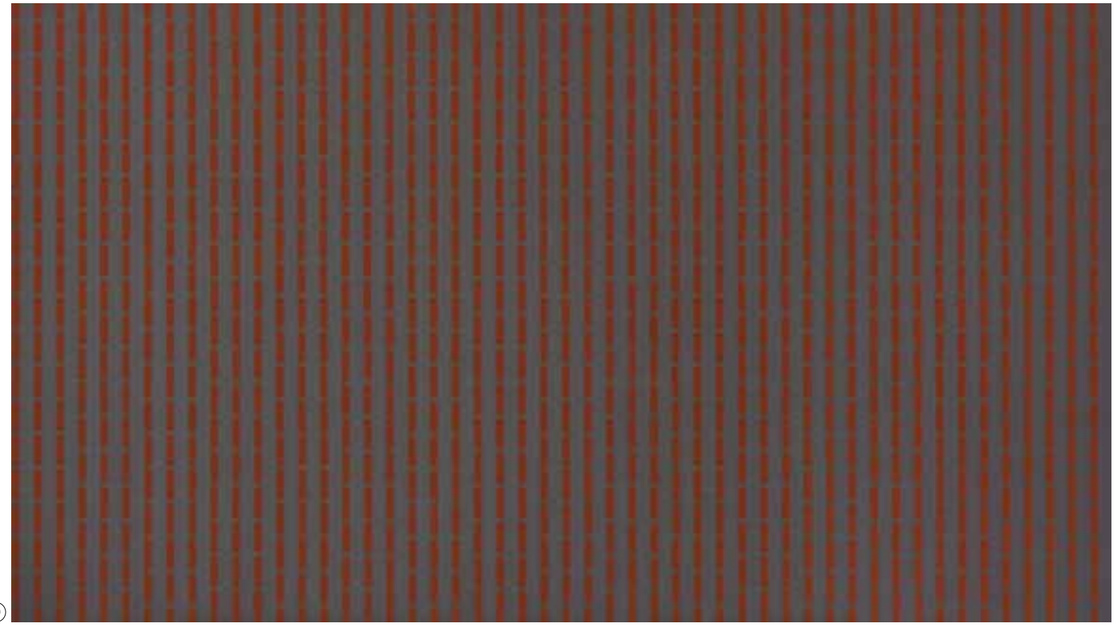

A9

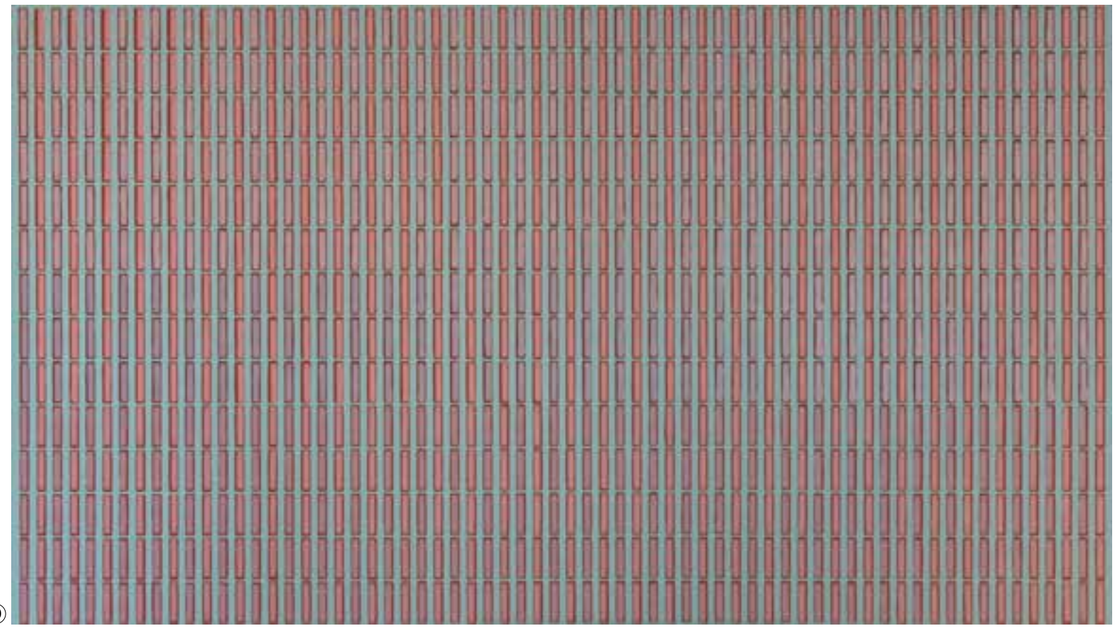

A10

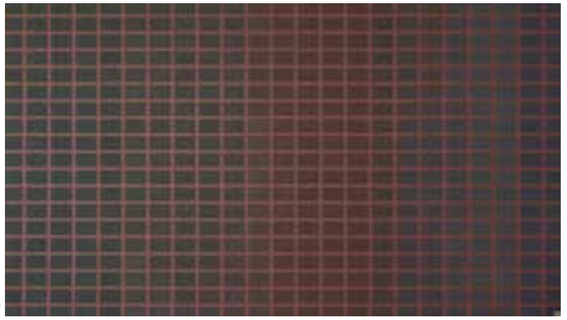

A11

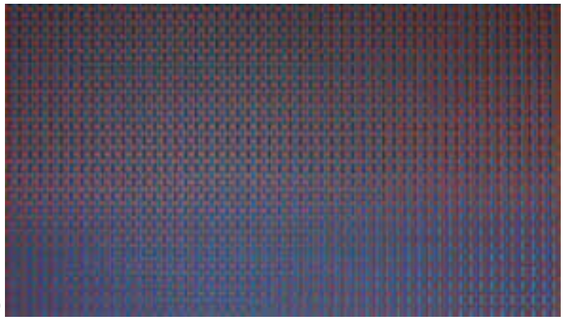

A12

A13

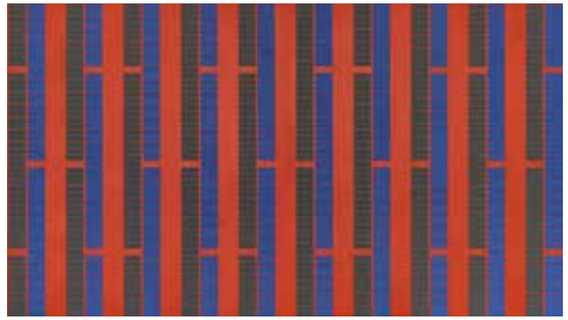

A14

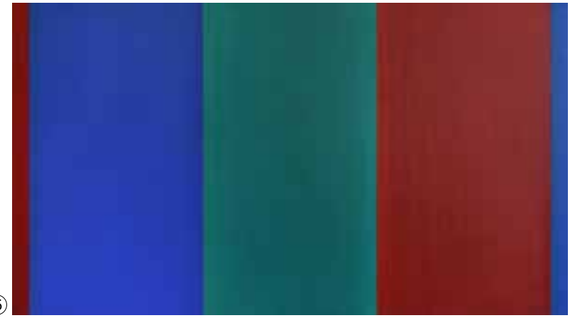

A15

A9 *X* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
X from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A10 *VII* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
VII from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A11 *XI* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
XI from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A12 *XII* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
XII from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A13 *XIII* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
XIII from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A14 *XIV* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
XIV from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

A15 *XV* z cyklu *Rozdzielczości*, olej na płótnie, 90 × 160 cm
XV from the series *Resolutions*, oil on canvas, 90 × 160 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Jednostajne, regularnie pulsujące struktury wypełniają powierzchnię prostokątów o proporcjach ekranu monitora. Każde kolejne płótno charakteryzują właściwe mu, „skonfigurowane” w odrębny, niepowtarzający się sposób, systemy punktów i płaszczyzn oraz zawężony zestaw relacji barwnych. Trudno rozstrzygnąć, za sprawą jakich czynników tak oszczędne środki powodują, że uwaga odbiorcy ulega działaniu optycznemu tych obrazów i zostaje wciągnięta w proces śledzenia rytmów współzależności i dysonansów.

Cykl, mimo że każde z płócien ma autonomiczny charakter obrazu abstrakcyjnego, jest odbiciem ukrytego świata układów matryc znajdujących się pod powierzchniami ekranów, uderzających swoją iluzją, natarczywą emisją sztucznego światła, wytwarzających strumień następujących po sobie informacji. Medium malarskie staje się dla Anny Jankowicz tworzywem, za pomocą którego reaguje na ekspansję współczesnych technologii generowania obrazów przez nośniki cyfrowe. Nieuchronne przenikanie się w tej twórczości form, w jakich jest nam przekazywana informacja wizualna, wywołuje podstawowe pytanie o rolę, jaką pełni obraz w dzisiejszym świecie.

dr hab. Antoni Starowieyski,
prof. uczelni

Monotone, rhythmically pulsating structures fill the space of rectangles of the proportions of a screen. Each canvas is characterised by its typical narrowed-down set of colour relations and systems of points and planes, “configured” in a separate, unique way. It is hard to tell why the viewer’s attention is captured by the optical effects produced with such scant means and he/she gets involved in the process of tracing the rhythms of interdependencies and dissonances.

Even though each canvas is intrinsically an autonomous abstract painting, the series is a reflection of a hidden world of matrix systems that can be found under the surface of screens, striking with their illusion, intrusive emission of artificial light, producing a stream of information. For Anna Jankowicz, the painting medium becomes plastic, which enables her to respond to the expansion of modern technologies of generating images via digital means. The inevitable interpenetration of forms in her art that provide us with visual information begs the fundamental question of the role of an image in today’s world.

Dr hab. Antoni Starowieyski,
Assoc. Prof.

Ⓑ

Aneks pt. „Do kwadratu” Pani Anny Jankowicz został zrealizowany na ścianie klatki schodowej w budynku Wydziału Malarstwa w ramach zajęć w Pracowni Technologii i Technik Malarstwa Ściennego. Monumentalna kompozycja geometryczna została wykonana techniką krzemianową Keima.

Autorka w swoim dziele bada relacje barwne kolorów podstawowych na tle szarości. Namalowane kwadraty tworzą tajemniczą, rytmiczną przestrzeń, budują wrażenie porządku i ładu. Punktem wyjścia do malarskich poszukiwań stały się matryce ekranów cyfrowych, w których powiększony piksel w postaci kwadratu odgrywa najważniejszą rolę.

Praca ze specjalizacji dodatkowej dobrze świadczy o umiejętnościach i dojrzałości artystycznej dyplomantki.

dr hab. Sylwester Piędziejewski,
prof. uczelni

Anna Jankowicz’s minor degree piece entitled “Squared” was created on a staircase wall in the building of the Faculty of Painting as part of her course in the Wall Painting Technology and Techniques Studio. The monumental geometric piece was painted using Keim’s silicate process.

In her work, the author looks into the relationships of primary colours against greys. The painted squares form a mysterious rhythmic space, creating a sense of order and cleanliness. The venture point of her painterly explorations were digital screen matrices, where an enlarged pixel shaped like a square plays the key role.

The minor degree piece testifies to the graduate’s skills and artistic maturity.

Dr hab. Sylwester Piędziejewski,
Assoc. Prof.

Ⓑ

KAMILA KAMIŃSKA

CONTACT: kamienxd@gmail.com
Instagram: @kamila_____kaminska

KAMILA KAMIŃSKA

BIO: Ur. 1996. Studia: Wydział Malarstwa ASP w Warszawie (2018–2023). Zajmuje się badaniem granic malarstwa poprzez paralelę z ludzkim ciałem. Wystawy indywidualne: „Frassati – materia i pamięć", Galeria Zielona, Łódź (2022) oraz w Warszawie (2023) „Tkanka Obrazu", Nowe Miejsce i „Fantomy i membrany", U-jazdowski. Wystawy zbiorowe m.in.: w Warszawie „Stany wewnętrzne", Galeria Prześwit (2022); „Uchwycenia", Galeria Apteka Sztuki (2023); „Summertime Sadness", Solatorium (2023) oraz „Koszmary dziesiątki", Galeria Miejska Arsenał, Poznań (2023). Laureatka Programu Rezydencji Artystycznej, Pieńków (2023).

Born in 1996. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). She explores the limits of painting through parallels with the human body. Solo exhibitions: "Frassati – Matter and Memory", Zielona Gallery, Łódź (2022) and Warsaw (2023), "Tissue of a Painting", Nowe Miejsce and "Phantoms and Membranes", U-jazdowski. Collective exhibitions, incl. in Warsaw "Internal States", Prześwit Gallery (2022); "Captures", Apteka Sztuki Gallery (2023); "Summertime Sadness", Solatorium (2023), and "The Nightmares of the Ten", Arsenal Municipal Gallery, Poznań (2023). Laureate of the Pieńków Art Residency Programme (2023).

Ⓐ Ⓑ TKANKA OBRAZU
TISSUE OF A PAINTING

PROMOTOR: Dyplom
dr hab. Arkadiusz Karapuda, prof. uczelni

SUPERVISOR: Degree
Dr hab. Arkadiusz Karapuda, Assoc. Prof.

PROMOTOR: Aneks
dr hab. Jan Mioduszewski, prof. uczelni

SUPERVISOR: Minor
Dr hab. Jan Mioduszewski, Assoc. Prof.

Wnikliwa analiza przedmiotów, które potem wcielają się w materię obrazu, doprowadziła mnie do polemiki z samym malarstwem i postrzegania obrazu wyłącznie jako przedmiotu. Płótno w mojej twórczości stanowi niejako skórę – powłokę, która ma swoją jedyną, niepowtarzalną papilarność i porowatość, podobnie jak ludzka skóra jest poddana biegowi czasu i prawom biologii. Portretuję skórę człowieka w najbardziej dramatycznych momentach istnienia oraz kreuję byt, który przykrywa ciało – mimetyczne ubranie. Używane przeze mnie płótno lniane jest tkaniną, która może stać się obrazem lub ubraniem, ale również całunem, na każdym etapie jest towarzyszem ciała i ściera się z nim. Zazwyczaj jest odpowiednio uszytą tkaniną, która przybiera kształt ciała, tu zaś przeobrażone w ubranie bezwiednie przyjmuje kształt krosna i stanowi raczej metaforę człowieka i wyraża jego nieobecność.

An in-depth analysis of the objects that are then blended into the painting matter has led me to dispute with painting as such and the perception of a painting solely as an object. In my art, canvas is a kind of skin – a shell, which has its singular, unique papillae and porosity, and just like human skin is subject to the passing of time and the laws of biology. I portray human skin in the most dramatic moments of existence and create a being that coats the body – mimetic clothing. The linen canvas I use is a fabric that can become a painting or clothing, but also a shroud; every step of the way, it accompanies and brushes against the body. Usually, it is a properly sewn fabric that takes the shape of a body, but here, transformed into clothing, it involuntarily assumes the shape of the loom and is a metaphor of a human, expressing absence thereof.

© TKANKA OBRAZU – MÓJ OBRAZ UMRZE, LECZ JA BĘDĘ ŻYĆ
TISSUE OF A PAINTING – MY PAINTING WILL PERISH, BUT I SHALL GO ON

PRACA TEORETYCZNA: Magdalena Sołtys

Pisałam o kwestionowaniu malarstwa i o malarstwie, o wątpieniu i zuchwałości, o sprzecznościach i o bezradności wobec materii, z którą współpracuję. O szczerości i o prostocie. Pisałam o splotach zdarzeń, które stanowią o zaistnieniu obrazów, i o tym, że nasze życie wybiega daleko poza materię i o wzmagającym się napięciu między nicością a obecnością.

O ciele, które wyznacza naszą obecność w świecie, ale które nie zależy wyłącznie od nas, a jest wynikiem splotów doświadczeń przekazanych nam przez poprzednie pokolenia. O zależności naszego życia na poziomie psychiki od biologii.

Pisałam o ubraniach wyrażających kulturę miejsca i czasu, w której żyjemy, i o wyłaniającej się razem z nimi naszej tożsamości – jednostkowej oraz zbiorowej.

THESIS: Magdalena Sołtys

I have written about painting and disputing painting, doubts and impudence, contrasts and helplessness in the face of the matter that I work with. About honesty and simplicity. I have written about coincidences that determine the existence of images, about how our life goes far beyond matter, and the increasing tension between nothingness and presence.

About a body that marks our presence in the world, but also does not depend solely on us but is a result of the combination of experiences passed on to us by previous generations. About how our psychological life depends on biology.

I have written about clothes expressing the culture of the time and place we live in, and about how our individual and collective identity emerges alongside them.

A1 ***Bezwład***, 2023, **farba glutynowa na płótnie, 200 × 400 cm**
Inertia, 2023, glutinous paint on canvas, 200 × 400 cm

A2

A3

A2 ***Obrażenie***, 2023, **tempera jajowa na płótnie, 200 × 140 cm**
Injury, 2023, egg tempera on canvas, 200 × 140 cm

A3 ***Potłuczenie***, 2023, **tempera jajowa na płótnie, 200 × 140 cm**
Bruise, 2023, egg tempera on canvas, 200 × 140 cm

A4

A5
A6

A4 ***Potworność***, 2022, **tempera jajowa na płótnie, 13 × 13 cm**
Monstrosity, 2022, egg tempera on canvas, 13 × 13 cm

A5 ***Wydmuszki***, 2023, **lniana tkanina i krosna, 33 × 20 cm**
Blown eggs, 2023, linen fabric and loom, 33 × 20 cm

A6 ***Lepra***, 2023, **tempera jajowa na płótnie, 200 × 140 cm**
Lepra, 2023, egg tempera on canvas, 200 × 140 cm

A7

A7 *Przywara*, 2022, tempera jajowa na płótnie, 13 × 13 cm
Vice, 2022, egg tempera on canvas, 13 × 13 cm

A8

A9

A10

A11

A8 *Haematoma*, 2022, tempera jajowa na płótnie, 13 × 13 cm
Haematoma, 2022, egg tempera on canvas, 13 × 13 cm

A9 *Miazga*, 2022, tempera jajowa na płótnie, 13 × 13 cm
Pulp, 2022, egg tempera on canvas, 13 × 13 cm

A10 *Pareidolia*, 2022, tempera jajowa na płótnie, 13 × 13 cm
Pareidolia, 2022, egg tempera on canvas, 13 × 13 cm

A11 *Utrapienie*, 2023, tempera jajowa na płótnie, 200 × 140 cm
Nuisance, 2023, egg tempera on canvas, 200 × 140 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Praca dyplomowa Kamili Kamińskiej pt. „Tkanka obrazu" pozostaje malarstwem w polu poszerzonym o formy szyte i – niekiedy – o trzeci wymiar (głębokość). Artystka wykazując w warstwie formalnej obiektowe podejście do obrazu, w warstwie treściowej porusza się wokół zagadnień związanych z wzorcami modowymi i kulturowym fenomenem ciała. Warsztatowa maestria jej prac, obecna w nich intelektualna wartość dodana oraz namysł nad statusem i kondycją obrazu malarskiego to wyróżniki jej kreacji tworzonej czasami temperą żółtkową, a kiedy indziej za pomocą surowego, lnianego płótna.

W spreparowanych w specjalny sposób obrazach ich autorka, pod powierzchnią odpowiednio udrapowanego i przeszytego płótna oraz pod warstwą farby – ustrukturalizowanej na kształt ludzkiej skóry – proponuje odbiorcy refleksje dotyczące ról społecznych i kulturowych oraz ludzkiej somatyki. Przede wszystkim ukazuje jednak istotę ucieleśnionego i upodmiotowionego obrazu malarskiego. Krawiecko-malarska gra obecna w pracach Kamili Kamińskiej jest bowiem bardzo efektowną i wręcz wirtuozerską próbą unaocznienia cielesności obrazu poprzez paralelę z materialnym wymiarem istnienia człowieka, ze wszelkimi jego – niekiedy bardzo przyziemnymi – aspektami.

dr hab. Arkadiusz Karapuda, prof. uczelni

Kamila Kamińska's degree piece titled "Tissue of a Painting" involves painting augmented by sewn forms and at times a third dimension (depth). In terms of form, the artist manifests an objectified approach to a painting, whereas in terms of content, she navigates around aspects of fashion trends and the cultural phenomenon of the body. Her works testify to her masterful skills, as well as display intellectual added value and reflection upon the standing and condition of the painted image – this distinguishes her creations, often made with the use of egg yolk tempera, and sometimes with raw linen canvas.

In her uniquely prepared paintings, under the surface of carefully draped and sewn canvas and a layer of paint – structured to resemble human skin – the author urges the viewer to ponder social and cultural roles and human somatics. However, first of all, she presents the essence of incarnated and subjectified painted image. The tailor/painter game present in Kamila Kamińska's works is a spectacular and dazzling attempt at visualising the corporeality of a painting through parallels with the material dimension of human existence, including all of its – often very mundane – aspects.

Dr hab. Arkadiusz Karapuda, Assoc. Prof.

Ⓑ

Charakter instalacji Kamili Kamińskiej jest cielesno-duchowy i architektoniczny. Z architektury pochodzi w nim doskonałość liczby i proporcji. Charakterystyczne jest, że w swojej pracy aneksowej autorka używa liczby 7 i kolejnych liczb ciągu Fibonacciego. Odnajdziemy je w proporcji wysokości słupów. W intencji artystki forma tych słupów odnosi się do relikwiarzy. Kiedy przyglądałem się pracy Kamili w czasie tego roku, najbardziej fascynowało mnie napięcie pomiędzy cielesnością uszytych przez nią narośli a czystością formy w jej pracy. Rodzaj wyczuwalnego niepokoju, a jednocześnie ścisłego połączenia. Myślę, że jest to aneks, który przekracza dualistyczne myślenie o duszy i ciele. Zarazem pozwala nam się zastanowić nad schedą awangardy (architektonizacja obrazu i życia) wobec jednostkowości ciał i emocji.

dr hab. Jan Mioduszewski, prof. uczelni

The character of Kamila Kamińska's installation is of the flesh and spirit as well as architecture. The architecture part involves the perfection of numbers and proportions. Curiously, in her minor degree piece, the author uses the number 7 and the succeeding digits of the Fibonacci sequence. We can find them in the proportions of the pillar heights. It has been the artist's intention that those pillars alluded to reliquaries. As I have observed Kamila's work during the last year, I have been most fascinated by the tension between the corporeality of the bulges that she sewed and the purity of form in her pieces. A kind of palpable restlessness, and at the same time tight connection. I think this minor degree project transcends a dualistic perception of body and soul. It also encourages us to reflect upon the legacy of the avant-garde (architecturalisation of image and life) in comparison to the individuality of bodies and emotions.

Dr hab. Jan Mioduszewski, Assoc. Prof.

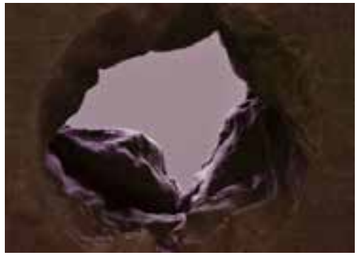

B1

B2

B3

B4

B5

B1– B5 *Obraz przekształcony* z cyklu *Tkanka obrazu*, 2023, wymiary zmienne, 7 elementów
Transformed Image from the series *Image Tissue*, 2023, variable dimensions, 7 elements

ALEKSANDRA NOWICKA

CONTACT: Instagram: @nowicka__aleksandra

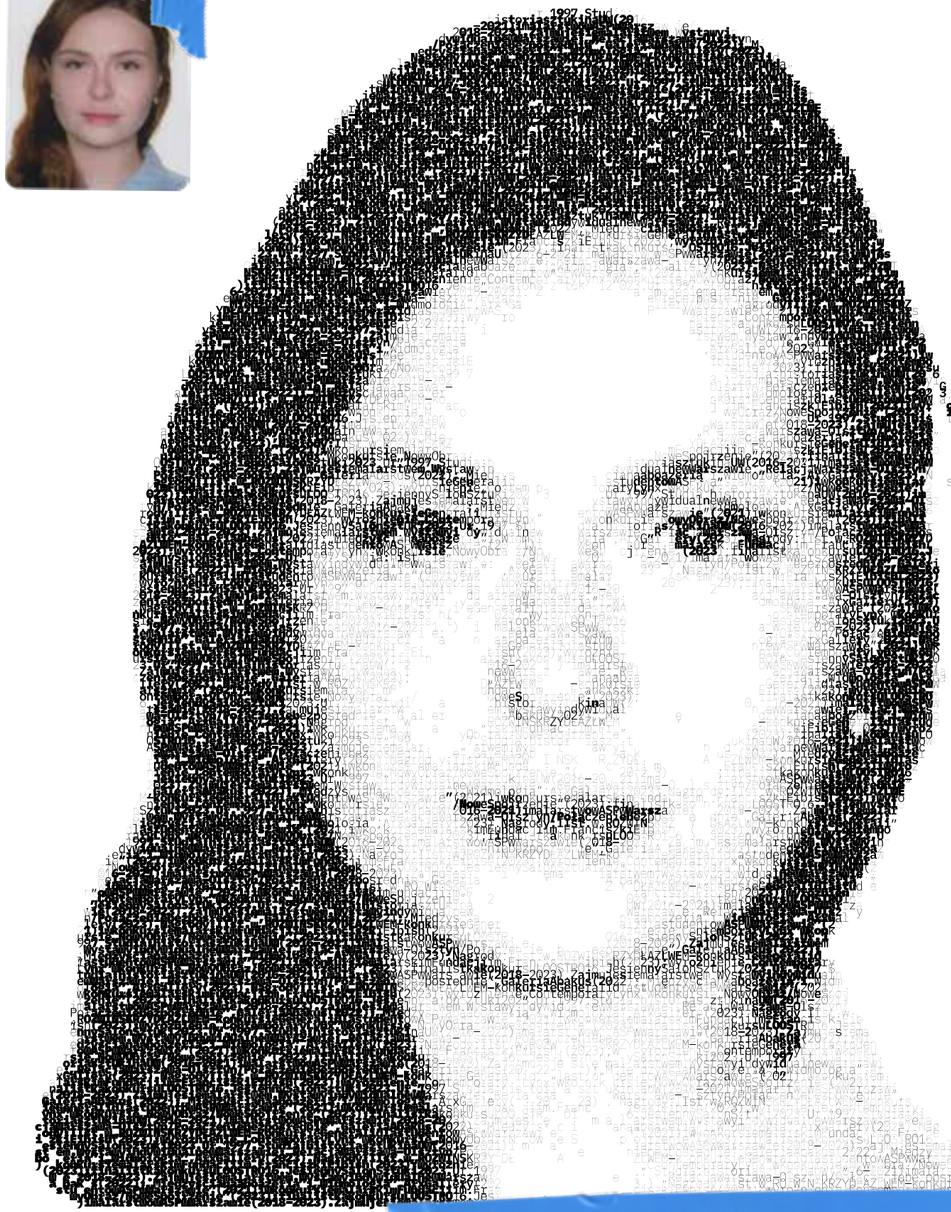

ALEKSANDRA NOWICKA

BIO: Ur. 1997. Studia: historia sztuki na UW (2016–2021) i malarstwo w ASP w Warszawie (2018–2023). Dziedzina działalności artystycznej: malarstwo. Wystawy indywidualne w Warszawie: „Relacja Warszawa – Olsztyn / Połączenie bezpośrednie", Galeria Abakus (2022); „Między ścianą a boazerią" i „Widmologia", Arx Gallery (2023). Nagrody: II st. w „ROZWIŃ SKRZYDŁA Z LWEM – konkursie Generali dla studentów ASP w Warszawie" (2021) i w konkursie malarskim Fundacji im. Franciszki Eibish (2023); wyróżnienie „Contemporary Lynx" w konkursie „Nowy Obraz / Nowe Spojrzenie" (2023); finalistka konkursu LOOSTRO 16. Jesienny Salon Sztuki 2023, 5. Ogólnopolskiego Studenckiego Konkursu Malarskiego im. W. Fangora (2024) i konkursu „Nowy Obraz / Nowe Spojrzenie" (2024).

Born in 1997. Studies: history of art at the University of Warsaw (2016–2021) and painting at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). Field of artistic activity: painting. Solo exhibitions in Warsaw: "Warsaw–Olsztyn Route / Direct Connection", Abakus Gallery (2022); "Between the Wall and Wainscoting" and "Hauntology", Arx Gallery (2023). Awards: second-degree award in the "SPREAD YOUR WINGS WITH A LION" competition by Generali for students of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021) and in the painting competition by the Franciszka Eibisch Foundation (2023); "Contemporary Lynx" distinction in the "New Painting / New Look" competition (2023); finalist in the 2023 LOOSTRO 16th Autumn Art Salon competition, the Wojciech Fangor 5th National Student Painting Competition (2024) i and the "New Painting / New Look" competition (2024).

Ⓐ WIDMOLOGIA
HAUNTOLOGY

Dyplom
PROMOTOR: dr hab. Antoni Starowieyski, prof. uczelni

Degree
SUPERVISOR: Dr hab. Antoni Starowieyski, Assoc. Prof.

Ⓑ OBYŚ JESZCZE WDEPNĄŁ W LEGO
MAY YOU STEP ON LEGO AGAIN

Aneks
PROMOTOR: dr hab. Jan Mioduszewski, prof. uczelni

Minor
SUPERVISOR: Dr hab. Jan Mioduszewski, Assoc. Prof.

Fascynuje mnie powidok kurzu na ciężkich zasłonach, paprotkach i ciemnych meblościankach. Wzory dywanów będące labiryntami dla dziecięcych zabawek i poszukiwanie powtórzeń w rytmie sęków boazerii – to tylko niektóre ze wspomnień będących dla mnie nadal otwartymi portalami do dawnych lat. Gdy obcujemy z echami lat 90. XX wieku (fotografiami, przedmiotami codziennego użytku czy z powracającą modą), łączymy się w jedną pamięciową wspólnotę. Widmo tamtych lat, szczególnie mocno nawiedzające dzisiejszą popkulturę, umożliwia mi w zgiełku codzienności powrót do korzeni i odkrywanie przed odbiorcą tego, co we mnie prywatne, miękkie, domowe, a równocześnie bardzo „polskie" i uniwersalne. Malarski język realizmu pozwala mi zaprosić każdego odbiorcę do poszukania swojego własnego „ja" zagubionego gdzieś w oparach dymu papierosowego i szumach śnieżącego telewizora.

I am fascinated by the sight of dust on heavy curtains, ferns, and dark wall units. The carpet patterns that served as mazes for children's toys, and the search for repeating wood knots on the wainscoting – these are but a few of the memories that are still like open doors to the past for me. When we interact with the echoes of the 1990s (photographs, everyday objects, or returning fashion trends), we join a single memory community. The vision of those years, so strongly present in modern pop culture, enables me – busily pushing through every day – to return to my roots and reveal to the viewer the private, soft, homely, very "Polish", and universal in me. With the painting language of realism, I am able to invite every viewer to find their own self lost somewhere amidst the cigarette smoke and static noise of the TV set.

© (NIE)TRWAŁOŚĆ PAMIĘCI. ROLA FOTOGRAFII I PRZEDMIOTU Z DZIECIŃSTWA W OKREŚLANIU WŁASNEJ TOŻSAMOŚCI
(NON-)LASTINGNESS OF MEMORY. THE ROLE OF CHILDHOOD PHOTOGRAPHS AND OBJECTS IN DETERMINING ONE'S OWN IDENTITY

PRACA TEORETYCZNA: dr Katarzyna Urbańska

W teoretycznej pracy dyplomowej wyjaśniam moją fascynację tęsknotą do estetyki lat 90. XX wieku, która jest charakterystyczna dla osób z mojego pokolenia. Badam społeczny charakter pamięci i zainteresowanie człowieka codziennością. Opisuję zjawisko retromanii oraz rolę materialnych przedmiotów i fotografii w procesie odkrywania własnej tożsamości. Następnie przenosząc wnioski na pole malarstwa fotorealistycznego, umiejscawiam moje obrazy w szerszym kontekście społeczno-kulturowym.

THESIS: Dr Katarzyna Urbańska

In my thesis, I explain my fascination with the longing for the 1990s aesthetics typical of my generation. I investigate the social nature of memory and human interest in everyday life. I describe the retromania trend and the role of tangible objects and photographs in the process of discovering one's own identity. Then, as I transpose the findings into photorealistic painting, I place my canvases in a broader social and cultural context.

A1 *Ołtarz*, olej na płótnie, 100 × 145 cm
Altar, oil on canvas, 100 × 145 cm

A2

A3

A4

A5

A6

A7

A8

A2 *Karpik Grubcio*, olej na płótnie, 61 × 46 cm
Karpik Grubcio, oil on canvas, 61 × 46 cm

A3 *LEGO*, olej na płótnie, 100 × 70 cm
LEGO, oil on canvas, 100 × 70 cm

A4 *Komunia Agaty*, olej na płótnie, 140 × 110 cm
Agata's Communion, oil on canvas, 140 × 110 cm

A5 *Na Krótkiej*, olej na płótnie, 160 × 120 cm
In Krótka Street, oil on canvas, 160 × 120 cm

A6 *Niech żyje bal*, olej na płótnie, 160 × 120 cm
Long Live the Ball, oil on canvas, 160 × 120 cm

A7 *Prosto w oczy*, olej na płótnie, 24 × 18 cm
Straight Into the Eyes, oil on canvas, 24 × 18 cm

A8 *Piotruś Pan*, olej na płótnie, 24 × 18 cm
Peter Pan, oil on canvas, 24 × 18 cm

A9

A10

A11

A12

A13

A14

A15

A16

A9 *Szklana pogoda, szyby niebieskie*, olej na płótnie, 100 × 85 cm
Szklana pogoda, szyby niebieskie, oil on canvas, 100 × 85 cm

A10 *Te talerze nadal tak samo wiszą*, olej na płótnie, 120 × 150 cm
These plates still hang as they used to, oil on canvas, 120 × 150 cm

A11 *Wujo*, olej na płótnie, 105 × 145 cm
Uncle, oil on canvas, 105 × 145 cm

A12 *Andrzejewo*, olej na płótnie, 150 × 100 cm
Andrzejewo, oil on canvas, 150 × 100 cm

A13 *Czy te igły wokół świecy go nie kłują?*, olej na płótnie, 90 × 130 cm
Didn't the needles around the candle prick him?, oil on canvas, 90 × 130 cm

A14 *Wieża radości, wieża samotności*, olej na płótnie, 130 × 160 cm
Tower of Joy, Tower of Loneliness, oil on canvas, 130 × 160 cm

A15 *Szyszki*, olej na płótnie, 120 × 180 cm
Cones, oil on canvas, 120 × 180 cm

A16 *Wieczorynka*, olej na płótnie, 130 × 90 cm
The Good Night Show, oil on canvas, 130 × 90 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Zdjęcia utrwalonych w przeszłości zdarzeń, z przedszkola, spotkań rodzinnych, urodzin, uroczystości komunijnych odnalezione w szufladach najbliższych krewnych stały się punktem zwrotnym w malarstwie Aleksandry Nowickiej. Za sprawą tych odkryć nastąpił proces przechodzenia od wnikliwej obserwacji najbliższego otoczenia do poszukiwań sięgających głębiej, pod powierzchnię teraźniejszości.

Analiza fotograficznego zapisu przyniosła niespodziewany efekt wkroczenia w świat pamięci zbiorowej charakterystycznych dla lat dziewięćdziesiątych ubiorów, przedmiotów, wnętrz i zwyczajów. Cała gama niedoskonałości wynikających z amatorskich ujęć obiektywu wykorzystana zostaje w tworzeniu zróżnicowanej faktury malarskiej. Nieostre fragmenty pierwszego planu, cienie powstałe od intensywnego światła fleszu, trudne do uchwycenia, ale znajome odcienie brązów czy różów stają się składowymi języka malarskiego Aleksandry Nowickiej. Ze swobodą i pewnym ruchem pędzla przywołani zostają, w niemal namacalnych wnętrzach, widmowi bohaterowie odgrywający wciąż na nowo swoje role.

dr hab. Antoni Starowieyski, prof. uczelni

Photographs of past events, from preschool, family gatherings, birthdays, First Communion celebrations, found in the drawers of her relatives, have become a turning point in Aleksandra Nowicka's painting. The discovery initiated a process of moving from a thorough observation of the immediate surroundings to a more in-depth search under the surface of the present.

Her analysis of the photographic records resulted unexpectedly in an introduction into the realm of collective memory, clothes, objects, interiors, and customs typical of the 1990s. A whole array of imperfections due to amateur shots are used in the creation of versatile painting texture. Blurred fragments in the foreground, shadows cast by strong camera flash, barely discernible but familiar brown or pink hues become the elements of Aleksandra Nowicka's painting language. Casually and with a steady hand, she recalls into almost palpable interiors phantom-like characters replaying their roles again.

Dr hab. Antoni Starowieyski,
Assoc. Prof.

Ⓑ

Rzeczy i pamięć to temat pracy aneksowej Oli Nowickiej. Filigranowe odlewy zabawek z czasu dzieciństwa oraz instalacje z przedmiotów gotowych dopełniają cykl fotorealistycznych płócien malarki. Nowicka kopiuje przedmioty, aby „dotknąć" czasu minionego. Pieczołowicie odlane z białego gipsu swoiście antykizują pamięć. Przedmiot jest świadkiem i nośnikiem pamięci, jest proustowską magdalenką, przenoszącą artystkę w przeszłość. Cykl dyplomowy Oli Nowickiej obejmuje także serie fotografii pamiątek z domowej kolekcji zgromadzonej przez jej ojca. Zatem znów gest sięgnięcia do archiwum rodzinnego i fotografia, sprawy mające duże znaczenie w całej praktyce artystki. Razem bardzo interesujące przedstawienie naszych wielorakich i tajemniczych związków z rzeczami, ukazujące przeszłość lat 90. jako mit.

dr hab. Jan Mioduszewski, prof. uczelni

Aleksandra Nowicka's minor degree piece examines things and memory. Filigree castings of childhood toys and installations of finished objects complement a series of photorealistic paintings by the artist. Nowicka copies objects in order to "touch" the bygone time. Carefully cast in white plaster, they are a kind of archaisation of memory. An object is a witness and storage medium, a Proustian madeleine transporting the artist into the past. Aleksandra Nowicka's degree cycle also includes series of photographs of mementos from her father's private collection. Yet again, they involve accessing family archives and photography, which matter a great deal in the artist's entire modus operandi. They make up a riveting presentation of our various and mysterious relations with objects, showing the past of the 1990s as a myth.

Dr hab. Jan Mioduszewski,
Assoc. Prof.

B1

B2

B3

WYDZIAŁ RZEŹBY

FACULTY OF SCULPTURE

JAN JAWORSKI-BRACH

CONTACT: janjaworskibrach@gmail.com
Instagram: @jan_jaworski_brach

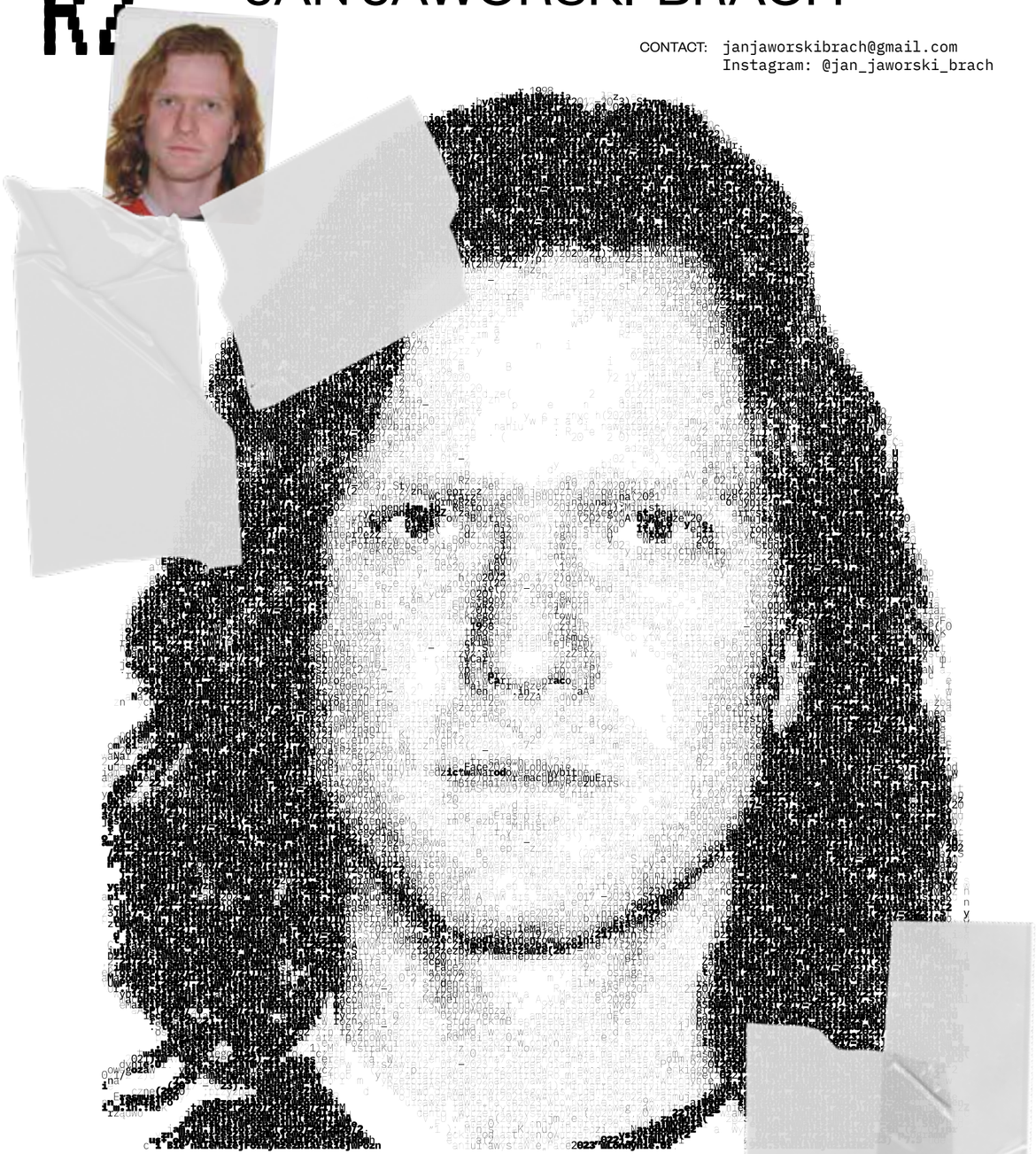

JAN JAWORSKI-BRACH

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Rzeźby ASP w Warszawie (2017–2023). Stypendia m.in.: Rektora ASP (2019/20 i 2020/21); Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia artystyczne (2020); przyznawane przez Zarząd Województwa Mazowieckiego dla studentów uczelni artystycznych (2020/21, 2021/22) oraz w ramach programu Erasmus+ pobyt w Carrarze w pracowni Boutrosa Romheina (2021) i w AVU w Pradze (2022). Zajmuje się rzeźbą. Wyróżnienia (2023) na 7. Studenckim Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej w Poznaniu i na wystawie „Face 2023” w Londynie.

Born in 1998. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2023). Scholarships, such as: Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/20 and 2020/21); of the Minister of Culture and National Heritage for outstanding artistic achievements (2020); awarded by the Mazowieckie Voivodeship Board to students of art schools (2020/21, 2021/22), as part of the Erasmus+ programme – a stay in Boutros Romhein’s studio in Carrara (2021) and at the Academy of Fine Arts in Prague (2022). He is a sculptor. Distinctions (2023) at the 7th Student Biennial of Small Sculpture Form in Poznań and at the “Face 2023” exhibition in London.

Ⓐ Ⓑ MÓJ DOM
MY HOME

DYPLOM: Pracownia Działań Przestrzennych
PROMOTORKA: dr Agnieszka Wach

DEGREE: Studio of Spatial Activity
SUPERVISORESS: Dr Agnieszka Wach

ANEKS: Pracownia Rzeźby w Architekturze
PROMOTOR: dr Paweł Mysera, prof. uczelni

MINOR: Studio of Sculpture in Architecture
SUPERVISOR: Dr Paweł Mysera, Assoc. Prof.

Każdy może wprawić rzeźbę w ruch, podchodząc, dotykając.

W mojej pracy chcę opowiedzieć o dojrzewaniu. Zastanawiam się nad tym, w jaki sposób ewoluuję jako przyjaciel, partner czy artysta. Chwiejność towarzyszy mi niezmiennie w ciągłym procesie zmiany. Zafascynowała mnie sztuka minimalistyczna – czytając o kulturze Japonii u Jun’ichirō Tanizakiego, odnajdywałem w lekturze sposób na rozumienie własnego otoczenia.

Podczas pracy nad aneksem zdecydowałem się skorzystać z medium, w którym posiadam najwięcej doświadczenia, czyli rzeźbienia w glinie. Chciałem się przyjrzeć mojemu domowi. Inspirowało mnie mieszkanie, w którym obecnie żyję razem z moją dziewczyną Karoliną.

Everyone can make the sculpture move by approaching and touching it.

In my project, I want to discuss becoming more mature. I reflect upon my own evolution as a friend, partner, and artist. Instability is an inseparable part of the process of constant changes. I am fascinated with minimalist art – as I read about Japan in Jun’ichirō Tanizaki’s writings, I found in the reading a way of understanding my own surroundings.

As I worked on the minor degree piece, I decided to use the medium that I am most familiar with – a clay sculpture. I wanted to take a look at my home. I was inspired by the apartment that I currently reside in with my girlfriend Karolina.

© CIESZĘ SIĘ, ŻE CIĘ SPOTKAŁEM – O KRZYSZTOFIE MALCU
I AM HAPPY I HAVE MET YOU – ABOUT KRZYSZTOF MALEC

PRACA TEORETYCZNA: dr Katarzyna Urbańska

Moja praca opowiada o tragicznie zmarłym w 2002 roku Krzysztofie Malcu, owianym legendą pracowniku Wydziału Rzeźby uznawanym przez niektórych za genialnego artystę. Ta historia zawiera DNA Wydziału Rzeźby. Podczas rozmów m.in. z Łukaszem Koselą, Mirosławem Bałką, Romanem Woźniakiem, Grzegorzem Witkiem czy Kojim Kamojim, a więc z ludźmi, którzy przeszli podobną do mojej drogę, chciałem zrozumieć swoich nauczycieli i uczelnię, spojrzeć z dystansu na miejsce, które mnie naznaczyło.

THESIS: Dr Katarzyna Urbańska

My thesis is about Krzysztof Malec, who died tragically in 2002 – a legendary academic at the Faculty of Sculpture, by some considered a brilliant artist. The story is imbued with the DNA of the Faculty of Sculpture. As I talked to, Łukasz Kosela, Mirosław Bałka, Roman Woźniak, Grzegorz Witek, and Kōji Kamoji – the people whose path has been similar to mine – I wanted to understand my teachers and academy, to look from a distance at the place that has branded itself on me.

A1

A2

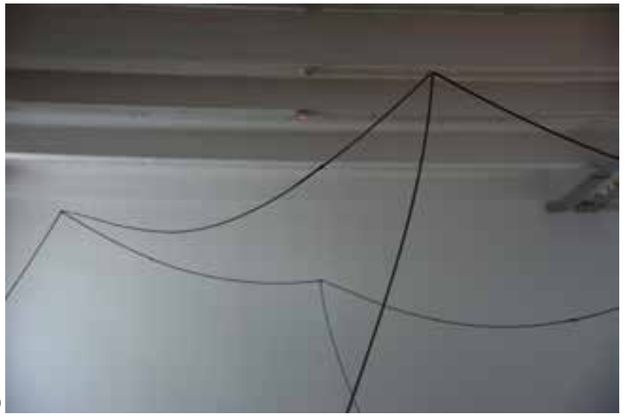

A3

A4

A1–A7 *Mój dom*, pręt sprężynowy, łaty, glina i worki foliowe, 400 × 500 × 300 cm
My home, spring bar, battens, clay and plastic bags, 400 × 500 × 300 cm

A5

A6

A7

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Jan Jaworski-Brach w ramach realizacji pracy dyplomowej zmierzył się z zagadnieniem, jakim jest dom – jego dom. Artystę do zbadania takiego modelu przestrzennego / modelu relacji społecznych sprowokowała potrzeba spojrzenia z dystansu na siebie jako człowieka, rzeźbiarza i partnera. Wykorzystał w tym celu najbardziej intuicyjną dla rzeźbiarza formę analizy zjawiska – technikę studium przestrzennego. W wyniku licznych eksperymentów formalnych i semantycznych Jan Jaworski-Brach stworzył linearny obiekt ze stali sprężynowej, nawiązujący do geometrii pokoju. Rachityczny pawilon ze stalowych prętów o wysokości ponad trzech metrów, połączony na szczycie w formie prostokąta, którego „nogi" były osadzone w drewnianych łatach budowlanych, trząsł się przy każdym dotknięciu, a nawet gwałtowniejszym ruchu każdej osoby w jego pobliżu. I nie przewracał się tylko dzięki obciążeniu drewnianych podstaw cegłami z gliny, owiniętymi w kolorowe, półprzezroczyste folie. Artyście udało się stworzyć wielkoskalową instalację poruszającą wątek pozornej stabilności, a jednocześnie chwiejności, nieprzystawalności zjawiska, jakim jest „dom", do otaczającej rzeczywistości.

dr Agnieszka Wach

In his degree piece, Jan Jaworski-Brach decided to confront the subject of home – his home. The concept of looking into such a spatial model / model of social relationships was inspired by the need to put himself into perspective as a human being, sculptor, and partner. To this end, he used a sculptor's most intuitive form of case study – a spatial study. As a result of his numerous experiments with form and semantics, Jan Jaworski-Brach created a linear object of spring steel drawing upon the geometry of the room. The rachitic pavilion of steel rods over three metres high, joined at the top in the rectangular form, whose legs were fixed in wooden battens, trembled at every touch and even a more rapid movement of anyone nearby. And it did not fall only thanks to weighing down the basis with clay bricks wrapped in colourful, semi-transparent foil. The artist managed to create a large-scale installation, which tackles the question of seeming stability and instability at the same time, the incompatibility of the idea of a home with the reality around.

Dr Agnieszka Wach

Ⓑ

Dom jako figura retoryczna stał się tematem aneksu dyplomowego Jana Jaworskiego-Bracha. Autor powołał do istnienia dwie niemal bliźniacze formy rzeźbiarskie będące modelami jego mieszkania. Pierwsza z nich – wykonana w glinie – jest zwartą bryłą, która ukazuje negatyw przestrzenny zamieszkałego przez autora miejsca. Druga – gipsowa – jest negatywem pierwszej. Obie ustawione na postumentach o jednakowej wysokości stanowią cichą obecność surowych form. Ta gliniana podlega powolnemu procesowi hydratacji, co ma wpływ na fizyczną strukturę bryły. Gipsowa jest pusta w środku i składa się z kilku wolno stojących elementów. Szczeliny między elementami wpuszczają smugi światła do wnętrza rzeźbiarskiego obiektu. Świadczy o tym emitowany ze środka zamkniętej formy obraz wideo. Jest on widoczny na ścianie przestrzeni wystawienniczej. Powiększony do rzeczywistych rozmiarów obraz buduje relację z widzem, który swoim ruchem wobec rzeźby animuje przenikającym do jej wnętrza światłem. Ten ledwo zauważalny zabieg sprawia, że odbiorca mimowolnie uczestniczy w subtelnym wypełnianiu pustki. Pustkę zakłóca ruchomy cień podmiotu. Podmiot w jednej osobie staje się obserwatorem, jak również obserwowanym.

dr Paweł Mysera, prof. uczelni

The topic of Jan Jaworski-Brach's minor degree piece is home as a rhetorical figure. The author has brought into existence two almost identical sculpture forms – models of his apartment. The first one – made of clay – is a compact solid depicting a spatial negative of the author's dwelling. The second – of plaster – is a negative of the first one. Placed on plinths of the same height, both mark the silent presence of raw forms. The one of clay is subject to gradual hydration, which affects the physical structure of the solid. The one of plaster is hollow inside and comprises several free-standing elements. The slits in-between the elements let rays of light inside the sculpture. This is evidenced by the video footage transmitted from within the enclosed form. It is projected onto the wall of the exhibition area. Enlarged to its full size, the image builds a relationship with the viewers, who animate the light penetrating it as they move around. This barely discernible process makes the viewers unwittingly participate in the subtle filling of the void. The void is disturbed by the subject's moving shadow. The subject is simultaneously the viewer and the viewed.

Dr Paweł Mysera, Assoc. Prof.

B1

B2

B1, B2 *Mój dom*, glina, stal, gips, juta, hdf, 45 × 75 × 160 cm
My home, clay, steel, plaster, jute, HDF, 45 × 75 × 160 cm

FILIP MUSIAŁ

CONTACT: filipmusial.sculpture@gmail.com
Instagram: @filip_musial_sculpture

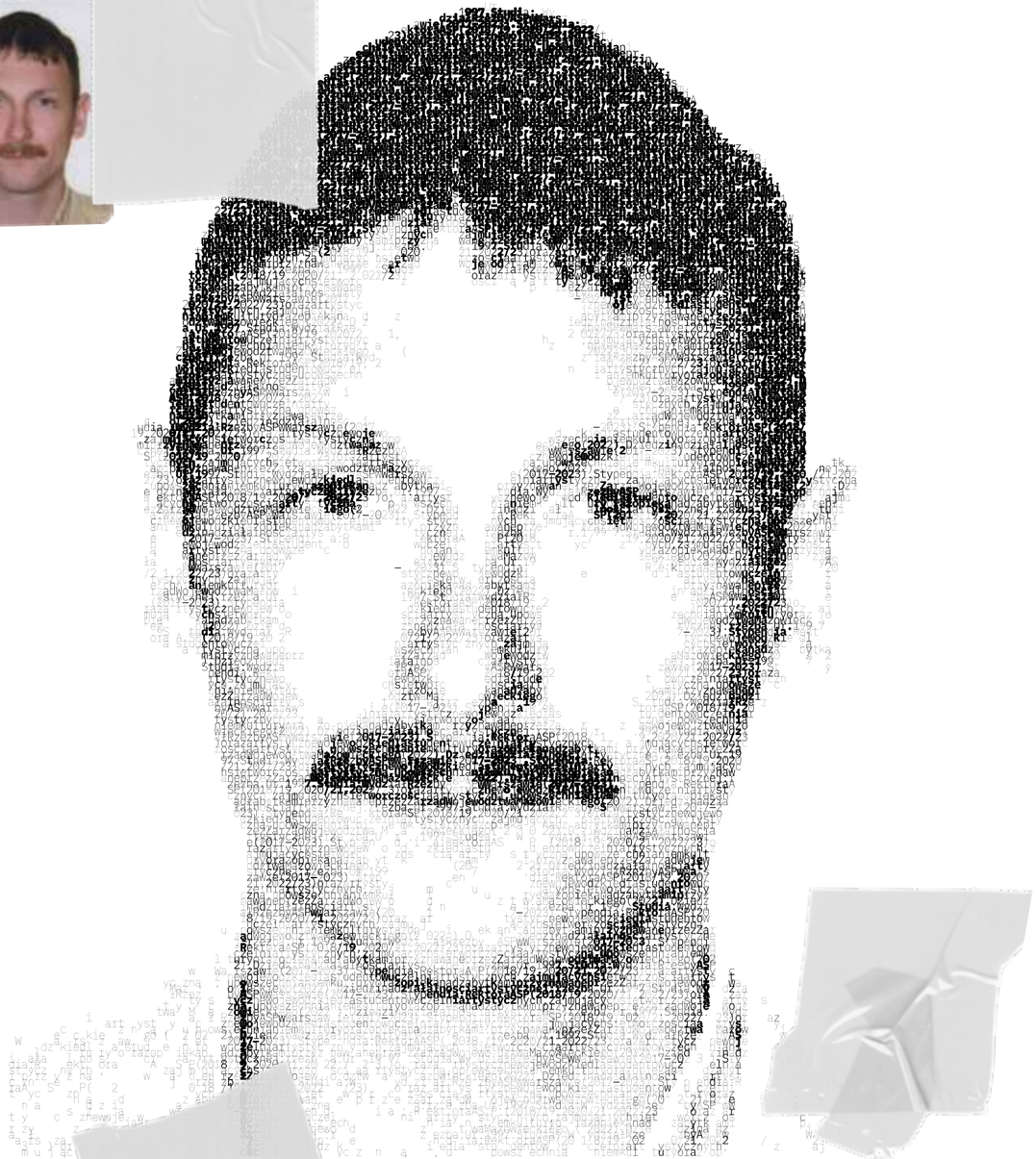

BIO: Ur. 1997. Studia: Wydział Rzeźby ASP w Warszawie (2017–2023). Stypendia: Rektora ASP (2018/19, 2020/21, 2022/23) oraz Zarządu Województwa Mazowieckiego dla studentów uczelni artystycznych, zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury oraz opieką nad zabytkami (2022). Dziedzina działalności artystycznej: rzeźba.

Born in 1997. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2023). Scholarships: Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2018/19, 2020/21, 2022/23), voivodeship scholarship for students at art schools who are engaged in artistic activity, promotion of culture, and protection of historical monuments, awarded by the Mazowieckie Voivodeship Board (2022). Field of artistic activity: sculpture.

Ⓐ PION
VERTICAL

DYPLOM: Pracownia Rzeźby w Architekturze
PROMOTOR: dr Paweł Mysera, prof. uczelni

DEGREE: Studio of Sculpture in Architecture
SUPERVISOR: Dr Paweł Mysera, Assoc. Prof.

Ⓑ KADZIELNICA
CENSER

ANEKS: Pracownia Rysunku Interdyscyplinarnego
PROMOTORKA: dr hab. Małgorzata Gurowska, prof. uczelni
WSPÓŁPRACA: Anna Siekierska

MINOR: Studio of Interdisciplinary Drawing
SUPERVISORESS: Dr hab. Małgorzata Gurowska, Assoc. Prof.
COLLABORATION: Anna Siekierska

© POLEPA
PUGGING

ANEKS: Pracownia Ceramiki
PROMOTOR: dr hab. Stanisław Brach, prof. uczelni

MINOR: Studio of Ceramics
SUPERVISOR: Dr hab. Stanisław Brach, Assoc. Prof.

W twórczości najistotniejszy jest dla mnie wybrany materiał i ciężar znaczeniowy, jaki ze sobą niesie. Wybierając materiał, staram się poznawać jego naturę, kontekst historyczny oraz zamkniętą w nim ekspresję.

Impulsem do realizacji dyplomu stała się mistyka ognia, a powiązane z nią rytuały to modele, do których odnoszą się poszczególne jego części. Praca dyplomowa i aneksy nawiązują tym samym do uniwersalnych znaczeń, których źródła sięgają samych początków cywilizacji. Oscylując pomiędzy sacrum a profanum, skupiają się na symbolice, co podkreśla surowa forma estetyczna. „Pion” nawiązując do zjawiska orientacji świątyń, pozostaje w zawieszeniu na osi wschód–zachód. Równoważąc pomiędzy tymi dwoma kierunkami, stale powraca do wytyczonego punktu, wyznaczając na ułamki sekund symboliczny zenit.

For me, what matters most in art is the mere selection of material and the semantic load that it involves. When I choose it, I make sure to get to know its nature, historical context, and the expressiveness it stands for.

The urge to create the degree piece was the mysticism of fire and the related rituals, which are the models laying the groundwork for each of its parts. In this way, the degree piece and minor degree pieces touch upon universal meanings, whose sources go back to the origins of civilisation. As they oscillate between the sacred and the profane, they focus on the symbolism, which is emphasised by the austere aesthetics. “Vertical” refers to the idea of the orientation of churches and is arranged along the east-west axis. It balances between those

Złudzenie doskonałości i dopełnienia jest ulotne, pojawia się, mija i powraca, aby po chwili zniknąć.

two directions and constantly returns to the designated point, for a split second marking the zenith. The illusion of perfection and completion is transient, it comes and goes, appears and disappears.

Ⓓ MISTYKA OGNIA. O DOŁKACH POKUTNYCH ORAZ PRAKTYCE KRZESANIA NOWEGO OGNIA
THE MYSTICISM OF FIRE. ON PENANCE HOLES AND THE PRACTICE OF STARTING FIRE

PRACA TEORETYCZNA: dr Olaf Kwapis

THESIS: Dr Olaf Kwapis

Głównym założeniem pracy było przybliżenie znaczenia żywiołu ognia w kontekście kulturowym oraz sposobów jego wykorzystania podczas praktyk rytualnych na przestrzeni dziejów Europy. Dążę do odczytania w szerszym kontekście zjawiska dołków pokutnych występujących na fasadach gotyckich kościołów północnej Polski. Wiążę ich powstanie z przebiegiem liturgii światła. Analizuję możliwą drogę konwersji tego nabożeństwa, przywołując w tym celu liczne praktyki przedchrześcijańskie z obrębu europejskiego kręgu kulturowego.

The main goal of the thesis was to explain the significance of fire as an element in the cultural context and ways of using it during ritual practices in the history of Europe. I intend to interpret the phenomenon of penance holes that can be found on the façades of Gothic churches in northern Poland in a broader context. I believe they are connected to the Service of Light ceremony. I analyse the probable conversion of the service, referring to a number of pre-Christian rituals from the European cultural circle.

A1

A2

A3

A4

A1–A3 *Pion* (detal), stal oksydowana, 517 × 100 cm
Vertical (detail), blued steel, 517 × 100 cm

A4 *Pion*, stal oksydowana, 517 × 100 cm
Vertical, blued steel, 517 × 100 cm

B1

B1 *Kadzielnica*, blacha tytanowo-cynkowa, szkło, huba, 55 × 36 × 36 cm
Censer, titanium-zinc sheet, glass, tinder fungus, 55 × 36 × 36 cm

B2–B5 *Kadzielnica* (detal), blacha tytanowo-cynkowa, szkło, huba, 55 × 36 × 36 cm
Censer (detail), titanium-zinc sheet, glass, tinder fungus, 55 × 36 × 36 cm

B2

B3

B4

B5

C1, C2 *Polepa* (detal), glina, słoma, drewno, 210 × 210 × 30 cm
Pugging (detail), clay, straw, wood, 210 × 210 × 30 cm

C3 *Polepa*, glina, słoma, drewno, 210 × 210 × 30 cm
Pugging, clay, straw, wood, 210 × 210 × 30 cm

C1

C2

C3

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Na początku była dzwonnica – pokaźnych rozmiarów drewniana konstrukcja wznosząca się na zasadzie ciesielskich łączy. Jednak zamiast dzwonu na wieży zawisła jego zdeformowana dusza. Przyjęła ona postać stalowego pręta o ponad pięciometrowej długości. W ostateczności pręt o średnicy trzech centymetrów podzielono na dwie części: dolna o wysokości jednej stopy – unieruchomiona w posadzce, druga to pięciometrowy odcinek. Osadzony jest on pod sufitem w obrotowych łożyskach, które wyznaczają kierunek jego wahania na osi wschód–zachód. Tak określony pion, posiadający potencjał subtelnego ruchu wahadła, okazał się jedynym koniecznym elementem układu przestrzennego.

„Pion" Filipa Musiała to destylat, który zawiera w sobie dziesiątki modeli, makiet, przymiarów przestrzennych oraz symulacji ruchu obiektu. Jest on obrazem myśli twórcy, który na podstawie studiów podjął ryzyko redukowania form. To dzięki tej redukcji środków wyrazu artystycznego autor prowadzi naszą myśl w stronę pierwocin języka plastycznego: do punktu i prostej. Punkt podobno jest początkiem i końcem wszystkiego. Natomiast prosta w przypadku pracy Musiała zawiera sumę złożoności, która domaga się poruszenia i kontemplacji.

dr Paweł Mysera, prof. uczelni

In the beginning, there was a bell tower – a sizeable wooden structure erected by means of wood joinery. However, instead of a bell, there was only a deformed clapper. It was a steel rod over five metres long. Eventually, the rod, three centimetres in diameter, was divided into two parts: the bottom, one foot long, fixed in the ground, and the top, five metres long. It is mounted under the ceiling in rotating bearings, which mark the direction of its swinging along the east-west axis. The vertical thus defined, with the potential of subtle swinging, turned out to the only required element of the spatial arrangement.

Filip Musiał's "Vertical" is a distillate containing dozens of models, mock-ups, spatial gauges, and simulations of the object in motion. It reflects the thoughts of the artist, who in the course of his studies took the risk of reducing forms. With the reduction of means of artistic expression, the artist guides our mind towards the primaries of the visual language: a point and a straight line. A point is said to be the beginning and end of everything. In the case of Musiał's work, a straight line contains the sum of complexities that demands stimulation and contemplation.

Dr Paweł Mysera, Assoc. Prof.

Ⓑ

W pracy „Kadzielnica" Filip Musiał rekonstruuje praktykę „odmładzania ognia". Na podstawie podań historycznych stworzył świder z drewna brzozowego, służący do rozpalenia ognia, i kadzielnicę, w której podtrzymuje się żar. Bohaterami pracy, a jednocześnie rytuału, są: hubiak pospolity, brzoza brodawkowata, cynk, tytan, drewno, glina i szkło. W lesie brzoza żywi hubę – tutaj nosicielkę ognia, tradycyjnie wykorzystywaną jako rozpałka. Obiekt stworzony do podtrzymywania żaru ma formę perforowanej kaplicy na planie krzyża greckiego. Jej forma nawiązuje do tradycji narzędzi liturgicznych, a materiał – do zwyczajów grzebalnych. Cynk zabezpieczał bowiem ciało przed gniciem, a na skutek utlenienia samoczynnie chroni się przed korozją. Huba także opowiada o przejściu ze świata żywych do świata umarłych. Pojawia się na osłabionych drzewach i – jako saprotrof – żywi się nimi długo po ich śmierci, niejako przeprowadzając je na drugą stronę. Rytuał okadzania dymem występował niezależnie w wielu miejscach na świecie. Stosowany był do oczyszczania zwłok przed pochówkiem, domostw ze złych mocy, podczas licznych ceremonii szamańskich. Materiał służący do okadzania był wybierany zgodnie ze strefą klimatyczną. Kadzidła tworzono z żywic i roślin oleistych. Hubę stosowano głównie na północy. Jej jasny dym ulatnia się powoli i nie drażni przebywających w jego otoczeniu.

dr hab. Małgorzata Gurowska, prof. uczelni
współpraca: Anna Siekierska

In the work "Censer", Filip Musiał reconstructs the process of "rejuvenating fire". Based on historical tales, he created a birch hand drill used to start a fire and a censer to keep the embers burning. The main parts of the project and the ritual are tinder fungus, silver birch, zinc, titanium, wood, clay, and glass. In the forest, birch feeds tinder fungus – in this case the fire medium, traditionally used as tinder. The object created to keep the embers burning is shaped like a perforated chapel based on the Greek-cross plan. Its form refers to customary liturgical vessels, whereas the material – to burial practices. Zinc was used to prevent the body from rotting, and due to oxidation, it protects itself from corrosion. Tinder fungus also symbolises the passage from the land of the living to the land of the dead. It grows on weakened trees, and as a saprobiont, it feeds on them long after they die, as if guiding them to the other side. The fumigation ritual was performed independently in many places around the world. It was used to cleanse the corpse before burial, houses of evil powers, and during various shamanic ceremonies. The fumigation material was chosen according to the climate zone. Incense was made of resins and oilseed plants. Tinder fungus was mostly used in the north. Its bright smoke dissipates slowly and does not irritate anyone around.

Dr hab. Małgorzata Gurowska, Assoc. Prof.
Collaboration: Anna Siekierska

Ⓒ

Forma obiektów sprowadza się do gliny, słomy oraz drewna stanowiącego konstrukcję, której kształt nawiązuje do formy lektyki. Horyzontalność instalacji stanowić ma przeciwwagę dla pionu, który jest pracą dyplomową. Całość kompozycji zamyka się w bryle zbliżonej do kwadratu, dąży do doskonałości, symbolizując absolut. Konstrukcja przywołuje skojarzenia z podłogą, klepiskiem będącym sceną codziennej egzystencji. Pan Filip w instalacji zdecydował się na opracowanie modułu, który stał się jego elementarną częścią. Określając wymiary płyty glinianej uformowanej za pomocą lady strycharskiej, posłużył się ludzką skalą określoną przez wymiary grobu. Prezentowany aneks – choć niewypalony, nieutrwalony w ogniu – staje się pięknym pomostem pomiędzy współczesnością a pierwszymi eksperymentami ludzi, którzy przed tysiącami lat zauważyli wartość tego materiału – gliny. Pan Filip Musiał odpowiedzialnie i swobodnie posługuje się materiałem ceramicznym, posiada dużą wiedzę techniczną i technologiczną, co możemy obserwować w jego aneksie zatytułowanym „Polepa".

dr hab. Stanisław Brach, prof. uczelni

The composition of the pieces is limited to clay, straw, and wood as the frame, whose shape alludes to a sedan chair. The horizontal arrangement of the installation is a counterbalance to the vertical of the degree piece. The entire composition is contained in a square-like solid, strives for perfection, symbolises an absolute. The structure evokes associations with the ground, earthen floor as the stage for everyday existence. In his installation, Filip decided to develop a module that became its elementary piece. In determining the dimensions of the clay slate formed with a brick mould, he used the human scale dictated by the size of a grave. The minor degree piece – although not burnt or fixed with fire – becomes a wonderful bridge between modernity and the first experiments of humans, who realised the potential of clay thousands of years ago. Responsibly and at ease, Filip Musiał makes use of ceramics, has extensive know-how in terms of technique and technology, which is evident in his minor degree piece called "Pugging".

Dr hab. Stanisław Brach, Assoc. Prof.

FRANCISZEK SZCZEPANIEC

CONTACT: franek.szczepaniec@gmail.com
Instagram: @szczepaniecfranciszek

FRANCISZEK SZCZEPANIEC

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2018–2023). Zajmuje się klasyczną rzeźbą figuratywną w drewnie i kamieniu oraz odlewami w brązie.

Born in 1998. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). He creates classical figurative wooden and stone sculpture and bronze castings.

Ⓐ SPOTKANIE
THE MEETING

DYPLOM: Pracownia Rzeźby
PROMOTOR: dr hab. Roman Pietrzak, prof. uczelni

DEGREE: Studio of Sculpture
SUPERVISOR: Dr hab. Roman Pietrzak, Assoc. Prof.

Ⓑ KOBIETA Z MISĄ
WOMAN WITH A BOWL

ANEKS: Pracownia Kamienia
PROMOTOR: Stanisław Gruszka

MINOR: Studio of Stone
SUPERVISOR: Stanisław Gruszka

Tytuł pracy brzmi „Spotkanie” i słowo to jest kluczowe w jej interpretacji, ponieważ chodzi nie tylko o relacje zachodzące wewnątrz kompozycji, ale też indywidualne odniesienie się widza do sytuacji, do której zostaje zaproszony.

Jedno z trzech miejsc pozostaje pozornie puste i jest ono miejscem do interpretacji koncepcji Absolutu i przestrzenią do pochylenia się nad tematem postrzegania świata duchowego.

Postaci są przedstawione w półakcie oraz bez żadnych atrybutów, by całość była jak najbardziej neutralna. Celem było utworzenie miejsca do kontemplacji i analizy własnej duchowości.

Praca nad aneksem była dla mnie wyzwaniem szczególnie w aspekcie zmierzenia się z materiałem, jakim jest marmur, i wykonanie w nim klasycznej figuratywnej rzeźby. Moim zamierzeniem było wprowadzenie widza w stan błogości i spokoju. Praca ma także charakter symboliczny, ale pozostawiam to do indywidualnej interpretacji.

The title of the project is “The Meeting” and it is the key for its interpretation, because it is not only about the relations within the composition, but also the viewers’ individual insights into the situation they are invited to.

One of the three spots is seemingly empty, and it is a place for the interpretation of the idea of the Absolute, as well as a space for pondering the perception of the spiritual world.

The characters are presented half-nude and with no attributes, so that the general impression is as neutral as possible. The goal was to create a space for contemplation and analysis of one’s own spirituality.

The work on the minor degree piece has been particularly challenging in terms of handling the material – marble – and making a classical figurative sculpture out of it. My aim was to put the viewer in a state of bliss and tranquillity. The work is also symbolic, but I leave it to everyone’s own interpretation.

© ASPEKT DUCHOWOŚCI W SZTUCE NA PRZYKŁADZIE IKON ORAZ ICH INTERPRETACJI, ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM IKONY TRÓJCY ŚWIĘTEJ

THE ASPECT OF SPIRITUALITY IN ART BASED ON ICONS AND THEIR INTERPRETATION, WITH PARTICULAR FOCUS ON THE ICON OF *THE TRINITY*

PRACA TEORETYCZNA: Magdalena Sołtys

Praca skoncentrowana jest na duchowości w sztuce, a szczególnie na ikonie Trójcy Świętej Andrieja Rublowa. Eksploruje miejsce ikony we współczesnym świecie, kładąc nacisk na indywidualne podejście do tego tematu. Centralnym punktem jest proces tworzenia i odbioru ikon, uznawany za głęboko metafizyczny. Praca skupia się także nad inspiracjami ikoną w sztuce współczesnej. Podkreśla, że duchowość w sztuce nadal stanowi ważny element, wpływa bowiem nie tylko na proces twórczy, ale również na interpretację dzieł w dzisiejszym świecie. Bada tworzenie i odbiór ikon, zgłębiając duchowy wymiar związany zarówno z procesem tworzenia, jak i z doświadczeniem tych dzieł przez widza.

THESIS: Magdalena Sołtys

The thesis is focused on spirituality in art, in particular Andrei Rublev's icon of *The Trinity*. It explores the standing of the icon in the modern world, emphasising an individual take on the subject. The central point is the process of creation and reception of an icon, considered deeply spiritual. The thesis also concentrates on the inspirations with the icon in modern art. It accentuates that spirituality is still a valid element of art, as it influences not only the creative process, but also the interpretation of works in today's world. It looks into the creation and reception of icons, investigating the spiritual aspect related to the process of creation and the perception of the works by viewers.

A1

A2

A1, A2 *Spotkanie*, drewno, 230 × 300 × 130 cm
Meeting, wood, 230 × 300 × 130 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

„Spotkanie” Franciszka Szczepańca to traktat o jego ludzko-artystycznej podmiotowości. Pomimo wyraźnej inspiracji prawosławnymi ikonami nie jest związany z żadną konkretną deklaracją religijną. Głównym celem jest podkreślenie istoty wartości duchowych i kontemplacyjnych, które uznaje za szczególnie ważne. Autor postrzega obecny stan swojej duchowości jako stan niepewności, a jego rzeźba zadaje pytanie o możliwość wyjścia z tego kryzysu. Praca ma charakter poetyckiego obrazu posługującego się różnorodnymi symbolami. Ich niejednoznaczność pozwala na różnorodne interpretacje i skojarzenia. Szczepaniec stawia pytania dotyczące sensu bycia, życia duchowego, wartości oraz roli artysty. „Banalne” pytania, które zadawali sobie wybitni twórcy w przeszłości i zapewne będą stawiać w przyszłości. Rzeźba stanowi odważne wyzwanie skierowane zarówno do samego artysty, jak i do grona tych odbiorców, którzy byliby potencjalnie zainteresowani refleksją nad tymi fundamentalnymi kwestiami.

dr hab. Roman Pietrzak, prof. uczelni

Franciszek Szczepaniec’s “The Meeting” is a treatise on his human and artistic subjectivity. Despite clear inspiration by Orthodox icons, he is not affiliated with any specific religious denomination. His main aim is to stress the essence of spiritual and contemplative values that he deems particularly important. The author perceives the current state of his spirituality as ambivalent, and his sculpture explores the question of a possible way out of this crisis. The degree piece is a poetic image using various symbols. Their ambiguity allows for multiple interpretations and associations. Szczepaniec inquires about the meaning of existence, spiritual life, values, and the role of the artist. These are “banal” questions that have already been and will be asked by accomplished authors. The sculpture is a bold statement for the artist and for the audience that would be potentially interested in reflecting upon such fundamental issues.

Dr hab. Roman Pietrzak, Assoc. Prof.

Ⓑ

Pan Szczepaniec wykazał się dużą odwagą, podejmując próbę wykonania rzeźby w kamieniu. Wybrany marmur rosa portugalo nie należy do łatwych i wymaga szczególnych umiejętności rzeźbiarskich w trakcie jego obróbki. Oglądając „Kobietę z misą” widzimy efekt końcowy pracy, często nie zdając sobie sprawy ze złożoności tego zadania. Należy również zauważyć, że walory wybranego kamienia doskonale przekładają się na jakość rzeźby, podkreślając jej wdzięk i niepowtarzalność.

Rzeźba „Kobieta z misą” ładnie komponuje się z wykonaną z drewna główną pracą dyplomową o tytule „Spotkanie”. Sama nazwa tej pracy trafnie podkreśla zestawienie dwóch tak odmiennych w charakterze materiałów rzeźbiarskich, jakimi są kamień i drewno. Rzeźbę „Kobieta z misą” oceniam bardzo wysoko.

Stanisław Gruszka

Mr Szczepaniec showed great courage in attempting to create a stone sculpture. The Rosa Portogallo marble, which he chose, is not easy and requires special sculpting skills for its processing. In the “Woman with a Bowl”, we can see the end result of his work, often without realising the complexity of the undertaking. We must also bear in mind that the qualities of the selected stone translate perfectly into the quality of the sculpture, bringing out its charm and uniqueness.

The sculpture “Woman with a Bowl” is a good complement to the degree piece made of wood titled “The Meeting”. The mere name of the work is an apt emphasis of the two very disparate sculpting materials: stone and wood. I rate the sculpture “Woman with a Bowl” very highly.

Stanisław Gruszka

B1

B2

B1,B2 *Kobieta z misą*, marmur, 105 × 20 × 20 cm
Woman with a bowl, marble, 105 × 20 × 20 cm

ZOFIA JANINA KLAMKA

CONTACT: zofiajklamka@gmail.com
Instagram: @zofiajklamka

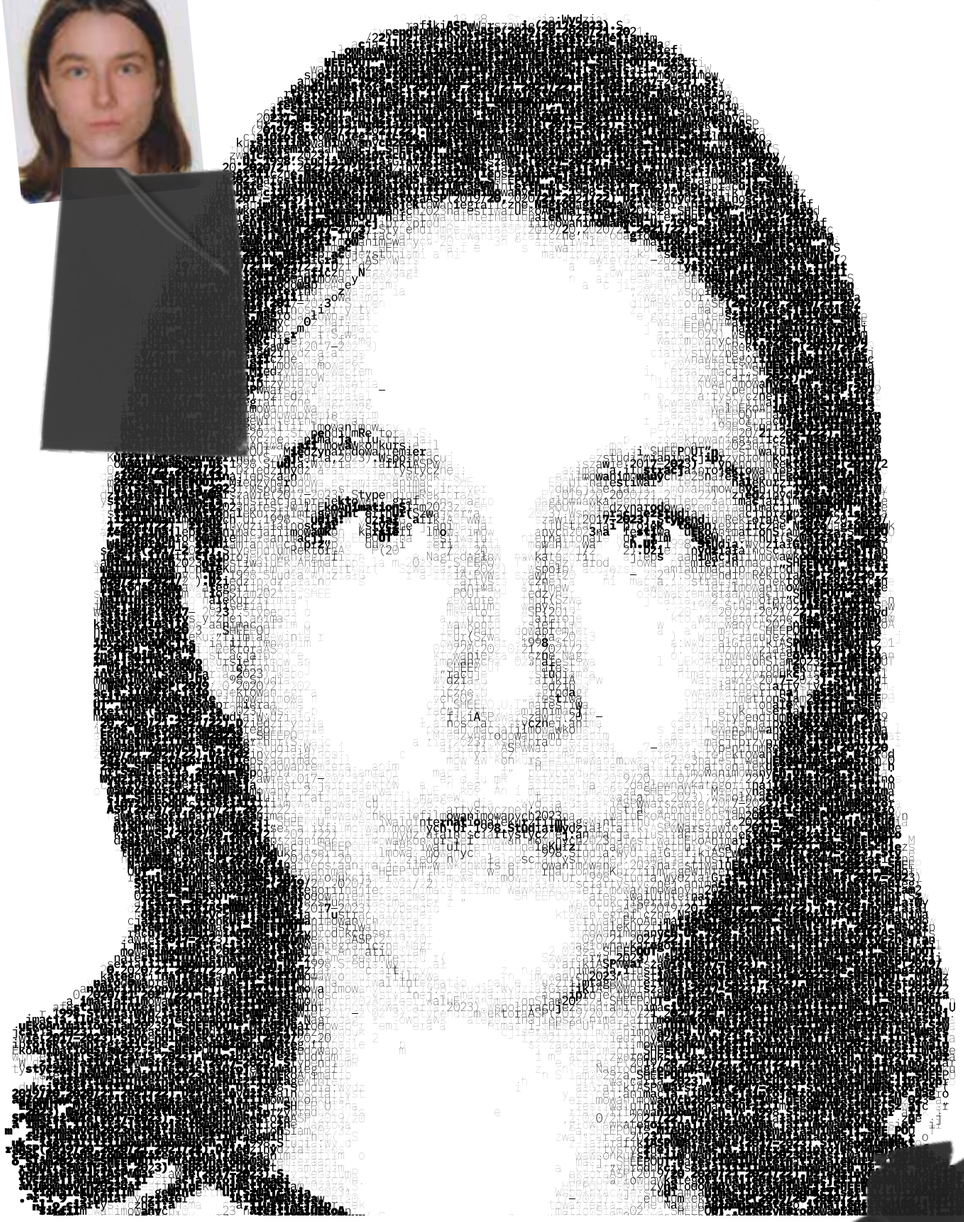

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2017–2023). Stypendium Rektora ASP (2019/20, 2020/21, 2021/22). Dziedziny działalności artystycznej: animacja, ilustracja i projektowanie graficzne. Nagroda główna w kategorii najlepsza animacja filmowa w konkursie filmów animowanych 2023 na festiwalu Eko Animation Slam 2023 za „SHEEP OUT". Międzynarodowa premiera animacji „SHEEP OUT" na festiwalu Internationale Kurzfilmtage Winterthur (Szwajcaria, 2023). Udział filmu „SHEEP OUT" w festiwalach (2024): Annecy International Animation Film Festival (konkurs główny, kategoria studencka), Międzynarodowy Festiwal Filmów Animowanych ANIMATOR (konkurs polski i konkurs międzynarodowy), Stuttgart International Festival of Animated Film (konkurs główny, kategoria studencka), FEST – New Directors | New Films Festival (konkurs główny, kategoria studencka) i Artus Short Film Festival. Współpracuje ze studiami animacji przy produkcji seriali i filmów animowanych.

Born in 1998. Studies: Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/20, 2020/21, 2021/22). Fields of artistic activity: animation, illustration, and graphic design. Main prize in the best film animation category in the 2023 animated film competition at the Eko Animation Slam 2023 festival for "SHEEP OUT". International première of the animation "SHEEP OUT" at the Internationale Kurzfilmtage Winterthur festival (Switzerland, 2023). Participation of "SHEEP OUT" in festivals (2024): Annecy International Animation Film Festival (official selection, graduation competition), International Animation Film Festival ANIMATOR (national selection and international selection), Stuttgart International Festival of Animated Film (official selection, graduation competition), FEST – New Directors | New Films Festival (official selection, graduation competition) and Artus Short Film Festival. Works with animation studios on the production of animated shows and films.

Ⓐ SHEEP OUT

DYPLOM: Pracownia Animacji
PROMOTOR: dr hab. Przemysław Adamski

DEGREE: Studio of Animation
SUPERVISOR: Dr hab. Przemysław Adamski

Film opowiada o pedantycznej animatorce, która prowadzi rutynowy tryb życia, przemieszczając się wyłącznie między domem a pracą. Pogrążona w marazmie coraz bardziej izoluje się od świata zewnętrznego aż do momentu znalezienia obrazka z owcą, który wskutek absurdalnych wydarzeń wyciągnie ją z apatii.

„SHEEP OUT" jest symboliczną historią o konfrontacji z lękiem oraz wyjściu ze strefy komfortu, luźno inspirowaną książką „Przygoda z owcą" autorstwa Haruki Murakamiego. Film został wykonany cyfrowo w technice animacji poklatkowej rysunkowej, trwa osiem minut i oparty jest na gatunkach akcji i przygody.

Muzyka do animacji została skomponowana w całości przez Gaikovskiego. Jednym z motywów ścieżki dźwiękowej jest odnowiony utwór hc punkowego zespołu Jesubo, wykonany we współpracy z moim tatą Wojciechem Klamką (gitara) i Piotrem Skorupą (gitara basowa). Pozostałe kompozycje muzyczne zainspirowane newromaticowymi brzmieniami lat 80. oparte są na nieodzownym stylu towarzyszącym tej dekadzie. Magia analogowych syntezatorów, proste i chwytliwe linie melodyczne uzupełniają koncepcję animacji, tworząc spójną całość.

A film about a pedantic animator, who leads an ordered life, commuting only between her home and work. Listless, she increasingly isolates herself from the outside world, until she finds a sheep picture, which in an absurd series of events yanks her free from her apathy.

"SHEEP OUT" is a symbolic story of confronting fear and stepping out of the comfort zone, loosely inspired by the book "A Wild Sheep Chase" by Haruki Murakami. The animation is a digital stop-motion drawing animation, eight minutes long, and is based on the action-adventure genre.

The score for the animation was written entirely by Gaikovski. One of the soundtrack themes is a renewed piece by the Hc punk band Jesubo, performed in collaboration with my dad Wojciech Klamka (guitar) and Piotr Skorupa (bass). The other music pieces were inspired by new-romantic sounds of the 1980s and based on the intrinsic style of that decade. The magic of analogue synthesisers and simple, catchy tunes complement the animation and form a coherent whole.

Ⓑ „TOY STORY" JAKO KAMIEŃ MILOWY ANIMACJI KOMPUTEROWEJ
"TOY STORY" AS A MILESTONE IN COMPUTER ANIMATION

PRACA TEORETYCZNA: dr Anna Wiszniewska

Praca o początkach animacji komputerowej, historii Studia Pixar i o tym, dlaczego pierwsza część „Toy Story" jest ważnym i wyjątkowym filmem. Pod kątem innowacyjności techniki, jaką został stworzony, ale również pod kątem oryginalnej gorzko-słodkiej narracji, będącej opowieścią o poszukiwaniu tożsamości oraz konfrontacji z trudną rzeczywistością.

THESIS: Dr Anna Wiszniewska

The thesis presents the beginnings of computer animation, the story of the Pixar Studios, and the reason why part one of "Toy Story" is a momentous and special film in terms of the innovative technique that was used to make it, as well as its unique bittersweet narration telling a story of the search for one's identity and confrontation with tough reality.

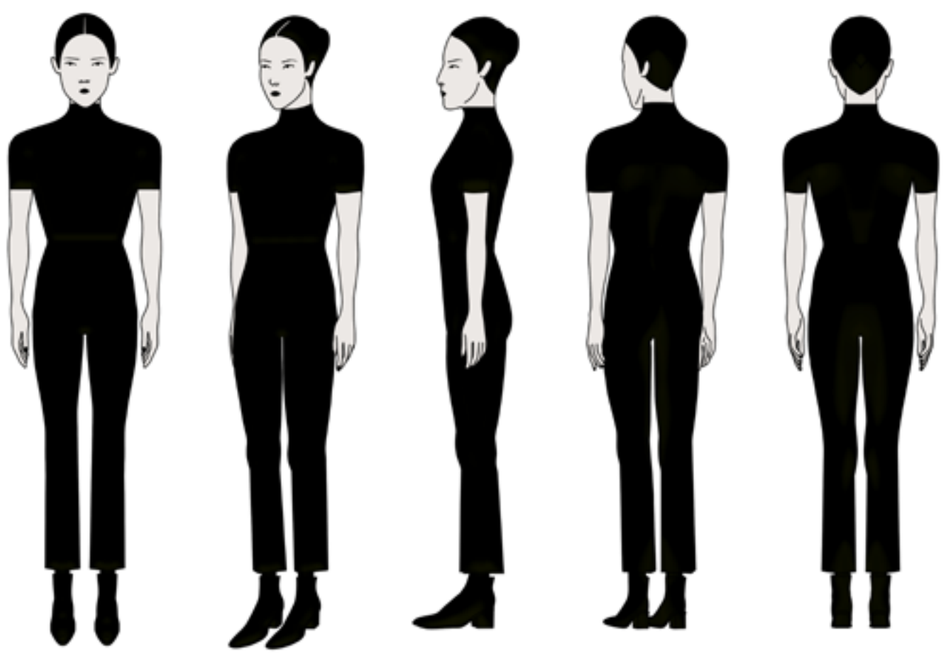

A1 *SHEEP OUT* – projekt postaci, rysunek cyfrowy
SHEEP OUT – character design, digital drawing

A2 *SHEEP OUT* – plakat, rysunek cyfrowy, 100 × 70 cm
SHEEP OUT – poster, digital drawing, 100 × 70 cm

A3

A5

A4

A6

A3–A6 *SHEEP OUT* – stop-klatka, rysunek cyfrowy
SHEEP OUT – still frame, digital drawing

PROMOTOR / SUPERVISOR

Ⓐ „SHEEP OUT" to próba niedoskonałej interpretacji „Przygody z owcą". Murakami nie daje czytelnikowi jednoznacznego klucza interpretacyjnego i zarazem nie obliguje go do zdekodowania sensu powieści. Dlatego ważniejszym od przesłania staje się proces odkrywania. Wyrywająca ze stagnacji i marazmu pogoń za nieuchwytnym, która sama urasta do rangi tematu pracy i unieważnia fabułę literackiej inspiracji dla Zofii, stała się dodatkowo pretekstem do poszukiwania warsztatowej doskonałości i budowania narracji balansującej często na granicy percepcji widza. Skoki tej owcy nie ukoją do snu.

dr hab. Przemysław Adamski

"SHEEP OUT" is an attempt at an imperfect interpretation of "A Wild Sheep Chase". Murakami does not provide the readers with an unambiguous interpretation key and does not require them to decode the meaning of the novel, either. That is why the discovery process becomes more important than the message. The chase of the elusive, which liberates us from stagnation and listlessness and, according to Zofia, takes over as the subject of the work and invalidates the storyline of literary inspiration, at the same time becomes an excuse to search for skill perfection and building narration that often balances on the verge of the readers' perception. This jumping sheep will not help you sleep.

Dr hab. Przemysław Adamski

A7, A8 *SHEEP OUT* – projekt tła, rysunek cyfrowy
SHEEP OUT – background design, digital drawing

A7

A8

A9

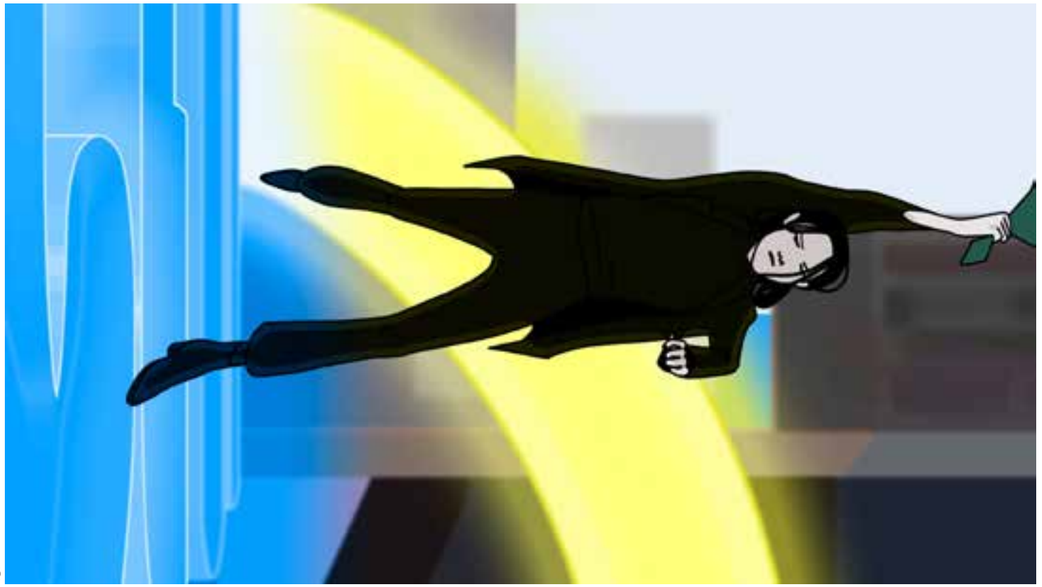

A10

A9, A10 *SHEEP OUT* – stop-klatka, rysunek cyfrowy
SHEEP OUT – still frame, digital drawing

EWELINA KOGUT

CONTACT: ewelina.kogut.95@gmail.com
Instagram: @ewelina.kogut_

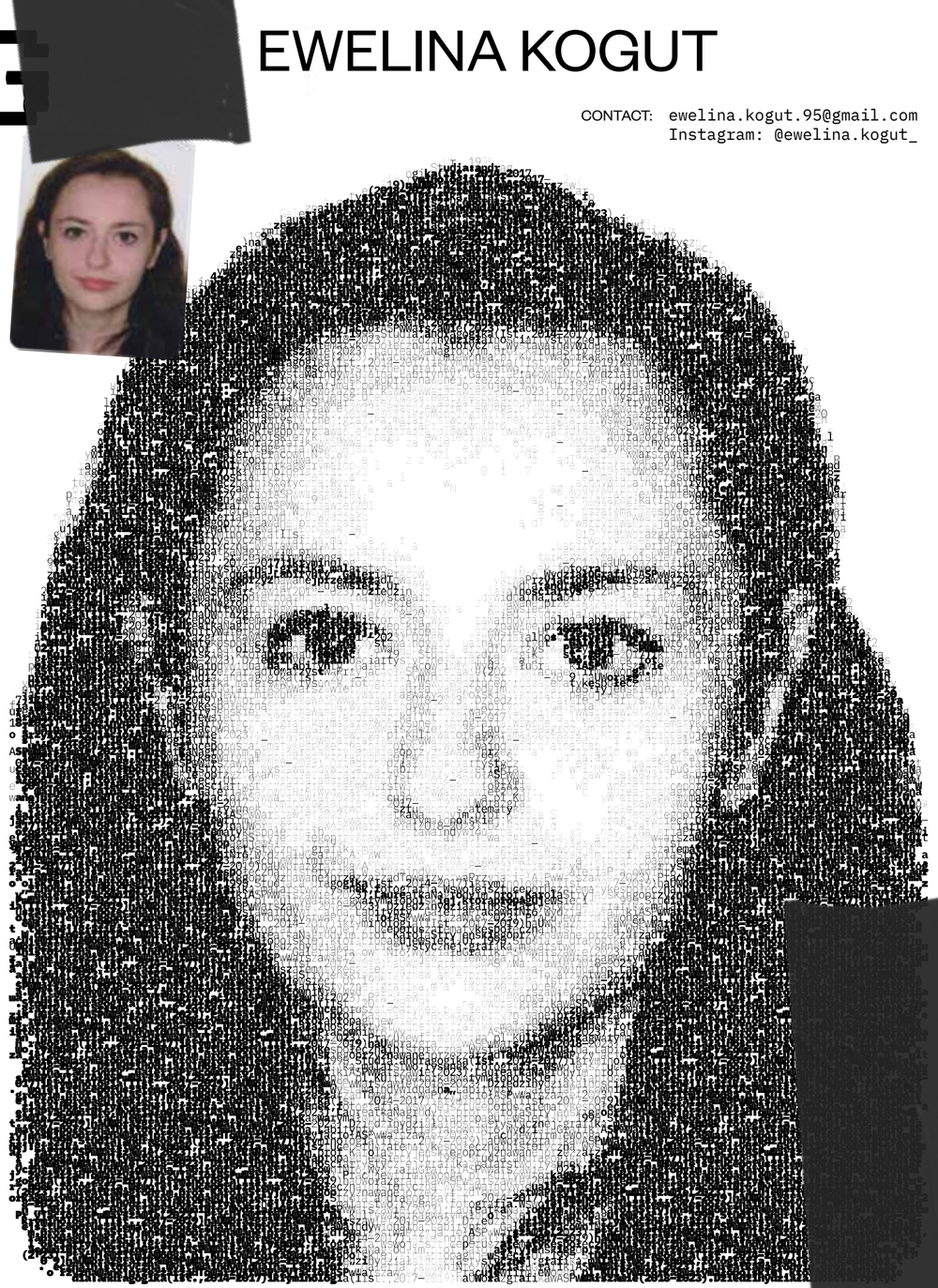

EWELINA KOGUT

BIO: Ur. 1995. Studia: andragogika (I st., 2014–2017) i kryminologia (II st., 2017–2019) na UW oraz grafika w ASP w Warszawie (2018–2023). Dziedziny działalności artystycznej: grafika, malarstwo, rysunek, fotografia. W swojej sztuce porusza tematykę społeczną i historyczną. Wystawa indywidualna „Labirynty", Galeria Pracowni Nr 6, Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2023). Laureatka Nagrody im. prof. Karola Stryjeńskiego przyznawanej przez zarząd Towarzystwa Przyjaciół ASP w Warszawie (2023). Pracuje w firmie Wonga.pl. Kultywatorka gwary małopolskiej, którą propaguje w sieci.

Born in 1995. Studies: andragogy (bachelor's degree, 2014–2017) and criminology (master's degree, 2017–2019) at the University of Warsaw, and graphic arts at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). Fields of artistic activity: printmaking, painting, drawing, photography. In her art, she explores social and historical topics. Solo exhibition "Labyrinths", Gallery of Studio no. 6 of the Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2023). Laureate of the Karol Stryjeński Award presented by the Board of the Society of Friends of Fine Arts in Warsaw (2023). Works at Wonga.pl. Advocate of the Małopolska dialect, which she promotes online.

Ⓐ BEZ POWROTU
NO RETURN

DYPLOM: Pracownia Grafiki Koncepcyjnej i Intermedialnej
PROMOTOR: prof. Andrzej Węcławski

DEGREE: Studio of Concept and Intermedia Graphic Art
SUPERVISOR: Prof. Andrzej Węcławski

Ⓑ KRAINA WYMAZANEJ PAMIĘCI
THE LAND OF ERASED MEMORY

ANEKS: I Pracownia Malarstwa
PROMOTOR: prof. Paweł Nowak

MINOR: Studio of Painting No. 1
SUPERVISOR: Prof. Paweł Nowak

© WSPOMNIENIA PŁYNĄ NAD POLAMI
MEMORIES FLOW OVER THE FIELDS

ANEKS: II Pracownia Rysunku
PROMOTOR: dr hab. Rafał Kochański, prof. uczelni

MINOR: Studio of Drawing No. 2
SUPERVISOR: Dr hab. Rafał Kochański, Assoc. Prof.

Tematem pracy dyplomowej jest ciężki los Łemków, który wprawdzie był ich udziałem w odległej przeszłości, ale biorąc pod uwagę dzisiejsze wydarzenia na świecie, jak np. wojna w Ukrainie czy konflikt między Palestyną a Izraelem, uważam go za bardzo aktualny. W imię zagrywek politycznych ludzie byli i ciągle są wysiedlani, odzierani z tożsamości i wydzierani korzeniami z ziem, które są najbliższe ich sercu.

Dyplom ten jest swoistym hołdem dla tych, których skrzywdzono. Nawiązuje on jednak nie tylko do tamtych wydarzeń, ale do Łemkowszczyzny jako obszaru bogatego w niezwykłą kulturę, wierzenia i ludzi, którzy to wszystko tworzyli. Ukazuje ich dawny świat, pełen magii, religii i przesądów,

The subject of this degree piece is the plight of the Lemkos, which they had to endure in the distant past, but considering current events in the world, such as the war in Ukraine or the conflict between Palestine and Israel, I consider it quite current. In the name of political games, people have always been exiled, stripped of their identity, and uprooted from the land that was dearest to them.

This degree piece is a form of tribute to those who have been wronged. However, it refers not only to those events but to the Lemkivshchyna as a region rich in remarkable culture, beliefs, and the people who created it all. It shows a bygone world full of magic, religion, and superstitions, filled

przepełniony ciężką pracą w trudnych warunkach bytowych, a na końcu pokazuje ślady, jakie po nich pozostały. Odnaleźć w nim można nawiązania do sztuki ludowej, której pozostałości jeszcze są widoczne.

Oba aneksy dopełniają dyplom. Aneks z malarstwa nawiązuje sposobem malowania do ludowości, pewnej naiwności ukazującej kulturę łemkowską, jaką jeszcze dzisiaj można spotkać na tych ziemiach. W połączeniu z symboliką, np. w postaci czerwieni wręcz wylewającej się z obrazów, koresponduje z brutalnością wysiedleń, jakich doświadczyli łemkowie. Z kolei aneks z rysunku, malowany linearnie, pokazuje ich życie codzienne, a sposób prowadzenia linii nawiązuje do wycinanek ludowych, ale także – przez budowanie nimi różnorodnych wzorów – do malowania łemkowskim sposobem pisanek wielkanocnych, co jest znane i kultywowane do dzisiaj.

with hard work in difficult living conditions, and eventually, presents the traces it left behind. You can find there references to folk art, whose remains are still there.

Both minor degrees complement the degree piece. The minor degree piece in painting and its painting style allude to the folklore, a kind of naivety typical for the Lemko culture that can still be found in those lands. In combination with the symbolism, e.g. the colour red flooding the paintings, it corresponds to the brutality of the displacement they experienced. The minor degree piece in drawing, painted linearly, shows the Lemkos' everyday life, and the drawing style resembles folk cut-outs, but also – with the various patterns made up of lines – painting Easter eggs in the Lemko manner, still popular and cultivated.

(D) WYKORZENIENIE ŁEMKÓW Z ZIEM POLSKICH DISPLACEMENT OF THE LEMKOS FROM POLISH LANDS

PRACA TEORETYCZNA: dr Piotr P. Płucienniczak

Praca dotycząca Łemków, czyli mniejszości etnicznej zamieszkującej ludnie tereny południowej Polski (głównie Beskid Niski i Bieszczady) do 1947 roku. Po tej dacie doszło do masowych, przymusowych przesiedleń, nierzadko bardzo brutalnych, które doprowadziły do upadku gospodarczego i kulturowego tamtejszych regionów, a także zniszczenia części wytworów kultury łemkowskiej jak architektura cerkiewna czy malarstwo ikonowe. Ponadto w pracy znajduje się szeroka analiza historii Łemków, ich dorobku oraz kultury i jej śladów we współczesnym świecie.

THESIS: Dr Piotr P. Płucienniczak

A thesis on the Lemkos, a populous ethnic minority inhabiting southern Poland (mostly the Low Beskid and the Bieszczady Mountains) until 1947. Thereafter, the Lemkos were forced to mass displacement, often very brutal, which led to an economic and cultural crisis in the region, as well as destruction of some of the Lemko culture, such as Orthodox church architecture and icon paintings. Furthermore, the thesis offers a thorough analysis of the history of the Lemkos, their heritage, culture, and its traces in the modern world.

A1

A2

A3

A4

A5

A1–A5 Cykl 6 prac, bez tytułu, poddruk cyfrowy, sitodruk, 50 × 70 cm
Series of 6 works, untitled, digital ground print, screen print, 50 × 70 cm

A6

A7

A8

A6 **Łemkowszczyzna, sitodruk, 200 × 140 cm**
Lemko region, screen print, 200 × 140 cm

A7 ***Bez tytułu*, fragment stołu z wystawionymi przedmiotami znalezionymi w połemkowskich domach bądź związanymi z Łemkowszczyzną; od lewej: krywulka, książka z połemkowskiego domu, huculski talerz, niżej: huculska obrączka na serwetki, kalendarz prawosławny z 1966 roku**
Untitled, fragment of a table with exhibits found in post-Lemko houses or related to the Lemko region; left to right: *krywulka*, a book from a post-Lemko house, a Hutsul plate; below: a Hutsul napkin ring, an Orthodox calendar, 1966

A8 **Dyptyk *Tożsamość*, sitodruk na płycie pilśniowej, 100 × 70 cm**
Diptych *Identity*, screen print on fibreboard, 100 × 70 cm

B1

B2

B3

B1 **Modlitwa, olej na płótnie, 100 × 150 cm**
Prayer, oil on canvas, 100 × 150 cm

B2 **Łemko, olej na płótnie, 55 × 45 cm**
A Lemko man, oil on canvas, 55 × 45 cm

B3 **Łemkini, olej na płótnie, 55 × 45 cm**
A Lemko woman, oil on canvas, 55 × 45 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ Dyplom Eweliny Kogut „Bez powrotu” jest wielowątkową realizacją, podejmującą ciągle aktualną tematykę wysiedleń i prześladowań mniejszości etnicznych, realizowanych w imię politycznych interesów i nacjonalistycznych ideologii. Ewelina Kogut poświęciła pracę tragicznej historii Łemków, opowiadając na nowo ich losy, odwiedzając miejsca przez nich kiedyś zamieszkiwane, odszukując w trakcie terenowych wypraw pozostałości ich kultury. Praca składa się z kilku części: dwóch serii sitodruków nawiązujących, w sferze ikonograficznej, do wierzeń, magii i symboli obecnych w kulturze łemkowskiej oraz cyklu pejzaży przedstawiających miejsca, gdzie żyli i pracowali, serii portretów Łemków wydrukowanych na zniszczonych płytach drewnianych, zaprojektowanego specjalnie obrusa z wykorzystaniem lokalnych motywów folklorystycznych, oraz kolejnego cyklu grafik ukazujących ocalałe relikty tej kultury i dokumentujących proces jej zniszczenia. Autorka bez natrętnego patetyzmu przedstawiła fragment zapomnianej historii, tworząc jednocześnie interesującą artystycznie całość.

prof. Andrzej Węcławski

Ewelina Kogut’s degree piece “No Return” is a multifaceted project discussing the ever-present issue of displacement and persecution of ethnic minorities in the name of political interest and nationalist ideologies. Ewelina Kogut has made her project about the dramatic history of the Lemkos, recalling the events, revisiting the places they once inhabited, and finding remnants of their culture during field trips. The work comprises several parts: two series of silkscreens, in terms of iconography referring to the beliefs, magic, and symbols present in the Lemko culture, and a series of landscapes depicting the places where they lived and worked, a series of portraits of Lemkos printed on damaged wooden panels, a specially designed tablecloth using local folk motifs, and another series of graphic designs presenting the surviving relics of their culture and documenting the process of its destruction. Without any excessive pathos, the author portrays a fragment of forgotten history, creating an artistically interesting whole.

Prof. Andrzej Węcławski

Ⓑ Bardzo gratuluję Ewelinie Kogut przygotowania aneksu z malarstwa zatytułowanego „Kraina wymazanej pamięci” i dziękuję za niego. Dziękuję przede wszystkim za dwa aspekty tak istotne w kształceniu studentek i studentów w pracowni, którą prowadzę. Pierwszy to poszukiwanie i znajdowanie własnej ikonografii, która staje się przekazem. Drugi, właściwie równorzędny, aspekt to znalezienie odpowiedniego wyrazu artystycznego adekwatnego do przekazu. Ewelina te dwa aspekty połączyła w całość, co świadczy o Jej dojrzałości artystycznej i wyjątkowych predyspozycjach w tej dziedzinie.

Życzę Ci sukcesów i konsekwencji w tworzeniu nowych prac.

prof. Paweł Nowak

I offer my heartfelt congratulations and thanks to Ewelina Kogut for her minor degree piece in painting called “The Land of Erased Memory”. I would like to thank her mainly for two reasons so relevant to the teaching of students in the studio that I run. The first one is looking for and finding one’s own iconography, which becomes a message. The second, of equal importance, is finding the right artistic means corresponding to the message. Ewelina has combined both aspects into a whole, which proves her artistic maturity and exceptional talent in this field.

I wish you success and consistency in creating new works.

Prof. Paweł Nowak

Ⓒ „Wspomnienia płyną nad polami” to tytuł cyklu rysunkowego pani Eweliny Kogut. Dzieło w ilustracyjnej i bajkowej stylistyce przenosi nas do świata kultury i wierzeń Łemków. Jest wyrazem nostalgii, ale i buntu wobec bolesnej historii, którą autorka na swój sposób pragnie ocalić od zapomnienia. Projekt nie tylko ma znamiona edukacyjne, ale także mieści się w konwencji hołdu dla utraconego wielonarodowego dziedzictwa Polski. Zarówno prostota w doborze środków obrazowych, jak i dyscyplina koncepcyjna definiują dzieło pani Eweliny Kogut w obszarze propozycji, o których chce się pamiętać i które autentycznie się przeżywa.

dr hab. Rafał Kochański, prof. uczelni

“Memories Flow Over the Fields” is the title of Ewelina Kogut’s series of drawings. The work, styled like illustrations and fairy tales, takes us to the realm of Lemko culture and beliefs. It is a manifestation of nostalgia, but also defiance against painful history, which the author attempts to save from oblivion in some way. The project not only is educational, but also falls within the category of tribute to the lost multinational heritage of Poland. The simplicity of the means of expression and the conceptual discipline define Ewelina Kogut’s work as a proposal worth remembering and experienced authentically.

Dr hab. Rafał Kochański, Assoc. Prof.

C1

C2

C1, C2 Prace z cyklu *Wspomnienia płyną nad polami*, cienkopisy Micron o różnej grubości na papierze, każda z prac 30 × 70 cm
Works from the series *Memories Float Over the Fields*, Micron fineliners of various thicknesses on paper, each work 30 × 70 cm

JOANNA OSIŃSKA

CONTACT: josinskay@gmail.com
Instagram: @josinskay
josinskay.artstation.com

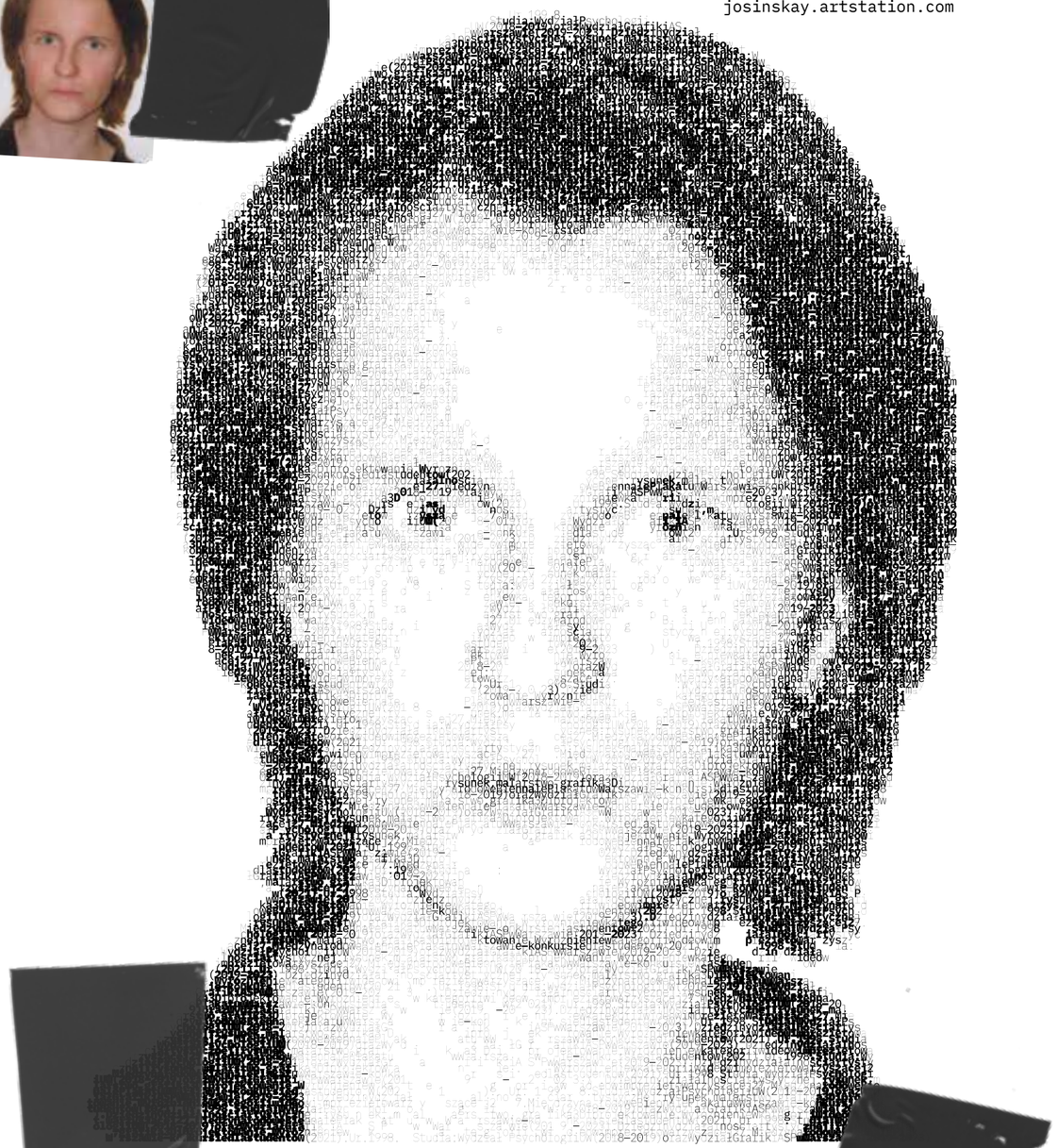

JOANNA OSIŃSKA

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Psychologii UW (2018–2019) oraz Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2019–2023). Dziedziny działalności artystycznej: rysunek, malarstwo, grafika 3D i projektowanie. Otrzymała wyróżnienie w kategorii wideo w konkursie dla studentów towarzyszącemu 27. Międzynarodowemu Biennale Plakatu w Warszawie (2021).

Born in 1998. Studies: Faculty of Psychology of the University of Warsaw (2018–2019), Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2023). Fields of artistic activity: drawing, painting, 3D graphics, and design. Distinction in the video category at a side event of the 27th International Poster Biennale in Warsaw – student competition (2021).

Ⓐ W POCHODZIE STRACHU
IN THE PROCESSION OF FEAR

DYPLOM: Pracownia Ilustracji
PROMOTORKA: prof. Grażka Lange

DEGREE: Studio of Illustration
SUPERVISORESS: Prof. Grażka Lange

Ⓑ BLOK
APARTMENT BLOCK

DYPLOM: Pracownia Multimediów
PROMOTORKA: prof. Piotr Welk

DEGREE: Studio of Multimedia
SUPERVISORESS: Prof. Piotr Welk

Ⓒ IMPROWIZACJE RYSUNKOWE DO KSIĄŻKI „W POCHODZIE STRACHU”
DRAWN IMPROVISATIONS FOR THE BOOK “IN THE PROCESSION OF FEAR”

ANEKS: II Pracownia Rysunku
PROMOTOR: dr hab. Rafał Kochański, prof. uczelni

MINOR: Studio of Drawing No. 2
SUPERVISOR: Dr hab. Rafał Kochański, Assoc. Prof.

Książka „W pochodzie strachu” składa się z ośmiu bloków tematycznych, każdy z nich reprezentuje osobna historia utrzymana w konwencji gry wyobraźni. Długotrwały, ukazany w aneksie proces jej powstawania, dał mi pretekst do rozliczenia się z własną mentalnością, a zarazem zastanowienia się nad powtarzalnością haseł i gestów w przestrzeni publicznej. W ośmiu sekcjach, o nazwach „Tożsamość”, „Naśladownictwo prestiż norma”, „Inny”, „Potępienie”, „Pokuta”, „Transgresja”, „Ból jako waluta”, „Zakończenie” poruszam pod maską bohatera-narratora kwestie, które dotyczą mnie bezpośrednio i nie dają się zlekceważyć jako wyłącznie cudza przypadłość. W jakim stopniu można zaufać sobie, swoim sądom i emocjom pośród resztek z wysypiska historii?

Dopełnieniem książki jest multimedialna część dyplomu, której tematem jest życie na blokowisku. „Blok” to opowieść o podglądactwie, subiektywności postrzegania, tendencji do formułowania sądów na bazie wyrwanych z kontekstu skrawków cudzego życia.

The book “In the Procession of Fear” comprises eight subject areas, each presenting a separate story in the spirit of a play of imagination. The long-lasting process of its creation, depicted in the minor degree piece, motivated me to settle accounts with my own mentality, and at the same time ponder the repetitiveness of slogans and gestures in the public space. In eight sections called “Identity”, “Emulation Prestige Norm”, “The Other”, “Damnation”, “Atonement”, “Transgression”, “Pain as a Currency”, “Ending”, under the guise of the protagonist narrator, I discuss the things that apply to me directly and cannot be ignored as merely somebody else’s affliction. To what degree can one trust oneself, one’s judgements, and emotions among the remains at the ash heap of history?

The book is complemented with the multimedia part of the degree piece, describing life in a housing complex. “Block” is a story of voyeurism, subjectivity of perception, the tendency to form judgements based on snippets of other people’s lives taken out of context.

JOANNA OSIŃSKA

Ⓓ ZAPALNIK. W POCHODZIE STRACHU
FUSE. IN THE PROCESSION OF FEAR

PRACA TEORETYCZNA: Magdalena Sołtys

Praca teoretyczna, podobnie jak książka, ma strukturę opartą na podziale na wyspy tematyczne. Jej charakter jest dygresyjny, wręcz patchworkowy, przypomina rozrastającą się mapę myśli z dużą ilością luźnych skojarzeń i odwołań do tekstów kultury.

Pracę poświęciłam manifestacjom tytułowego strachu (lęku): tęsknocie za „normą", myśleniu dualizmami, brakowi ciekawości, poszukiwaniu odrodzenia, nowego początku, w tym poprzez mechanizm kozła ofiarnego, przemoc. Wstrętowi w ujęciu „abjection", transakcyjności w relacjach społecznych czy choćby złowróżbnej, podskórnej obawie, że zwykłe prawo do życia, obecności, stanowi dobro luksusowe i w związku z tym trzeba wydzierać je z rąk kogoś innego.

THESIS: Magdalena Sołtys

Like the book, the thesis has a structure based on theme islands. Its nature is digressive, even patchwork-like, resembling a growing mind map with a number of loose associations and references to cultural texts.

I devoted this thesis to manifestations of fear (anxiety): longing for the "normal", thinking in dualisms, lack of curiosity, looking for a rebirth, a new beginning, including with a mechanism of a scapegoat, violence. Abjection, transactionality in social relations, or an ominous, intrinsic concern that the mere right to live and be present is a luxury and therefore needs to be snatched from somebody else's grip.

A1

A1–A5 *W pochodzie strachu*, technika mieszana rysunkowo-malarska, farba olejna na papierze, wydruk cyfrowy, 103 strony, 30 × 21 cm
In the Procession of Fear, mixed drawing and painting technique, oil on paper, digital print, 103 pages, 30 × 21 cm

A2

A3

A4

A5

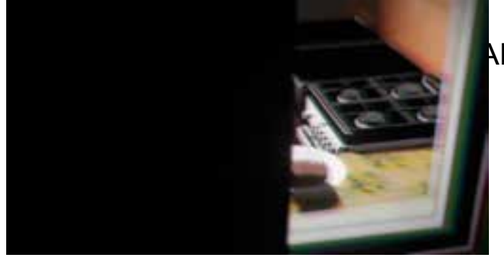

Ⓑ

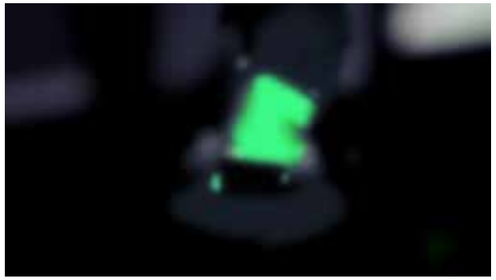

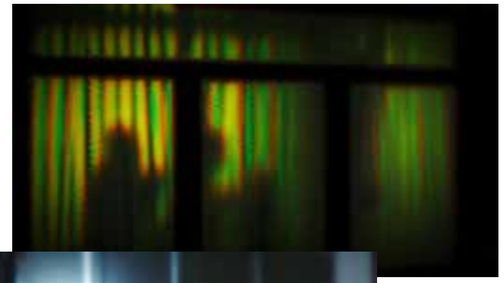

Ⓑ *Blok*, fragment instalacji filmowej, kilkadziesiąt klipów animowanych wyświetlanych w losowej kolejności
Apartment Block, fragment of a film installation, several dozen animated clips displayed in random order

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Nasze lęki wiele mówią o nas. O nas samych, o społeczeństwie i kulturze, w których funkcjonujemy.

Osobistą próbę diagnozy podejmuje w autorskiej książce Joanna Osińska. Słowami swego alter ego (kogoś w rodzaju Józefa K.) komentuje przewijającą się przed naszymi oczami panoramę rodzaju ludzkiego. Biczownicy, pochody, manifestacje, zbrodnie, Szymon Słupnik i drag queen.

Świetnie namalowane. Dosadnie ujęte w słowa. Precyzyjnie zaprojektowane.

Joanna Osińska swoją książką stworzyła nowy rodzaj wieloaspektowej wypowiedzi artystycznej.

prof. Grażka Lange

Our fears speak volumes about us. About ourselves, the society and culture we live in.

In her book, Joanna Osińska attempts a self-diagnosis. With the words of her alter ego (someone like Josef K.), she comments on the panorama of humankind marching before our eyes. Flagellants, marches, demonstrations, crimes, Simeon Stylites, and drag queens.

Brilliantly painted. Aptly worded. Meticulously designed.

With her book, Joanna Osińska has initiated a new kind of multifaceted artistic expression.

Prof. Grażka Lange

Ⓑ

Fragmenty otaczającego nas świata, jakie każdy z nas dostrzega, pozwalają nam budować własne opowieści, indywidualne narracje i interpretacje. Joanna Osińska w swojej pracy „Blok” rozsypuje przed widzem fragmenty wykreowanych scen, symboli rozpoznawalnych, bo będących elementami doświadczenia każdego, kto zna życie wielkich blokowisk. Te fragmenty życia, wyświetlane w losowej kolejności, to pretekst do tego, by za każdym razem na nowo budować w swojej wyobraźni nowe opowieści.

prof. Piotr Welk

The fragments of the world around us that each of us sees allow us to construct our own stories, individual narratives and interpretations. In her work “Apartment Block”, Joanna Osińska scatters fragments of created scenes and recognizable symbols before the viewer because they are elements of the experience of everyone who knows the life of large housing estates. These fragments of life, displayed in random order, are an excuse to construct ever new stories in one’s imagination.

Prof. Piotr Welk

Ⓒ

Aneks dyplomowy pani Joanny Osińskiej jest klasycznym studium przypadku żywo oddającym kulisy procesu powstawania tak ilustracji do książki artystycznej (w ramach głównej specjalizacji), jak i w rezultacie autonomicznego cyklu rysunkowego pod ich wspólnym tytułem „W pochodzie strachu”. W tym sensie zjawisko synergii obrazowo zaświadcza o swoim istnieniu i chyba najlepiej też oddaje istotę kształcenia na Wydziale Grafiki warszawskiej ASP, lokującej artystyczne kompetencje warsztatowe w holistycznym spektrum poznania i zastosowania.

dr hab. Rafał Kochański, prof. uczelni

Joanna Osińska’s minor degree piece is a classic case study showing the behind-the-scenes process of creating illustrations for an art book (as part of the major degree) and the resulting autonomous series of drawings under one title “In the Procession of Fear”. In this context, the phenomenon of synergy visually proves its existence and is probably the best illustration of the teaching at the Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw, placing artistic technical skills in the holistic spectrum of learning and application.

Dr hab. Rafał Kochański, Assoc. Prof.

C1

C1–C3 Improwizacje rysunkowe do książki *W pochodzie strachu*, fragment kompozycji złożonej z kilkudziesięciu rysunków i obrazów, technika mieszana rysunkowo-malarska, prace w formatach 21 × 14,8 cm, 21 × 29,7 cm, 29,7 × 42 cm, 140 × 150 cm
Drawing improvisations for the book *In the Procession of Fear*, fragment of a composition made up of several dozen drawings and paintings, mixed drawing and painting technique, works in formats 21 × 14.8 cm, 21 × 29.7 cm, 29.7 × 42 cm, 140 × 150 cm

C2

C3

WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI

FACULTY OF CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART

EMILIA GDAK

CONTACT: gdakemilia@gmail.com

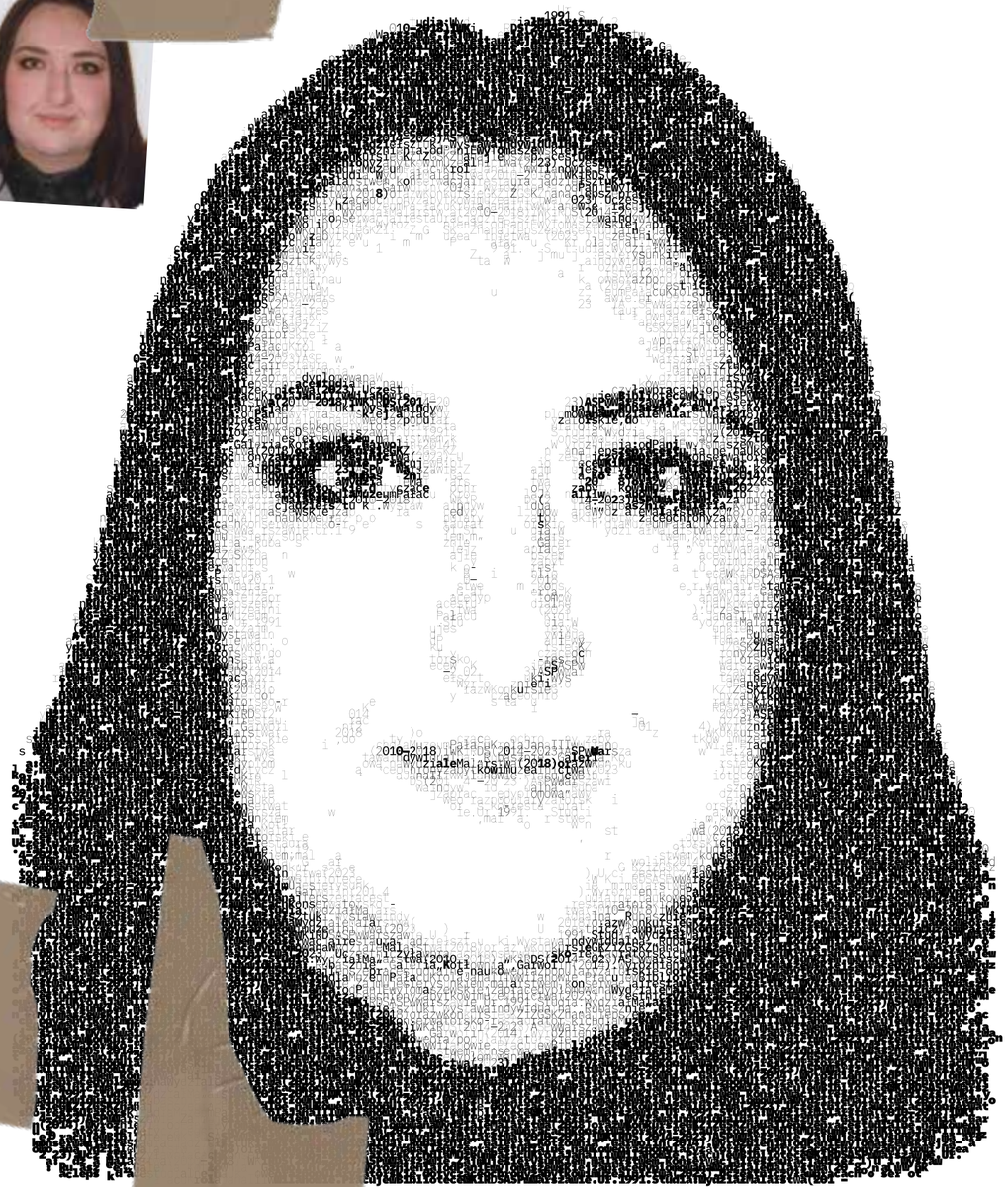

EMILIA GDAK

WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI / FACULTY OF CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART

BIO: Ur. 1991. Studia: Wydział Malarstwa (2010–2018) i WKiRDS (2014–2023) ASP w Warszawie. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, konserwacją i restauracją dzieł sztuki. Wystawa indywidualna: „Rubasznie", Galeria „Kotłownia", Garwolin (2014). Wyróżnienia: od Pani Ewy Tomaszewskiej za pracę dyplomową na Wydziale Malarstwa (2018) oraz w Konkursie GKZ i ZG SKZ na najlepsze prace studialne, naukowe oraz popularyzatorskie, dotyczące ochrony zabytków i muzealnictwa (2023). Uczestniczyła w pracach konserwatorsko-restauratorskich dla Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie. Pracuje w Bibliotece WKiRDS ASP w Warszawie.

Born in 1991. Studies: Faculty of Painting (2010–2018) and Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art (2014–2023) of the Academy of Fine Arts in Warsaw. She focuses on drawing, painting, conservation, and restoration of works of art. Solo exhibition: "Ribaldly", Kotłownia Gallery, Garwolin (2014). Distinctions: for her degree piece at the Faculty of Painting from Ewa Tomaszewska (2018) and in the competition of the General Conservator of Historical Monuments and the Board of the Association of Conservators for the best study, research, and awareness-raising degree pieces on the protection of cultural heritage and museology. (2023). She took part in conservation and restoration works for the Museum of King Jan III's Palace at Wilanów. She works in the library of the Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw.

Ⓐ REKONSTRUKCJA WIELKOFORMATOWEGO OBRAZU OLEJNEGO NA PŁÓTNIE AUTORSTWA LEONA BIEDROŃSKIEGO (1837–1907) „PRZEMIENIENIE PAŃSKIE" (1880–1885) Z OŁTARZA PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO KOŚCIOŁA PW. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W WARSZAWIE
RECONSTRUCTION OF THE LARGE-SCALE OIL PAINTING ON CANVAS "THE TRANSFIGURATION" (1880–1885) BY LEON BIEDROŃSKI (1837–1907), FROM THE ALTAR OF THE TRANSFIGURATION IN ALL SAINTS CHURCH IN WARSAW

DYPLOM: Pracownia Technologii i Kopii Malarstwa XVII–XX w.
PROMOTOR: dr Mateusz Jasiński

DEGREE: Studio of Technology and Copy of Painting, 17th–20th Centuries
SUPERVISOR: Dr Mateusz Jasiński

Ⓑ KONSERWACJA I RESTAURACJA OBRAZU „AUTOPORTRET" – ADOLF GOTTLOB ZIMMERMANN, 1821, OL/PŁÓTNO. WCZEŚNIEJSZY TYTUŁ: „PORTRET MALARZA"
CONSERVATION AND RESTORATION OF THE PAINTING "SELF-PORTRAIT" – ADOLF GOTTLOB ZIMMERMANN, 1821, OIL/CANVAS. PREVIOUS TITLE: "PORTRAIT OF THE PAINTER"

ANEKS: Pracownia Konserwacji i Restauracji Malarstwa na Podłożach Ruchomych
PROMOTORKA: dr hab. Joanna Czernichowska, prof. uczelni

MINOR: Studio of Conservation and Restoration of Painting on Mobile Groundwork
SUPERVISORESS: Dr hab. Joanna Czernichowska, Assoc. Prof.

Dyplom i aneks konserwatorski to prace, które zostały oparte na wynikach obszernej kwerendy. W przypadku wielkoformatowej rekonstrukcji odnalezione informacje technologiczne i biograficzne dotyczące Leona Biedrońskiego determinowały powstanie nowej wersji utraconego obrazu, który był również ostatnim przeznaczonym do odtworzenia dziełem w trzech największych ołtarzach

The degree piece and minor degree piece in conservation are projects based on an extensive study. In the case of the large-scale reconstruction, the discovered technology information and Leon Biedroński's biography details influenced the creation of a new version of the lost painting, which was also the last piece intended for reproduction in the three largest altarpieces in All

kościoła pw. Wszystkich Świętych w Warszawie. Natomiast obraz będący przedmiotem aneksu konserwatorskiego udało się zidentyfikować na podstawie wielu fascynujących poszlak znajdujących się w kompozycji dzieła, co w ostateczności pozwoliło na przybliżenie wiedzy o jego proweniencji jako „Autoportretu" Adolfa Gottloba Zimmermanna z 1821 r.

Przebieg obu prac w praktyce i w teorii wymagał interdyscyplinarnego podejścia, a to właśnie taką otwartą postawę pragnę zachować w dalszym rozwoju konserwatorskim i artystycznym.

Saints Church in Warsaw. The painting that is the subject of the minor degree in conservation was successfully identified based on multiple fascinating clues found in the composition, which finally shed some light on its provenance and enabled its identification as Adolf Gottlob Zimmermann's "Self-Portrait" from 1821.

The course of both projects required an interdisciplinary approach both in theory and in practice, and I intend to maintain such an open mind in my future conservation and artistic career.

© PROBLEMATYKA TECHNOLOGII MALARSTWA WIELKOFORMATOWEGO NA PODŁOŻACH PŁÓCIENNYCH, OD XVI DO KOŃCA XIX W.
THE ISSUES OF TECHNOLOGY IN LARGE-SCALE PAINTING ON CANVAS SUBSTRATES, FROM THE 16TH TO THE END OF THE 19TH C.

PRACA TEORETYCZNA: dr Mateusz Jasiński

THESIS: Dr Mateusz Jasiński

Moja praca teoretyczna dotyczyła nakreślenia podstawowych tendencji i wskazania tradycyjnych technik warsztatowych w zakresie grupy obrazów na płótnach o ponadprzeciętnie dużej powierzchni; stała się lakonicznym ujęciem problemu jako całościowego zjawiska wyodrębniającego zwyczajowe cechy technologiczne wielkoformatowych dzieł wpisujących się w najpopularniejszą formę malarstwa tradycyjnego między wiekami XVI a XIX. To ogólne ujęcie tematu miało na celu przedstawienie pewnych bazowych i przystępnych informacji, które mogą okazać się przydatne dla każdego współczesnego artysty sięgającego po tradycyjne techniki w realizacjach wielkoformatowych obrazów na płótnie.

My thesis discusses the fundamental tendencies and traditional techniques in a group of canvas paintings of unusually large size. It is a brief account of the subject as an overall tendency distinguishing the customary technological properties of large-scale works representing the most popular form of traditional painting between the 16th and 19th centuries. The general account of the issue was aimed at presenting some rudimentary and digestible information that may turn out useful for any contemporary artists employing traditional techniques in their large-scale canvas paintings.

A1

A2

A3

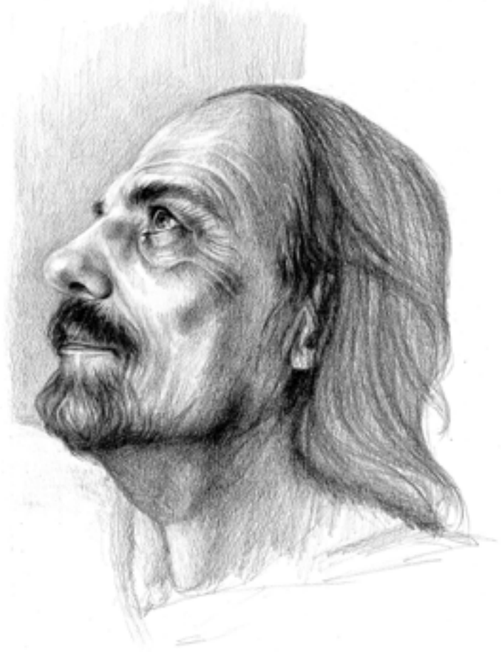

A4

A1 Archiwalne zdjęcie *Ołtarza Przemienienia Pańskiego* w kościele pw. Wszystkich Świętych w Warszawie. Źródło: http://www.dzielautracone.gov.pl/katalog-strat-wojennych/obiekt/?obid=35981 [dostęp: 9.05.2024]
Archival photo of *the Altar of the Transfiguration* in All Saints Church in Warsaw. Source: http://www.dzielautracone.gov.pl/katalog-strat-wojennych/obiekt/?obid=35981 [accessed May 9, 2024]

A2 Rekonstrukcja obrazu Leona Biedrońskiego w nowo odtworzonym Ołtarzu Przemienienia Pańskiego w kościele pw. Wszystkich Świętych w Warszawie. W górnej kondygnacji znajduje się *Komunia Apostołów* wg Józefa Buchbindera – rekonstrukcja wykonana przez dr. Mateusza Jasińskiego
Reconstruction of Leon Biedroński's painting in the newly reconstructed Altar of the Transfiguration in the All Saints Church in Warsaw. In the upper storey there is the *Communion of the Apostles* according to Józef Buchbinder - reconstructed by Dr Mateusz Jasiński

A3 Studium portretu św. Piotra, ołówek na papierze (wyk. E. Gdak)
Study of the portrait of St Peter, pencil on paper (by E. Gdak)

A4 Studium portretu do postaci proroków, ołówek na papierze (wyk. E. Gdak)
Portrait study for the figures of prophets, pencil on paper (by E. Gdak)

A5

A6

A7

A5 **Studium postaci Mojżesza, Jezusa i Eliasza, rysunek ołówkiem. Kompozycja wykonana na podstawie zachowanych materiałów źródłowych, przedstawiających obraz *Przemienienie Pańskie* (1880–1885) Leona Biedrońskiego (wyk. E. Gdak)**
Figure study of Moses, Jesus and Elijah, pencil drawing. A composition based on extant source materials depicting the painting *Transfiguration of the Lord* (1880–1885) by Leon Biedroński (by E. Gdak)

A6 **Portret Mojżesza. Zdjęcie w świetle rozproszonym, po zakończeniu prac**
Portrait of Moses. Photo in diffused light after completion of the works

A7 **Fragment przedstawiający modelunek stóp postaci Jezusa**
A fragment showing the modeling of the feet of the figure of Jesus

A8

A8 **Rekonstrukcja *Przemienienia Pańskiego* wg Leona Biedrońskiego po zakończeniu prac. Olej na płótnie lnianym, 345 × 295 cm. Zdjęcie w świetle rozproszonym**
Reconstruction of the *Transfiguration of the Lord* according to Leon Biedroński after completion of the works. Oil on linen canvas, 345 × 295 cm. Photo in diffused light

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Temat pracy magisterskiej dotyczył rekonstrukcji wielkoformatowego obrazu olejnego na płótnie autorstwa Leona Biedrońskiego „Przemienienie Pańskie" z kościoła pw. Wszystkich Świętych w Warszawie. Dzieło zostało utracone podczas II wojny światowej, kiedy to zniszczeniu uległy niemal wszystkie zabytki ruchome, w tym płótna i rzeźby najlepszych polskich artystów II poł. XIX wieku.

„Przemienie Pańskie" dedykowane było konkretnemu miejscu w ołtarzu w lewym transepcie. Stanowi integralną część świątyni i było ostatnim obrazem przewidzianym w projekcie konserwatorskim. Prace rekonstruktorskie podyktowane były chęcią przywrócenia pierwotnej siły oddziaływania estetycznego całego wnętrza. Największy problem w realizacji tych zamierzeń stanowiły dostępne źródła ikonograficzne i archiwalne. Poszukiwaniom o charakterze merytorycznym towarzyszyły przemyślenia i próby kompozycyjnego oraz plastycznego rozwiązania tematu, które dyplomantka wykonała na najwyższym poziomie.

dr Mateusz Jasiński

The subject of the master's degree was the reconstruction of the large-scale oil painting on canvas, "The Transfiguration" by Leon Biedroński, from All Saints Church in Warsaw. The piece was lost during World War II, when nearly all of the movable historical objects, including canvases and sculptures by the best Polish artists from the 2nd half of the 19th century, were destroyed.

"The Transfiguration" was intended for a specific place in the left transept altarpiece. It is an integral part of the church and was the last painting included in the conservation project. The reconstruction was prompted by the desire to restore the original aesthetic effect of the entire interior. The greatest challenge in the process were the available iconographic and archival sources. Substantive research was complemented by reflections and attempts at a compositional and artistic solution, which the graduate carried out to the highest standard.

Dr Mateusz Jasiński

Ⓑ

Praca Emilii była realizacją konserwatorską wymagającą dwutorowego zaangażowania. Emilia perfekcyjnie poradziła sobie z wyzwaniami związanymi ze stanem zachowania zabytku i jego autorstwem sygnowanym monogramem – wykazała cierpliwość, zaangażowanie i upór poparte dogłębną analizą źródeł.

Założeniem aneksu było zachowanie wartości artystycznych i historycznych oryginału, który nie był dotychczas poddany działaniom konserwatorskim, co jest rzadkie. Cierpliwe i wyczerpujące starania Emilii, podjęte badania i działania konserwatorskie pozwoliły ustabilizować stan obrazu. Kluczowe było przywrócenie dziełu integralności i walorów ekspozycyjnych. Emilia zrealizowała cel z poszanowaniem oryginalnej materii dzieła, jego autentyczności i osiągnęła bardzo dobre efekty. Został zatrzymany proces degradacji obrazu i przywrócono jego wartości estetyczne.

Nieoczekiwanym wynikiem analiz było wskazanie autora „Autoportretu" – Adolfa Gottloba Zimmermanna. Fascynujący zapis poszukiwań autora zawarty jest w dysertacji magisterskiej. Projekt aneksu Emilia zrealizowała z uważnością, wrażliwością i kulturą estetyczną.

dr hab. Joanna Czernichowska, prof. uczelni

Emilia's degree piece was a conservation project requiring two-way efforts. Emilia coped perfectly with the challenging condition of the object and authorship signed with a monogram – she demonstrated patience, commitment, and perseverance supported by an in-depth analysis of sources.

The idea of the minor degree was to preserve the artistic and historical qualities of the original, which had not been subject to any conservation before, which is a rare case. Emilia's patient and thorough work, research, and conservation activities resulted in the stabilisation of the painting's condition. The key task was to restore the integrity and exhibition value of the work. Emilia achieved the goal while respecting its original matter and authenticity, and delivered very good results. She managed to stop the degradation of the painting and revive its aesthetic qualities.

The analyses unexpectedly revealed that the author of the "Self-Portrait" was Adolf Gottlob Zimmermann. The thesis gives a fascinating account of the search for the author. Emilia executed the minor degree project with mindfulness, sensitivity, and aesthetic culture.

Dr hab. Joanna Czernichowska, Assoc. Prof.

B1

B2

B3

B4

B1, B2 *Autoportret*, A.G. Zimmermann, 1821, lico i odwrocie obrazu w świetle rozproszonym (VIS). Stan przed konserwacją
Self-portrait, A.G. Zimmermann, 1821, face and back of the painting in diffused light (VIS). Condition before conservation

B3, B4 *Autoportret*, A.G. Zimmermann, 1821, lico i odwrocie obrazu w świetle rozproszonym (VIS). Stan po konserwacji
Self-portrait, A.G. Zimmermann, 1821, face and back of the painting in diffused light (VIS). Condition after conservation

KATARZYNA JOŃCZYK

CONTACT: katarzyna.jonczyk24@gmail.com
Instagram: @wyjsciezszuflady

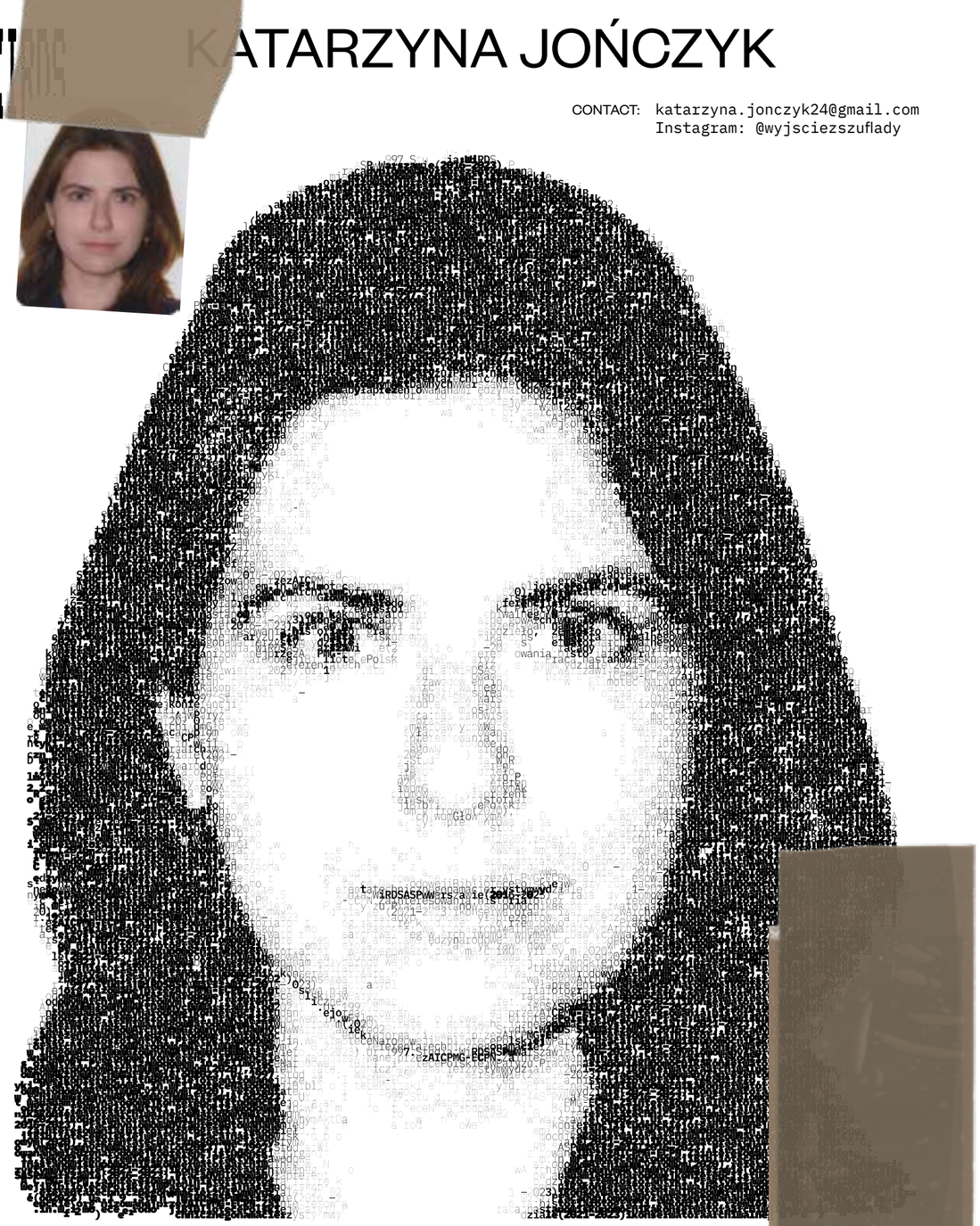

KATARZYNA JOŃCZYK

WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI / FACULTY OF CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART

BIO: Ur. 1997. Studia: WiRDS ASP w Warszawie (2016–2023). Praca dyplomowa była prezentowana na międzynarodowej konferencji studenckiej organizowanej przez AIC PMG-ECPN. Zainteresowania: historia fotografii, rękodzieło, rzemiosło i antyki. Praktyki zawodowe m.in. w Filmotece Narodowej i Bibliotece Polskiej w Paryżu. Praca: na stanowisku pomocnika konserwatora archiwalnego w Narodowym Archiwum Cyfrowym (2020), referenta technicznego na macierzystym wydziale (2021–2023) i konserwatora archiwalnego w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie (od 2023).

Born in 1997. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2023). The degree piece was presented at the international students' conference organised by the AIC PMG-ECPN. Interests: history of photography, handicraft, craft, and antiques. Professional training: e.g. in the National Film Archive and the Polish Library in Paris. Work experience: assistant conservator for archival materials at the National Digital Archives (2020), technical clerk at her Faculty (2021–2023), and conservator for archival materials at the Central Archives of Historical Records in Warsaw (since 2023).

Ⓐ ZAGADNIENIA KONSERWACJI FOTOGRAFII O RÓŻNEJ TECHNICE I ZNISZCZENIACH NA PRZYKŁADZIE TRZECH OBIEKTÓW ZE ZBIORÓW MUZEUM WARSZAWY (AF 19994, AF 35295, AF 35990)

ISSUES RELATED TO THE CONSERVATION OF PHOTOGRAPHS OF DIFFERENT TECHNIQUES AND DAMAGE BASED ON THREE OBJECTS FROM THE COLLECTION OF THE MUSEUM OF WARSAW (AF 19994, AF 35295, AF 35990)

DYPLOM: Katedra Konserwacji i Restauracji Starych Druków i Grafiki – Pracownia Konserwacji i Restauracji Fotografii i Sztuki Dekoracyjnej

PROMOTORKA: dr hab. Izabela Zając, prof. uczelni

DEGREE: Chair of Conservation and Restoration of Old Prints and Graphic Arts – Studio of Conservation and Restoration of Photography and Decorative Art

SUPERVISORESS: Dr hab. Izabela Zając, Assoc. Prof.

W swojej pracy magisterskiej podjęłam temat problematyki konserwacji zabytkowej fotografii z XIX wieku i I połowy XX. Konserwacji poddałam odbitkę solną z zachowaną oprawą oraz dwie odbitki żelatynowo-srebrowe ze zbiorów Muzeum Warszawy.

Każda z fotografii stanowiła oddzielne wyzwanie i wymagała indywidualnego podejścia. Ze względu na różnice w technologii wykonania każda fotografia została poddana innemu zestawowi zabiegów konserwatorskich.

Ingerencję w materię oryginalną sprowadziłam do minimum, które nie zaburzy czytelności autentycznych warstw. Obiekty przeanalizowałam z perspektywy historycznej, ikonograficznej i porównałam z podobnymi fotografiami. Analizy i uzyskane dzięki nim informacje wzbogaciły pierwotną wiedzę muzeum dotyczącą tych fotografii.

In my master's thesis, I discussed the aspects of conservation of historical photographs from the 19th century and the 1st half of the 20th century. My conservation work focused on a salt print with preserved framing and two gelatin silver prints from the collection of the Museum of Warsaw.

Each of the photographs was a unique challenge and required an individual approach. Due to technological differences, each photo was subject to a unique conservation treatment sequence.

I limited the interference with the original matter to the minimum, without compromising the discernability of the authentic layers. I analysed the objects from a historical and iconographic perspective and compared them to similar photographs. The analyses and their findings added to the museum's initial knowledge about the photographs.

KATARZYNA JOŃCZYK

Ⓑ FOTOGRAFIE WYKONANE W TECHNICE PAPIERU SOLNEGO – OMÓWIENIE WYBRANYCH ZAGADNIEŃ KONSERWATORSKICH I TECHNOLOGICZNYCH

SALTED PAPER PRINT PHOTOGRAPHS – OVERVIEW OF SELECTED ASPECTS OF CONSERVATION AND TECHNOLOGY

PRACA TEORETYCZNA: dr hab. Izabela Zając, prof. uczelni

W pracy teoretycznej opisałam wybrane aspekty technologiczne dotyczące odbitek fotograficznych wykonanych w technice papieru solnego wraz z odpowiadającą im problematyką konserwatorską. Ze wszystkich technik srebrowych papiery solne należą do najbardziej wrażliwych na zniszczenia. W możliwie szeroki sposób przedstawiłam wariacje technologiczne, historię techniki i zagadnienia konserwatorskie. Dokonałam przeglądu proponowanych w publikacjach specjalistycznych parametrów przechowywania i metod ochrony prewencyjnej. Wszystko z nadzieją, że ułatwi to zrozumienie tego wyjątkowego procesu fotograficznego i obali pozór prymitywności pierwszych technik fotograficznych.

THESIS: Dr hab. Izabela Zając, Assoc. Prof.

In my thesis, I discussed selected technological aspects of photographs produced as salted paper prints, as well as the relevant conservation issues. Of all the silver print techniques, salted paper prints are among the most prone to damage. With the most far-reaching approach, I presented the technological variations, the history of the technique, and the conservation aspects. I reviewed the storage parameters and preventive protection methods proposed in specialist publications. My hope was to help understand this unique photographic process and dispel the misconception that the early photographic techniques were primitive.

A1–A4 Szczepan Chudaszek – pamiątka służby wojskowej, 1938, nr.inw. AF35295, Muzeum Warszawy, fotografia żelatynowo-srebrowa kolorowana, naklejona na korkowe podłoże, 13,5 × 8,5 cm, stan przed konserwacją i po konserwacji
Szczepan Chudaszek – souvenir of military service, 1938, inventory no. AF35295, Museum of Warsaw, gelatin-silver coloured photograph, glued to a cork base, 13.5 × 8.5 cm, before and after conservation

A1

A2

A3

A4

A5

A6

A5, A6 Portret nieznanego oficera, lata 40.–60. XIX w., nr inw. AF19994, Muzeum Warszawy, odbitka w technice papieru solnego ręcznie kolorowana, 22,3 × 18,5 cm, stan przed konserwacją i po konserwacji
Portrait of an unknown officer, 1840s–1860s, inventory no. AF19994, Museum of Warsaw, hand-coloured salted paper print, 22.3 × 18.5 cm, before and after conservation

PROMOTORKA / SUPERVISORESS

Ⓐ

Praca poświęcona była problematyce konserwacji i restauracji trzech zdjęć, a więc zabytków z pozoru podobnych, jednak w rzeczywistości zupełnie innych.

Na początku obiekty zostały przebadane m.in. przy pomocy analiz spektrometrycznych, które pozwoliły na identyfikację techniki wykonania elementów oryginalnych oraz nawarstwień, a także stanowiły podstawę indywidualnych planów pracy.

Jedną z fotografii była owalna odbitka na papierze solnym w ozdobnym passe-partout, ukazujący mężczyznę w mundurze oficera Austro-Węgier. Drugą fotografią było przedstawienie budowy mostu Kierbedzia, a trzecią – portret pamiątkowy S. Chudaszka na papierze z fakturą plastra miodu (obie w technice żelatynowo-srebrowej).

Zawiłości technologiczne, skomplikowany proces identyfikacji oraz poszukiwanie właściwych rozwiązań o charakterze minimalnej ingerencji uczyniły z projektu trudne i złożone przedsięwzięcie, które dzięki wiedzy, umiejętnością oraz zaangażowaniu dyplomantki przyniosło znakomite efekty.

dr hab. Izabela Zając, prof. uczelni

The project focuses on the issues of conservation and restoration of three photographs, which are seemingly similar historical objects, but in fact completely different.

At first, they were examined e.g. by means of spectrometric tests, which helped identify the technique used to create the original elements and layers, as well as formulate individual work plans.

One of the photographs was an oval salted paper print with decorative mat framing, presenting a man in the uniform of an Austro-Hungarian officer. The second photograph depicted the construction of the Kierbedź Bridge, whereas the third – a portrait of S. Chudaszek on honeycomb paper (both gelatin-silver prints).

Due to the technological intricacies, complicated identification process, and seeking the right solutions with minimum intervention, the project was a difficult and complex process, which brought excellent results thanks to the graduate's knowledge, skills, and commitment.

Dr hab. Izabela Zając, Assoc. Prof.

A7 A8

A9

A10

A7–A10 Budowa mostu, po 1884, nr.inw. AF35990, Muzeum Warszawy, odbitka żelatynowo-srebrowa, 16,2 × 21,3 cm, stan przed konserwacją i po konserwacji
Construction of the bridge, after 1884, inventory no. AF35990, Museum of Warsaw, gelatin-silver print, 16.2 × 21.3 cm, before and after conservation

AGNIESZKA KORONOWSKA

CONTACT: agnieszka.koronowska27@gmail.com

AGNIESZKA KORONOWSKA

WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI / FACULTY OF CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART

BIO: Ur. 1997. Studia: Katedra Konserwacji Tkanin Zabytkowych na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie (2016–2023). Stypendium Rektora ASP (2017/18 i 2018/19). Nagroda w konkursie Generalnego Konserwatora Zabytków i Zarządu Głównego Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków na najlepsze prace studialne, naukowe oraz popularyzatorskie dotyczące ochrony zabytków i muzealnictw (2023). Pracuje w Muzeum Wojska Polskiego w Pracowni Konserwacji Tkanin (od 2021).

Born in 1997. Studies: Chair of Conservation of Antique Textiles at the Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2017/18 and 2018/19). Award in the competition of the General Conservator of Historical Monuments and the Board of the Association of Conservators for the best study, research, and awareness-raising degree pieces on the protection of cultural heritage and museology (2023). She works in the Polish Army Museum at the Studio of Textile Conservation (since 2021).

Ⓐ CZTERY FIGURY Z SZOPKI W TYPIE NEAPOLITAŃSKIM – PROJEKT KONSERWATORSKI UWZGLĘDNIAJĄCY NIEJEDNORODNOŚĆ STYLISTYCZNĄ I TECHNICZNO-TECHNOLOGICZNĄ FIGUR
FOUR FIGURES FROM THE NEAPOLITAN NATIVITY SCENE – A CONSERVATION PROJECT ADDRESSING THE STYLISTIC AND TECHNICAL HETEROGENEITY OF THE FIGURES

DYPLOM: Katedra Konserwacji i Restauracji Tkanin Zabytkowych
PROMOTORKA: dr Monika Stachurska

DEGREE: Chair of Conservation and Restoration of Textiles
SUPERVISORESS: Dr Monika Stachurska

Ⓑ BEZ TYTUŁU
UNTITLED

ANEKS: Pracownia Tkaniny Artystycznej na Wydziale Malarstwa
PROMOTORKA: dr Elwira Sztetner, prof. uczelni

MINOR: Studio of Artistic Textiles, Faculty of Painting
SUPERVISORESS: Dr Elwira Sztetner, Assoc. Prof.

Figury pochodzą z różnych warsztatów zajmujących się produkcją szopek neapolitańskich. Są to obiekty o wielowarstwowej budowie wykonane z użyciem różnorodnych materiałów i technik. Celem prac było zatrzymanie procesów niszczących oraz w miarę możliwości przywrócenie obiektom wartości estetycznych. W programie prac uwzględniono zarówno indywidualny styl każdej z figur, ich stan zachowania, jak i fakt, że obecnie są one eksponowane we wspólnej scenie. Interdyscyplinarność przeprowadzonych zabiegów pozwoliła rozszerzyć umiejętności związane z konserwacją nie tylko tkanin, ale takich materiałów jak papier czy drewno i ceramika polichromowana.

Aneks składa się z dwóch haftów przedstawiających wielokolorowe ptaki. Inspiracją były bajkowe ilustracje oraz sztuka ludowa. Ramy wykonano z chrobotka oraz roślinności leśnej. Celem pracy było ukazanie możliwości współgrania sztuki z naturą.

The figures come from various workshops producing Neapolitan nativity scenes. They are multilayer structures made with a range of materials and techniques. The aim of this project was to stop the destructive processes and restore their aesthetic value, if possible. The work plan focused on the individual style of each of the figures, their condition, and the fact that they are currently displayed in a single scene. The interdisciplinarity of the performed procedures helped improve the conservation skills in terms of textiles, as well as other materials, such as paper, wood, and polychrome pottery.

The minor degree piece comprises two embroideries presenting multicoloured birds. They were inspired by fairytale illustrations and folk art. The frames are made of lichen and forest plants. The aim of the work was to present the possible harmony between art and nature.

© SZOPKA NEAPOLITAŃSKA – TRADYCJA WŁOSKIEGO RZEMIOSŁA ARTYSTYCZNEGO
THE NEAPOLITAN NATIVITY SCENE – THE TRADITION OF ITALIAN ARTS AND CRAFTS

PRACA TEORETYCZNA: dr Anna Oleńska

THESIS: Dr Anna Oleńska

Celem pracy było kompleksowe przedstawienie zagadnień szopki neapolitańskiej zarówno pod względem historyczno-społecznym, jak i techniczno-technologicznym. W pracy omówiono przemiany stylistyki oraz metod wytwarzania figur i scenografii, poczynając od XIV wieku, kiedy na terenie Królestwa Neapolu pojawiły się pierwsze wzmianki o szopkach, aż do współczesności. Przedstawiono główne sceny pojawiające się szopkach neapolitańskich oraz znaczenie symboliczne poszczególnych figur i elementów scenografii. Szczególną uwagę poświęcono szopkom z XVIII wieku, kiedy przeżywały one okres świetności.

The purpose of this project was to offer a comprehensive overview of the Neapolitan nativity scene in historical and social terms, as well as technical and technological terms. The piece discusses the transformations of style and methods of figural and scenic production, starting from the 14th century, when nativity scenes were mentioned for the first time in the Kingdom of Naples, until the present day. It presents the main arrangements found in the Neapolitan Nativity scenes and the symbolic meaning of the figures and scenery elements. It focuses specifically on nativity scenes from the 18th century, which is considered their heyday.

A1, A2

A1 Figura Matki Bożej (685/MMZ), przód, 31,5 cm, stan przed konserwacją
Figure of Our Lady (685/MMZ), front, 31.5 cm, condition before conservation

A2 stan po konserwacji
condition after conservation

A3, A4

A3 Figurka Dzieciątka Jezus (684/MMZ) oraz poduszka, na której ułożona była figura, przód,wys. 24,5 cm, stan przed konserwacją
Figurine of Infant Jesus (684/MMZ) and the pillow on which the figure was placed, front, height. 24.5 cm, condition before conservation

A4 stan po konserwacji
condition after conservation

A5, A6

A5 Figura Świętego Józefa (686/MMZ), przód, 36 cm, stan przed konserwacją
Figure of Saint Joseph (686/MMZ), front, 36 cm, condition before conservation

A6 stan po konserwacji
condition after conservation

A7 Figura świętej (687/MMZ), przód, 31,3 cm, stan przed konserwacją
Figure of a saint (687/MMZ), front, 31.3 cm, condition before conservation

A8 stan po konserwacji
condition after conservation

A7, A8

PROMOTORKI / SUPERVISORESSES

Ⓐ

Cztery figury z Miejskiego Muzeum Zabawek w Karpaczu zostały zakupione przez Henryka Tomaszewskiego – twórcę Wrocławskiego Teatru Pantomimy. Pochodzą z różnych zestawów szopek neapolitańskich z XVIII oraz XIX wieku (figura świętej) i przez właściciela zostały połączone w scenę Bożego Narodzenia.

Z perspektywy konserwatora tkanin to wyjątkowo ciekawe dzieła ze względu na różnorodność materiałów i złożoność problemów konserwatorskich. Istotnym aspektem prac badawczych było zapoznanie się ze sposobem wykonywania szopek neapolitańskich, porównanie figur, a następnie określenie ich datowania. Agnieszka wykazała się dużymi zdolnościami manualnymi i wrażliwością kolorystyczną podczas prac restauratorskich – szczególnie przy rekonstrukcji bardzo drobnych elementów wynikających ze skali figur. Wykonane przez nią zakończenia palców podkreśliły siłę ekspresji gestów – ważnego elementu figur z szopek neapolitańskich, który niewątpliwie doceniał Henryk Tomaszewski jako aktor teatru pantomimy.

dr Monika Stachurska

The four figures from the Museum of Toys in Karpacz were purchased by Henryk Tomaszewski – the originator of the Wrocław Mime Theatre. They come from various Neapolitan Nativity scenes from the 18th and 19th centuries (the saint figure) and were combined into a single nativity scene by the owner.

From the perspective of a textile conservator, they are particularly interesting due to the variety of materials and complexity of conservation aspects. An important part of the research was getting to know the production process the Neapolitan Nativity scenes, comparing the figures, and then dating them. During restoration work, Agnieszka demonstrated extensive manual skills and colour sensitivity – in particular in the reconstruction of tiny elements resulting from the size of the figures. The fingertips that she made emphasised the expressive gestures – a crucial element of figures in the Neapolitan Nativity scenes, which Henryk Tomaszewski must have appreciated as a mime theatre actor.

Dr Monika Stachurska

Ⓑ

Intymna celebracja w haftach Agnieszki Koronowskiej

Wyhaftowane przez Agnieszkę Koronowską wizerunki ptaków wydają się realistyczne. W pierwszym odruchu chciałoby się wręcz sięgnąć do jakiegoś atlasu ornitologicznego, by zidentyfikować gatunki, do których przynależą. Nie odnajdziemy ich jednak w książkach przyrodniczych. Nie mają one swoich odpowiedników w naturze. To fantastyczne, baśniowe istoty o hybrydycznej, idealnej urodzie. Przypominają wizerunki świętych z obrazków rozdawanych na lekcjach religii. Wrażenie potęguje złote i błękitne tło. Autorka ozdabia swoje hafty girlandami z patyczków, porostów i kawałków kory, jakby naśladowała nasze wiejskie prababki dekorujące religijne obrazy. Wreszcie zabiera je do lasu i umieszcza w otoczeniu zieleni, tworząc w ten sposób leśne kapliczki. Blask nasyconych kolorów tła odwołuje się do tradycji malarstwa bizantyjskiego, średniowiecznych iluminacji i prawosławnych ikon. Z drugiej strony dekoracyjny ornament roślin na jednej z prac przywodzi skojarzenia ze sztuką ludową, a intensywne kolory tak bliskie są sztuce kiczu.

Intimate celebration in Agnieszka Koronowska's embroidery.

The bird images embroidered by Agnieszka Koronowska seem realistic. Your first instinct is to grab a bird atlas and identify the species. But you will not find them in any nature book. They have no real-life counterparts. They are fantastic, fairy-tale beings with a hybrid perfect beauty. They resemble saints from sacred pictures handed out by religious education teachers. The effect is amplified by the gold-and-sky-blue background. The author adorns her embroidery with garlands of tiny sticks, lichen, and bark pieces, as if she mimicked our countryside grandmothers decorating sacred paintings. Finally, she takes them to the forest and places them among the vegetation, creating a kind of forest shrines. The glow of the vivid colours of the background refers to the tradition of Byzantine paintings, medieval illuminated manuscripts, and Orthodox icons. On the other hand, the decorative floral ornament in one of her pieces brings to mind folk art, and the vibrant colours are so close to kitsch art.

The author creates objects combining the sacred with junk shop trash. She balances

Autorka tworzy przedmioty z pogranicza sacrum i bazarowej tandety. Balansuje na granicy sztuki i rzemiosła schlebiającego niezbyt wysublimowanym gustom. Ale robi to umiejętnie. Z wyczuciem korzysta z warsztatu zdobytego podczas studiów nad konserwacją tkanin. Jej prace to – z jednej strony – czysta radość, zamiłowanie do ładnych, kolorowych przedmiotów. Z drugiej – hołd dla natury, jej ulotnego i kruchego piękna. Może nawet wyraz tęsknoty za traconym codziennie rajem świata, który znika bezpowrotnie w wyniku destrukcyjnej ludzkiej działalności.

Długotrwały proces tworzenia haftów sprzyja kontemplacji. Autorka tak haftuje ptaki, jak pisze się ikony – z szacunkiem i oddaniem. Albo – bardziej po kobiecemu – z czułością.

dr Elwira Sztetner, prof. uczelni

between arts and crafts catering to unsophisticated tastes. But she does so with skill. She makes clever use of the techniques she learned in her textile conservation course. Her works are on the one hand pure joy, passion for pretty, colourful objects, and on the other, tribute to nature, its fleeting, fragile beauty. Perhaps even a sign of longing for the world paradise depleting on a daily basis, disappearing irretrievably due to destructive human activity.

The long-term embroidery process stimulates contemplation. The author embroiders birds as if she wrote icons – with reverence and devotion. Or – in a more feminine fashion – with tenderness.

Dr Elwira Sztetner, Assoc. Prof.

B1

B2

B1 Bez tytułu, haft przędzą bawełnianą na lnianym podłożu, drewno, chrobotek, 46 × 39 cm
Untitled, embroidery with cotton yarn on a linen base, wood, lichen, 46 × 39 cm

B2 Bez tytułu, haft przędzą bawełnianą na lnianym podłożu, drewno, chrobotek, 47 × 52 cm
Untitled, embroidery with cotton yarn on a linen base, wood, lichen, 47 × 52 cm

WYŻSZA ARCHITEKTURY WNĘTRZ

FACULTY OF INTERIOR DESIGN

MARTYNA JAWORSKA

CONTACT: martyna.jaw1999@gmail.com
Instagram: @ma.sphera

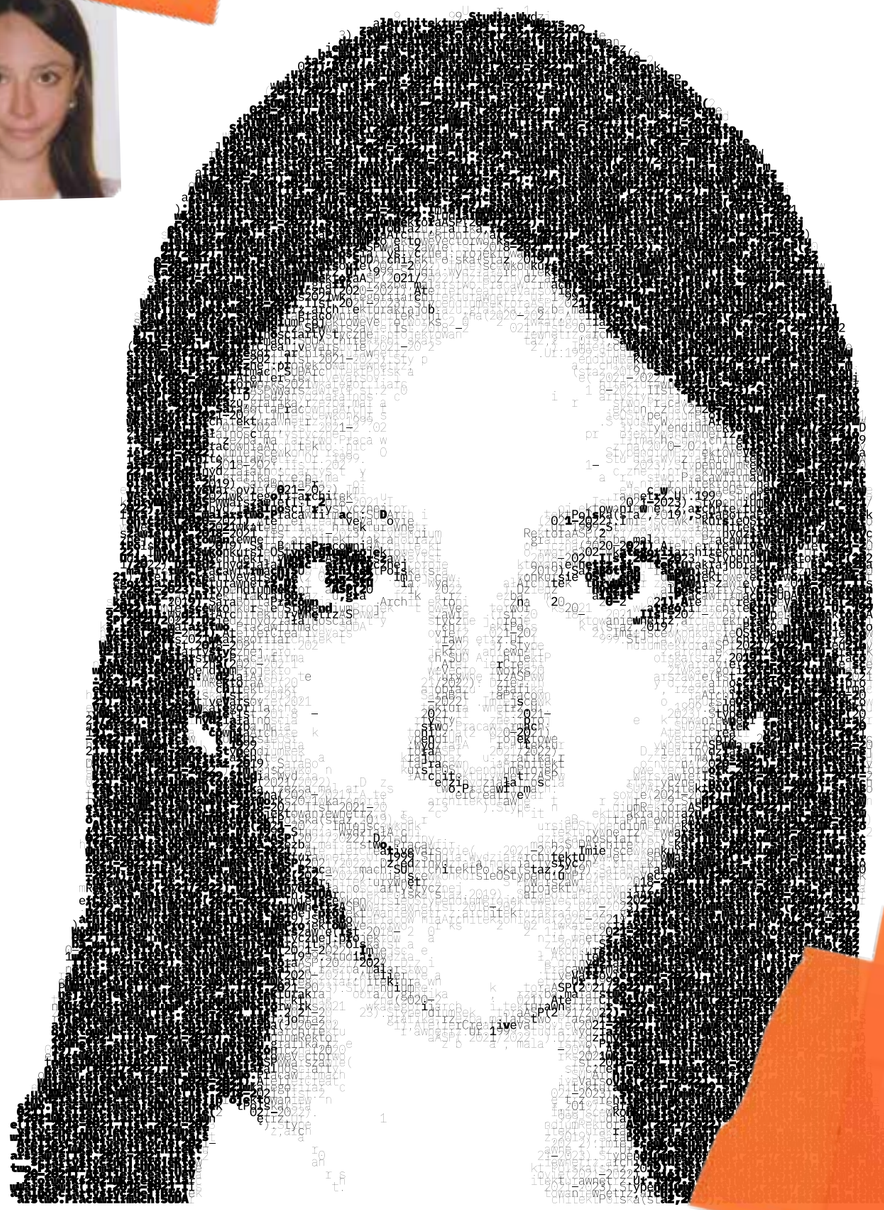

MARTYNA JAWORSKA

BIO: Ur. 1999. Studia: Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie (I st. 2018–2021, II st. 2021–2023). Stypendium Rektora ASP (2021/2022). Dziedziny działalności artystycznej: projektowanie wnętrz, architektura krajobrazu, grafika, rzeźba, malarstwo. Praca w firmach: SUD Architekt Polska (staż, 2019), Sara Botta Pracownia Architektoniczna (2020–2021), Atelier Creative Varsovie (2021–2022). I miejsce w konkursie o Stypendium Projektowe Vectorworks 2021 w kategorii architektura wnętrz.

Born in 1999. Studies: Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2018–2021, master's degree 2021–2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2021/2022). Fields of artistic activity: interior design, landscape architecture, graphic design, sculpture, painting. Company work: SUD Architekt Polska (internship, 2019), Sara Botta Pracownia Architektoniczna (2020–2021), Atelier Creative Varsovie (2021–2022). 1st prize in the Design Scholarship Competition Vectorworks 2021 in the interior design category.

Ⓐ PROJEKT REWITALIZACJI FARY GUBIŃSKIEJ
GUBIN PARISH CHURCH REVITALISATION PROJECT

DYPLOM: I Pracownia Projektowania Wnętrz
PROMOTOR: dr hab. Radosław Skalski, prof. uczelni

DEGREE: Studio of Interior Design No. 1
SUPERVISOR: Dr hab. Radosław Skalski, Assoc. Prof.

Ⓑ REWITALIZACJA PLACU OTACZAJĄCEGO FARĘ GUBIŃSKĄ
REVITALISATION OF THE GUBIN PARISH CHURCH YARD

ANEKS: Pracownia Architektury Krajobrazu
PROMOTORKA: dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

MINOR: Studio of Landscape Architecture
SUPERVISORESS: Dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

Obecnie coraz częściej spotykamy się z problematyką degradacji i rewitalizacji dawnych obiektów sakralnych. W naszej Ojczyźnie temat nadawania kościołom nowych funkcji wciąż budzi kontrowersje. Wychodząc temu naprzeciw, proponuję wykreowanie w ruinie dawnej katedry nowej *świątyni* sztuki, która będzie w stanie zachować nieprzyziemny charakter swojej ówczesnej funkcji oraz odpowie na obecne problemy i potrzeby.

Monumentalna fara w Gubinie, miasta zbudowanego na nowo, w którym gdzieniegdzie znajdujemy ślady dawnych czasów, stała się idealnym obiektem badań i kreowania mojej koncepcji. Moja reinterpretacja katedry i otaczającego ją placu jest wynikiem długich poszukiwań i rozważań na temat dialogu, relacji pomiędzy przeszłością a współczesnością. Jest ona zestawieniem historycznego kościoła oraz formy ruiny z współczesną formą architektury. Powstała z fascynacji poetyką ruin i katedry gotyckiej, która pomimo pozbawienia funkcji pozostaje transcendentna i gotowa do przyjęcia nowej roli.

Currently, we are faced increasingly often with the issue of dilapidated ancient sacred buildings in need of repair. In Poland, using churches for other purposes is still controversial. To address this, I propose creating a new *temple* of art within the ruins of the old cathedral, and in this way preserving the non-ordinary character of its former function and responding to current problems and needs.

The monumental parish church in Gubin, a rebuilt town, with a few traces of ancient times, has become the perfect object for my studies and creating my idea. My reinterpretation of the cathedral and the surrounding yard is the result of a long-lasting search and reflection on the dialogue and relationship between the past and the present. It is a juxtaposition of the historical church and the form of ruins with a modern form of architecture. It was born out of my fascination with the poetics of ruins and the Gothic cathedral, which – though deprived of its function – remains transcendental and ready to assume its new role.

© POETYKA RUIN, ARCHITEKTURA TRANSCENDENTNA POZA CZASEM
THE POETICS OF RUINS, TRANSCENDENTAL ARCHITECTURE BEYOND TIME

PRACA TEORETYCZNA: dr Katarzyna Uchowicz

Podjęty przeze mnie temat odnosi się do zjawiska ruiny w kontekście tworzonego przeze mnie dyplomu projektowego, gdzie pojawia się istotny problem dialogu i korespondencji obecnej architektury i funkcji z zastaną formą historyczną w postaci ruin fary gotyckiej. Poruszone kwestie dotyczą samej idei ruin w sztuce, kulturze, odbiorze społecznym itd., ponadto charakterystyki Gubina jako miasta zniszczonego i zapomnianego, ruin i architektury kościoła gotyckiego oraz ruin w formie inspiracji architektonicznej do tworzenia nowych form i łączenia przeszłości z teraźniejszością na podstawie działań architektów.

THESIS: Dr Katarzyna Uchowicz

The topic that I have chosen refers to the phenomenon of ruins in the context of my degree piece, which tackles the salient issue of the dialogue and correspondence between modern architecture and function with the existing historical form of the dilapidated Gothic parish church. The subjects that I discuss concern the idea of ruins in art, culture, social perception, etc., as well as the characteristics of Gubin as a town destroyed and forgotten, the ruins and architecture of the Gothic church, and ruins as architectural inspiration for the creation of new forms and the combination of the past with the present based on the work of architects.

A1

A3

A2

A4

A1–A6 Mobilna makieta 1:100 obrazująca wnętrze fary Gubińskiej oraz otaczający ją plac po rewitalizacji, płyta piankowa, balsa, szkło akrylowe
Mobile 1:100 model showing the interior of the Gubin parish church and the surrounding yard after revitalization, foam board, balsa wood, acrylic glass

A5

A6

A7

A8

A9

A11

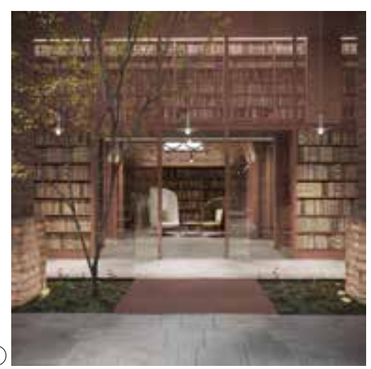

A13

A10

A12

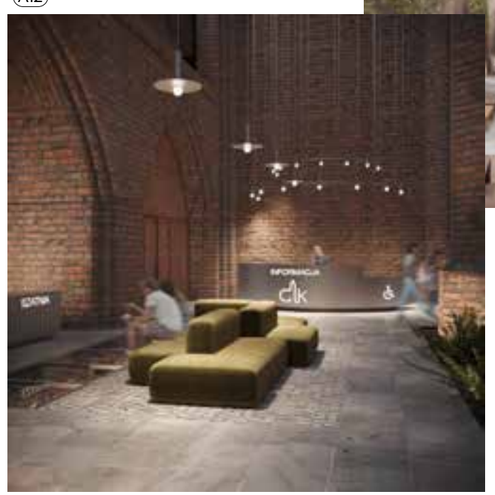

A14

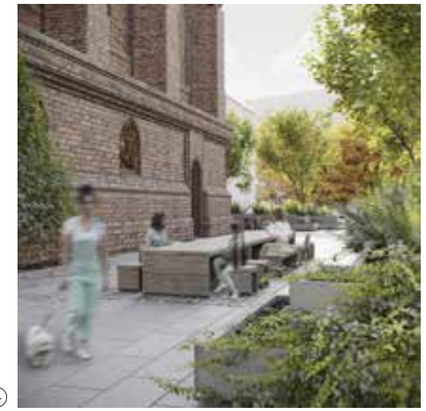

A15

A16

A7–A13 **Wnętrze fary, technika komputerowa**
The interior of the parish church, computer technology

A14 **Widok na północny plac i wejście do biblioteki, technika komputerowa**
View of the northern yard and the library entrance, computer technology

A15 **Widok z lotu ptaka na plac główny (południowy) w dziennej (fontanna) aranżacji, technika komputerowa**
Aerial view of the main yard (southern) in the daytime arrangement (fountain), computer technology

A15 **Widok z loty ptaka na plac główny (południowy) w nocnej (koncert) aranżacji, technika komputerowa**
Aerial view of the main yard (southern) in a night arrangement (concert), computer technology

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Projekt Martyny Jaworskiej ukazuje proces adaptacji surowego wnętrza zrujnowanej budowli na lokalne centrum kultury. Ten dyplom to rozważania na temat gotyckiej architektury i, ogólniej, zjawiska ruiny. Projekt polegał na stworzeniu centrum kultury w niezwykłej bryle zrujnowanej gotyckiej katedry.

Motywem przewodnim uczyniła Autorka dialog, relację pomiędzy przeszłością a przyszłością oraz między architekturą a stopniowo opanowującą ją naturą.

Istotne założenie stanowiła szeroko pojęta wielofunkcyjność przestrzeni.

Ważna pozostawała funkcjonalna i plastyczna jedność wnętrza z zewnętrznym placem otaczającym farę. Nie mniej znaczącym wyzwaniem okazało się spełnienie oczekiwań lokalnej społeczności, miasta oraz fundacji Fara Gubińska – Miejsce Spotkań Polsko-Niemieckich.

Autorce udało się pomieścić w zachowanych ruinach fary m.in. przestrzeń ekspozycyjną, bibliotekę z czytelnią, przestrzeń biurową, sale seminaryjne, kawiarnię, salę koncertową, szatnię, toalety i archiwum.

Istotę działań projektowych stanowiła chęć uzyskania wyjątkowego nastroju poprzez częściowe zachowanie „stanu ruiny", co przyczyniło się do szerokich rozważań na temat przenikania się architektury z otaczającą ją naturą.

dr hab. Radosław Skalski, prof. uczelni

Martyna Jaworska's piece presents the transformation of the austere interior of a dilapidated building into a local cultural centre. The degree piece involves reflection on Gothic architecture and more generally, the phenomenon of ruins. It consisted in creating a cultural centre in the unusual edifice of a decaying Gothic cathedral.

The author's leitmotif was the dialogue or relationship between the past and the future, and between architecture and nature gradually taking over.

An important premise was the broadly understood multifunctionality of the space.

One of the key aspects was the functional and visual unity of the interior and the parish church yard. An equally significant challenge turned out to be the expectations of the local community, the city, and the foundation Fara Gubińska – Miejsce Spotkań Polsko-Niemieckich.

The author managed to incorporate an exhibition space, a library with a reading room, an office space, lecture halls, a café, a concert hall, a cloakroom, restrooms, and an archive in the preserved church walls.

The idea behind the design was the desire to create a unique atmosphere by partly preserving the old ruins, which gave rise to various deliberations on the interpenetration of architecture and the surrounding nature.

Dr hab. Radosław Skalski, Assoc. Prof.

Ⓑ

Wiodącym założeniem projektu rewitalizacji placu było stworzenie wielofunkcyjnej, uniwersalnej przestrzeni będącej przedłużeniem funkcji projektowanych w obiekcie fary gubińskiej – Centrum Kultury odpowiadającego na potrzeby lokalnej społeczności oraz władz miasta. Autorka aneksu wnikliwe przeanalizowała uwarunkowania prawne, społeczne, kulturowe oraz przyrodnicze terenu opracowania. Proponowane rozwiązania projektowe z użyciem nowych środków wyrazu mają przypomnieć w niebanalny sposób o historycznych walorach i tradycji miejsca.

Istotnym elementem aranżacji placu jest zróżnicowany program, m.in.

- pawilon usługowy z trybunami, z których można podziwiać panoramę katedry lub obserwować różnorodne wydarzenia kulturalne organizowane na placu;
- zlokalizowane w centralnej części placu wielofunkcyjne płytkie „jezioro lustrzane z fontanną", w którym odbijać się będzie sąsiadująca architektura (zamknięcie układu wodnego umożliwi organizowanie koncertów plenerowych, wystaw, a w okresie zimowym pozwoli przekształcić jezioro w miejskie lodowisko);
- zatopiony w posadzce relief przedstawiający historyczny układ ulic i budynków otaczających farę przed II wojną światową;
- szata roślinna (drzewa, krzewy, pnącza, roślinność zielna) oraz system oświetlenia.

dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

The primary idea of the yard revitalisation project was to create a multifunctional, universal space acting as an extension of the functions assigned to the Gubin parish church – the Cultural Centre, in response to the needs of the local community and authorities. The author of the minor degree project analysed the legal, social, cultural, and natural conditions of the ground. The suggested design solutions employing new means of expression are to serve as a specific reminder of the historical value and tradition of the place.

An essential element of the yard layout is the versatile arrangement including:

- a service pavilion with a grandstand, which offers a panoramic view of the cathedral and is a good observation point for the various cultural events held in the yard;
- a multifunctional shallow mirror pond with a fountain, located in the centre of the yard, reflecting the neighbouring architecture (the water system can be shut off to enable open-air concerts or exhibitions, and in the winter, the pond can be transformed into an ice rink);
- an under-floor relief presenting the historical layout of the streets and buildings surrounding the parish before the Second World War;
- vegetation (trees, shrubs, vines, grassland) and a lighting system.

Dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

(B1) Widok na plac główny (południowy) z pawilonem, ratuszem i farą, technika komputerowa
View of the main yard (southern) with the pavilion, town hall and parish church, computer technology

(B2) Widok na północny plac i relief z fontanną, technika komputerowa
View of the northern yard and the relief with the fountain, computer technology

B1

B2

ANNA MILCZAREK

CONTACT: office@aform.pl
Instagram: @aform_studio
www.aform.pl

ANNA MILCZAREK

BIO: Ur. 1990. Studia: Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie (2021–2023). Stypendium Rektora ASP (2022/23). Od 2016 roku prowadzi studio projektowe AFORM. W pracy łączy wiedzę zdobytą na uczelni z bogatym doświadczeniem zawodowym – tworzy projekty wnętrz, skupiając się na oddziaływaniu przyjaznym zmysłom i emocjom użytkownika.

Born in 1990. Studies: Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021–2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2022/23). Since 2016, head of the AFORM design studio. In her work, she combines her academic learning with extensive professional experience, and creates interior designs, focusing on solutions that foster the user's senses and emotions.

Ⓐ PROJEKT WNĘTRZ RESTAURACJI SYNESTETYCZNEJ W BUDYNKU PAWILONU ZODIAK
INTERIOR DESIGN OF A SYNAESTHETIC RESTAURANT IN THE ZODIAK PAVILION

DYPLOM: II Pracownia Projektowania Wnętrz
PROMOTORKA: dr hab. Beata Dobryjanowicz, prof. uczelni

DEGREE: Studio of Interior Design No. 2
SUPERVISORESS: Dr hab. Beata Dobryjanowicz, Assoc. Prof.

Ⓑ SŁOWNIK ZMYSŁÓW
A DICTIONARY OF SENSES

ANEKS: Pracownia Komunikacji Wizualnej
PROMOTOR: dr hab. Bazyli Krasulak, prof. uczelni

MINOR: Studio of Visual Communication
SUPERVISOR: Dr hab. Bazyli Krasulak, Assoc. Prof.

Wychodząc z założenia, że współczesne projektowanie nie ogranicza się do funkcjonalności technicznej, ale staje się symfonią bodźców oddziałujących na różne zmysły i współgrających ze sobą, postanowiłam wniknąć w tematykę tej złożonej relacji.

Efektem moich prac było opracowanie projektu wnętrz restauracji w Pawilonie Zodiak oraz „Słownika zmysłów" przybliżającego temat percepcji zmysłowej. Główne podłoże teoretyczne pracy stanowiły podejścia projektowe takie jak architektura synestetyczna, architektura multisensoryczna czy projektowanie sensoryczne.

- Otoczenie a dobrostan psychiczny człowieka. Czy jesteśmy świadomi odpowiedzialności pracy projektanta wnętrz w tym zakresie?
- Jakie są przyczyny i skutki okulocentryzmu?
- Jak architektura wnętrz wpływa na nas na poziomie świadomym, a jak na poziomie podświadomym?

Considering that modern design is not limited to technical functionality but becomes a symphony of stimuli triggering various senses and working together, I decided to look into this complex relationship.

My work has resulted in the interior design of a restaurant in the Zodiak Pavilion and "A Dictionary of Senses" that explicates the idea of sensory perception. The main theoretical basis of the work were such design approaches as synaesthetic architecture, multi-sensory architecture, and sensory design.

- The surroundings and mental well-being. Are we aware of the responsibility of an interior designer in this field?
- What are the reasons for and effects of ocularcentrism?
- How does interior design affect us on a conscious and subconscious level?
- The interior design process – are visualisations enough?

- Proces projektowy w architekturze wnętrz – czy wystarczą nam wizualizacje?

To niektóre z wielu pytań, jakie motywowały mnie do podjęcia prac nad projektami dyplomowymi.

These are some of the many questions that urged me to work on my degree pieces.

© SENSORYCZNA PERCEPCJA PRZESTRZENI
SENSORY PERCEPTION OF SPACE

PRACA TEORETYCZNA: dr Katarzyna Uchowicz

THESIS: Dr Katarzyna Uchowicz

W pracy teoretycznej przyglądam się złożonej relacji człowieka z przestrzenią przez pryzmat percepcji sensorycznej. Podstawą rozważań było zdefiniowanie podstawowych pojęć i zjawisk związanych z tym zagadnieniem, jak intuicja czy synestezja, oraz rozszerzonej typologii ludzkich zmysłów.

Jako najważniejsze wyzwanie tej relacji opisuję problem zjawiska okulocentryzmu będącego uboższym doświadczaniem świata. Podejmuję również temat wykorzystania zmysłu haptycznego wynikającego ze wzmożonej interakcji ludzi z komputerami i maszynami.

Naświetlając powyższe problemy, przedstawiam wspierające metody projektowe mające uwrażliwić nas, projektantów, na aspekt sensorycznego odczuwania przestrzeni i służyć jako narzędzie dobrej zmiany.

In my thesis, I look into the complex relationship between humans and space from the perspective of sensory perception. The basis for my deliberations has been the definition of fundamental terms and phenomena related to this subject, such as intuition, synaesthesia, and an extended typology of human senses.

As the key challenge in this relationship, I describe the issue of ocularcentrism as a limited experiencing of the world. I also discuss the use of tactile perception resulting from increased interaction of people with computers and machines.

As I shed some light onto these areas, I introduce auxiliary design methods aimed at making us, designers, more sensitive to the aspect of sensory perception of space, and serving as a tool for positive change.

A1

A2

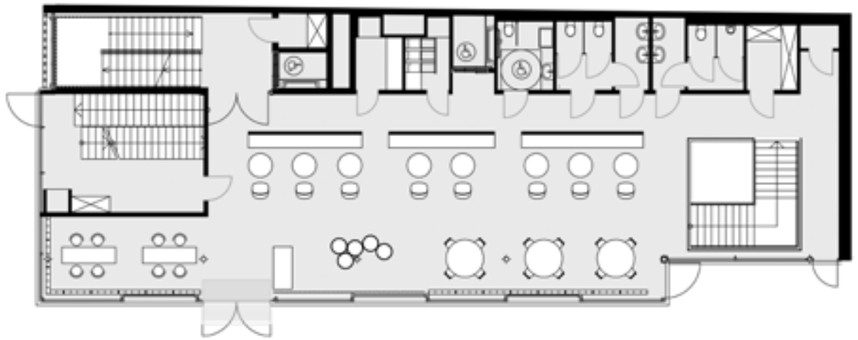

A3

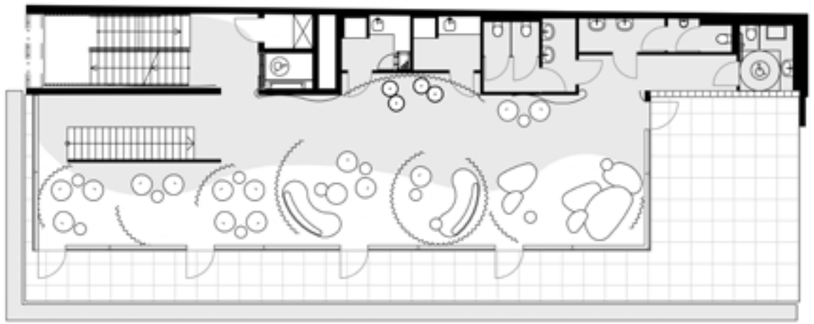

A1 Piwnica, układ funkcjonalny, skala 1:200
Basement, functional layout, scale 1:200

A2 Parter, układ funkcjonalny, skala 1:200
Ground floor, functional layout, scale 1:200

A3 Piętro, układ funkcjonalny, skala 1:200
Floor, functional layout, scale 1:200

A4

A5

A4, A5 **Parter, wizualizacja**
Ground floor, visualization

A6, A7 **Piętro, wizualizacja**
Floor, visualization

A8, A9 **Piwnica, wizualizacja**
Basement, visualization

A6

A7

A8

A9

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ Żyjemy w czasach, w których większość z nas ponad 80 proc. swojego czasu spędza w pomieszczeniach zamkniętych. Dyplom p. Anny Milczarek pt. „Projekt wnętrz restauracji synestetycznej w budynku Pawilonu Zodiak" zwraca uwagę, a raczej przywraca nam świadomość, jak przestrzeń wpływa na nas, na nasze samopoczucie i zdrowie. Kultura okulocentryczna, w której dominuje wzrok jako główny zmysł postrzegania, stwarza potrzebę większego zaangażowania pozostałych zmysłów w doświadczanie przestrzeni.

Dyplomantka w swoim projekcie zachwyca i uwodzi nas formą, zapachem, dźwiękiem i fakturą.

Restauracja została podzielona na trzy odrębne strefy na każdej z kondygnacji, gwarantujące trzy odrębne doświadczenia multisensoryczne dla użytkowników tych przestrzeni. Zgodnie z założeniem dyplomantki każda z projektowanych stref ma kompletnie różny charakter i każda z nich posiada swój unikatowy klimat.

dr hab. Beata Dobryjanowicz, prof. uczelni

We live in a world where most of us spend over 80 percent of our time indoors. Anna Milczarek's degree piece called "Interior Design of a Synaesthetic Restaurant in the Zodiak Pavilion" is a project that directs our attention to, or should we say restores our awareness of, the way our surroundings affect us, our well-being, and health. Ocularcentric culture dominated by vision as the primary sense of perception necessitates greater involvement of the other senses in the experience of space.

In her piece, the graduate presents magnificent, enchanting form, smell, sound, and texture.

The restaurant has been divided into three separate zones on each floor, providing three separate multi-sensory experiences to the users of those spaces. According to her design, each of the zones has a completely different character and each has its unique vibe.

Dr hab. Beata Dobryjanowicz, Assoc. Prof.

Ⓑ Czy jesteśmy uważni, świadomie korzystamy z naszych zmysłów? Który z nich jest najważniejszy? Czy warto pracować nad percepcją zmysłową, wyostrzeniem naszych zmysłów? Jak bardzo może to wpłynąć na nasze funkcjonowanie? Na doświadczanie, na naszą pracę, na czerpanie radości z życia…

Anna Milczarek w swoim projekcie wnikliwie obejrzała, osłuchała i powąchała zmysły, a także ich dotknęła i posmakowała. Analizując rolę i wagę zmysłów, zaprojektowała, stworzyła ich próbnik – „Słownik zmysłów".

Powściągliwa forma pomaga skupić się na istocie poszczególnych zmysłów, a opracowanie graficzne jest autorskim komentarzem do podjętego problemu: wszystkie zmysły są równie ważne. To nasze przyzwyczajenia i kody kulturowe dają pierwszeństwo jednym przed innymi. Swoje doświadczenia w pracy nad projektem aneksowym pani Anna skutecznie wykorzystała w projekcie dyplomowym – restauracji, w której wchłaniamy otoczenie całą/całym sobą.

dr hab. Bazyli Krasulak, prof. uczelni

Are we mindful, do we make conscious use of our senses? Which one of them is the most important? Is it worth developing our sensory perception and sharpening our senses? How much can it affect our functioning? Our experience, work, joy of life…

In her design, Anna Milczarek has carefully looked at, listened to, touched, smelled, and tasted the senses. In her analysis of the role and importance of senses, she has designed, created a sampler – "A Dictionary of Senses".

Its succinct form forces us to pay attention to the essence of the senses, whereas the graphic design is the author's commentary on the subject: all senses are equally important. Only our habits and cultural code give preference to some over others. Anna has applied her experience from working on the minor degree project to her degree piece – a restaurant, where we absorb the surroundings with our whole being.

Dr hab. Bazyli Krasulak, Assoc. Prof.

ETAP IV : KONCEPCJA SŁOWNIKA

Pokrywa precyzyjnie dopasowana wymiarem do bazy pudełka.
Pudełko otwiera się pod własnym ciężarem.

Przykrywki przegród, których uchwyty wytłoczone są w kształt symboli poszczególnych zmysłów.

Baza pudełka z sześcioma przegrodami.
Pierwsza przegroda mieści karty z pojęcami.
Kolejne 5 przegród odpowiada 5 zmysłom.

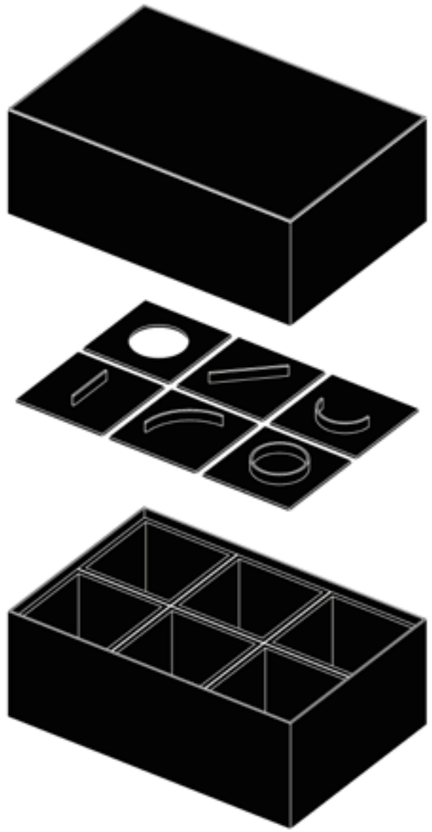

Ⓑ Koncepcja *Słownika zmysłów*
Concept of the *Dictionary of the Senses*

JOANNA MUSIL-ŻMIGRODZKA

CONTACT: joannamusil@gmail.com
Instagram: @joanna_von_musil
joannavonmusil.com

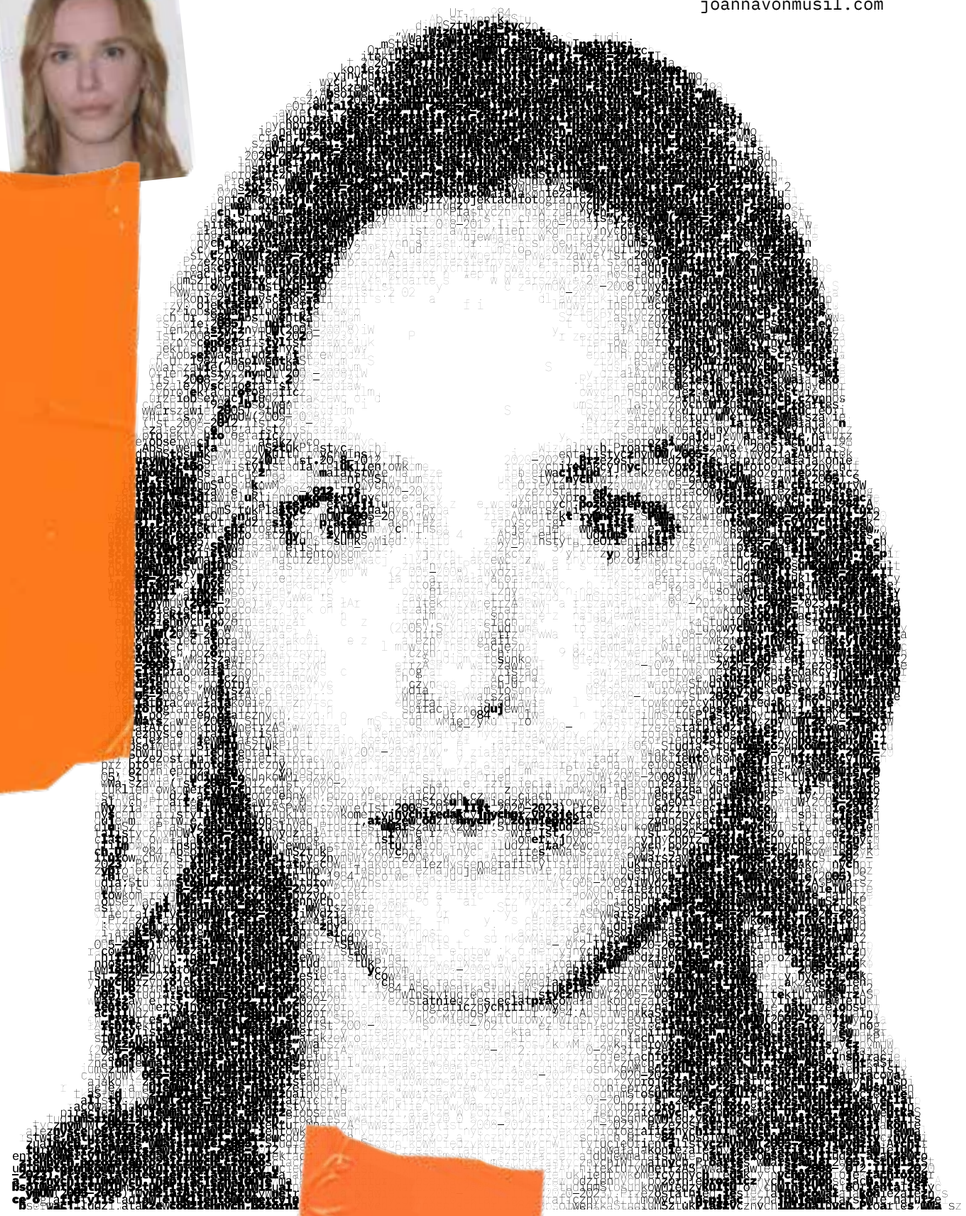

JOANNA MUSIL-ŻMIGRODZKA

BIO: Ur. 1984. Absolwentka Studium Sztuk Plastycznych i Wizualnych „Proartes" w Warszawie (2005). Studia: Studium Stosunków Międzykulturowych w Instytucie Orientalistycznym UW (2005–2008) i Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie (I st. 2008–2012, II st. 2020–2023). Przez ostatnie dziesięć lat pracowała jako niezależny scenograf i stylista dla wielu klientów komercyjnych i redakcyjnych przy projektach fotograficznych i filmowych. Inspirację znajduje w malarstwie, naturze i obserwacji ludzi, a także w codziennych, pozornie prozaicznych, czynnościach.

Born in 1984. Graduate of the "Proartes" Plastic and Visual Arts College in Warsaw (2005). Studies: Centre for International Relations at the Faculty of Oriental Studies of the University of Warsaw (2005–2008) and Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2008–2012, master's degree 2020–2023). For the last decade, she has worked as an independent stage designer and stylist for a number of commercial and editorial clients on photography and film projects. She finds her inspiration in painting, nature, and watching people, as well as everyday, seemingly mundane activities.

Ⓐ RODZINA MEBLI DO OGRODU „ZAVRAT"
GARDEN FURNITURE FAMILY "ZAVRAT"

DYPLOM: II Pracownia Projektowania Mebla
PROMOTOR: dr Tomasz Gałązka

DEGREE: Studio of Furniture Design No. 2
SUPERVISOR: Dr Tomasz Gałązka

Ⓑ MOJE KLISZE PAMIĘCI
MY MEMORY FILMS

ANEKS: I Pracownia Malarstwa i Rysunku
PROMOTOR: prof. Andrzej Zwierzchowski

MINOR: Studio of Painting and Drawing No. 1
SUPERVISOR: Prof. Andrzej Zwierzchowski

Inspiracją do podjęcia pracy projektowej był obraz – wspomnienie charakterystycznych obiektów małej architektury miejskiej czasów PRL, wykonanych z kruszywa. Na obraz ten składa się wielość form ukwieconych gazonów, a także zapamiętane jako pierwsze śmietniki-niedźwiadki z miejscowości Żarki-Letnisko.

Zaczynem do podjęcia tematu było również „ocalenie" dwóch donic sprzed dawnego budynku Polskich Zakładów Optycznych w Warszawie. Donice te trafiły do mojego ogrodu w bliskim sąsiedztwie Parku Rzeźby w Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego w Królikarni i to jego atmosferę pragnęłam odtworzyć, wpisując w przestrzeń zaprojektowane przeze mnie meble-rzeźby.

Seria obrazów o tytule „Moje klisze pamięci" to martwe natury ukazujące przedmioty codziennego użytku takie jak sztućce, kieliszki czy krzywik kreślarski. Z pozoru zwykłe obiekty niosą bagaż wspomnień, historii rodzinnych, które przywołuję w pracy teoretycznej o tytule „Pamięć przedmiotu".

My project topic was inspired by an image – a memory of typical urban landscaping from the Polish People's Republic period, made of aggregate. The image comprises multiple forms of concrete flowerbeds, as well as my initial memory of bear bins from the town of Żarki-Letnisko.

The starting point for the topic was also salvaging two flowerpots from outside the former building of the Polish Optical Works in Warsaw. The flowerpots made their way to my garden near the Sculpture Park in the Xawery Dunikowski Museum in the Królikarnia, whose atmosphere I intended to recreate by incorporating sculptural furniture designed by myself into the space.

The painting series called "My Memory Films" includes still lifes presenting everyday objects, such as cutlery, glasses, or a drafting curve. Seemingly mundane objects carry a baggage of memories, family stories, which I recall in my thesis called "Memory of an Object".

© PAMIĘĆ PRZEDMIOTU
MEMORY OF AN OBJECT

PRACA TEORETYCZNA: dr Krystyna Łuczak-Surówka

Praca „Pamięć przedmiotu" to osobisty portret artefaktów życia będących pomostem pomiędzy przeszłością a teraźniejszością. W każdym z rozdziałów pracy, których tytuły odnoszą się do przywoływanych obiektów, opisuję związane z nimi zdarzenia, miejsca i bliskie mi osoby. Wśród opisywanych artefaktów można odnaleźć, popularne wśród konsumentów czasów PRL i wczesnych lat 90., obiekty życia codziennego, m.in. sprzęt grający, oświetlenie, elementy garderoby czy biżuterię znanych producentów i spółdzielni, na temat których informacje zawarte są w przypisach.

Przyglądam się im, dotykam i przenoszę się w znane mi dobrze miejsca, wracam do wydarzeń, które prowokują lawinę wspomnień i uczuć. Opisuję je w poszczególnych rozdziałach pracy, przywołując m.in. wakacje w ośrodku wczasowym MSWiA, chwile spędzone w innej letniskowej miejscowości czy spotkania w rodzinnym gronie.

THESIS: Dr Krystyna Łuczak-Surówka

The thesis "Memory of an Object" is a personal portrait of artefacts of life that are a bridge between the past and the present. In each of the chapters, whose titles refer to the objects discussed, I describe events, places, and people dear to me, which are related to them. The artefacts include everyday objects popular with consumers during the Polish People's Republic era and the early 1990s, such as music equipment, lighting, items of clothing, and jewellery from well-known manufacturers and cooperatives, which I mention in the footnotes.

I examine them, touch them, and take them to familiar places, recollect events that trigger an avalanche of memories and feelings. In each chapter, I describe them by recalling e.g. summer holidays in a holiday resort of the Ministry of Internal Affairs and Administration, the time spent in another summer resort, or family gatherings.

A1

A2

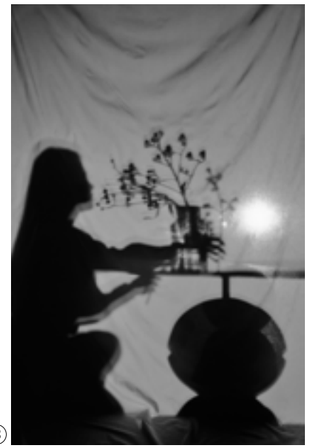

A3

A4

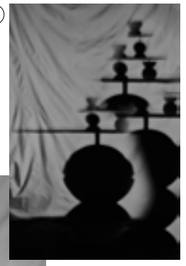

A5

A6

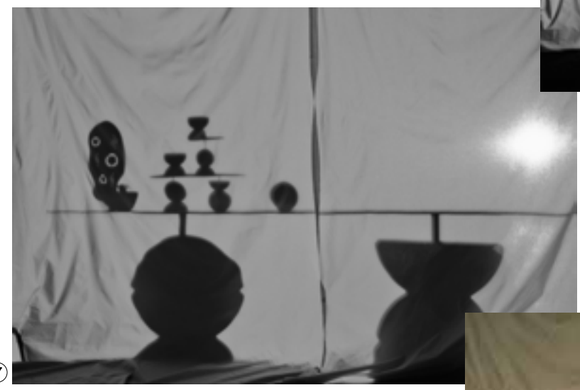

A7

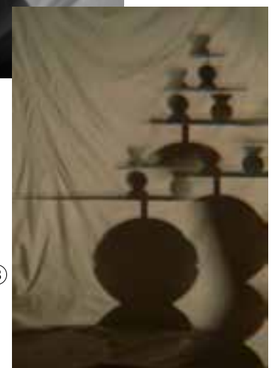

A8

A1–A12 Szczególne podziękowania za udostępnienie przestrzeni na potrzeby zdjęć dla Muzeum Narodowego w Warszawie oraz Zachód Studio.
Special thanks to the National Museum in Warsaw and Zachód Studio for providing space for photo shoots.

A9

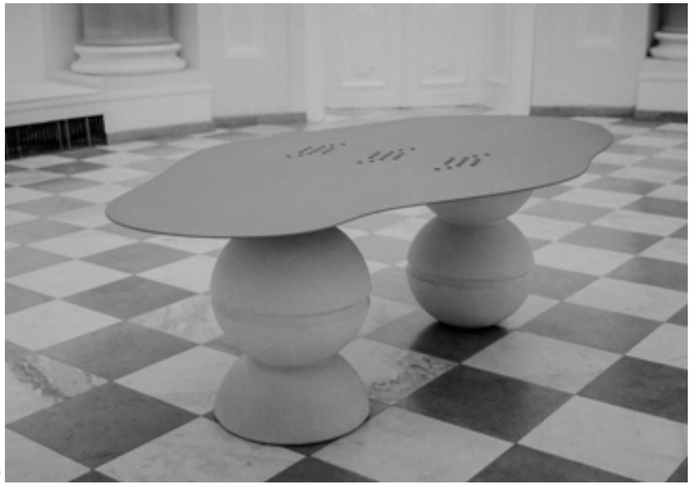
A10

A11

A12

A13

A14

A15

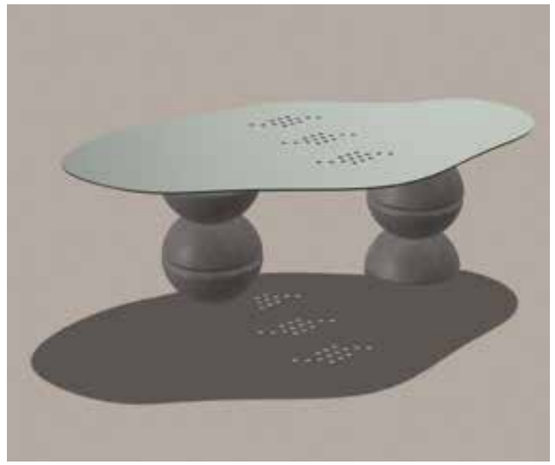
A16

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Jak najlepiej odpowiedzieć może ambitny, młody projektant na estetykę lub jej brak w przestrzeni ogrodów, przydomowych ogródków czy miejskich terenów zielonych? Tworząc własny, wartościowy projekt mebli do ogrodu, który nie szpeci, współgra z zielenią, jednocześnie będąc interesującym i funkcjonalnym elementem wystroju „zielonego wnętrza". Pani Joanna w pracy dyplomowej „Rodzina mebli do ogrodu ZAVRAT" daje sobie i nam odpowiedź projektową: w jaki sposób i za pomocą jakich form użytkowych uzupełnić przestrzeń ogrodu, aby była „ładna dla oka" i pozostawiała w nas „piętno piękna". Inspiracją dla Pani Joanny do podjęcia pracy projektowej były charakterystyczne obiekty małej architektury miejskiej czasów PRL. Obraz pozostawiony na siatkówce oka to różnorodne formy ukwieconych gazonów, donic, śmietników wykonanych z betonu z domieszką szkła i kruszywa. Założenie projektowe było jasne: „obiekty-rzeźby, sztuka wśród zieleni". Dyplom Pani Joanny uzyskał wyróżnienie Rektora ASP w Warszawie. Pani Joanna z dużą kulturą projektową wpisuje się w ogrodową przestrzeń i pozwala nam zapomnieć o wątpliwej estetyce masowej „kultury" ogrodowej.

dr Tomasz Gałązka

What would be the best response by an ambitious young designer to the aesthetics or lack thereof in the space of gardens, backyards, or urban green areas? By creating their own valuable garden furniture design, which is not unsightly but matches the vegetation, and at the same time is an interesting and functional element of the "green interior". In her degree piece called "Garden Furniture Family ZAVRAT", Joanna provides us and herself with a design response to the question of the way and usable forms that we can utilise to complement the garden space in order for it to be pleasing to the eye and leave a mark of beauty inside us. Joanna's choice of project topic was inspired by typical urban landscaping from the Polish People's Republic period. The picture lingering on the retina includes multiple forms of concrete flowerbeds, flowerpots, and bins made of concrete with an admixture of glass and aggregate. The design idea was simple: "objects – sculptures, art among the verdure". Joanna's degree piece received an award from the Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Exhibiting great design culture, Joanna blends in with the garden space and allows us to forget the dubious aesthetics of mass garden "culture".

Dr Tomasz Gałązka

Ⓑ

Aneks malarski Joanny Musil-Żmigrodzkiej pt. „Moje klisze pamięci" to bardzo szczególne zarówno w zamierzeniu, jak i w obranej formie wyrazu marzenie przywołania i zatrzymania czasu, który już minął.

Autorka poprzez malowanie przedmiotów codziennego użytku, które funkcjonowały w przeszłości, utrwala i przywołuje pamięć własną, ale także wierzy, iż te przedmioty emanują tamtym światłem, tamtym zapachem, tamtym dotykiem, tamtą atmosferą.

Na wyjątkowy wyraz tych przedstawień ma istotny wpływ podjęta przez autorkę decyzja malowania wprost na surowym płótnie, które nie jest rozpięte na ramie, co przywołuje na myśl zjawisko całunu.

Tak oto „zakryta" i zamknięta już przeszłość ze swoim „kosmosem" uczuć i namiętności zostaje przywołana, objawiona poprzez uchylenie „zasłony" (całunu) z zachowanym odbiciem czasu.

prof. Andrzej Zwierzchowski

Joanna Musil-Żmigrodzka's minor degree piece in painting titled "My Memory Films" is very special in terms of design and means of expression. It is a desire to recall and freeze a time that has already gone by.

By painting everyday objects that were used in the past, the author perpetuates and recalls her own memory, but also believes that they exude that old world, smell, feel, atmosphere.

The unique expression of her presentations is furthered by the author's decision to paint directly on raw canvas, which is not affixed to stretcher bars, bringing to mind the idea of a shroud.

In this way, the obscured and enclosed past, with its universe of feelings and passions, is evoked, revealed by lifting the veil (shroud) with the preserved reflection of the time.

Prof. Andrzej Zwierzchowski

B1

B2

B3

B4

B1 *Przygotowania*, olej na płótnie, 83 × 120 cm
Preparations, oil on canvas, 83 × 120 cm

B2 *Krzywik*, olej na desce, owal 24 × 18 cm
Curve, oil on board, oval 24 × 18 cm

B3 *Klucze*, olej na desce, owal 30 × 40 cm
Keys, oil on board, oval 30 × 40 cm

B4 *Deser*, olej na płótnie, 72 × 123 cm
Dessert, oil on canvas, 72 × 123 cm

B5 *Sztućce*, olej na płótnie, 82 × 116 cm
Cutlery, oil on canvas, 82 × 116 cm

B5

WYDZIAŁ WZORNICTWA

FACULTY OF DESIGN

MARIA CZARNECKA

CONTACT: mmczarnec@gmail.com
Instagram: @mmczarnec

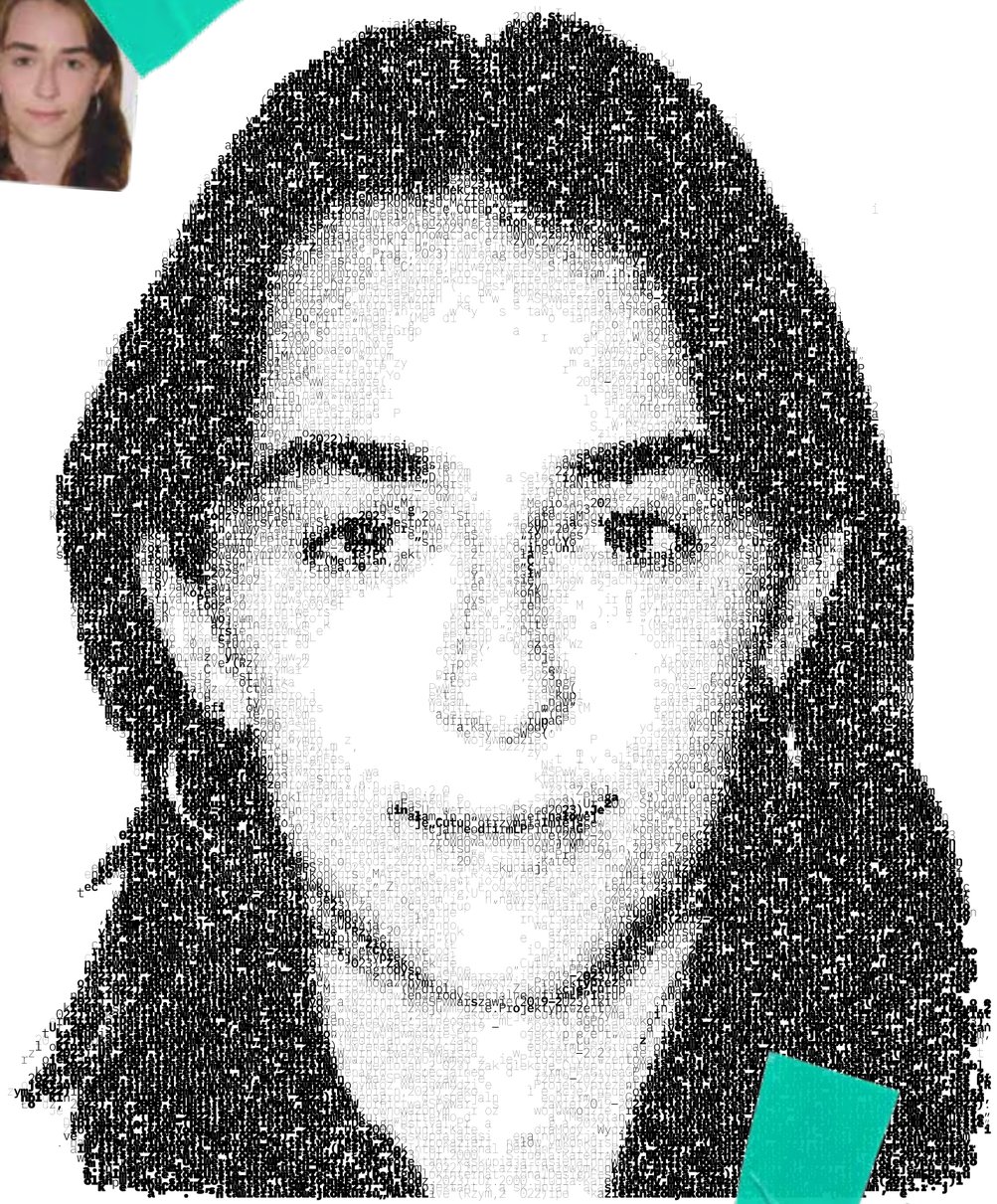

MARIA CZARNECKA

BIO: Ur. 2000. Studia: Katedra Mody, Wydział Wzornictwa ASP w Warszawie (2019–2023) i kierunek Creative Coding, Uniwersytet SWPS (od 2023). Jest projektantką skupiającą się na innowacjach i zrównoważonym rozwoju w modzie. Projekty prezentowała m.in. na wystawie finałowej konkursu „MArteLive" (Rzym, 2022) i pokazie finałowym konkursu „Mittelmoda" (Mediolan, 2023). Za kolekcję „Cut Up" otrzymała I miejsce w konkursie „Diploma Selection" (Designblok International Design Festival, Praga, 2023) i dwie nagrody specjalne od firm LPP i Grupa GPoland w konkursie „Złota Nitka" (Łódź Young Fashion, Łódź, 2023).

Born in 2000. Studies: Department of Fashion, Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2023), and Creative Coding, SWPS University (since 2023). She is a designer focusing on innovations and sustainability in fashion. She presented her designs e.g. at the final exhibition of the "MArteLive" competition (Rome, 2022) and final show of the "Mittelmoda" competition (Milan, 2023). Her "Cut Up" collection won her first prize in the "Diploma Selection" competition (Designblok Prague International Design Festival, 2023) and two special prizes from the companies LPP and Grupa GPoland in the "Złota Nitka" competition (Łódź Young Fashion, Łódź, 2023).

Ⓐ CUT UP

DYPLOM: I Pracownia Projektowania Ubioru
PROMOTORKA: Irina Dzhus

DEGREE: Studio of Fashion Design No. 1
SUPERVISORESS: Irina Dzhus

Nie ulega wątpliwości, że dzisiejszy świat mody jest niezwykle destrukcyjny. Dostrzegamy, że został zdominowany przez zachodni sposób myślenia. Wiele założeń wydaje nam się nienaruszalnych. Jednak odmienne idee zawsze istnieją. Czekają ukryte w innych kulturach.

Przykład: moda zachodnia to agresywne dostosowywanie tkaniny do krzywizn ciała, skomplikowane wykroje, pocięty materiał i wiele ścinków. Moda tradycyjnej Japonii to wysunięcie tkaniny na pierwszy plan, szacunek do materiału, prostokątne wykroje, techniki składania i brak ścinków.

Poprzez transformacje w moich projektach starałam się stworzyć pomost między modą zachodnią i japońską. Moim celem było wykreowanie ubrań, które zmieniają nie tylko kształt, ale także znaczenie. Zależało mi na pokazaniu kontrastu między różnymi podejściami do ubrań i tkanin.

Eksplorowałam. Analizowałam. W Japonii szukałam nowego. Zmiany.

There is no denying that the contemporary fashion world is highly destructive. Clearly, it has been dominated by a Western mindset. Some of its postulates seem inviolable. However, there are always different ideas. They wait hidden in other cultures.

For instance: western fashion is about aggressively fitting fabrics on body curves, complicated contours, cut-up material, and a lot of scraps. The fashion of traditional Japan is about prioritising the fabric, respecting the material, rectangular shapes, folding techniques, and no scraps.

Through transformation, I wanted my designs to become a bridge between the Western and Japanese fashion. My goal was to create clothes that would change not only shapes but also meanings. I intended to emphasise the contrast between various approaches to clothing and textiles.

I explored. I analysed. In Japan, I looked for something new. Change.

Ⓐ

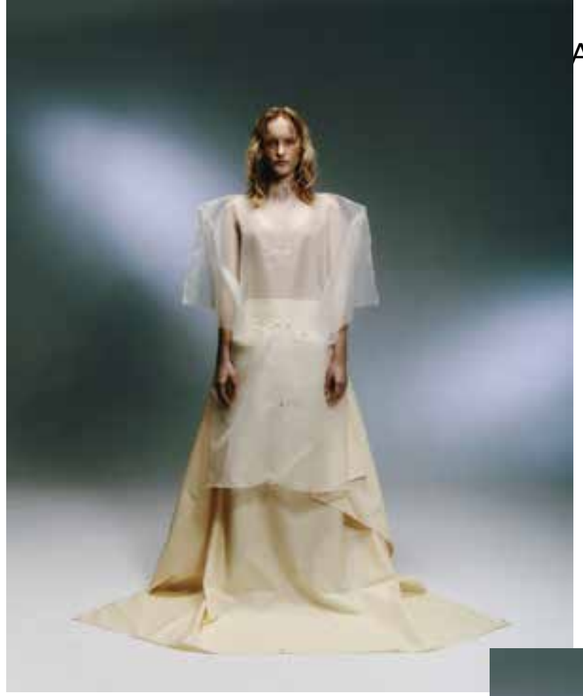

Ⓐ

PROMOTORKA / SUPERVISORESS

Ⓐ Praca Marii Czarneckiej to manifest utylitaryzmu. Autorka traktuje funkcjonalność jako swój projektowy „fetysz” i tworzy innowacyjne koncepcje skupione wokół zjawiska odzieży. W swych rozważaniach o tworzeniu wzorów Maria wychodzi od stereotypowej garderoby, by dokonać dekonstrukcji tradycji w aspekcie zarówno krawieckim, jak i konsumpcyjnym.

Jednolita, samowystarczalna odzież spełnia wymogi różnorodnych okazji i prezentacji społecznych. Czarnecka eksploruje i nadzoruje ewolucję bohatera/bohaterki począwszy od marzeń z dzieciństwa po kulturową niszę, kodując w swych projektach wybór, który stanowi główny czynnik inteligentnego pozycjonowania siebie samego. Modułowy charakter sylwetek umożliwia osobie noszącej tę odzież doświadczenie wymienności elementów w trybie gry. Zabawę wzbogacają umyślnie naiwne akcenty kolorystyczne odznaczające się w monochromatyczności w trakcie metamorfozy. „Cut Up” to pochwała przypadkowości jako formy eskapizmu, odpowiedzi na przesycenie semantyczne dzisiejszej rzeczywistości.

Irina Dzhus

Maria Czarnecka’s work is a manifest of utilitarianism. Cherishing function as her design “fetish”, the creator builds her innovative concepts around the very phenomenon of a garment. Referring to stereotypical wardrobe as a starting point in her patternmaking speculations, Maria deconstructs the tradition in both the sartorial and the consumerist aspects.

The unified, self-sufficient apparel meets the requirements of diverse occasions and social representations. Czarnecka explores and curates her hero(ine)’s evolution, from childhood dreams to a cultural niche, encoding choice in her designs as the key factor of smart self-positioning. The modular character of the silhouettes allows the wearer to experience the interchangeability of the elements in a game mode. Playfulness is enhanced with premeditatedly naïve colour accents, popping out from the monochrome as the metamorphosis happens. “Cut-up” hails randomisation as a form of escapism, a response to the semantic oversaturation of today’s reality.

Irina Dzhus

Ⓐ

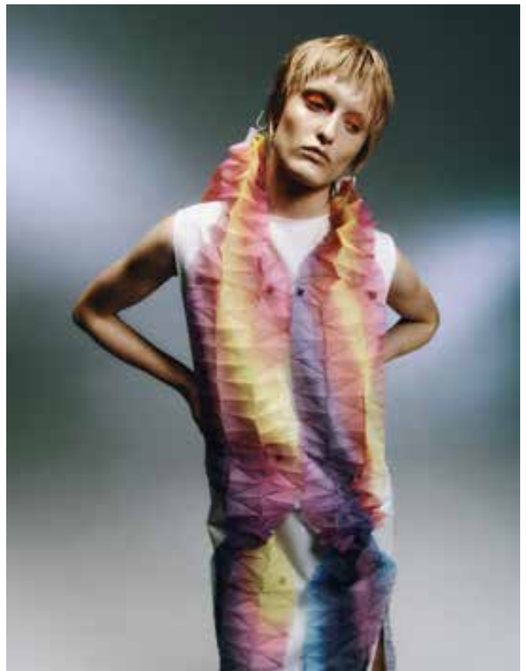

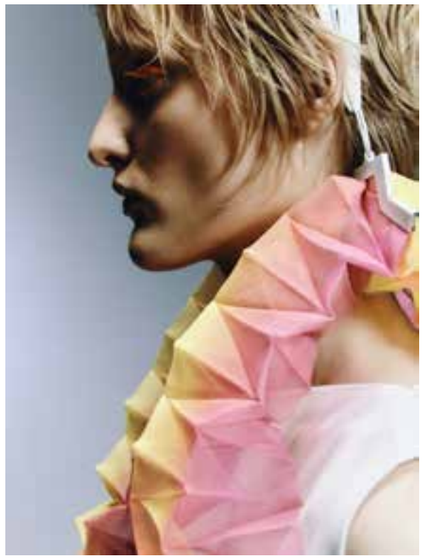

Ⓐ *CUT UP*
technikі: plisowanie maszynowe, origami, druk cyfrowy, wycinanie laserowe, haft maszynowy
materiały: organza, jedwab, bawełna, jeans, ortalion
modelki: Maja Sławińska, Róża Sławińska
makijaż: Paulina Kopa
studio: Zachód Studio
techniques: machine pleating, origami, digital printing, laser cutting, machine embroidery
materials: organza, silk, cotton, jeans, nylon
models: Maja Sławińska, Róża Sławińska
makeup: Paulina Kopa
studio: Zachód Studio

MICHAŁ JANUSZKO

CONTACT: michjanuszko@gmail.com
Instagram: @michal.januszko

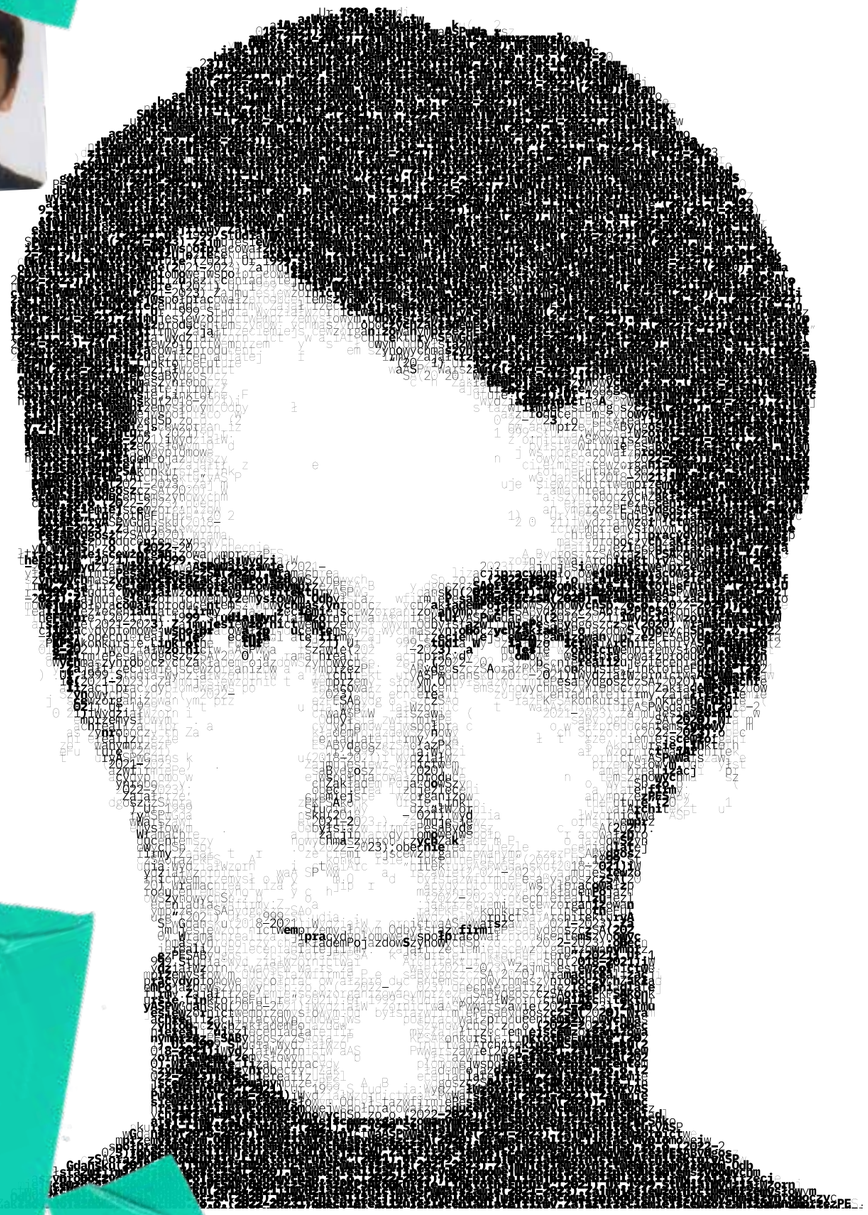

MICHAŁ JANUSZKO

BIO: Ur. 1999. Studia: Wydział Wzornictwa i Architektury ASP w Gdańsku (2018–2021) oraz Wydział Wzornictwa ASP w Warszawie (2021–2023). Zajmuje się wzornictwem przemysłowym. Odbył staż w firmie Pesa Bydgoszcz SA (2020). W ramach realizacji pracy dyplomowej współpracował z producentem szynowych maszyn roboczych Zakładem Pojazdów Szynowych Sp. z o.o. (2022–2023); obecnie realizuje zlecenia dla tej firmy. Zajął trzecie miejsce w zorganizowanym przez PESA Bydgoszcz SA oraz PKP SA konkursie „Link to the Future" (2021).

Born in 1999. Studies: Faculty of Design and Architecture of the Academy of Fine Arts in Gdańsk (2018–2021) and Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021–2023). He works in industrial design. He interned at the company Pesa Bydgoszcz SA (2020). While working on his degree piece, he collaborated with the manufacturer of railway machines ZPS Sp. z o.o. (2022–2023); presently, he is a contractor for the company. He won third place in the competition "Link to the Future" held by PESA Bydgoszcz SA and PKP SA (2021).

Ⓐ PRAKTYCZNE STUDIUM PROCESU PROJEKTOWEGO – KONCEPCJA ROBOCZEJ MASZYNY SZYNOWEJ
PRACTICAL STUDY OF THE DESIGN PROCESS – A RAILWAY MAINTENANCE MACHINE CONCEPT

DYPLOM: Pracowania Projektowania Krytycznego
PROMOTOR: dr hab. Daniel Zieliński, prof. uczelni

DEGREE: Studio of Critical Design
SUPERVISOR: Dr hab. Daniel Zieliński, Assoc. Prof.

Temat pracy dyplomowej jest związany z moimi zainteresowaniami. Szeroki research, analizy, wywiady i konsultacje projektu z producentem drezyn zaowocowały nowatorskim pojazdem. Zastosowane rozwiązania funkcjonalne, użytkowe oraz estetyczne skutecznie wyróżniają proponowany pojazd na tle konkurencji. Moja koncepcja po przeprowadzeniu dalszych prac mogłaby zostać wdrożona do produkcji.

Największą wartość projektu stanowi dogłębne zbadanie kontekstu używania drezyn. Siedem wywiadów, które przeprowadziłem z pracownikami kolei, pozwoliło zgłębić obszary, jakie zapewne nigdy nie były w Polsce eksplorowane przez projektanta wzornictwa. Projekt zatem odnosi się do bardzo specyficznej niszy oraz uwidacznia niewykorzystany potencjał. Za uzasadnione uważam, że ludziom zatrudnionym w tej branży należy zapewnić adekwatne narzędzie do wykonywania ich pracy.

The subject of my degree piece is related to my interests. Wide research, analyses, interviews, and design consultations with a handcar manufacturer resulted in an innovative vehicle. The functional, operational, and aesthetic solutions clearly differentiate the vehicle from the competition. Following further work, my concept could be put into production.

The design's key value is an in-depth analysis of the context of handcar usage. Seven interviews that I conducted with railway workers helped me explore the areas that have probably never been looked into by industry designers in Poland. The design fits a very specific niche and reveals untapped potential. I believe it reasonable to provide railway industry workers with adequate tools to do their job.

Ⓑ ZROZUMIEĆ PROJEKTOWANIE – STUDIUM PROCESU PROJEKTOWEGO
UNDERSTANDING DESIGN – A STUDY OF A DESIGN PROCESS

PRACA TEORETYCZNA: dr hab. Magdalena Kochanowska, prof. uczelni

Praca teoretyczna stanowiła dla mnie przede wszystkim usystematyzowanie oraz pogłębienie wiedzy na temat metodyki projektowej. Przytoczone zostają w niej fundamenty filozoficzne projektowania oraz przedstawiony jest skrót historyczny rozwoju metod projektowych. Jej pozostała część uporządkowana jest wedle kluczowych etapów wyróżnianych w procesie projektowym. Każdy rozdział rozpatruje dany etap z perspektywy kilku autorów, m.in. C. Jonesa, E. Kricka, E. Tjalve i J. Ginalskiego. Praca porusza także tematy mocno powiązane z projektowaniem: relację nauki do designu, marketing, psychologię procesów twórczych oraz kontekst użytkownika.

THESIS: Dr hab. Magdalena Kochanowska, Assoc. Prof.

The thesis enabled me first of all to collate and expand my knowledge of the design method. It outlines the philosophical foundation of design and presents a short history of the development of design methods. The content of the remaining parts follows the key stages of the design process. Each chapter discusses a single stage from the perspective of several authors, incl., C. Jones, E. Krick, E. Tjalv, and J. Ginalski. The thesis also touches upon design-related aspects: the science-design relationship, marketing, creative process psychology, and the user's context.

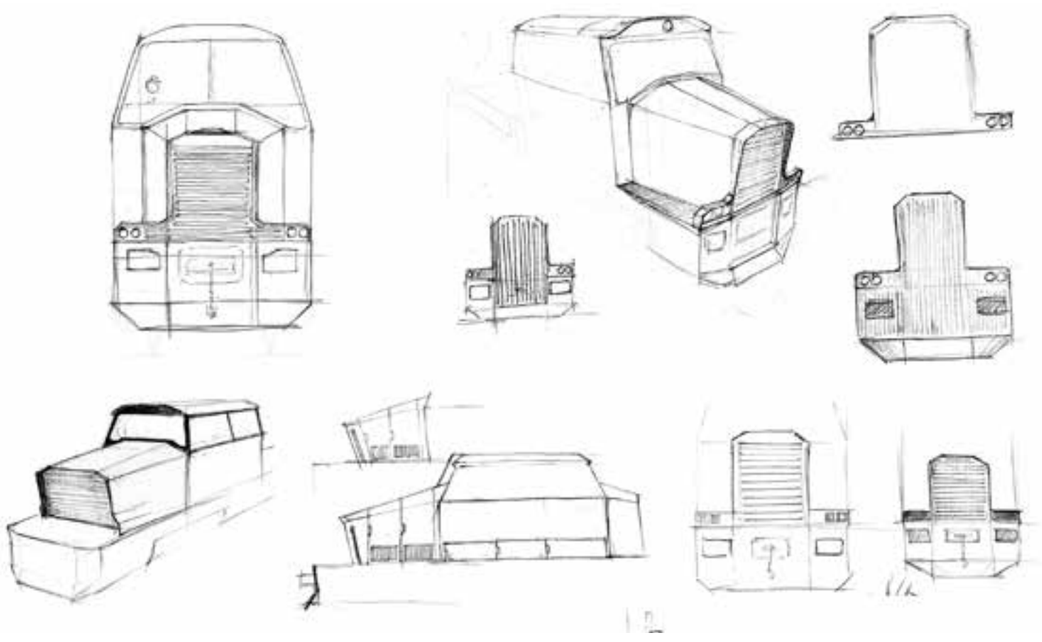

A1 Szkice rysunkowe, ołówek na papierze
Drawing sketches, pencil on paper

A2

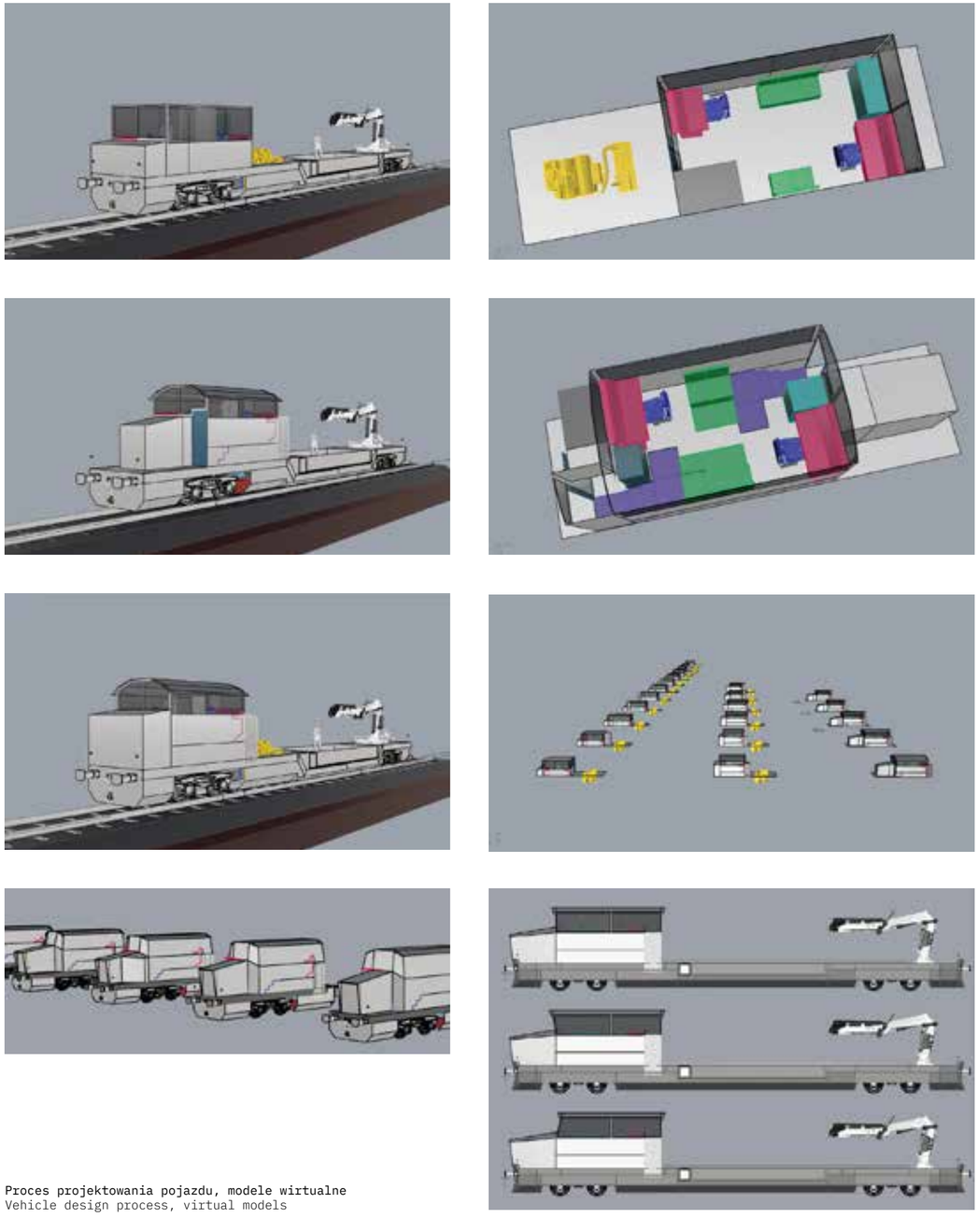

A2 Proces projektowania pojazdu, modele wirtualne
Vehicle design process, virtual models

A3

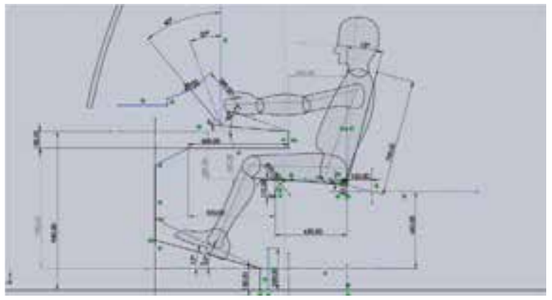

A4

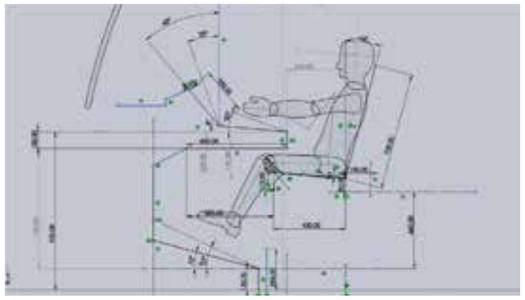

A5

A3 **Wnętrze kabiny drezyny, wizualizacja komputerowa**
The interior of the handcar cabin, computer visualization

A4 **Badanie ergonomii stanowiska (fantom męski), model wirtualny**
Testing the ergonomics of the workplace (male phantom), virtual model

A5 **Badanie ergonomii stanowiska (fantom żeński), model wirtualny**
Testing the ergonomics of the workplace (female phantom), virtual model

A6 **Podzespoły techniczne drezyny, wizualizacja komputerowa**
Handcar technical components, computer visualization

A7 **Dostęp do silnika, wizualizacja komputerowa**
Access to the engine, computer visualization

A6

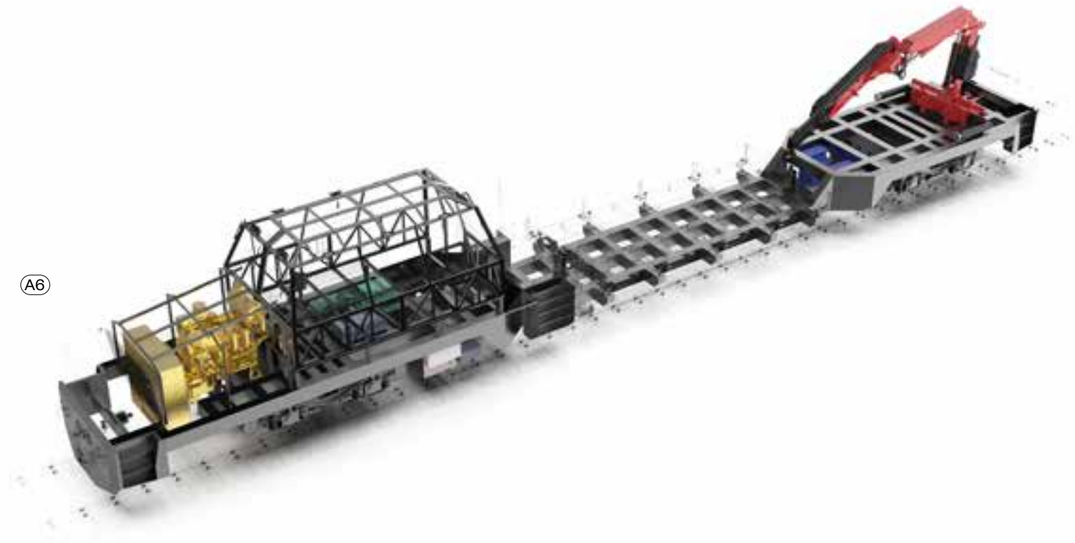

A7

PROMOTOR / SUPERVISOR

Ⓐ Michał Januszko podjął skomplikowany technicznie, trudny użytkowo i z pozoru niewdzięczny estetycznie temat roboczej maszyny szynowej. Wiedziony rzetelną, modernistyczną metodologią swój projekt umocował w realnym kontekście. We współpracy z producentem wykonał wnikliwe badania i zestawił gęsto usieciowiony, ambitny zestaw projektowych założeń. W poszukiwaniu rozwiązań ponad techniczne i narzucone przepisami ograniczenia stawiał wymogi dotyczące ergonomii i wygody użytkowania. W wyniku tak prowadzonego procesu powstał pojazd odmienny od większości tego typu konstrukcji. Dla poprawy izolacji akustycznej blok silnika umieszczono na czele pojazdu. Obniżona rama umożliwiła ujednolicenie poziomu pokładu i zainstalowanie pojemników na narzędzia, wygodnie dostępnych z poziomu torowiska. Zadbano o jak najlepszą widoczność, oświetlenie pola prac, a nawet (co niedostępne u konkurencji) toaletę dla pracowników. Co istotne, wszystko udało się zamknąć w budzącej respekt, niebanalnej i atrakcyjnej wizualnie formie.

dr hab. Daniel Zieliński, prof. uczelni

Michał Januszko chose the technically complex, difficult to handle, and seemingly aesthetically displeasing subject of a railway machine. Guided by reliable modernist methodology, he anchored his project in a real context. In collaboration with the manufacturer, he carried out a thorough study and devised a densely networked, ambitious project plan. As he looked for solutions, he prioritised ergonomic requirements and usability over technical and regulatory limitations. The process resulted in a vehicle different from the majority of such designs. In order to improve acoustic insulation, the engine block was placed at the front of the vehicle. A lowered frame made it possible to level the deck and mount tool containers easily accessible from the trackage. Other features include the best visibility, work area lights, and even worker restroom (not offered by competition). Significantly, all of that was skilfully enclosed in an awe-inspiring, unusual, appealing visual form.

Dr hab. Daniel Zieliński, Assoc. Prof.

A9

A10

A8 Wizualizacja pojazdu, wizualizacja komputerowa
Vehicle visualization, computer visualization

A9 Pojazd w perspektywie, wizualizacja komputerowa
Vehicle in perspective, computer visualization

A10 Rzut przedni pojazdu, wizualizacja komputerowa
Front view of the vehicle, computer visualization

A11 Pojazd w perspektywie od tyłu, wizualizacja komputerowa
Vehicle in perspective from the rear, computer visualization

A8

A11

AGNIESZKA ODZIEMKOWSKA

CONTACT: odziemkowska.agnieszka@gmail.com
Instagram: @odziemkovvska,
@odziemkovvska.design

BIO: Ur. 1999. Studia: Wydział Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2019–2023). Dziedziny działalności artystycznej: projektowanie i malarstwo.

Born in 1999. Studies: Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2023). Fields of artistic activity: design and painting.

Ⓐ ECHO – NARZĘDZIE WSPIERAJĄCE ROZMOWĘ O STRACIE
THE ECHO – A TOOL TO SUPPORT CONVERSATION ABOUT LOSS

DYPLOM: Pracowania Projektowania Krytycznego
PROMOTOR: dr hab. Daniel Zieliński, prof. uczelni

DEGREE: Studio of Critical Design
SUPERVISOR: Dr hab. Daniel Zieliński, Assoc. Prof.

Ⓑ BEZ TYTUŁU
UNTITLED

DYPLOM: Pracownia Malarstwa i Rysunku
PROMOTOR: dr Mikołaj Chylak

MINOR: Studio of Painting and Drawing
SUPERVISOR: dr Mikołaj Chylak

„Echo" to narzędzie, które powstało w odpowiedzi na problem tabuizacji śmierci i żałoby. Jego celem jest stworzenie przestrzeni i danie pretekstu grupie bliskich osób, zarówno dorosłych, jak i dzieci, do rozmowy o wspólnej stracie. „Echo", na zasadach gry, ma pomóc w otwarciu się na swoje wspomnienia, myśli i uczucia w gronie najbliższych. Daje to możliwość wspólnotowego przeżywania straty przy jednoczesnym zachowaniu indywidualnej narracji. Projekt ma potencjał bycia wsparciem dla terapeutów, fundacji czy ośrodków interwencji kryzysowej.

Proces tworzenia aneksu był dla mnie medytacją nad tematem żałoby. W obrazach podejmuję tematy, które są moimi subiektywnymi skojarzeniami lub przeżyciami dotyczącymi tego stanu. Żałoba to doświadczenie sprzeczności i nieporządku. Nie sposób do końca opisać, co dzieje się w żałobniku, a wyraz artystyczny czasem wydaje się bardziej naturalny niż ten werbalny.

The "Echo" is a tool created in response to the problem of tabooing death and loss. Its purpose is to make room for and encourage a close-knit group of adults or children to talk about their shared loss. As it is played, the "Echo" is designed to help open up to one's memories, thoughts, and feelings among loved ones. It is a possibility to experience loss together and at the same time maintain an individual narrative. The project can potentially support therapists, foundations, or crisis intervention centres.

For me, the creation process of the minor degree piece was a meditation on grief. In the images, I face subjects that are my subjective associations or experiences with grieving. It is an experience of contradictions and disorder. It is impossible to fully describe what is going on inside a grieving person, and artistic expression sometimes feels more natural than verbal.

Ⓐ

Ⓐ

BABCIA

BABCIA

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Projekt Agnieszki Odziemkowskiej odnosi się do rzadko podejmowanego problemu psychologicznego oswajania poczucia straty po śmierci bliskiej osoby. Adresowany jest do rodzin (szczególnie najmłodszych ich członków – dzieci) i instytucji wspierających osoby dotknięte stratą bliskich. Za pośrednictwem formuły gry w nietypowy, wrażliwy i delikatny sposób wspomaga w inicjowaniu trudnych rozmów pomiędzy dotkniętymi stratą osobami. Proces projektowy poprzedzony został wnikliwym studium badawczym, zaś rozwiązanie wyróżnia się niezwykle starannym opracowaniem zasad gry i wszystkich obiektów składających się na materialną jej postać. Zestaw bazujących na jungowskich archetypach, abstrakcyjnych, syntetycznych, perfekcyjnie wykonanych form przestrzennych stanowi podstawę budowania narracji. Wyrafinowane mikrorzeźby doskonale korespondują z bielą plansz i żetonów będących systemową bazą gry. Całość zamknięta w skromnym opakowaniu czyni projekt pięknym, potrzebnym i niemal gotowym do wdrożenia rozwiązaniem.

dr hab. Daniel Zieliński, prof. uczelni

Agnieszka Odziemkowska’s project refers to the rarely discussed psychological aspect of dealing with loss following the death of a loved one. It is addressed to families (in particular the youngest members – children) and institutions supporting people affected by the loss of their loved ones. Using a game mode, in an unusual, sensitive, and gentle way, it helps initiate difficult conversations between people affected by loss. The design process was preceded by a thorough research study, and the solution stands out with exceptionally careful drafting of the rules of the game and all objects making up its material form. Based on Jung’s archetypes, the set of abstract, synthetic, perfectly executed spatial forms is the starting point for building a narration. Meticulous micro-sculptures correspond well with the white boards and tokens, which are the systematic basis of the game. The whole set is enclosed in an unassuming packaging and is a beautiful, necessary, and nearly implementation-ready solution.

Dr hab. Daniel Zieliński, Assoc. Prof.

Ⓑ

Agnieszka Odziemkowska metodycznie bada zagadnienie, planuje proces malarski. Kiedy czuje, że analityczny (można powiedzieć projektowy) sposób działania ogranicza jej artystyczną wypowiedź, zdaje się na intuicję. Materia wówczas uwalnia się spod kontroli. Jednak nie chodzi tu o taką czy inną estetykę ani o intymną i hermetyczną opowieść o własnych emocjach. Intencją Agnieszki jest kontakt z drugim człowiekiem. Te obrazy, a także słowa, które są ich integralną częścią, mają nas pocieszać. Ten ich pomocowy charakter dla mnie wydaje się także mieć związek z projektową edukacją artystki. To opowieść o samotności, która otula, staje się domem. O stracie, którą warto pielęgnować (nie rozpamiętywać). Jest w tym coś, co wydaje się sprzeczne i przez to intrygujące. Dla mnie jest to malarska opowieść o istnieniu, które zawiera w sobie własny brak.

dr Mikołaj Chylak

Agnieszka Odziemkowska analyses the topic methodically and plans the painting process. Whenever she feels that the analytical (or design-related, if you like) mode of action restricts her artistic expression, she relies on intuition. Then, the matter is no longer under control. However, it is not about specific aesthetics or an intimate and hermetic story of one’s own emotions. Agnieszka focuses on contact with another human being. The images and the words which are integral to them are supposed to comfort us. To me, their auxiliary character seems also connected to the artist’s design education. It is a story about solitude that envelops and becomes home. About loss worth nurturing (rather than brooding on). There is something contradictory and therefore intriguing in it. For me, it is a painterly story of existence that contains its own destitution.

Dr Mikołaj Chylak

B1

B2

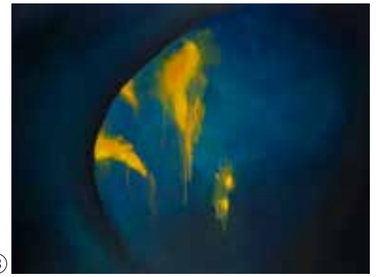
B3

B4

B5

B6

B7

B1 *Roztopy*, olej na płótnie, 30 × 30 cm
Thaw, oil on canvas, 30 × 30 cm

B2 *Korzeń*, olej na płótnie, 30 × 30 cm
Root, oil on canvas, 30 × 30 cm

B3 *Echo*, olej na płótnie, 200 × 150 cm
Echo, oil on canvas, 200 × 150 cm

B4 *Przedburze*, olej na płótnie, 50 × 40 cm
Forestorm, oil on canvas, 50 × 40 cm

B5 *Kiedy pływam i nurkuję...*, olej na płótnie, 40 × 60 cm
When swimming and diving..., oil on canvas, 40 × 60 cm

B6 *Kiedy się wspinam...*, olej na płótnie, 50 × 100 cm
When climbing..., oil on canvas, 50 × 100 cm

B7 *Kiedy jestem w lesie i patrzę w górę...*, olej na płótnie, 60 × 90 cm
When in the forest and looking up..., oil on canvas, 60 × 90 cm

WYDział Sztuki Mediów

Faculty of Media Art

PAWEŁ BEDNARCZYK

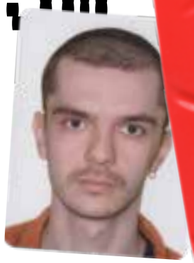

CONTACT: pawelbednarczyk97@gmail.com
Instagram: @chudybahus

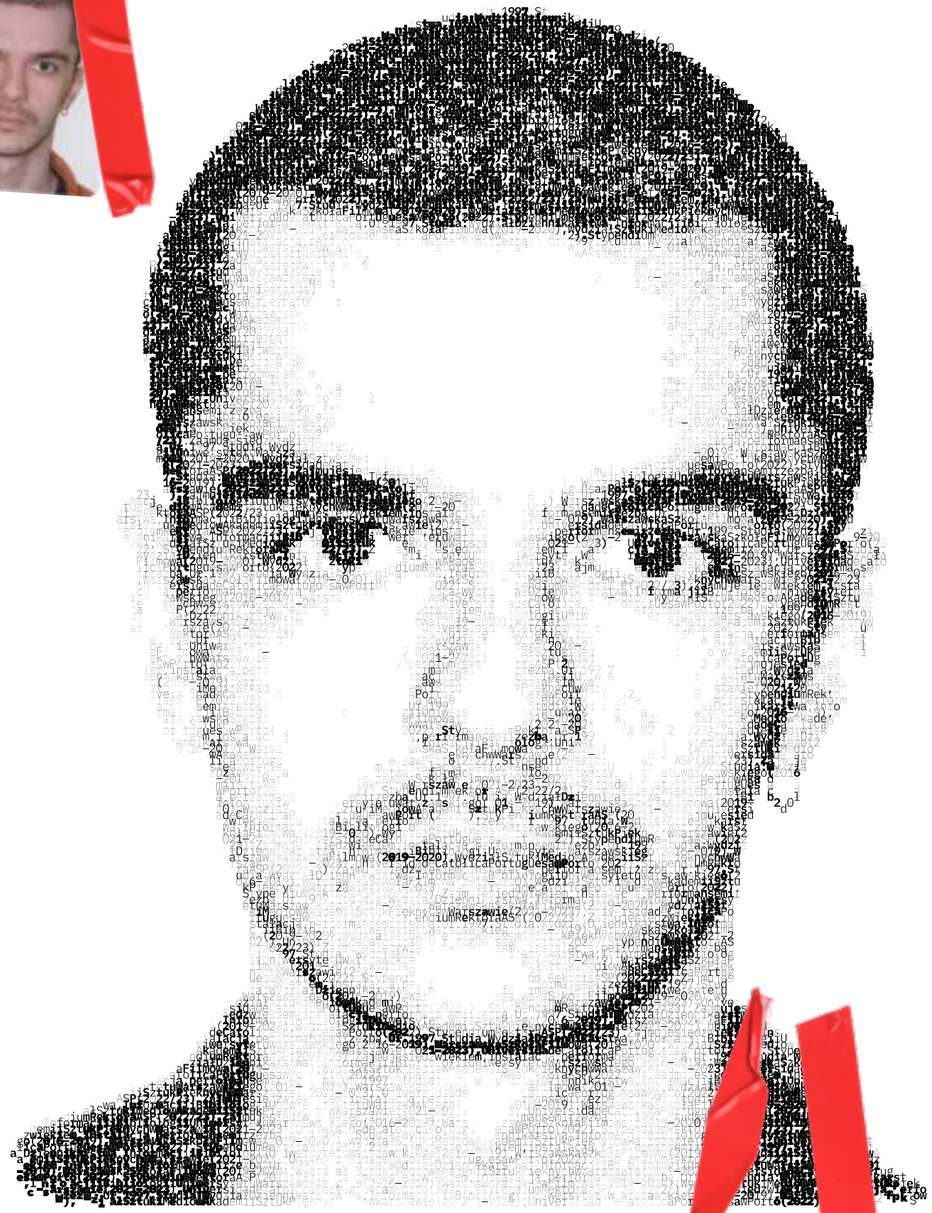

BIO: Ur. 1997. Studia: Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii Uniwersytetu Warszawskiego (2016–2019), Warszawska Szkoła Filmowa (2019–2020), Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2021–2023), Universidade Católica Portuguesa w Porto (2022). Stypendium Rektora ASP (2022/23). Zajmuje się dźwiękiem, instalacją, performansem i rzeźbą.

Born in 1997. Studies: Faculty of Journalism, Information and Book Studies at the University of Warsaw (2016–2019), Warsaw Film School (2019–2020), Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021–2023), Universidade Católica Portuguesa in Porto (2022). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2022/23). He creates sounds, installations, performances, and sculptures.

Ⓐ KABLOZA
CABLENESS

DYPLOM: Pracownia Alternatywnego Obrazowania
PROMOTORZY: prof. Włodzimierz Szymański, Dorota Kozieradzka

DEGREE: Studio of Alternative Imaging
SUPERVISORS: Prof. Włodzimierz Szymański, Dorota Kozieradzka

Ⓑ NIE, PRZEWODOWE
NO, WIRED

ANEKS: Pracownia Rzeźby i Multimediów
PROMOTOR: prof. Wiktor Gutt

MINOR: Studio of Stulpture and Multimedia
SUPERVISOR: Prof. Wiktor Gutt

„Kabloza” jest przejawem intencjonalnej kreacji nieładu. To instalacja site-specific złożona z kabli, syntezatorów, przetworników sygnałów oraz dźwięku. Systemowo ukryta tkanka zostaje wyeksponowana w formie elektronicznej anomalii. Ambiwalentna struktura połączeń odzwierciedla libidalną sieć ukrytą w nieświadomości każdej jednostki. Intryguje i budzi trwogę, rodzi pytania, nie dając jednej bądź żadnej odpowiedzi. Jest nieobojętna, angażuje, przykuwa do „tu i teraz”. Letargiczna przestrzeń opanowana przez przypadkowe syntetyczne dźwięki, kable i elektroniczne urządzenia staje się nie-miejscem, wyobcowaną przestrzenią, w której nie ma szans na interakcję. Możemy jedynie obserwować absurdalną choreografię maszyn i dźwięków. „Kabloza” jest więc swego rodzaju tabernakulum, jednak obcowanie z nią nie wiąże się z deklaracją jakiegokolwiek wyznania, jest czymś w rodzaju medytacyjnej symulacji.

“Cableness” manifests the intentional creation of disorder. It is a site-specific installation composed of cables, synthesisers, and signal and audio converters. The generally hidden tissue is exposed in the form of an electronic anomaly. The ambiguous structure of connections reflects the libidinal network concealed in everyone’s unconsciousness. It intrigues and alarms, bears questions without giving a single or any answer. It is non-neutral, it attracts, captives with the “here and now”. The lethargic space dominated by random synthetic sounds, cables, and electronic devices becomes a no-place, an alienated space where no interaction is possible. We can only watch the absurd choreography of machines and sounds. Hence, “Cableness” is a kind of tabernacle, but interacting with it does not necessitate any declaration of faith, it is a type of meditative simulation.

PAWEŁ BEDNARCZYK

© KABLOZA PRAGNIEŃ
THE CABLENESS OF DESIRES

PRACA TEORETYCZNA: dr hab. Monika Murawska, prof. uczelni

Można by wcale nie mówić o kablach. Można o nich nie mówić, bo nawet kiedy już się o nich wypowiadamy, to tak jakbyśmy nie mówili nic. Nic nowego. Możemy unicestwić kabel, bo jako społeczeństwo jesteśmy zorganizowani w taki sposób, by ten był niewidoczny. Nasza interakcja z przewodami i siecią elektryczną jest nieustannie minimalizowana. Wiara w technologię, choć nienasycona teologiczną treścią, okazuje się niezwykle trudna do wyznawania, a to dlatego, że jako cywilizacja nie rozumiemy jej prawd objawionych. W dziedzinie sztuki nowych mediów kabel jest nierzadko traktowany jako intruz, a ukrycie go przed wzrokiem odbiorcy ma na celu, jak mniemam, stworzenie bardziej immersyjnego środowiska, w którym ponownie doświadczać będziemy jedynie zdefiniowanego przez osobę artystyczną połączenia.

Próżne jest jednak myślenie, że możemy uwolnić się od kablozy naszych pragnień. Wielki Inny zawsze czai się za naszymi plecami, ponad głowami lub pod stopami. To on jest głównym inżynierem zaciskającym i luzującym gordyjski węzeł spleciony z kabli, którymi dysponujemy.

THESIS: Dr hab. Monika Murawska, Assoc. Prof.

We could not talk about cables at all. We could not mention them, because even if we speak about them, it is as if we did not say anything. Nothing new. We can annihilate cables, because as a society, we are organised in a way to make them invisible. Our interaction with wires and the electrical grid is constantly minimised. Faith in technology, although devoid of any theology, seems very difficult to profess, because as a civilisation, we do not comprehend its revealed truths. In the field of new media art, a cable is often treated as an intruder, and I believe that hiding it from the viewer's sight is supposed to create a more immersive environment where we can only experience the connection defined by the artist.

There is no point, however, in hoping that we can get free from the cableness of our desires. The great Other always lurks behind our backs, above our heads, or under our feet. It is the chief engineer tightening and loosening the Gordian Knot of cables that are available to us.

A1

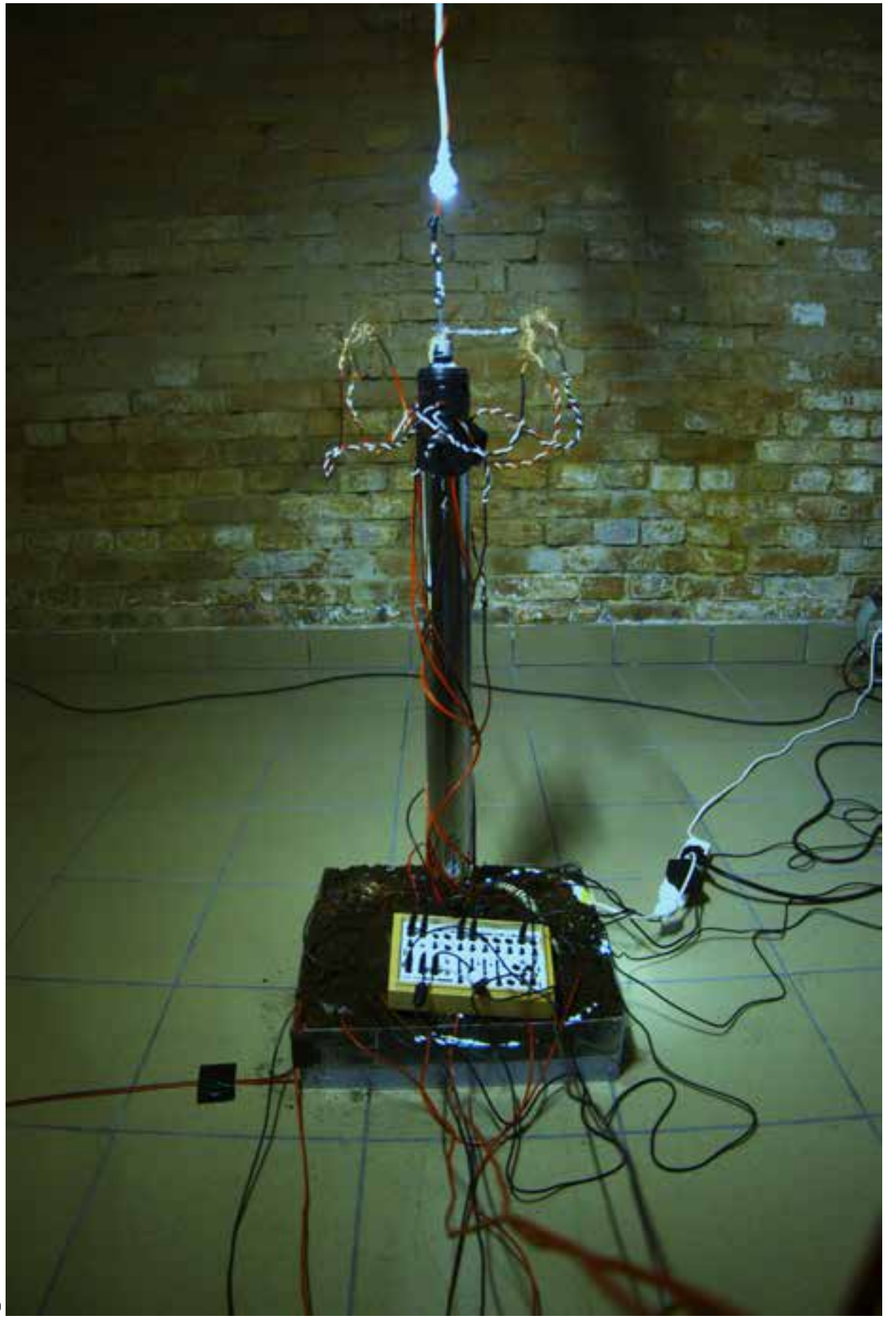

A2

A3

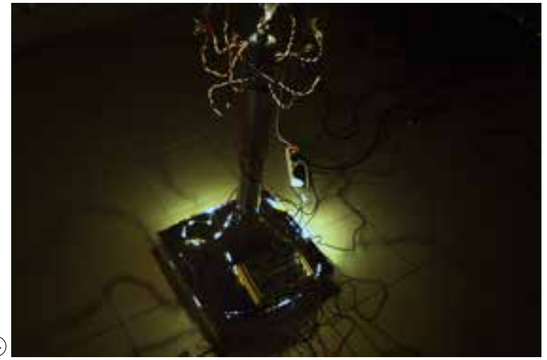
A4

A5

B1

B2

B3

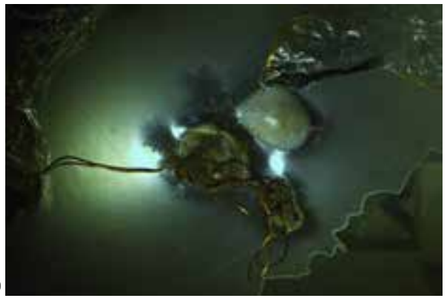
B4

B5

B6

B1–B3 *Aktor sieci*, skany cyfrowe
Network actor, digital scans

B4–B6 *Urządzenie 1*, asamblaż na pleksi, 100 × 70 cm
Device 1, assemblage on plexiglass, 100 × 70 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ Prof. Włodzimierz Szymański jako promotor pracy dyplomowej Pawła Bednarczyka realizowanej w Pracowni Alternatywnego Obrazowania był aktywnie zaangażowany w proces jej powstawania i z ciekawością czekał na finalną odsłonę. Niestety nie doczekał obrony. Zmarł niespodziewanie, co zbiegło się w czasie z ukończeniem przez Pawła Bednarczyka ostatecznej wersji dyplomu. Prof. Szymański cenił i popierał procedowaną przez dyplomanta strategię twórczą, odbierał go jako artystę oryginalnego i kompletnego z racji świadomie wypracowanego języka wizualnego czerpiącego również ze sfery audio. Doceniał zasoby intelektualne Pawła, jego spostrzegawczość i uważność w przyglądaniu się współczesności, którą w nieoczywisty sposób reinterpretował w obiektach złożonych na pracę dyplomową pt. „Kabloza". Niniejsza praca magisterska jest jedną z dwóch ostatnich zrealizowanych w Pracowni Alternatywnego Obrazowania pod kierunkiem prof. Włodzimierza Szymańskiego.

Dorota Kozieradzka
asystentka w Pracowni Alternatywnego Obrazowania prof. Włodzimierza Szymańskiego

Prof. Włodzimierz Szymański, the supervisor of Paweł Bednarczyk's degree piece executed at the Studio of Alternative Imaging, was actively involved in its creation and curious to see it finished. Alas, he did not live to see the exam. He died unexpectedly, which coincided with the completion of Paweł Bednarczyk's degree piece. Prof. Szymański acknowledged and supported the graduate's artistic strategy, perceived him as an original and fully-fledged artist due to his consciously developed visual language, partly inspired by the audio field. He appreciated Paweł's intellectual resources, perceptiveness, and careful observation of modernity, which he reinterpreted in an unusual way in the pieces making up the degree piece called "Cableness". This master's project is one of the last two executed in the Studio of Alternative Imaging under the supervision of Prof. Włodzimierz Szymański.

Dorota Kozieradzka
Assistant at the Studio of Alternative Imaging of Prof. Włodzimierz Szymański

† prof. Włodzimierz Szymański

Wybitny artysta, wieloletni i ceniony dydaktyk ASP w Warszawie, aktywny senator uczelni, twórca i dyrektor Instytutu Sztuki Mediów im. prof. Ryszarda Winiarskiego. Zrealizował wiele wystaw zbiorowych i indywidualnych w Polsce i za granicą. Prowadził szereg projektów na rzecz polskiej sztuki współczesnej, stołecznej ASP, jej studentów i pracowników. W 2009 r. założył na Wydziale Sztuki Mediów Pracownię Alternatywnego Obrazowania, która przez ostatnie lata cieszyła się ogromną popularnością wśród studentek i studentów. Zaangażowany, oddany i pełen werwy. Odszedł w momencie, kiedy jego wizja i starania zaczęły nabierać tempa i kształtu realnych przedsięwzięć. Dla wielu pozostanie niezrównanym Nauczycielem, Mentorem i Mistrzem. Zmarł 23 maja 2023 roku.

† Prof. Włodzimierz Szymański

An accomplished artist, esteemed long-term teacher at the Academy of Fine Arts in Warsaw, active Academy senator, initiator and head of the Prof. Ryszard Winiarski Institute of Media Art. Organised a number of collective and solo exhibitions in Poland and abroad. Ran various projects promoting Polish contemporary art, the Academy of Fine Arts in Warsaw, its students, and staff. In 2009, he founded the Studio of Alternative Imaging at the Faculty of Media Art, which in recent years has been widely popular among the students. Committed, devoted, and vigorous. He passed away at a time when his vision and efforts started to gain momentum and take shape as real projects. For many, he will always remain an unrivalled Teacher, Mentor, and Master. He died on 23 May 2023.

Ⓑ Paweł Bednarczyk przywołuje w swojej pracy teoretycznej wydawałoby się kompletnie zapomnianego Wilhelma Reicha i jego koncepcję energii witalnej orgonu. To odniesienie do psychoanalizy wydaje mi się bardzo nośne i adekwatne do pracy samego Pawła. Jego poszukiwania libidalnej kablozy mają, być może, drugie psychoanalityczne dno. Kable, przewody ukryte wizualnie i pozostające poza potoczną świadomością, przypominają mityczne uniwersum psychoanalityczne. Nieuświadomione znaczenie libidalnej kablozy jest może znaczące, podobnie jak znaczący jest podłużny przedmiot według Zygmunta Freuda. Może uprawnione jest twierdzenie, że znaczenie kabli, przewodów to potrzeba bliskości i komunikacji z Innymi? Może jest to ważny komunikat o Autorze?

Z kolei rozważania o nieprzewidywalności odnoszą nas do utopii, którą Paweł nazwał „sens jest w bezsensie". Od zawsze ludzie poszukiwali innej siły sprawczej niż tej płynącej z człowieka.

prof. Wiktor Gutt

In his thesis, Paweł Bednarczyk describes the seemingly forgotten Wilhelm Reich and his concept of orgone energy. The reference to psychoanalysis seems very relevant and suited to Paweł's work. His search for libidinal cableness may have another psychoanalytical meaning. Cables, wires hidden out of sight and out of common awareness, resemble a mythical psychoanalytic universe. The unconscious meaning of libidinal cableness may be significant, just like an oblong object is, according to Sigmund Freud. Maybe there is some truth to the saying that cables and wires signify the need for closeness and communication with Others? Maybe it is a salient message about the author?

The reflection on unpredictability is a reference to utopia, which Paweł dubs "the point is in pointlessness". People have always looked for some causal force other than the one coming from within them.

Prof. Wiktor Gutt

B7

B8

B7 *Bomba z pralki*, rzeźba/instalacja audio, elektrośmieci, kable, głośniki, 15 × 15 × 15 cm
Washing machine bomb, sculpture/audio installation, e-waste, cables, speakers, 15 × 15 × 15 cm

B8 *Ten komputer*, płaskorzeźba/skamielina, glina, ziemia, 10 × 20 cm
This computer, bas-relief/fossil, clay, earth, 10 × 20 cm

KAROLINA GRABOWSKA

CONTACT: grabowska.k.karolina@gmail.com
Instagram: @grabix_photography
grabix24.wixsite.com/my-site

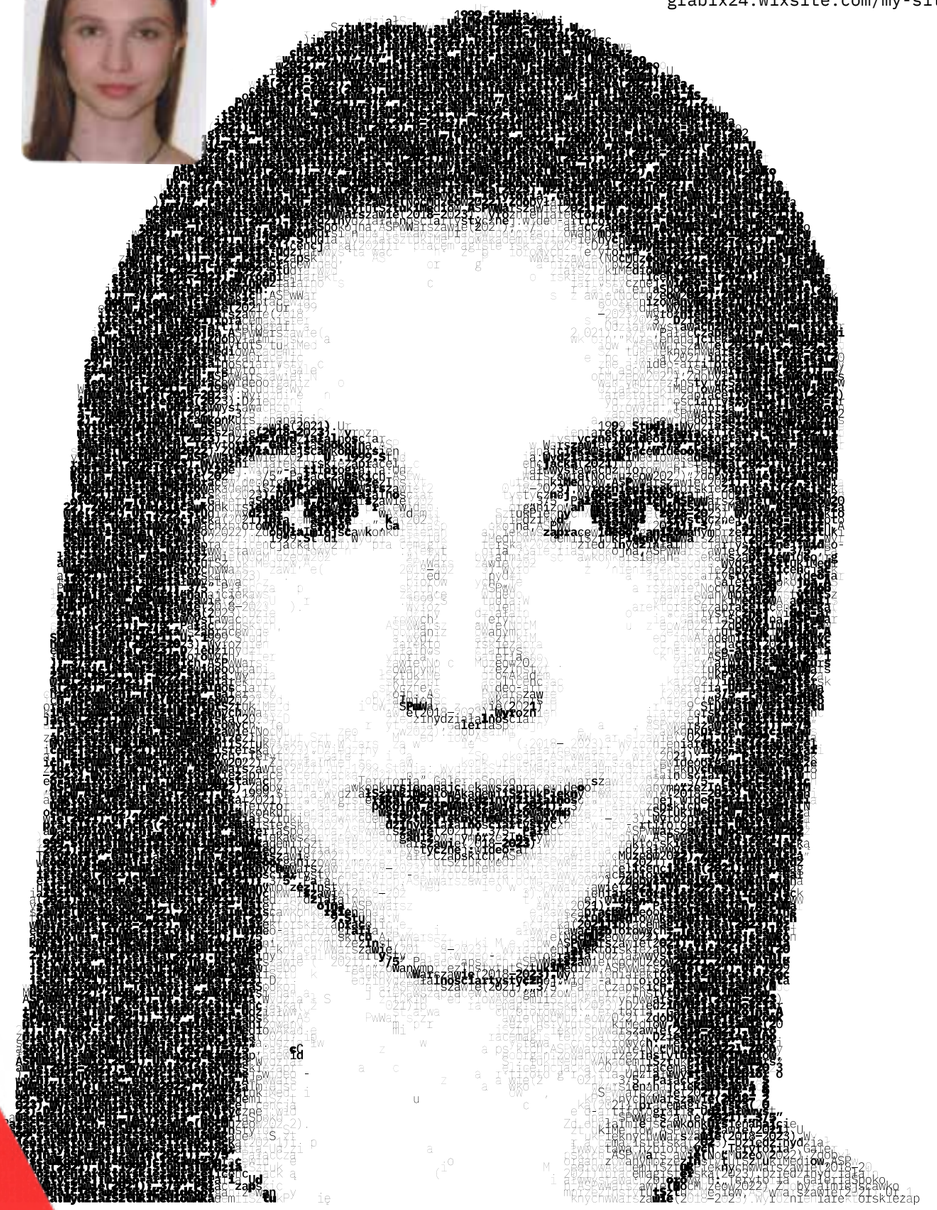

BIO: Ur. 1999. Studia: Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2018–2023). Wyróżnienia rektorskie za pracę licencjacką (2021) i pracę magisterską (2023). Dziedziny działalności artystycznej: wideo-art i fotografia. Udział w wystawach zbiorowych: „Terytoria", Galeria Spokojna, ASP w Warszawie (2021); „3/5", Pałac Czapskich, ASP w Warszawie (Noc Muzeów 2022). Zdobyła I miejsca w konkursie na najciekawszą pracę wideo organizowanym przez Instytut Sztuki Mediów, ASP w Warszawie (2021).

Born in 1999. Studies: Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). Rector's award for her bachelor's project (2021) and master's project (2023). Fields of artistic activity: video art and photography. Participation in collective exhibitions: "Territories", Spokojna Gallery, Academy of Fine Arts in Warsaw (2021); "3/5", Czapski Palace, Academy of Fine Arts in Warsaw (Night of Museums 2022). Winner of the 1st place in the most interesting video project competition organised by the Institute of Media Art, Academy of Fine Arts in Warsaw (2021).

Ⓐ DE/REKONSTRUKCJA
DE/RECONSTRUCTION

DYPLOM: Pracownia Relacji Wizualnych
PROMOTOR: prof. Prot Jarnuszkiewicz

DEGREE: Studio of Visual Relations
SUPERVISOR: Prof. Prot Jarnuszkiewicz

Ⓑ RE/KONSTRUKCJA
RE/CONSTRUCTION

ANEKS: Pracownia Brył i Płaszczyzn
PROMOTOR: dr Łukasz Kosela

MINOR: Studio of Spatial Forms and Planes
SUPERVISOR: Dr Łukasz Kosela

W pracy dyplomowej pt. „De/rekonstrukcja" poruszam zagadnienia związane z przeżywaniem traumy. Nie skupiam się na samym destrukcyjnym wydarzeniu, a na pracy, jaką trzeba wykonać po doświadczeniu traumatycznym, czyli na rekonstrukcji. Jest to jednak czas, w którym tworzymy nową jakość. Proces jest żmudny, czasochłonny i bolesny. Procesowi tworzenia obiektu również towarzyszyły takie odczucia ze względu na zastosowany materiał, dlatego postanowiłam podkreślić to w warstwie dźwiękowej.

Aneks zatytułowany „Re/konstrukcja" jest czymś na granicy realności i nierealności. Rodzajem wewnętrznego dialogu. Znajdując się w bezpiecznej przestrzeni, jaką jest dla mnie wanna, prowadzę dialog z psychologiem na temat swoich przeżyć z dzieciństwa, których konsekwencje towarzyszą mi w dorosłym życiu. Kulki wypełniające wannę są rzeczą, z którą nie mogłam mieć kontaktu w dzieciństwie. Jako dorosła sama mogę decydować, kiedy z nich skorzystam.

In my degree piece called "De/reconstruction", I explore the subject of experiencing trauma. I do not focus on the mere destructive aspect, but the work one needs to do following a traumatic experience, or the reconstruction. It is a time when we create new quality. It is a tedious, time-consuming, and painful process. The creation of the object was also accompanied by such feelings due to the selected material, which is why I decided to emphasise it in the audio layer.

The minor degree project titled "Re/construction" verges on reality and unreality. It is a kind of inner dialogue. Once in a safe space, in my case a bathtub, I engage in a dialogue with a psychologist about my childhood experiences, whose consequences are with me in my adult life. The balls filling the bathtub are something I could not get as a child. As an adult, I get to decide when to use them.

© DE/KONSTRUKCJA
DE/CONSTRUCTION

PRACA TEORETYCZNA: dr hab. Monika Murawska, prof. uczelni

W pracy „De/konstrukcja" omawiam substancje psychoaktywne oraz ich wkład w kulturę i sztukę. Wiele pokoleń eksperymentowało z nimi, używając ich do wszelakich celów. Opisałam, jaki wpływ miały one na działania ludzi prehistorycznych oraz na artystów współczesnych z różnych dziedzin. Wielu z nich sięga po tego rodzaju substancję z chęci poszerzenia swoich doświadczeń czy ucieczki w nieznany im świat lub po prostu w głąb siebie. Mają one widoczny wpływ na prace tworzone przez artystów. Zależało mi na ukazaniu ich jako narzędzia, które używane z rozwagą może mieć pozytywny wpływ na nasze życie.

THESIS: Dr hab. Monika Murawska, Assoc. Prof.

In the "De/construction" thesis, I discuss psychoactive substances and their influence on culture and art. A number of generations have experimented with them, using them for all kinds of purposes. I described their effect on the behaviour of prehistoric people as well as contemporary artists from various fields. Many of them decide to take such drugs in order to experience something new or escape into an unfamiliar world or within themselves. This is evident in the works such artists create. I wanted to show the substances as tools that – if used reasonably – can have a positive impact on our lives.

A1

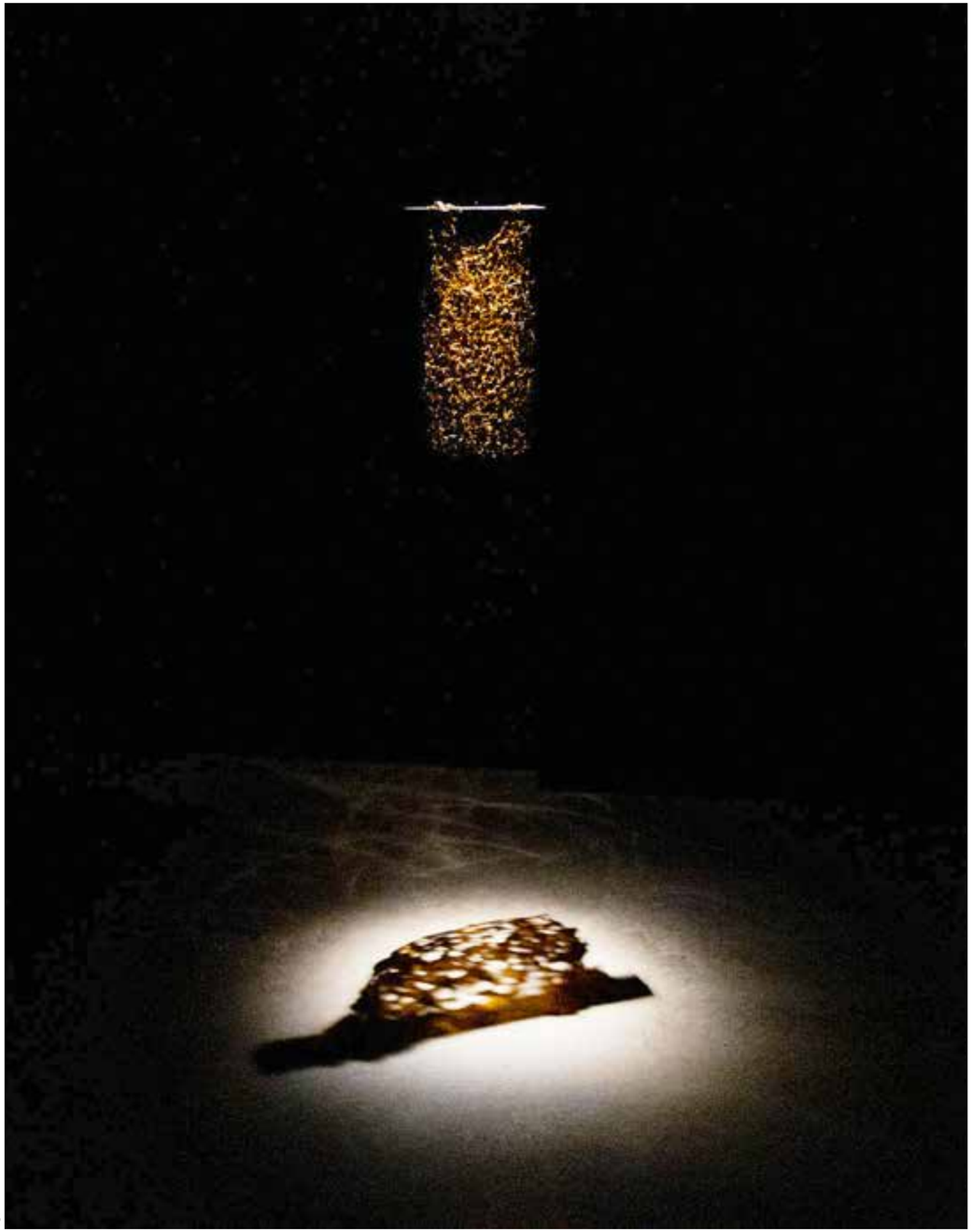

A2

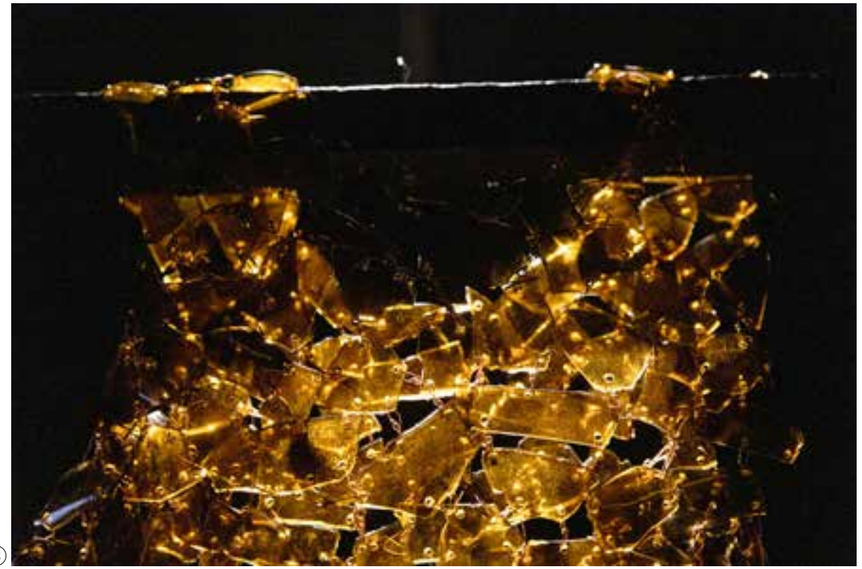

A3

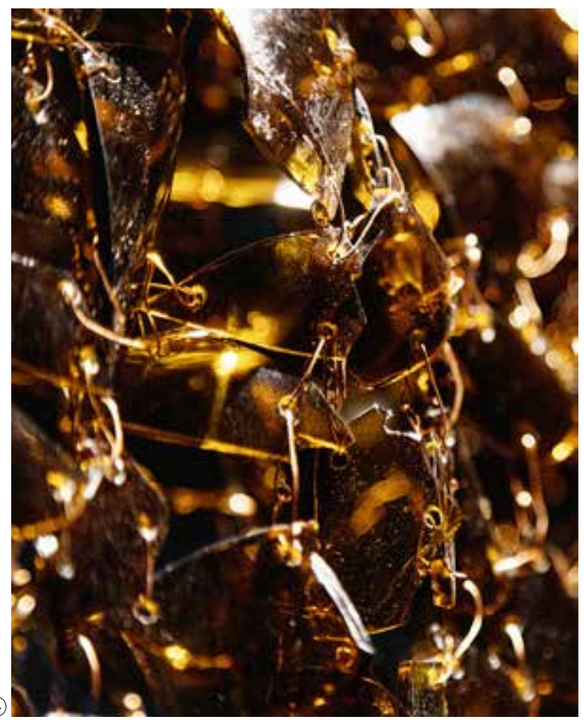

A4

A5

A1–A5 **Kolczuga, obiekt, 45 × 70 × 25 cm**
Chainmail, object, 45 × 70 × 25 cm

A6, A7 **Projekcja wideo o wymiarach 388 × 219 cm**
Video projection, dimensions 388 × 219 cm

A6

A7

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Pytanie, które zadaje pani Karolina Grabowska w swojej pracy, dotyczy stanu rzeczywistości. Ziemia co paręset tysięcy lat doświadcza zmian biegunów magnetycznych wpływających na orientację w przestrzeni żyjących na niej gatunków. Wydaje się, że nasza rzeczywistość właśnie doświadcza takiego *przebiegunowania* na poziomie cywilizacyjnym.

Artystka zwraca naszą uwagę na zjawisko niespójności i płynności znaczeń. Buduje siłę pracy na konfrontacji. Materialna forma kolczugi, rodzaj trójwymiarowego przedmiotu będącego w swojej istocie układem niespójnym podobnie jak rzeczywistość, w której funkcjonujemy. Ma chronić, powinien zatem być odporny. Wykonany jednak został ze szkła, którego symboliczne określenie stało się synonimem podatności na destrukcję.

Druga forma to efemeryczna praca wideo przedstawiająca artystkę ubraną w opisaną powyżej zbroję. Kolczuga na jej ciele okazuje się narzędziem opresyjnym – nie tylko nie chroni przed tym, co zewnętrzne, ale karze każdy ruch ciała ranami.

prof. Prot Jarnuszkiewicz

The question that Karolina Grabowska asks in her degree piece is about the state of reality. Every few hundred thousand years, Earth experiences a reversal of the magnetic poles affecting the spatial orientation of the species living on it. It seems that our reality has just experienced such a pole flip in terms of civilisation.

The artist directs our attention to the incoherence and ambiguity of meanings. The power of her piece rests in confrontation. The tangible form of chainmail, a kind of three-dimensional object, an inherently incoherent system, like the reality we live in. It is supposed to protect, so it should be durable. However, it is made of glass, whose symbolic meaning is synonymous with destructibility.

The other form is an ephemeral video piece presenting the artist wearing the aforementioned armour. The chainmail on her body is an instrument of oppression – it not only fails to protect her from the external world but also punishes each movement with wounds.

Prof. Prot Jarnuszkiewicz

Ⓑ

Karolina Grabowska stawia przed sobą wyzwania, z którymi wiąże się nie tylko introspekcja, ale również ponowne przeżywanie traumy z dzieciństwa. To intensywne doświadczenie jest zarówno bolesne, jak i terapeutyczne, prowadzące do głębokiej transformacji, a być może do przewartościowania i uzdrowienia. Ponowne przeżywanie traumy w kontekście doświadczenia artystycznego jest celem samym w sobie, jak również pozwala zrozumieć wpływ dzieciństwa na życie i sposób, w jaki formuje ono dojrzałą tożsamość.

W trakcie rozmowy artystka/pacjentka wchodzi z artystą/terapeutą w relację, która bazuje na bezpieczeństwie i zaufaniu, co staje się fundamentem procesu poszerzania świadomości.

Terapeutą jest Mateusz Chmiel, zawodowy psycholog, artysta, absolwent i przyjaciel Pracowni Przestrzeni Audiowizualnej (do września 2023 Pracownia Brył i Płaszczyzn).

dr Łukasz Kosela

Karolina Grabowska challenges herself not only with introspection but also with reliving her childhood trauma. The strong experience is both painful and therapeutic, leading to a profound transformation and perhaps re-evaluation and healing. Reliving trauma in the context of an artistic experience is a purpose on its own, but it also helps understand the influence of childhood on life and the way it shapes one's future identity.

In a conversation, the artist/patient enters into a relationship with the artist/therapist founded on safety and trust, which is the basis for the process of expanding awareness.

The therapist is Mateusz Chmiel, a professional psychologist, artist, graduate, and friend of the Studio of Audiovisual Space (before September 2023 Studio of Spatial Forms and Planes).

Dr Łukasz Kosela

Ⓑ

Ⓑ Projekcja dwukanałowa; dwie projekcje w proporcjach 2:1 ustawione względem siebie pod kątem prostym, o wymiarach ok. 260 × 130 cm
Two-channel projection; two projections in 2:1 aspect ratio, set at right angles to each other, dimensions approx. 260 × 130 cm

PIOTR LEWANDOWSKI

CONTACT: piotr.b.lewandowski@gmail.com
Instagram: @piotr__lewandowski

PIOTR LEWANDOWSKI

BIO: Ur. 2001. Studia: Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (I st., 2020–2023); Wydział Fotografii Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu (II st., od 2023). Wyróżnienie dziekańskie za pracę licencjacką (2023). Dziedziny działalności artystycznej: wideo, fotografia, performans i rzeźba. Uczestniczył w wystawach zbiorowych „zbiór nieskończony", Fotofestiwal, Łódź (2022) i „Rzeczy wspólne", Warszawska Jesień (2023). Zrealizował mapping „Patrzę jak się patrzysz" (współautorstwo Karo Zacharski), Light Move Festival, Łódź (2022).

Born in 2001. Studies: Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2020–2023), Faculty of Photography of the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań (master's degree, since 2023). Dean's award for his bachelor's project (2023). Fields of artistic activity: video, photography, performance, and sculpture. Participation in collective exhibitions: "Infinite Set", Fotofestiwal, Łódź (2022) and "Common Things", Warsaw Autumn (2023). He realised mapping titled "I Watch You Watch Me" (co-authored by Karo Zacharski), Light Move Festival, Łódź (2022).

Ⓐ KOMPOZYCJA INTYMNA
INTIMATE COMPOSITION

DYPLOM: Pracownia Brył i Płaszczyzn
PROMOTOR: dr Łukasz Kosela

DEGREE: Studio of Spatial Forms and Planes
SUPERVISOR: Dr Łukasz Kosela

Skupiam się na badaniu pojęć bliskości i straty, dwoistości oraz transformacji. Dążę do stworzenia mechanicznego i mentalnego połączenia między ciałami, ujawniając znajome wzorce i dynamikę w relacjach. Tworząc czasoprzestrzenną formę ludzką, zagłębiam się w interakcję między cielesnością a osobistymi energiami z nią związanymi.

Cielesność staje się moim sposobem komunikacji. Korzystając z jej rzeźbiarskiego potencjału, opowiadam o relacji i kontakcie dwóch osób. Szukam stanu harmonijnej jedności, w której dualistyczne pojęcia rozpuszczają się, a wzajemne powiązania i wspólne doświadczenia są rozumiane w nowy sposób. Wykraczam poza tradycyjne kategoryzacje i przyjmuję płynną perspektywę. Zagłębiam się w zawiłości ludzkich powiązań, zmysłowości i pożądania.

I focus on exploring the ideas of closeness and loss, duality and transformation. I intend to create a mechanical and mental connection between bodies by revealing familiar patterns and dynamics in relationships. By making a spatiotemporal human figure, I take a closer look at the interplay between carnality and the resulting personal energies.

Carnality becomes my means of communication. I exploit its sculpting potential to talk about a relationship and contact between two people. I search for a state of harmonious unity in which dualistic terms dissolve, whereas mutual ties and shared experiences gain a new understanding. I go beyond traditional categories and assume a fluid perspective. I delve into the intricacies of human connections, sensuality, and desire.

Ⓐ

Ⓐ

PROMOTOR / SUPERVISOR

Ⓐ

Praca Piotra Lewandowskiego opowiada o bliskości i dystansie, pewności siebie i zagubieniu. Mimo multimedialnej formy dotyka natury rzeźby – rozwija się zarówno w czasie, jak i przestrzeni. Użyte środki formalne są bardzo proste: forma czasoprzestrzenna dodatkowo rozbita jest na kilka kadrów synchronicznej projekcji. Wieloujęciowe patrzenie na formę czasoprzestrzenną pozwala wybrać, w jaki rodzaj kadrowania wejdziemy. Kadry wideo to całopostaciowe „żywe rzeźby" w skali 1 : 1, nieobiektywne ujęcia z góry oraz intymne zbliżenia. Instalacja pozwala na immersyjne zanurzenie się w przestrzeni, obserwację rzeczywistości z kilku punktów widzenia, dzięki czemu możemy doświadczać relacji międzyludzkich bez poczucia ingerencji w intymność przedstawionych postaci. To podróż po ludzkich interakcjach, gdzie emocje skrywane są gestach, spojrzeniach i dotyku. W tym delikatnym balansie, między dystansem a wrażliwością, kryje się możliwość zrozumienia ludzkiego doświadczenia.

dr Łukasz Kosela

Piotr Lewandowski's work explores closeness and distance, self-confidence and disorientation. Despite its multimedia form, it touches upon the nature of sculpture – it grows in both time and space. The formal means are very simple: its spatiotemporal form is additionally broken down into several frames of simultaneous projection. A multi-faceted view of the spatiotemporal form offers the choice of the kind of framing we enter. The video frames are full-body life-size "live sculptures", non-objective shots from above and intimate close-ups. The installation enables an immersion in the space, an observation of reality from various vantage points, and thus the possibility to experience human relationships without a sense of invasion into the intimacy of the figures presented. It is a journey across human interactions, where emotions are hidden in gestures, looks, and touches. This subtle balance between distance and sensitivity offers the chance to understand human experience.

Dr Łukasz Kosela

Ⓐ

Ⓐ *Kompozycja intymna*, instalacja wideo, czas trwania 6 min 12 s, zsynchronizowana projekcja na trzech ekranach
Intimate Composition, video installation, duration 6 min 12 s, synchronized projection on three screens

WYDZIAŁ SCENOGRAFII

FACULTY OF STAGE DESIGN

ALICJA DESPERAK

CONTACT: desperakalicja@gmail.com
Instagram: @aladesperak

ALICJA DESPERAK

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (2018–2023). Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2021) oraz stypendium artystyczne Samorządu Województwa Mazowieckiego (2022). Zajmuje się scenografią, malarstwem, a także realizuje działania w zakresie multimediów. Indywidualna wystawa „Projekt 21", Galeria Punkty, Warszawa (2023). Uczestniczka wystaw finałowych: IV Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Leona Wyczółkowskiego (2020); „The White Plague" Prague Quadriennial (2021); STRABAG Artaward International (2022). Zrealizowała scenografię do filmu krótkometrażowego „Skarby" (San Francisco Jewish Film Festival, 2021).

Born in 1998. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2023). Scholarship of the Minister of Culture and National Heritage (2021) and artistic scholarship from the Mazowieckie Voivodeship Government (2022). She works in stage design, painting, as well as multimedia projects. Solo exhibition "Project 21", Punkty Gallery, Warsaw (2023). Participant in the final exhibitions of: 4th National Leon Wyczółkowski Painting Competition (2020); "The White Plague" Prague Quadrennial (2021); STRABAG Artaward International (2022). Completed the set design for the short film "Did You Hear the Trees?" (San Francisco Jewish Film Festival, 2021).

Ⓐ PROJEKT SCENOGRAFII I KOSTIUMÓW DO FILMU NA PODSTAWIE POWIEŚCI SUSAN SONTAG „ZESTAW DO ŚMIERCI"
SET AND COSTUME DESIGN FOR A FILM BASED ON SUSAN SONTAG'S NOVEL "DEATH KIT"

DYPLOM: Kierunki Kreacji w Obrazie Filmowym
PROMOTORKA: dr Katarzyna Sobańska

DEGREE: Creative Design of Cinematic Space
SUPERVISORESS: Dr Katarzyna Sobańska

Ⓑ „PROJEKT 21" – CYKL OBRAZÓW PREZENTOWANYCH NA WYSTAWIE
"PROJECT 21" – A SERIES OF PAINTINGS PRESENTED AT THE EXHIBITION

ANEKS: Pracownia Rysunku i Malarstwa
PROMOTOR: prof. Tomasz Myjak

MINOR: Studio of Drawing and Painting
SUPERVISOR: Prof. Tomasz Myjak

Impulsem do stworzenia projektu scenografii i kostiumów był temat zmagania się z depresją podjęty w nieoczywisty sposób przez Susan Sontag w powieści „Zestaw do śmierci". Autorka opisuje próbę samobójczą głównego bohatera, a następnie jego śpiączkę, która przeradza się w wizyjno-rzeczywisty świat pełen sprzeczności.

Kluczowe dla mnie było tło wydarzeń, stanowiące swoisty przesyt informacji, oraz mnogość atakujących obrazów rzeczywistości. Zależało mi, aby owe tło było odczuwalne w projekcie przestrzeni, dlatego przewijają się w nim różnego rodzaju medialne informatory

The stimulus to create the set and costume designs was the subject of struggling with depression tackled in an unusual way by Susan Sontag in her novel "Death Kit". The author describes the protagonist's attempted suicide, then his coma, which transforms into a visionary/real world full of contradictions.

For me, the key was the background events, which are a kind of information overload, as well as the multiplicity of invasive images of reality. I wanted the background to be perceptible in the design of space, which is why it includes a variety of media outlets

w postaci ekranów. Przestrzenie stają się labiryntami na skraju realności i snu.

Celem „Projektu 21" jest próba zobrazowania doświadczania rzeczywistości społeczno-kulturowej z początku XXI wieku. W moim rozumieniu staje się ona coraz bardziej chaotyczna. Jednym z przejawów zachodzących zmian jest fragmentaryczność informacji obfitujących w przytłaczającą liczbę obrazów.

W zrealizowanych pracach skupiam się przede wszystkim na figurze ludzkiej, często są to postaci w ruchu, zmultiplikowane, przedstawione w tłumie. Wynika to z codziennego doświadczania życia w mieście.

in the form of screens. Spaces become labyrinths on the verge of reality and dream.

The aim of "Project 21" is to illustrate the experience of social and cultural reality from the beginning of the 21st century. In my perspective, it is becoming ever more chaotic. One of the symptoms of changes is the fragmentation of information with an overabundance of images.

In my projects, I first of all focus on the human figure, often in motion, multiplied, presented in a crowd. This results from my everyday experience of city life.

© PONOWOCZESNY OBRAZ DZIEŁA SZTUKI NA PODSTAWIE WYBRANYCH REALIZACJI Z PERSPEKTYWY MŁODEGO TWÓRCY
A POSTMODERN IMAGE OF A WORK OF ART, BASED ON SELECTED PROJECTS FROM THE PERSPECTIVE OF A YOUNG ARTIST

PRACA TEORETYCZNA: dr Agnieszka Korytkowska

Ponowoczesność we współczesnej sztuce daje młodym artystom duże możliwości, a jednocześnie implikuje wiele nowych wyzwań. Talent oraz pracowitość twórcy nie zawsze mają realny wpływ na efektywną realizację ambitnych celów artystycznych. W świecie merkantylnego rynku sztuki istnieje szereg zależności.

Świadomość zmian/innowacji technologicznych i społeczno-kulturowych wydaje się w tym temacie kluczowa. Ważnym aspektem są również zagadnienia etyki i moralności podczas tworzenia dzieła oraz rozpoznanie granic wolności wypowiedzi artystycznej.

THESIS: dr Agnieszka Korytkowska

Postmodernity in contemporary art provides young artists with multiple possibilities, and at the same time entails numerous new challenges. An artist's talent and hard work do not always contribute to effective achievement of ambitious artistic goals. The world of a mercantile art market is governed by various dependencies.

In this context, the awareness of technological innovations and social and cultural changes seems essential. Another important aspect involves questions of ethics and morality during the creation of a work of art and the understanding of limits to artistic freedom.

A1 Wybrane wizualizacje przestrzeni adaptowanych i budowanych w studio
Selected visualizations of spaces adapted and constructed in the studio

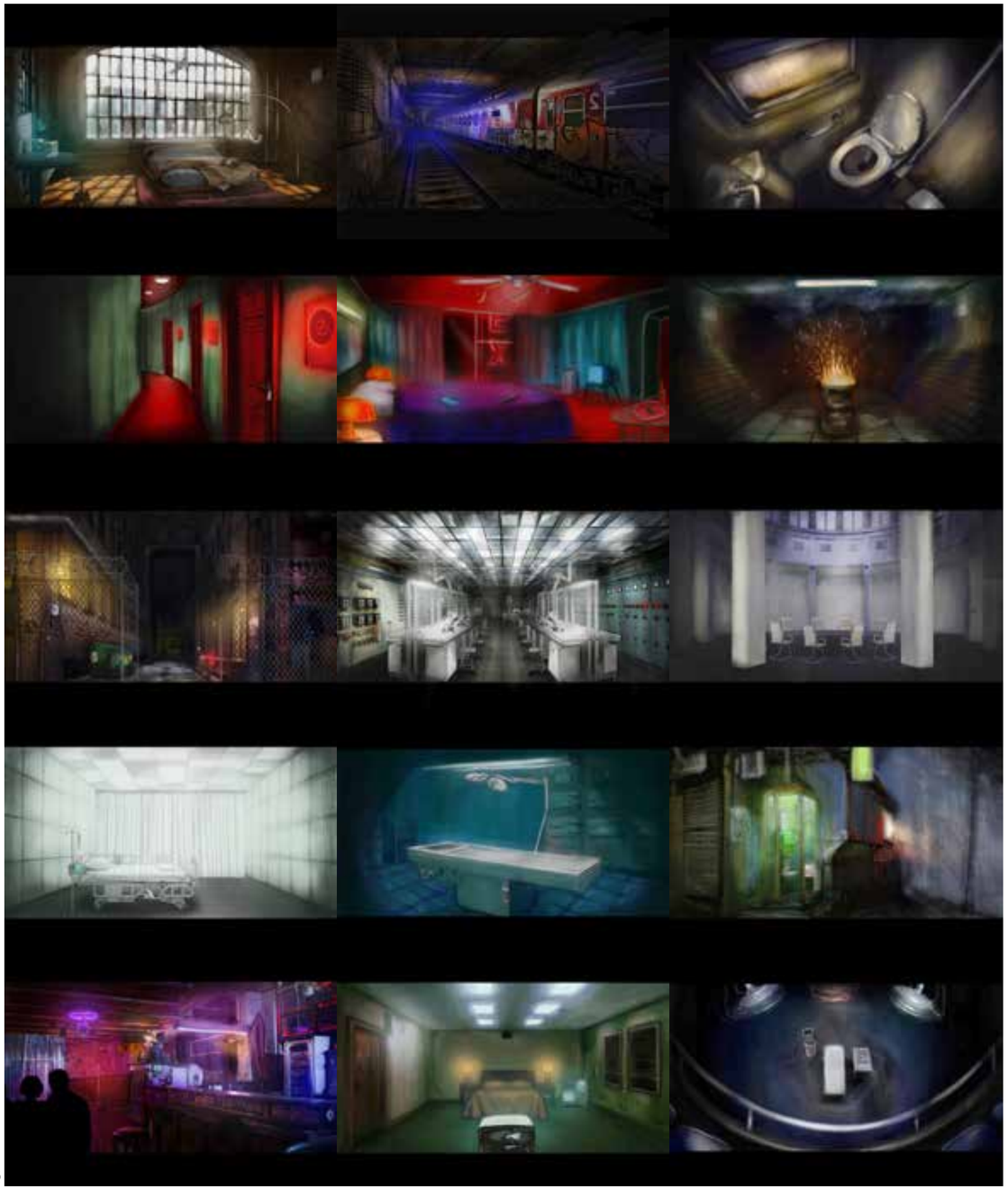

A1

A2

A2 Fragment serii rysunków na podstawie scenopisu szkicowego
Fragment of a series of drawings based on a sketch storyboard

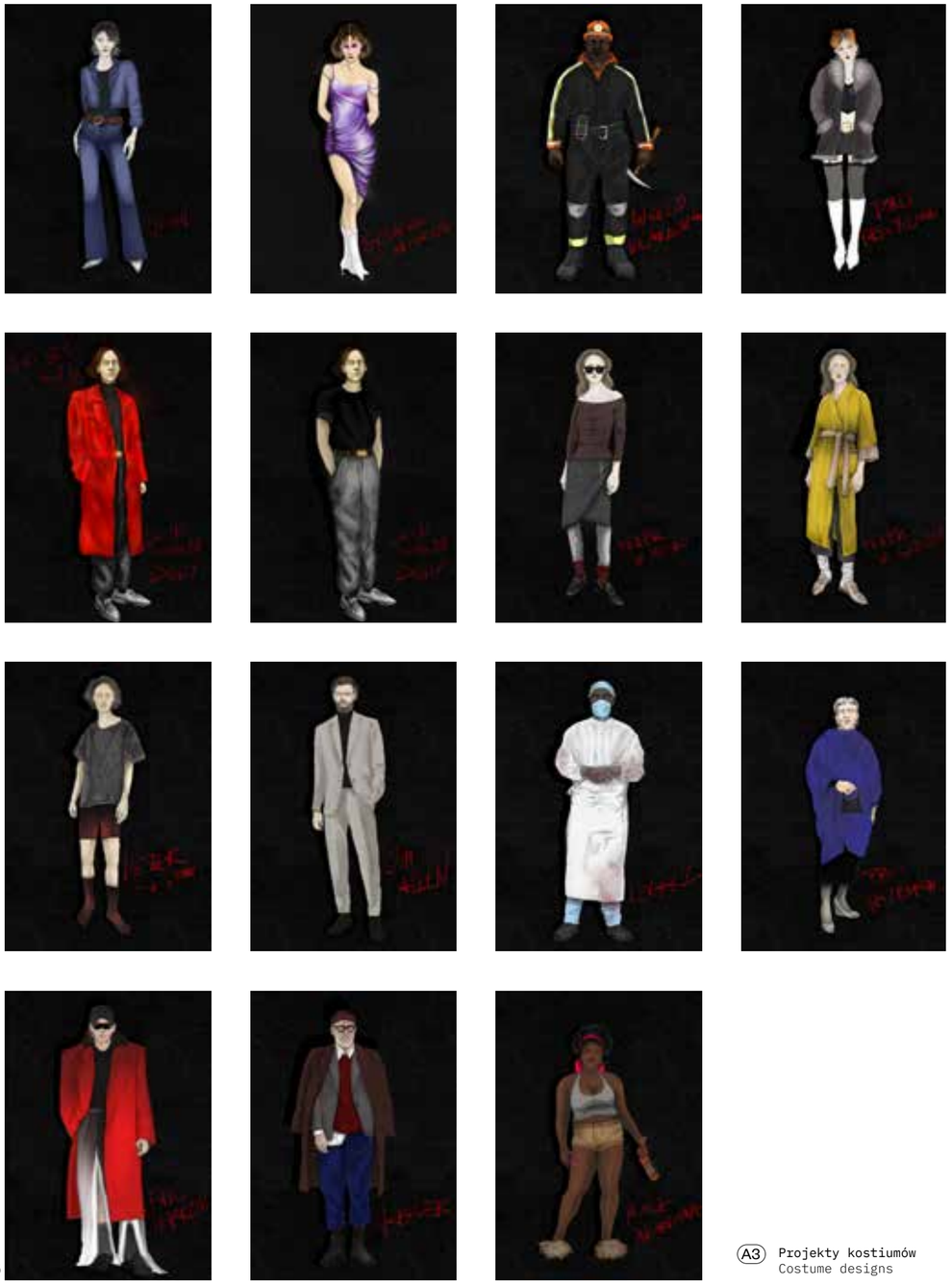

A3

A3 Projekty kostiumów
Costume designs

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Świat scenografii filmowej Alicji to świat bardzo autorski, świat, w którym kreowane w obszarze kadru obrazy są wyrazem spojrzenia młodej artystki, gdzie każda przedstawiona przestrzeń nosi znamiona jej malarskich i graficznych fascynacji. Dyplomantka wybrała jako kanwę scenariusza swojego projektu powieść Susan Sontag „Zestaw do śmierci". Poszukując i konstruując koncept estetyczny dla tej pracy, korzysta z celowo nielinearnej, zaburzonej przez pisarkę formy, gdzie realny świat niepostrzeżenie przenika się ze światem sennym, nierealnym, zapożyczonym z „posamobójczego" stanu umysłu głównego bohatera Dudusia. Nastrojowe szkice, storyboardy, wreszcie wizualizacje budują gęsty, oparty na nieoczywistych lokacjach Berlina, zmysłowy malarski świat. Istotną funkcję w kształtowaniu obrazu filmowego zarówno w obiektach budowanych w studio, jak i w plenerach i wnętrzach naturalnych, inspirowanych kadrami filmowymi z Davida Lyncha i Stanleya Kubricka czy obrazami Justina Mortimera, spełnia światło jego noirowy charakter, kolor czy rozmalowane miękkie wypełnienia labiryntów podświadomości. Świat zapełnia galeria postaci towarzyszących głównemu bohaterowi w dystopijnym realnym i nierealnym stanie świadomości.

dr Katarzyna Sobańska

Alicja's world of stage design is very individual – it is a world where the images created within the film frame are an expression of the young artist's view, in which all of the presented spaces bear the traces of her painting and graphic fascinations. For the background of the script in her project, the graduate chose Susan Sontag's novel "Death Kit". In searching for and constructing the aesthetic concept of the piece, she uses the intentionally non-linear form distorted by the writer, in which the real world is imperceptibly permeated by the unreal realm of dreams borrowed from the post-suicidal mindset of the main character, Diddy. Romantic sketches, storyboards, and eventually visualisations make up the dense, sensual painterly world based on non-obvious Berlin locations. The shaping of the motion picture on film sets in studios as well as in the open air and natural interiors inspired by shots from David Lynch's and Stanley Kubrick's films or Justin Mortimer's paintings is greatly influenced by light, its noir nature, colour, or soft, blurred fillings of the labyrinths of the subconscious. The world is populated by characters accompanying the protagonist in a dystopian real and unreal state of consciousness.

Dr Katarzyna Sobańska

Ⓑ

Alicja pracowała ze mną od I roku studiów. Na początku – jak większość – nieśmiało odpowiadała na zadania. Zachowawczo, ale zawsze porządnie.

Na IV roku (początek studiów II stopnia) pokazała pierwsze szkice do „Projektu 21". Rozmawialiśmy wtedy o Januszu Przybylskim i trochę o Łukaszu Korolkiewiczu. Rozmawialiśmy o tłumie, który przytłacza, który zagraża, a jednocześnie wabi nas cielesnością, erotyzmem i tajemnicą.

Im bliżej obrony pracy dyplomowej, tym Alicja więcej malowała. W pewnym momencie przestaliśmy z Małgosią (Małgorzata Fajge, współprowadząca i asystentka w Pracowni Rysunku i Malarstwa na Wydziale Scenografii) nadążać i odróżniać poszczególne prace. Mam wrażenie, że sama autorka zagubiła się w tworzonym przez siebie świecie. W międzyczasie otrzymała stypendium artystyczne Zarządu Województwa Mazowieckiego na kontynuację tego projektu. To chyba dodało Alicji skrzydeł i erupcji nowych prac nie sposób było powstrzymać.

prof. Tomasz Myjak

Alicja has worked with me since her freshman year. Initially, like most students, she responded to tasks timidly. Coyly but competently.

In her fourth year (beginning of the master's degree), she showed her first sketches for "Project 21". Then, we talked about Janusz Przybylski and a little about Łukasz Korolkiewicz. We talked about the crowd that overwhelms, threatens, and at the same time lures us with its carnality, eroticism, and mystery.

As the defence of her degree piece drew nearer, Alicja painted more and more. At some point, Małgosia (Małgorzata Fajge, co-head and assistant at the Drawing and Painting Studio of the Faculty of Stage Design) and I could no longer keep up or tell her pieces apart. It seems to me that the author too got lost in the world that she created. Meanwhile, she was awarded an artistic scholarship from the Mazowieckie Voivodeship to carry on with this project. That empowered Alicja and there was no way to stop the eruption of new works.

Prof. Tomasz Myjak

B1

B1 *Ponury taniec*, olej na płótnie, 100 × 150 cm
Gloomy dance, oil on canvas, 100 × 150 cm

B2 *Wisielec*, olej na płótnie, 100 × 100 cm
Hanged man, oil on canvas, 100 × 100 cm

B3 *Taniec*, olej na płótnie, 100 × 100 cm
Dance, oil on canvas, 100 × 100 cm

B4 *Ludzkie dzieci*, olej na płótnie, 140 × 160 cm
Human children, oil on canvas, 140 × 160 cm

B5 *Postczłowiek*, olej na płótnie, 120 × 120 cm
Posthuman, oil on canvas, 120 × 120 cm

B2

B3

B4

B5

JAKUB KALETA

CONTACT: kuba_kaleta@onet.pl
Instagram: @proteus_vulgarisss

JAKUB KALETA

BIO: Ur. 1999. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (I st. 2018–2021, II st. 2021–2023). Obszary działalności artystycznej: projektowanie scenografii do widowisk filmowych i teatralnych, budowa dekoracji filmowej, kolaż, rzeźba i asamblaż. W trakcie studiów stworzył scenografię do kilkunastu etiud, filmów krótkometrażowych (m.in. „Portret rodzinny", KFDF Młodzi i Film, 2022) i teledysków oraz pracował przy pełnometrażowych produkcjach („W jak morderstwo", 2021; „Pitbull", 2021).

Born in 1999. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2018–2021, master's degree 2021–2023). Fields of artistic activity: stage and costume design for film and theatre shows, film set construction, collage, sculpture, and assemblage. As a student, he created stage designs for a dozen études, short films (e.g. "Family Portrait", "The Youth and Film" Festival of Film Debuts in Koszalin, 2022), and music videos, worked on several full-length films ("In for a Murder", 2021; "Pitbull", 2021).

Ⓐ PROJEKT SCENOGRAFII, KOSTIUMÓW I INSTALACJI RZEŹBIARSKIEJ DO FILMU FABULARNEGO NA PODSTAWIE WŁASNEGO OPOWIADANIA OPARTEGO O TWÓRCZOŚĆ JAROSŁAWA BORSZEWICZA I EDWARDA STACHURY

SET, COSTUME, AND A SCULPTURAL INSTALLATION DESIGN FOR A FEATURE FILM BASED ON THE AUTHOR'S OWN ORIGINAL STORY INSPIRED BY THE WORKS OF JAROSŁAW BORSZEWICZ AND EDWARD STACHURA

DYPLOM: Kierunki Kreacji w Obrazie Filmowym
PROMOTORKA: dr Katarzyna Sobańska

DEGREE: Creative Design of Cinematic Space
SUPERVISORESS: Dr Katarzyna Sobańska

Ⓑ BYLIŚMY

WE WERE

ANEKS: Pracownia Rysunku i Malarstwa
PROMOTOR: prof. Tomasz Myjak

MINOR: Studio of Drawing and Painting
SUPERVISOR: Prof. Tomasz Myjak

Nie ma złej pogody, nie ma złej drogi…
Edward Stachura, *Siekierezada*

Twórczość Stachury i Borszewicza przepełniona jest tym, co niedopowiedziane. Serie wspomnień, rozmyślań i scenariuszy pisanych w głowie odnośnie do sytuacji, które być może nigdy się nie wydarzyły. To permanentne rozdarcie i rozedrganie uznałem za dobry punkt wyjścia do działań plastycznych. Uznałem za niezwykle atrakcyjne wyzwanie stworzenie scenografii i kostiumów do filmu, w którym zupełnie niechronologiczna rzeczywistość luźno traktuje relację czasu i przestrzeni. Której celem scenograficznym było wykreowanie bardzo subiektywnego świata widzianego oczami głównego bohatera. Wprowadza do wenętrza jego głowy, pokazuje ważne wydarzenia w jego życiu i pozwala widzowi razem z nim odnaleźć odpowiedź na pytanie: „Co by było, gdybym wczoraj umarł w objęciach ukochanej, a dzisiaj wracał jej na spotkanie?".

There is no bad weather, there is no wrong way…
Edward Stachura, *Siekierezada*

Stachura's and Borszewicz's writings are filled with understatements. Series of memories, reflections, and scenarios written in their mind regarding situations that may have never actually happened. For me, the constant dilemma and uneasiness felt like a good starting point for my artistic endeavours.
I welcomed the challenge of designing the set and costumes for the film, in which completely non-chronological reality makes little of the time and space relationship. The purpose of the set design was to produce a very subjective world seen through the eyes of the main character. It is a way into his head, shows key events in his life, and allows the viewers to accompany him in the search for an answer to the question: "What would it be like if I had died yesterday in my lover's arms, and returned today to meet her?"

© FILM – INSTRUMENT ARTYSTYCZNEJ PROPAGANDY W PAŃSTWACH TOTALITARNYCH
FILM – THE INSTRUMENT OF ARTISTIC PROPAGANDA IN TOTALITARIAN STATES

PRACA TEORETYCZNA: dr Agnieszka Korytkowska

THESIS: dr Agnieszka Korytkowska

Okres międzywojenny był czasem dynamicznego rozwoju totalitaryzmów w Europie, a także rozwoju kina. Władze reżimowe szybko spostrzegły potencjał stojący za sztuką filmową i zaczęły go rozwijać na rzecz swoich potrzeb. Twórcy filmowi w takiej sytuacji stają przed trudnym wyborem – współpraca na rzecz ustroju lub niemożność swobodnego tworzenia. Próbowałem przedstawić rozwój totalitaryzmów w Europie i to, jak ważną rolę odegrał film w umacnianiu pozycji reżimów. Nakreśliłem życiorysy dwojga najistotniejszych twórców specjalizujących się w kinie propagandowym – Leni Riefenstahl i Siergieja Eisensteina. Na końcu przybliżyłem ich najistotniejsze dzieła.

The interwar period was a time of rapid growth of totalitarianism in Europe, alongside the development of cinema. Regimes quickly noticed the potential of the art of film and began to expand it for their own purposes. In that case, film-makers faced the difficult choice: collaboration with the authorities or no artistic freedom. I tried to describe the growth of totalitarianism in Europe and the role of film in strengthening the position of regimes. I presented the biographies of two fundamental authors specialising in propaganda cinema – Leni Riefenstahl and Sergei Eisenstein. Finally, I mentioned their key works.

A1

A2

A3

A4

A5

A6

A7

A8

A9

A10

A11

A12

A1–A12 A1. Las, A2. Mieszkanie – pokój Dueta, A3. Mieszkanie – pokój Dueta, A4. Mieszkanie – korytarz, A5. Mieszkanie – korytarz, A6. Czerwony autobus, A7. Pole o zachodzie słońca, A8. Opustoszałe miasteczko – ulica, A9. Opustoszałe miasteczko – wejście do SCHRONU, A10. SCHRON – recepcja, A11. SCHRON – zniszczony pokój, A12. SCHRON – korytarz jako tramwaj
A1. Forest, A2. Apartment - Duet's room, A3. Apartment - Duet's room, A4. Apartment - corridor, A5. Apartment - corridor, A6. Red bus, A7. Field at sunset, A8. Deserted town - street, A9. Deserted town - entrance to the SHELTER, A10. SHELTER – reception, A11. SHELTER – destroyed room, A12. SHELTER – corridor as a tram

A13

A14

A15

A13–A18 A13. Kukła – staruszka z jajami, A14. Kukła – staruszka z jajami,
A15. Kukła – kierowca, A16. Kukła – uczeń, A17. Kukła – Olga porcelanka,
A18. Kukła matka
A13. Puppet – an old woman with eggs, A14. Puppet – an old woman with eggs,
A15. Puppet – driver, A16. Puppet – student, A17. Puppet – Olga porcelain,
A18. Mother puppet

A16

A17

A18

A19

A20

A21

A22

A23

A24

A25

A26

A27

A28

A19–A28 A19. Duet wyrusza w podróż, A20. Wiktor, A21. Staruszek,
A22. Kukła – staruszka z jajami, A23. Kukła – kierowca,
A24. Kukła – butelka, A25. Olga, pijana w ciąży, A26. Olga w barze,
A27. Olga nawiedza we śnie, A28. Duet wraca z podróży
A19. The duo sets off on a journey, A20. Wiktor, A21. Old man
A22. Puppet – an old woman with balls, A23. Puppet – driver
A24. Puppet – bottle, A25. Olga, drunk and pregnant, A26. Olga at the bar
A27. Olga haunting in dreams, A28. Duet returns from his trip

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ Istotą i silnym fundamentem przy tworzeniu pracy dyplomowej Kuby Kalety był proces. Proces wyjątkowy poprzez fakt rekonstruowania przez autora materii literackiej opartej na przenikaniu twórczości dwóch niezwykłych artystów. Utwory Jarosława Borszewicza oraz Edwarda Stachury stały się kanwą opowiadania napisanego przez dyplomanta. Ich losy zostały w nim opisane jako synteza dualistycznych postaw wobec relacji, uczuć i emocji, miłości pomiędzy Duetem a Olgą. Zupełnie niechronologiczna rzeczywistość stała się kanwą badawczego i bardzo osobistego procesu projektowego. Kuba buduje świat wrażliwą tkanką rysunkową i malarską w przestrzeni profesjonalnie skomponowanego projektu, na który składają się niezwykłe zapisy w szkicowniku, storyboardowe układy ujęć, koncepty kostiumów. Zwraca uwagę również doskonale przeprowadzony proces dokumentacyjny dotyczący lokacji, a także inspiracji. W efekcie powstał cykl świetnych wizualizacji, makieta ilustrująca centralny obiekt, jakim jest mieszkanie głównego bohatera, oraz cykl wykonanych przez Kubę „kukieł". Postaci z pogranicza rzeźby i lalki, które są częścią kadru filmowego zainspirowanego obrazem Wojciecha Linke. Charakter zarówno tej części pracy, jak i całego dyplomu opartego na onirycznie metaforycznych obrazach wyraźnie nawiązuje do tradycji kina i teatru plastycznego Szajny, Kantora, Hasa. Co w dobie technicyzacji i cyfryzacji w dziedzinach projektowych, ale i sztuk w ogóle jest niezwykłym atutem tego projektu, który przy zachowaniu wszystkich zasad techniki i technologii koniecznej w projektowaniu przestrzeni scenografii filmowej zwraca uwagę indywidualnym gestem plastycznym i artystycznym zaangażowaniem. Na koniec po prostu: chciałabym zobaczyć ten film.

dr Katarzyna Sobańska

The essence and strong foundation of the creation of Jakub Kaleta's degree piece was the very process. Its uniqueness stemmed from the reconstruction of literary matter based on the interplay between the writings by two exceptional artists. The works by Jarosław Borszewicz and Edward Stachura became the inspiration for a short story written by the graduate. It describes their life stories as a synthesis of dualistic attitudes towards relationships, feelings, and emotions, the love between Duet and Olga. The utterly non-chronological reality is the basis for an inquisitive and very personal design process. Jakub builds the world using a gentle drawing and painting tissue in the space of an expertly composed design, which includes unusual notes in his sketchbook, storyboards of film shots, costume ideas. Another noteworthy aspect is the immaculate documentation of locations and inspirations. The result is a series of excellent visualisations, a model illustrating the central piece – the protagonist's apartment, and a series of "dummies" made by Jakub. They are a combination of sculptures and dolls, and are included in the film set inspired by Wojciech Linke's painting. The nature of this part of the work, as well as the entire degree piece based on oneiric metaphorical images, clearly refers to the traditions of cinema and fine-arts theatre by Szajna, Kantor, Has. In the age of technology and digitalisation of design, as well as art in general, this is a remarkable quality of the project, which observes all the technical and technological principles required in film set design, and stands out with an individual visual gesture and involvement. Last but not least: I would really like to see the film.

Dr Katarzyna Sobańska

Ⓑ Kuba Kaleta jest postacią z charakterem. Początek był trudny – miał duży kłopot z anatomią i rysunkiem postaci. W naukę włożył ogromną pracę. Udowodnił, że sztuki plastyczne nie polegają na „małpiej zręczności", tylko na autokrytyce i węglu pod paznokciem.

Projekt Kalety to instalacja składająca się z dwóch wielkoformatowych rysunków i elementu przestrzennego – niebieskiej marynarki „usadzonej" przed nimi. Praca nawiązuje do południowoeuropejskich mistrzów surrealizmu. Smakuje teatralnością, erotyką…, ale też dużo w niej absurdu i czasoprzestrzennego zawieszenia.

Znamiennym jest, że jako medium Jakub Kaleta wybrał rysunek węglem, którym tak męczyliśmy go z Małgosią (Małgorzata Fajge, współprowadząca i asystentka w Pracowni Rysunku i Malarstwa na Wydziale Scenografii) od I roku studiów. Po całym spektrum różnych prób i technik wraca z zupełnie nowym pomysłem, klasycznym i zarazem innowacyjnym.

prof. Tomasz Myjak

Jakub Kaleta is a man of character, The beginnings were difficult – he struggled with anatomy and figure drawing. He has put a lot of work into learning. He proved that visual arts are not about "monkey dexterity" but self-criticism and charcoal under your nails.

Kaleta's project is an installation composed of two large-scale drawings and a spatial element – a blue jacket seated in front of them. The piece refers to the Southern European masters of surrealism. It tastes like theatricality, eroticism…, but there is also a lot of absurd and spacetime limbo.

Notably, Jakub Kaleta chose charcoal drawing as his medium, after Małgosia (Małgorzata Fajge, co-head and assistant at the Drawing and Painting Studio of the Faculty of Stage Design) and I tormented him with charcoal since his freshman year. Following a wide range of attempts and techniques, he comes back with a completely new idea, classical and innovative at the same time.

Prof. Tomasz Myjak

Ⓑ *Byliśmy*, rysunki wykonane węglem na papierze, 150 × 180 cm
We were, drawings, charcoal on paper, 150 × 180 cm

MATEUSZ KAROLCZUK

CONTACT: karolczuk.art@gmail.com
Instagram: @mat.karolczuk

MATEUSZ KAROLCZUK

BIO: Ur. 1999. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (I st. 2018–2021, II st. 2021–2023) i podyplomowe Menedżer Kultury, SGH (2022). Stypendium Prezydenta Miasta Białegostoku dla młodych twórców (2022). Obszar działalności artystycznej: projektowanie scenografii i kostiumów do widowisk teatralnych. Współpracuje m.in. z Teatrem 6. Piętro, Teatrem Syrena i Białostockim Teatrem Lalek. Laureat Nagrody im. A. Pronaszki (2021) i II wyróżnienia w Konkursie o Nagrodę Scenograficzną im. J. Moskala (2021). Asystent w Pracowni Historii Kultury Materialnej i Obyczaju na macierzystym wydziale.

Born in 1999. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2018–2021, master's degree 2021–2023) and Culture Manager postgraduate degree, SGH Warsaw School of Economics (2022). Scholarship of the Mayor of the City of Białystok for young artists (2022). Fields of artistic activity: theatre stage and costume design. Works with theatres, incl.: 6th Floor Theatre, Syrena Theatre, Białystok Puppet Theatre. Laureate of the A. Pronaszko Award (2021). Second distinction in the J. Moskal Stage Design Award Competition (2021). Assistant in the History of Material Culture and Customs Studio at his faculty.

Ⓐ PROJEKTY KOSTIUMÓW I SCENOGRAFII DO OPERY „ROBERT DIABEŁ" GIACOMO MEYERBEERA
COSTUME AND STAGE DESIGN FOR GIACOMO MEYERBEER'S OPERA "ROBERT THE DEVIL"

DYPLOM: Pracownia Projektowania Kostiumu i Przestrzeni Scenicznej
PROMOTORKA: prof. Dorota Kołodyńska

DEGREE: Studio of Costume and Stage Space Design
SUPERVISORESS: Prof. Dorota Kołodyńska

Ⓑ PROJEKT KOSTIUMÓW I SCENOGRAFII DO MUSICALU „HOTEL RITZ" ZREALIZOWANEGO NA SCENIE BIAŁOSTOCKIEGO TEATRU LALEK
COSTUME AND STAGE DESIGN FOR THE MUSICAL "HOTEL RITZ" STAGED AT THE BIAŁYSTOK PUPPET THEATRE

ANEKS: Pracownia Projektowania Scenografii Teatralnej, Koncertów i Widowisk
PROMOTOR: prof. Marek Chowaniec

MINOR: Studio of Stage, Concert and Show Design
SUPERVISOR: Prof. Marek Chowaniec

Zależało mi, aby moja praca dyplomowa była komplementarnym obrazem moich artystycznych zainteresowań. Temat zarówno projektu głównego, pracy teoretycznej, jak i aneksu związany jest z szeroko pojętym teatrem muzycznym, który jest najbliższą mi formą scenicznej ekspresji. Wielkiemu widowisku, jakim jest romantyczny „Robert Diabeł" Giacomo Meyerbeera chciałem nadać ludzką twarz i jednocześnie, pośród mnogości użytych środków inscenizacyjnych, nie zagłuszyć głównej idei dzieła – poczucia nieustającej

I intended my degree piece to be a complementary reflection of my artistic interests. Both the degree piece, thesis, and the minor degree piece are related to music theatre in general, which is my preferred means of stage expression. I wanted to put a human face on G. Meyerbeer's great romantic show "Robert the Devil", and at the same time, in the abundance of staging means, not to obscure the message of the piece – the sense of constant struggle between good and evil in everyone's life. The world I created

walki dobra i zła w życiu każdego człowieka. Wykreowany przeze mnie świat oscyluje między ograniczeniem a nieskończonością – tym, co przygniatające, związane z życiem doczesnym i szerokim, bezkresnym światem mocy nadprzyrodzonych. W kontraście do głównego tematu dyplomu stoi projekt aneksu, w ramach którego opracowałem język plastyczny spektaklu „Hotel Ritz". Humorystyczny świat musicalu to zabawa formą, kolorem i estetyką międzywojnia.

oscillates between limitation and infinity – the overwhelming and mundane versus the vast realm of supernatural powers. The degree piece topic is contrasted by the minor degree piece – the visual language that I developed for the play "Hotel Ritz". The humorous world of the musical is a play on form, colour, and aesthetics of the interbellum.

© „BEL CANTO W POLSCE" – MIĘDZY TRADYCJĄ A WSPÓŁCZESNOŚCIĄ
"BEL CANTO IN POLAND" – BETWEEN TRADITION AND MODERNITY

PRACA TEORETYCZNA: prof. Magdalena Raszewska

Praca składa się z dwóch części. Pierwsza z nich skupia się na teoretycznym zdefiniowaniu pojęcia 'bel canto' i jego miejsca w światowym repertuarze operowym oraz na scenach polskich (ze szczególnym uwzględnieniem repertuaru Teatru Wielkiego w Warszawie). Druga część dysertacji jest zderzeniem teoretycznych przemyśleń z aspektem praktycznym. Wywiad ze śpiewaczką Kariną Skrzeszewską stał się pretekstem do poszukiwania odpowiedzi na pytania: Czym jest bel canto dla artysty śpiewaka?, Jaka jest specyfika muzyczno-aktorskiej kreacji ról belcantowych heroin?, Co jest powodem tak rzadkiej obecności dzieł tego gatunku na scenach polskich?

THESIS: Prof. Magdalena Raszewska

The thesis consists of two parts. The first one focuses on a theoretical definition of *bel canto* as well as its place in the world opera repertoire and on Polish stages (in particular the repertoire of the Grand Theatre in Warsaw) The second part of the dissertation is a clash of theoretical considerations with practical aspects. An interview with Karina Skrzeszewska has inspired the search for an answer to the question: What is bel canto for a singer? What is the nature of music and acting in the roles of bel canto heroines? Why is this genre so rarely present on Polish stages?

A1

A1 Projekty kostiumów, technika mieszana (rysunek/obróbka cyfrowa)
Costume designs, mixed technique (drawing/digital processing)

A2

A2 Projekty scenografii, technika mieszana (zdjęcia makiety/obróbka cyfrowa)
Set designs, mixed technique (model photos/digital processing)

A3

A3 Próbki tkanin, sitodruk i hot stamping na jedwabiu, 50 × 50 cm
Fabric samples, screen printing and hot stamping on silk, 50 × 50 cm

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Praca Mateusza Karolczuka jest propozycją wykreowania współczesnej wizji scenicznej monumentalnej opery Meyerbeera „Robert Diabeł", uważanej za kanoniczny prototyp romantycznej *grand opéra*, gatunku podlegającego ścisłym kodom i odwołującego się do wszystkich znanych wówczas środków teatralnej magii.

W swojej interpretacji tego niezwykle dziś rzadko wystawianego dzieła Mateusz rozważa zjawisko teatralnego efektu.

Bogactwo muzycznej partytury przyjmuje jako fundament swojej narracji. Odrzuca niewnoszącą istotnych znaczeń dekoracyjność, koncentrując się na znaczeniach i redukując formę poszczególnych scen do zmiennego kalejdoskopu syntetycznych znaków scenicznych opartych na odniesieniach kulturowych i nawiązaniach do współczesnego designu.

Pełne inwencji projekty kostiumów dla korowodu onirycznych postaci bazują na opracowanych przez Autora graficznych przetworzeniach średniowiecznych motywów ornamentalnych, będących rezultatem jego indywidualnych działań kreacyjnych z tkaniną i tworzywem.

prof. Dorota Kołodyńska

Mateusz Karolczuk's piece is an attempt at creating a modern staging vision for Meyerbeer's monumental opera "Robert the Devil", considered the canonical prototype of the romantic genre of grand opera subject to strict codes and referring to all means of theatre magic known at the time.

In his interpretation of the now rarely staged work, Mateusz ponders the aspect of theatrical effect.

His narration is built upon the foundation of the rich musical score. He discards decorativeness, which brings nothing significant, and focuses on meanings, reduces the form of the scenes to a changing kaleidoscope of synthetic stage signs based on cultural references and allusions to contemporary design.

Highly innovative costume designs for the procession of oneiric figures stem from the author's graphic transformations of medieval ornamental motifs resulting from his individual creative endeavours involving textiles and materials.

Prof. Dorota Kołodyńska

Ⓑ

Tematem aneksu do pracy magisterskiej Mateusza Karolczuka jest projekt i realizacja scenografii i kostiumów do spektaklu „Hotel Ritz", wystawionego na scenie Białostockiego Teatru Lalek. Tytułowy hotel to symbol kultury międzywojennego Białegostoku. Mateusz z powodzeniem wykonał wszystkie zadania, jakie stają przed scenografem, gdy opowiadana historia odnosi się do realiów historycznych; zrobił staranną kwerendę źródeł historycznych i ikonograficznych, a budując przestrzeń sceniczną, użył wszelkich możliwych i dostępnych na tej niedużej scenie środków inscenizacji – od rzutowanej projekcji, poprzez układ zapadni, po zabawę skalą w tworzeniu figur animowanych. Wszystkie decyzje podjęte podczas realizacji cechuje duża świadomość artystyczna autora. Już w trakcie studiów Mateusz dał się poznać jako osoba pracowita i odpowiedzialna, dlatego nie miałem cienia wątpliwości, że poradzi sobie z tym wyzwaniem. Jego wysiłek i kultura osobista zostały zauważone również przez władze Wydziału Scenografii, czego efektem stała się asystentura w Pracowni Historii Kultury Materialnej i Obyczaju u boku samej prof. Ewy Braun.

prof. Marek Chowaniec

The topic of Mateusz Karolczuk's minor degree piece is the stage and costume design and execution for the play "Hotel Ritz" staged at the Białystok Puppet Theatre. The hotel is a symbol of the inter-war culture in Białystok. Mateusz has successfully completed all the tasks of a stage designer who works on a story based on historical events. He performed a thorough search of historical and iconographic sources, and while building the set, he used all theatre staging measures possible and available in such a compact space – from screen projection, to a trap door system, to a scale play in creating animated figures. All of the decisions made in the process testify to the author's great artistic awareness. Already as a student, Mateusz proved himself to be hard-working and responsible, which is why I had no shadow of doubt that he would face up to the challenge. His efforts and manners were also acknowledged by the Faculty of Stage Design authorities, who offered him the position of assistant in the History of Material Culture and Customs Studio alongside Prof. Ewa Braun herself.

Prof. Marek Chowaniec

B1 Fotografie ze spektaklu
Photos from the show

B1

B2 Projekty kostiumów, technika mieszana (rysunek/obróbka cyfrowa)
Costume designs, mixed technique (drawing/digital processing)

B2

WYDZIAŁ BADAŃ ARTYSTYCZNYCH I STUDIÓW KURATORSKICH

FACULTY OF ARTISTIC RESEARCH AND CURATORIAL STUDIES

ZUZANNA ANDRUSZKO

CONTACT: andruszko.contact@gmail.com
Instagram: @zzandrushko

ZUZANNA ANDRUSZKO

WYDZIAŁ BADAŃ ARTYSTYCZNYCH I STUDIÓW KURATORSKICH / FACULTY OF ARTISTIC RESEARCH AND CURATORIAL STUDIES

BIO: Ur. 2001. Studia: WBASK (do 2023 WZKW) ASP w Warszawie (I st. 2020–2023, II st. od 2023). Stypendium Rektora ASP (2019/20, 2020/21, 2021/22). W działaniach badawczych oraz kuratorskich skupia się na praktykach feministycznych i queerowych, budowaniu solidarności między grupami mniejszościowymi oraz wspólnym wytwarzaniu wiedzy. Kuratorka wystawy *Horyzont*, Galeria -1, Pałac Czapskich, Warszawa (2022). Odbyła staż w Fundacji Katarzyny Kozyry. Współpracowała z Działem Produkcji Wystaw Zachęty – Narodowej Galerii Sztuki (2022–2024). Współtworzy kolektyw artystyczno-kuratorski zwykła dziewczyna kolektyw (od 2023).

Born in 2001. Studies: Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2020–2023, master's degree since 2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/20, 2020/21, 2021/22). In her research and curatorial studies, she focuses on feminist and queer practices, building solidarity between minority groups, and collective generation of knowledge. Curator of the exhibition "Horizon", Gallery -1, Czapski Palace, Warsaw (2022). She completed an internship in the Katarzyna Kozyra Foundation. She collaborated with the Department of Exhibition Production of the Zachęta National Gallery of Art (2022–2024). She co-creates the artistic and curatorial collective zwykła dziewczyna kolektyw (since 2023).

Ⓐ POŻEGNANIE Z UTOPIĄ. PRAKTYKI ARTYSTYCZNE KRZYSZTOFA JUNGA I KRZYSZTOFA MALCA JAKO PRACA WOBEC NIEDOGODNOŚCI
FAREWELL TO UTOPIA. KRZYSZTOF JUNG'S AND KRZYSZTOF MALEC'S ARTISTIC PRACTICES AS WORK WITH INCONVENIENCE

Praca dyplomowa
PROMOTOR: dr Jakub Banasiak

Thesis
SUPERVISOR: Dr Jakub Banasiak

Ⓑ PRZEGIĘTY ZESZYCIK
QUEER NOTEBOOK

Część praktyczna
PROMOTOR: dr Kuba Maria Mazurkiewicz

Degree Piece
SUPERVISOR: Dr Kuba Maria Mazurkiewicz

Według Lauren Berlant „problemem świata nie jest to, że się od niego alienujemy, a raczej (...) jego nadmierna bliskość, nieustanna presja, jaką wywiera". Aby określić stan, jakiego doświadczamy ze względu na tę zbytnią bliskość, wprowadza ona pojęcie niedogodności. Poziom jej odczuwania różni się, zależnie od szeregu czynników, które nieustannie kształtując jednostkę, jednocześnie wyznaczają jej miejsce w systemie, sprawiając, że życie staje się bardziej lub mniej znośne.

Zaczynając od konceptu (queerowej) utopii, poszukuję alternatywnego źródła nadziei, zwracając uwagę na praktyki starające się pracować z doznawaną niedogodnością, wchodzić z nią w relacje tu i teraz. Za przykład takich praktyk obrałam twórczość dwóch queerowych artystów – Krzysztofa Junga i Krzysztofa Malca.

According to Lauren Berlant, "the problem of the world isn't one's alienation from it but (…) its overcloseness, the ongoing pressure of it." In order to determine the state that we experience due to said overcloseness, she introduces the idea of inconvenience. Its degree varies depending on a number of factors that constantly shape the individual, and at the same time define their place in the system, making life more or less bearable.

Starting from the concept of (queer) utopia, I seek an alternative source of hope, focusing on the practices that try to work with the experienced inconvenience, enter into a relationship with it here and now. As an example of such practices, I took the output of two queer artists – Krzysztof Jung and Krzysztof Malec.

„Przegięty zeszycik" nawiązuje z kolei do „walczących słów" Judith Butler. W formie zeszytu do nauki pisania chciałam zastanowić się nad materialną siłą języka oraz tym, na ile pewne relacje międzyosobowe i międzygrupowe są kwestią wyuczenia.

"Queer Notebook" refers to Judith Butler's "excitable speech". In the form of a writing exercise book, I wanted to reflect upon the material power of language and the extent to which we can learn some interpersonal and intergroup relationships.

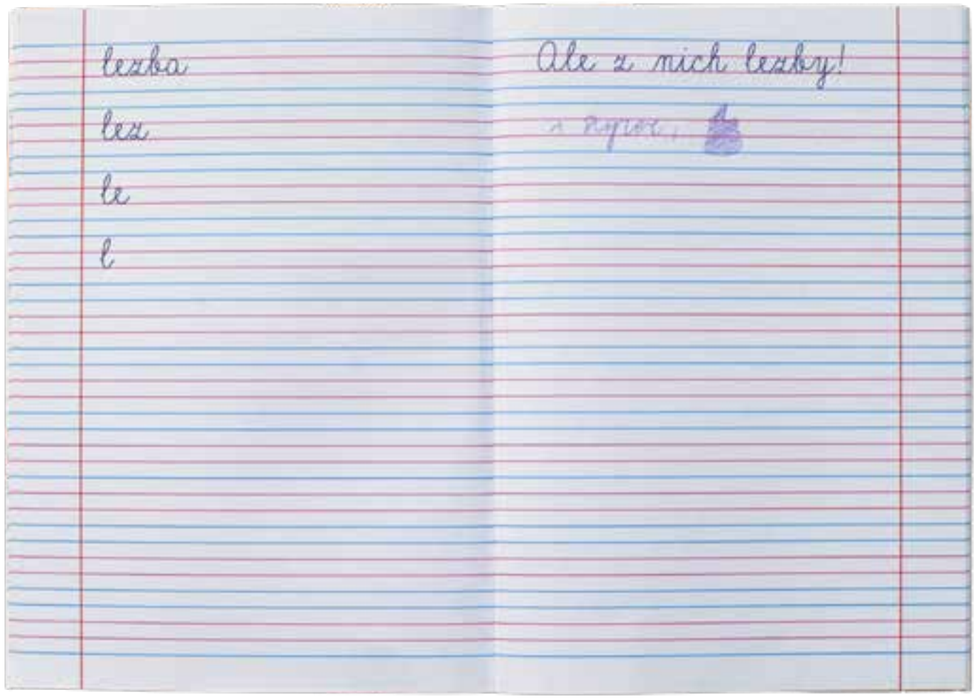

B1

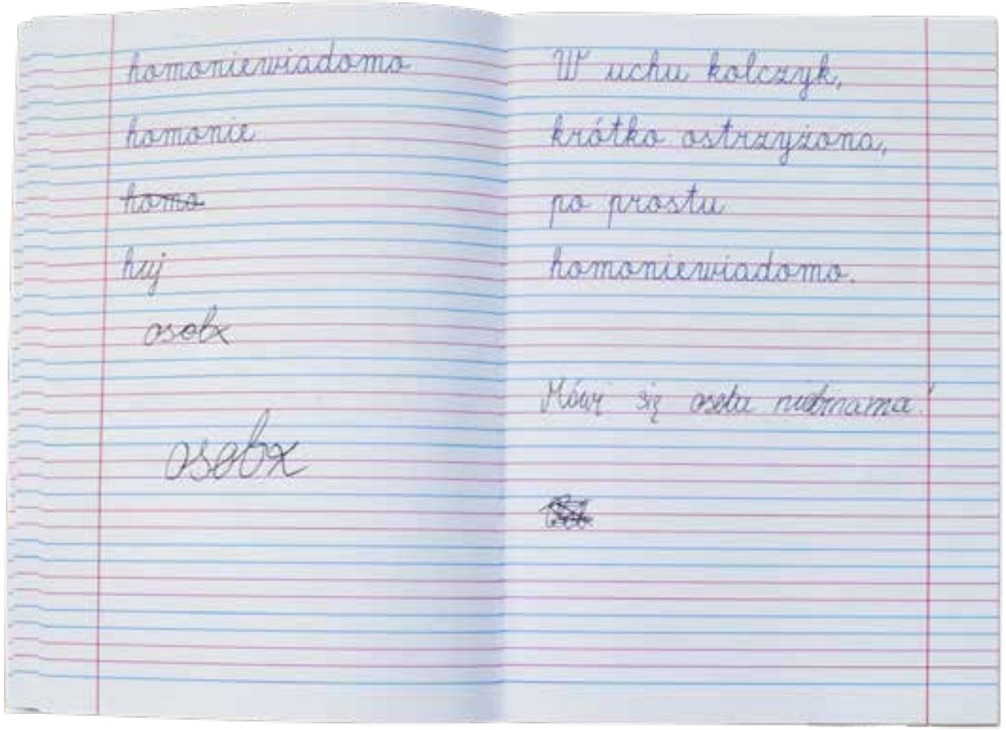

B2

B3

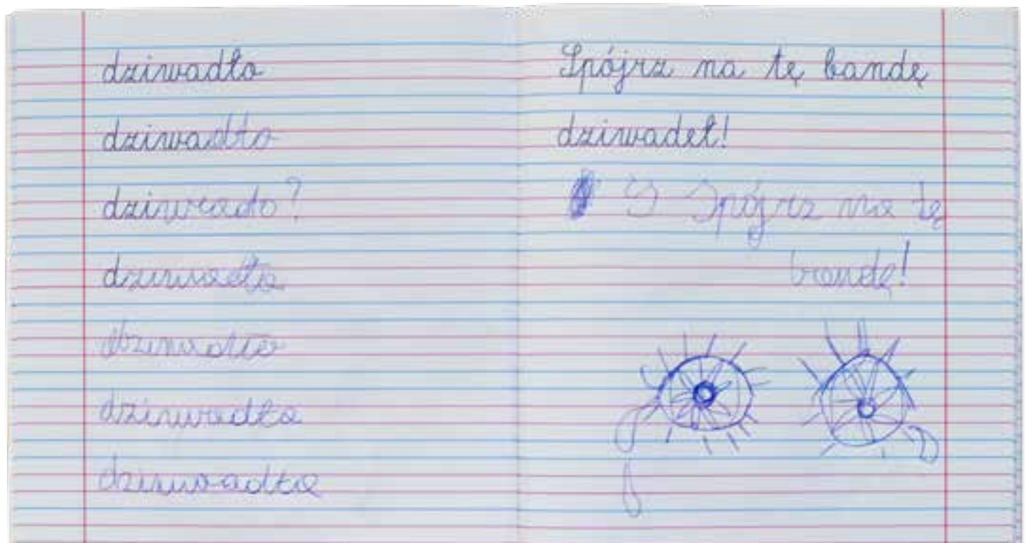

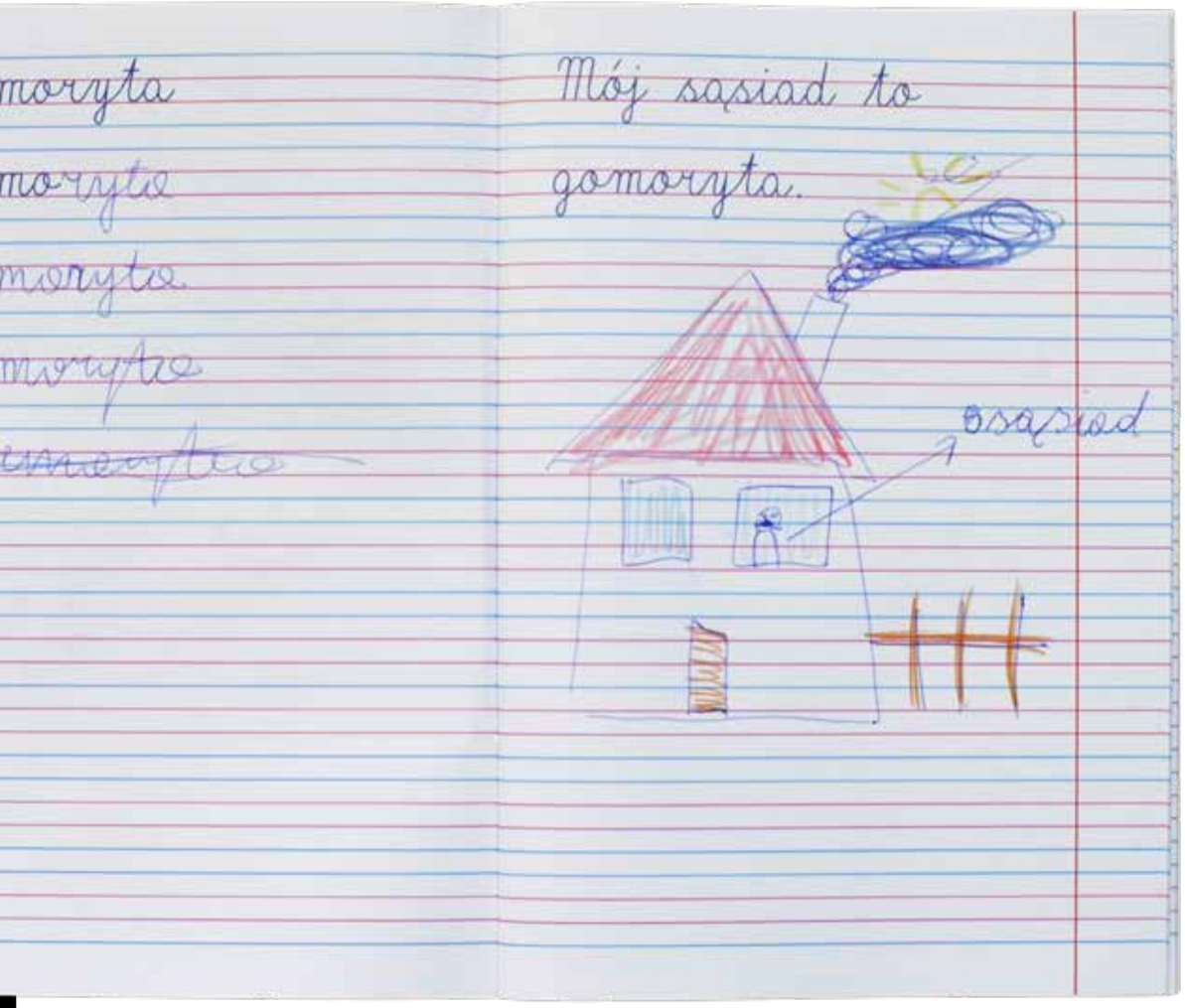

B4

B1–B4 *Przegięty zeszycik*, druk cyfrowy, kredka, 21 × 15 cm
Queer Notebook, digital print, crayon, 21 × 15 cm

B5 *Przegięty zeszycik. Lekcja*, działanie
Queer Notebook. Lesson, action

B5

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ „Pożegnanie z Utopią" Zuzanny Andruszko to nowatorska reinterpretacja twórczości dwóch artystów związanych z warszawską ASP: Krzysztofa Junga (1951–1998) i Krzysztofa Malca (1965–2002). Autorka drobiazgowo przebadała œuvre obu twórców, a w przypadku Junga również zdeponowane w Archiwum ASP dzienniki i prywatne rysunki, które wcześniej nie były badane. Na tej podstawie sformułowała tezę o queerowym charakterze twórczości Junga i Malca. Andruszko odeszła przy tym od popularnej w polskim piśmiennictwie kategorii queerowej utopii (Esteban Muñoz), ukazując jej uwikłanie w neoliberalne dyskursy lat 90. i 2000. Zamiast tego, posiłkując się koncepcją „niedogodności" Lauren Berlant, ukazała doświadczenie bycia osobą queerową jako nieustanne przekształcanie najbliższej przestrzeni, żmudne wnikanie w szczeliny heteronormy, rozpychanie ich, a w końcu – rozsadzanie od środka. Autorka z niezwykłą empatią – ale i warsztatową maestrią – przeanalizowała pod tym kątem środki wyrazu Junga i Malca: nici i puch.

dr Jakub Banasiak

Zuzanna Andruszko's "Farewell to Utopia" is an innovative reinterpretation of the works by two artists involved with the Academy of Fine Arts in Warsaw: Krzysztof Jung (1951–1998) and Krzysztof Malec (1965–2002). The author thoroughly analysed both artists' oeuvres, and in the case of Jung, also his diaries and private drawings deposited in the Academy Archives and never examined before. On this basis, she formulated a thesis of the queer nature of Jung's and Malec's art. In her study, Andruszko departed from the category of queer utopia (Esteban Muñoz) popular in Polish literature, presenting its entanglement in the neoliberal discourses of the 1990s and 2000s. Instead, using Lauren Berlant's idea of "inconvenience", she depicted the experience of being queer as a constant transformation of the nearest surroundings, painstaking penetration of the crevices of heteronormativity, pushing from inside, and finally – blowing it up. With great empathy, as well as masterful skills, the author used this point of view to analyse Jung's and Malec's means of expression: threads and down feather.

Dr Jakub Banasiak

Ⓑ Zuzanna Andruszko postanowiła zmierzyć się z językiem, który stosowany jest do mówienia o osobach queerowych. Słowa używane w tym kontekście mają często charakter obelgi. Dlaczego? Przecież od najmłodszych lat słyszymy: „Nie przezywajcie się!", a wykształcenie umiejętności współżycia społecznego jest podstawowym celem wychowania. W odpowiedzi na ten problem autorka przygotowała zeszyt w trzy linie z zestawem ćwiczeń kaligraficzno-mentalnych, wykorzystujących klasyczną metodę edukacyjną – powtórzenie. Być może, paradoksalnie, repetycja doprowadzi do rozbrojenia wyjściowego sensu wyrazów i nada im nieobciążone pogardą znaczenia? Praca nad formą poprzez utrwalanie może mieć potencjał wywrotowy, jak w jednej ze scen filmu „Żywot Briana". Centurion, przyłapawszy żydowskiego sabotażystę podczas malowania na murze buntowniczego hasła, zwraca uwagę na błędną formę gramatyczną, a nie na treść napisu. Każe ją poprawić i wielokrotnie powtórzyć. Dzięki temu istota wypowiedzi zyskuje ogromny rozgłos.

dr Kuba Maria Mazurkiewicz

Zuzanna Andruszko decided to explore the language used to talk about queer people. The words found in this context are often offensive. Why? After all, we all hear as children: "No name calling!", whereas developing the ability of social interaction is the basic purpose of upbringing. In response to this problem, the author prepared a three-line notebook with a set of calligraphy and mental exercises based on the classical teaching method of repetition. Perhaps, paradoxically, repetition will help disarm the initial significance of words and give them meanings free from contempt? Working on the form by consolidation can have a revolutionary potential, like in one of the scenes from "Life of Brian". A centurion, having caught a Jewish saboteur painting a rebellious slogan on a wall, focuses on the incorrect grammar rather than on what the text actually says. He tells him to correct and repeat it a number of times. In this way, the message reverberates powerfully.

Dr Kuba Maria Mazurkiewicz

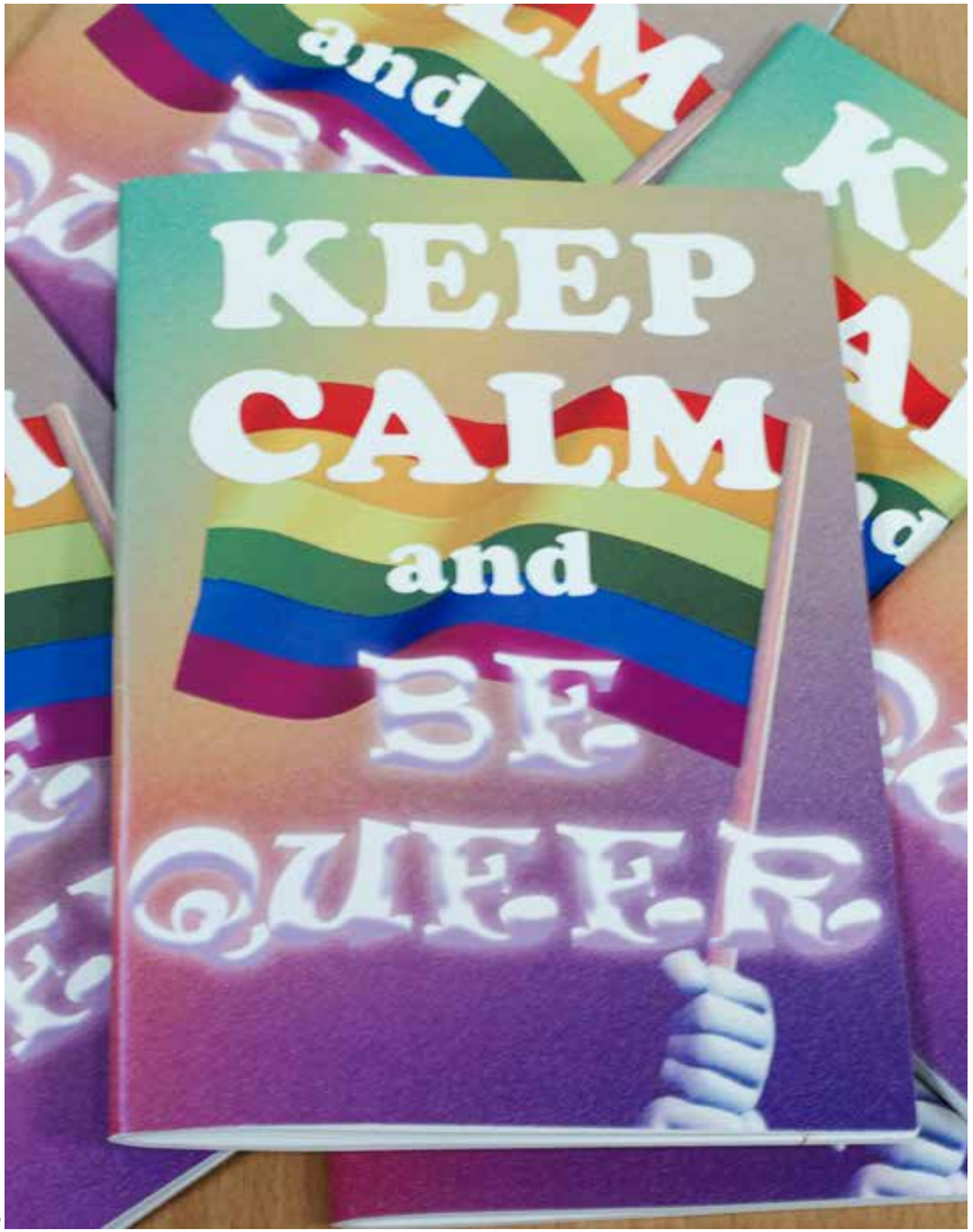

B6 *Przegięty zeszycik*, druk cyfrowy, 21 × 15 cm
Queer Notebook, digital print, 21 × 15 cm

WERONIKA JAKUBOWSKA

CONTACT: Instagram: @verii.cool, @femek.femek

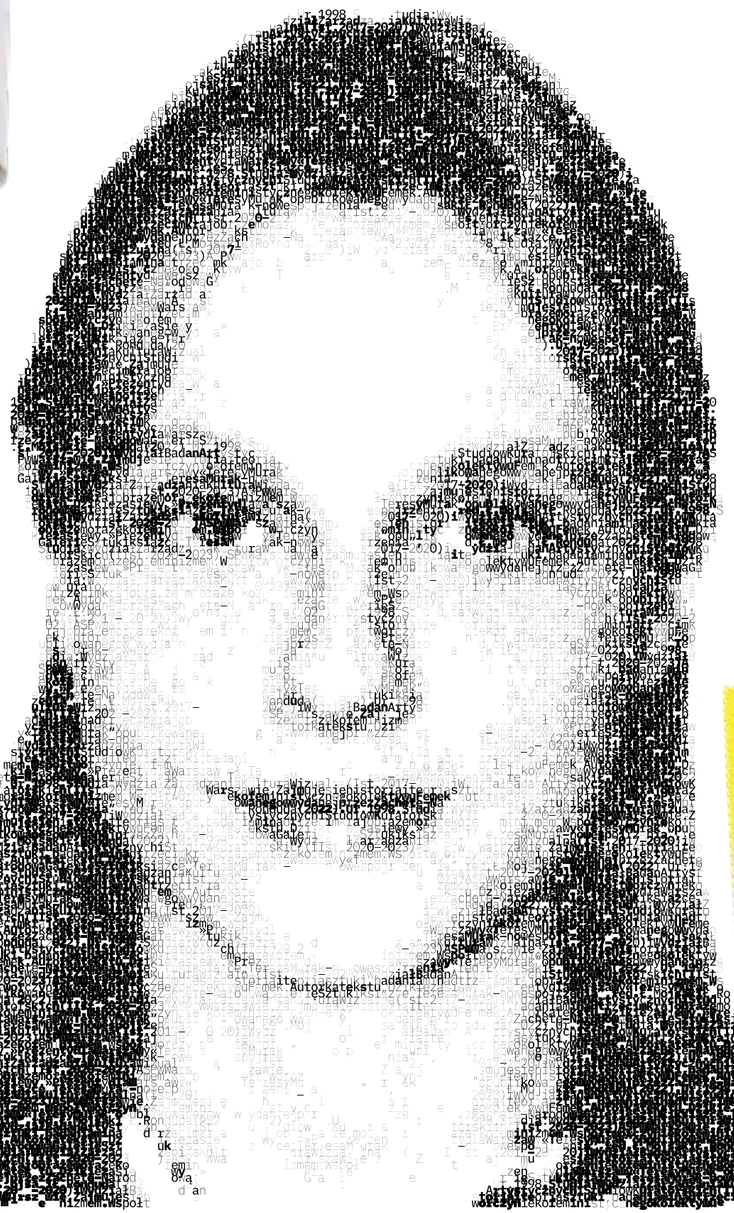

WERONIKA JAKUBOWSKA

WYDZIAŁ BADAŃ ARTYSTYCZNYCH I STUDIÓW KURATORSKICH / FACULTY OF ARTISTIC RESEARCH AND CURATORIAL STUDIES

BIO: Ur. 1998. Studia: Wydział Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich (do 2023 Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną) ASP w Warszawie (I st. 2017– 2020, II st. 2020–2023). Zajmuje się historią i teorią sztuki, badaniami nad trzecim krajobrazem oraz ekofeminizmem. Współtwórczyni ekofeministycznego kolektywu Femek. Autorka tekstu „Dzikie zasiewy. »Prezenty dla Warszawy« Teresy Murak" opublikowanego w wydanej przez Zachętę – Narodową Galerię Sztuki książce „Teresa Murak – nowe spojrzenia", red. Ł. Mojsak i Ł. Ronduda (2022).

Born in 1998. Studies: Faculty of Management of Visual Culture (bachelor's degree 2017–2020) and Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies (master's degree 2020–2023) of the Academy of Fine Arts in Warsaw. She focuses on the history and theory of art, third landscape studies, and ecofeminism. Co-founder of the ecofeminist Femek collective. Author of the text "Dzikie zasiewy. »Prezenty dla Warszawy« Teresy Murak" published by Zachęta – National Art Gallery in the book "Teresa Murak – New Perspectives", eds. Ł. Mojsak and Ł. Ronduda (2022).

Ⓐ NIEUŻYTKI MIEJSKIE. BADANIE RELACJI LUDZKO-NIE-LUDZKICH
URBAN WASTELANDS. THE STUDY OF HUMAN/INHUMAN RELATHIONSHIPS

Praca dyplomowa
PROMOTOR: dr Piotr P. Płucienniczak

Thesis
SUPERVISOR: Dr Piotr P. Płucienniczak

Ⓑ NIEUŻYTKI NA STYKU DWÓCH DZIELNIC – OKĘCIE I RAKOWIEC
WASTELAND AT THE JUNCTION OF TWO DISTRICTS – OKĘCIE AND RAKOWIEC

Część praktyczne
PROMOTORKA: dr Diana Lelonek

Degree Piece
SUPERVISORESS: Dr Diana Lelonek

W ramach swojej pracy dyplomowej przeprowadziłam badania trzeciego krajobrazu na styku Okęcia i Rakowca. Podjęłam próbę zmapowania relacji różnych odbiorców obserwowanych miejsc, poszukując połączeń między naturą a kulturą oraz tym, co ludzkie i nie-ludzkie. Poruszając się według wskazówek teorii aktora-sieci (ANT, *actor-network theory*), skupiłam się na możliwie holistycznym ujęciu tych granicznych przestrzeni. Swoje obserwacje zebrałam w przewodniku, który powstał w celu popularyzacji i odczarowania miejskich nieużytków. Zwieńczeniem całego procesu były spacer i panel dyskusyjny, zorganizowane w maju 2023 roku we współpracy z Domem Twórczym im. Andrzeja Iwanickiego/Kopuła 9. Zależy mi na zarażaniu odbiorców ideami trzeciego krajobrazu i ANT. Zachęcam do obserwacji swoich lokalnych „nieużytków" – w końcu znaleźć je można w każdej okolicy, przy czym każdy ich system tworzy wyjątkowy mikrokosmos.

In my degree piece, I conducted research on the third landscape at the junction of Okęcie and Rakowiec. I attempted to map the relationships of various viewers of those places looking for connections between nature and culture, the human and the inhuman. As I followed the directions of the actor-network theory (ANT), I focused on the most holistic view of those borderlands. I collected my findings in a guide, whose purpose is to promote and demystify urban wastelands. The culmination of the whole process was a stroll and a discussion panel organised in May 2023 in collaboration with the Andrzej Iwanicki Creative Arts Centre/ Kopuła 9. I want to advocate the idea of the third landscape and ANT among my recipients. I encourage them to examine their local "wastelands" – after all, they can be found everywhere, and each of them is a unique microcosm.

B1

B1 Przewodnik *Nieużytki na styku dwóch dzielnic*
Podziękowania za pomoc dla Michała Bartoszewicza
Guidebook *Wasteland at the Junction of Two Districts*
Thanks to Michał Bartoszewicz for his help

B2

PROMOTORZY / SUPERVISORS

Ⓐ

Miasto to ekosystem, w którym rzeczy powstają, spełniają swoją funkcję, przestają działać, stają się pożywieniem dla przyszłych bytów. Weronika Jakubowska pokazuje, jak przebiegają miejskie procesy rozkładu i jak kształtują swoje okolice. Porzucony budynek jest jak złamane drzewo: wytwarza nowe życie, rozkwitają w nim kontrowersje i pomysły. Bezruch jest pozorny.

dr Piotr P. Płucienniczak

A city is an ecosystem, in which things emerge, fulfil their role, stop functioning, become food for future beings. Weronika Jakubowska explains the urban processes of decay and the way they shape their surroundings. An abandoned building is like a broken tree: it produces new life, and is a place where controversies and ideas flourish. Stillness is illusory.

Dr Piotr P. Płucienniczak

Ⓑ

Weronika Jakubowska odkrywa przed nami miejsca zazwyczaj omijanie i niezauważane, a posiadające niezwykle ciekawe konteksty społeczne, historyczne i przyrodnicze. Artystka mapuje dzielnicę jej bliską, w której mieszka, miejsce, które nie jest zazwyczaj opisywane pod kątem trzeciego krajobrazu. Efektem jej badań jest mapa-przewodnik po terenach nieużytków i czwartej przyrody na terenie Rakowca i Okęcia. Mapa ta umożliwia każdej osobie samodzielną eksplorację i zapoznanie się z opisywanymi miejscami. Zorganizowany przez autorkę spacer był dodatkowym, wspólnotowym doświadczaniem tych miejsc, gdzie na chwilę mogliśmy spojrzeć na miasto z nowej perspektywy. Projekt jest dogłębnie opracowany pod kątem merytorycznym, daje nam możliwość wejścia w dzielnicę z nowej perspektywy, w sposób do tej pory nieznany. Pozwala nam doświadczać w pełni na co dzień niezauważane bujne życie roślin i zwierząt na terenach miejskich nieużytków.

dr Diana Lelonek

Weronika Jakubowska reveals to us places that are usually evaded and unnoticed but have very interesting social, historical, and natural contexts. The artist maps the district she lives in and knows well, a place usually not described in terms of the third landscape. Her research resulted in a map/guide of the wasteland and fourth nature in Rakowiec and Okęcie, Warsaw. With the map, everyone can explore and get to know these places on their own. The author's stroll was an additional, communal experience of those places and enabled us to see the city from a new perspective for a moment. The project is thoroughly thought-through and offers us a possibility to enter the district from a new vantage point, in a way so far unknown. It offers us a complete experience of the usually unnoticed lush plant and animal life in the urban wastelands.

Dr Diana Lelonek

B2

B2 Spacer *Pas ziemi niczyjej. Nieużytki Okęcia i Rakowca* zorganizowany w maju 2023 roku
Walk *A Strip of No Man's Land. Wasteland of Okęcie and Rakowiec*, organized in May 2023

WBASK

ŁUCJA STASZKIEWICZ

CONTACT: l.a.staszkiewicz@gmail.com
Instagram: @proferka2001

ŁUCJA STASZKIEWICZ

WYDZIAŁ BADAŃ ARTYSTYCZNYCH I STUDIÓW KURATORSKICH / FACULTY OF ARTISTIC RESEARCH AND CURATORIAL STUDIES

BIO: Ur. 2001. Studia: WBASK (do 2023 WZKW) ASP w Warszawie (I st. 2020–2023, II st. od 2023). Stypendium Rektora ASP (2019/20, 2020/21 2022/23). W praktyce badawczej skupia się na polu sztuki feministycznej okresu transformacji i studiach trans, a w praktyce kuratorsko-artystycznej na (trans)dziewczyńskich doświadczeniach i tworzeniu przestrzeni do wymiany wiedzy wspólnie z innymi członkiniami zwykła dziewczyna kolektyw. Współautorka wystaw, m.in. „szukam!" (2021) i „tajemnicza dziewczyna z ostatniej ławki" (2023), oraz projektu „Artystyczne, stołeczne, społeczne" dla Warszawskiego Obserwatorium Kultury (2023).

Born in 2001. Studies: Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2020–2023, master's degree since 2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/20, 2020/21 2022/23). In her research, she focuses on the field of feminist art from the transformation period and trans studies; in her curatorial and artistic work, she concentrates on (trans) girl experiences and creating space for the exchange of knowledge together with other members of Zwykła Dziewczyna Kolektyw. Co-author of exhibitions, e.g. "Here I Come!" (2021) and "The Mysterious Girl from the Last Desk" (2023), and the project "Artistic, Capital, Social" for the Warsaw Observatory of Culture (2023).

Ⓐ TRANS CIAŁO I PRZECHODNIOŚĆ PŁCIOWA W POLSKIEJ SZTUCE LAT 90. I 2000
TRANS BODY AND GENDER TRANSITIVITY IN POLISH ART OF THE 1990S AND 2000S

Praca dyplomowa
PROMOTORKA: dr Marika Kuźmicz

Thesis
SUPERVISORESS: Dr Marika Kuźmicz

Ⓑ TRANSGENDER FANFICTION CYBERPUNK SILLY NOVELLA

Część praktyczna
PROMOTORKA: dr Diana Lelonek

Degree Piece
SUPERVISORESS: Dr Diana Lelonek

Pracę dyplomową dotyczącą wykorzystywania trans ciała w polskiej sztuce czasu transformacji pisałam z potrzeby zbadanie tego fenomenu, wykorzystując teorię feministyczną oraz studia trans. Śledząc realizacje Katarzyny Kozyry i Alicji Żebrowskiej, chciałam zwrócić uwagę na fakt, że trans ciało służyło do zobrazowania doświadczenia transformacji w momencie jego narażenia przez wprowadzane polityki – ograniczenie dostępu do tranzycji, aborcji i antykoncepcji w latach 90. Przechodząc do realizacji Barbary Konopki i Piotra Wysockiego z 2007 roku, chciałam przypomnieć prace, które starają się opowiedzieć o doświadczeniu tranzycji w sposób usytuowany, intymny i czuły.

Komponent plastyczny jest tumblrową fantazją na temat trans dziewczyńskiego doświadczenia w cyberpunkowej Warszawie, która niestety

I wrote the degree piece on using a trans body in Polish art of the transformation period because I felt the need to examine the phenomenon, based on feminist theory and trans studies. As I followed the projects by Katarzyna Kozyra and Alicja Żebrowska, I wanted to emphasise the fact that a trans body was used to illustrate the transformation experience at a time of its endangerment due to new policies – restricted access to transition, abortion, and contraception in the 1990s. Moving on to projects by Barbara Konopka and Piotr Wysocki from 2007, I intended to recall the works that try to talk about the transition experience in a well-grounded, intimate, and sensitive way.

The visual component is a Tumblr fantasy on a trans girl's experience in a cyberpunk Warsaw, which is unfortunately not

dla dziewczyn przyjazna nie jest. Często jest śmiesznie, ale czasem poważnie, bo nie zawsze umiem powstrzymać się przed powagą.

girl-friendly. It is often humorous, but sometimes serious, because I am not always able to hold my seriousness back.

(B) Instalacja, technika mieszana (rysunek na tkaninie, rysunek na papierze, tekst), 470 × 170 × 260 cm (wymiary pracy mogą zostać dostosowane do przestrzeni wystawienniczej) + plik pdf z fanfikiem (format a4/wattpad)
Installation, mixed technique (drawing on fabric, drawing on paper, text), 470 × 170 × 260 cm (the dimensions of the work can be adapted to the exhibition space) + pdf file with fanfiction (A4/wattpad format)

(B2)

(B1)

(B3)

B4

B1–B3 **Instalacja *transgender fanfiction cyberpunk silly novella* podczas działań *tajemnicza dziewczyna z ostatniej ławki* zwykła dziewczyna kolektyw w Przyszłej Niedoszłej na ul. Brechta 17A**
Installation *transgender fanfiction cyberpunk silly novella* during the *mysterious girl from the last bench* activities zwykła dziewczyna kolektyw in Przyszła Niedoszła at 17A, Brechta St.

B4, B6, B7 **Detal instalacji podczas działań w Przyszłej Niedoszłej**
Detail of the installation during the activities in Przyszła Niedoszła

B5 **Autorka w towarzystwie instalacji podczas obrony pracy dyplomowej w Turnusie na Wolskiej, ul. Wolska 46/48 lok. 4**
The author with the installation during her diploma examination at the Turnus na Wolskiej, 46/48, Wolska St., apt #4

B5

PROMOTORKI / SUPERVISORESSES

Ⓐ

Wychodząc od prac Katarzyny Kozyry, Barbary Konopki, Piotra Wysockiego i Alicji Żebrowskiej, korzystając z metodologii transmaterialistycznej, Łucja Staszkiewicz przeanalizowała wnikliwie to, w jaki sposób te realizacje stawały się z czasem punktami odniesienia w tworzeniu się obrazu nienormatywności. Autorka przeprowadziła bardzo wnikliwą analizę zjawiska tzw. sztuki krytycznej, przyglądając się jej realnemu wpływowi na społeczeństwo i, jeszcze szerzej, na aktualne możliwości sztuki w tym zakresie. Krytycznie wykorzystując adekwatne teksty oraz wykazując się wysokimi kompetencjami, autorka dekonstruuje pewne mity powielane w polskiej literaturze przedmiotu. Dotyczą one transpłciowości w polu sztuki, dotykając i demaskując ogólną tendencję do idealizacji panującą wśród badaczy i badaczek queerowej teorii i historii. Cennym wnioskiem i główną konkluzję tego tekstu jest pominięcie w narracji interpretatorów teorii queerowej tego, co w aspekcie transpłciowości stereotypowe, trudne, krzywdzące dla transpłciowego podmiotu i tym samym niejako pozbawienie owego podmiotu realności, przeniesienie go w sferę alegorii.

dr Marika Kuźmicz

Based on the works by Katarzyna Kozyra, Barbara Konopka, Piotr Wysocki, and Alicja Żebrowska, using the trans materialist methodology, Łucja Staszkiewicz conducted a thorough analysis of the way those works gradually became points of reference for the shaping of the image of the non-normative. The author carried out an in-depth analysis of the so-called critical art, by looking at its actual influence on society and more generally on the current possibilities of art in this context. By critically applying relevant texts and demonstrating a high level of competence, the author deconstructs some myths propagated in Polish source literature. They refer to transgenderism in the field of art, touching upon and exposing the general idealisation tendency present among researchers of queer theory and history. A valuable lesson and the main finding of the text is the conclusion that in the transgender context, the narration of interpreters of queer theory ignores whatever is stereotypical, difficult, and hurtful for transgender people, and in this way strips them of their realness and transfers them into the realm of allegory.

Dr Marika Kuźmicz

Ⓑ

Praca Łucji Staszkiewicz ma formę fanfika – opowiadania o przygodach trans dziewczyn/wróżek, których życie toczy się w postapokaliptycznej i cyberpunkowej Warszawie z przyszłości. Opowiadania uzupełnione są o ilustracje – rysunki autorki – które w bardzo dobry sposób uzupełniają treść fanfika. Sama forma zaczerpnięta jest z internetowego zjawiska oddolnej twórczości literackiej osób użytkujących aplikację WattPad, gdzie każda osoba może opublikować swoje teksty. Język opowiadania i styl w sposób świadomy nawiązują do stylistyki fanfików w przestrzeni internetu i estestyki transowych, queerowych internetowych twórczości. Na uwagę zasługuje fakt, że jest to być może wstęp do pierwszej transowo-cyberpunkowej powieści, której akcja osadzona jest w przestrzeni miasta Warszawy. Tekst uzupełniony jest o autorskie rysunki oraz instalację przestrzenną, która materializuje fragment świata bohaterek opowiadań, pozwalając nam na chwilę wejść w ich rzeczywistość.

dr Diana Lelonek

Łucja Staszkiewicz's work is fanfiction – a collection of stories about the adventures of trans girls/fairies, who live in a postapocalyptic cyberpunk Warsaw of the future. The stories are accompanied by illustrations – the author's drawings – which complement the text very well. The form is inspired by the Internet trend of fanfiction written by the users of the WattPad application, which allows everyone to publish their texts. The language and style are an intentional reference to the style of online fanfiction and the aesthetics of trans and queer Internet writings. It is noteworthy that this may be an introduction to the first trans cyberpunk novel set in the space of Warsaw. The text is supplemented by the author's drawings and spatial installation, which materialises a fragment of the characters' world and enables us to join them in their reality for a while.

Dr Diana Lelonek

B6

B7

WYKAZ SKRÓTÓW
LIST OF ABBREVIATIONS

AIG PMG – ECPN
American Institute for Conservation Photographic Materials Group – Emerging Conservation Professionals Network
Amerykański Instytut Konserwacji Grupa Materiałów Fotograficznych – Powstająca Sieć Specjalistów ds. Konserwacji

ASP
Akademia Sztuk Pięknych
Academy of Fine Arts

AVU (Akademie výtvarných umění)
Akademia Sztuk Pięknych
Academy of Fine Arts

GKZ
Główny Konserwator Zabytków
General Conservator of Monuments

KFDF
Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych
Koszalin Film Debuts Festival

PKP
Polskie Koleje Państwowe
Polish State Railways

SGH
Szkoła Główna Handlowa
SGH Warsaw School of Economics

SKZ
Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków
Association of Monument Conservators

U-jazdowski
Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
Ujazdowski Castle Centre for Contemporary Art

UAP
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz
Magdalena Abakanowicz University of Fine Arts

UW
Uniwersytet Warszawski
University of Warsaw

WBASK
Wydział Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich
Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies

WKiRDS
Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki
Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art

WZKW
Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną
Faculty of Management of Visual Culture

ZESPÓŁ KURATORSKI
CURATORIAL TEAM

DELFINA ANTONI

MARTYNA DYRCZ

MARCELI KŁOSIŃSKIE

AMELIA KRAKOWSKA

ANIELA LEWANDOWSKA

ANTONINA MARAT

JULIA MŁODZIŃSKA

JULIA NAKONIECZNA

IZABELA NIEPOKÓJ

KAROLINA OLCZAK

MICHAŁ PODZIEWSKI

BARBARA PONIATOWSKA

MARIANNA POPŁAWSKA

ANNA PRZYBYSZ

ALICJA RASZTAWICKA

MANIA SCHMIDT

MIKOŁAJ SZMEICHEL

PAULINA ZYGMAŃSKA

KATALOG WYSTAWY „UPCOMING WYBRANE DYPLOMY ASP W WARSZAWIE 2023. HANDLE WITH CARE”
CATALOGUE OF THE EXHIBITION “UPCOMING SELECTED DEGREE PIECES OF THE ACADEMY OF FINE ARTS IN WARSAW 2023. HANDLE WITH CARE”

WYSTAWA / EXHIBITION

7.06 – 15.09.2024
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie / Academy of Fine Arts in Warsaw
Pałac Czapskich / Czapski Palace
Krakowskie Przedmieście 5
upcoming.asp.waw.pl

Organizator / Organiser
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Academy of Fine Arts in Warsaw

Zespół kuratorski – studentki i studenci z II roku Wydziału Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich ASP w Warszawie / Curatorial team – second-year students from the Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies of the Academy of Fine Arts in Warsaw

Opieka merytoryczna nad zespołem kuratorskim / Supervisor of the curatorial team
dr Marika Kuźmicz

Projekt i nadzór autorski / Exhibition design and authorial supervision
Łukasz Izert

KATALOG / CATALOGUE

Projekt graficzny / Graphic design
Anna Wieluńska, Claire Barrault

Prepress / Prepress
Albert Łukasiak

Zdjęcia absolwentów / Photographs of the graduates
Foto Marek Banach

Postprocessing zdjęć / Image editing
Piotr Welk

Fotografie prac dyplomowych / Photographs of the degree pieces
Krzysztof Bieliński s./p. 221 (z lewej/left), Jan Daciuk s./p. 234–235, macieja el s./p. 242–244, 247, Kama Falęcka s./p. 245, Mateusz Jasiński s./p. 97 (góra z prawej/top right), 98 (dół/bottom), 99, Patrycja Jędrzejewska s./p. 138–140, Łukasz Kuś (asystent fotografa/assistant photographer Kuba Marciniak) s./p. 148–153, Piotr Mikulski s./p. 236–237, 239, Tymon Rizov-Ciechański s./p. 105–109, Roman Stasiuk s./p. 101 (z lewej/left) oraz ze zbiorów artystów / and from artists’ archives

Dołożyliśmy wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli praw autorskich zdjęć zamieszczonych w publikacji, jednak nie zawsze było to możliwe. Uprzejmie prosimy wszystkich zainteresowanych o kontakt celem dopełnienia formalności prawnych.

Every effort has been made to trace all the copyright holders of the photographs in the publication, which however was not possible in every case. We kindly request all interested parties to contact us to complete the legal formalities.

Tłumaczenie / Translation
EXLIBRO – Biuro tłumaczeń i usług wydawniczych

© Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie i Autorzy, 2024
/ Academy of Fine Arts in Warsaw and Authors, 2024

Wydawca / Published by
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie / Academy of Fine Arts in Warsaw
Krakowskie Przedmieście 5
00-068 Warszawa
www.asp.waw.pl

Druk i oprawa / Printed and bound by
Drukarnia Klimiuk, Warszawa

ISBN 978-83-66835-68-9

Organizacja i promocja / Organisation and publicity
Biuro Promocji i Współpracy / Publicity and External Relations Office
prof. Prot Jarnuszkiewicz – Prorektor ds. współpracy zewnętrznej i promocji
/ Vice-Rector for External Relations
Joanna Bury, Justyna Jabłońska, Zofia Kawecka, Michał Opiłowski,
Viktoriia Stetsiuk, Katarzyna Trzeciak

Organizator / Organiser

Patronat honorowy / Honorary patronage

Patronat medialny / Media sponsors

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.
Co-funded by the Ministry of Culture and National Heritage from the Culture Promotion Found.

Za wsparcie Nagrody Muzeum ASP dziękujemy Kamili i Sławomirowi Stępniewskim oraz Magdalenie i Stanisławowi Janowskim.
We would like to thank Kamila and Sławomir Stępniewski and Magdalena and Stanisław Janowski for supporting the ASP Museum Award.

X